

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ပဉ္စမအကြိမ်ပြောက်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ၏
ညီလာခံမှတ်တမ်း

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၆) ရက်မှ (၂၈) ရက်

မာတိကာ

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်ညီလာခံ၏ အစီအစဉ်	5
ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တက်ရောက်သော ကိုယ်စားလှယ်များ	7
ညီလာခံအဖွင့်မိန့်ခွန်း	9
ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာ	13
လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ အစီရင်ခံစာများ	
(၁) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ	25
(၂) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ	30
(၃) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ	33
(၄) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီ	36
(၅) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ	40
(၆) ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ၏ အစီရင်ခံစာ	44
ပြည်နယ်ကောင်စီများနှင့် State Coordinating Body များမှ လက်ရှိနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်စာတမ်းများ	
(၁) ကချင်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့	51
(၂) ကရင်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့	53
(၃) ကရင်နီပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့	57
(၄) ချင်းအမျိုးသားကောင်စီ	60
(၅) မွန်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့	65
(၆) ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ	67
၂၀၀၆ - ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်း ပုံမှန်အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်များ	75
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ	113
ပဉ္စမအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှ အတည်ပြုထားသော ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များ ...	125
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဒုတိယအကြိမ်သက်တမ်းတွင် ထမ်းဆောင်ရန်	
တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသော ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ	128
နိုင်ငံတကာခေါင်းဆောင်များသို့ ပေးပို့သည့်စာများ	139
ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ	166

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)
ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ညီလာခံ
သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် သြဂုတ်လ (၂၆ - ၂၈) ရက်
အစည်းအဝေးအစီအစဉ်

ပထမနေ့အစီအစဉ် (26-08-2008)

- ၀၉:၀၀ နာရီ (၁) ဥက္ကဋ္ဌမှ အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောကြားခြင်း
 (၂) လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများတင်သွင်းခြင်း
 (၂:၂) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီမှ အစီရင်ခံစာတင်ပြခြင်း
 (၂:၃) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးခြင်းနှင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း
- ၁၀:၃၀ နာရီ ကော်မီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၁:၀၀ နာရီ (၂:၄) လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးမှ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများတင်ပြခြင်း
 (a) Foreign Affairs Committee (FAC)
 (b) Strategic Study Committee (SSC)
 (c) Constitutional Affairs Committee (CAC)
 (d) Economic and Development Planning Committee (EDPC)
 (e) Information and Organizing Committee (IOC)
 (၂:၅) လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးခြင်းနှင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း
- ၁၂:၃၀ နာရီ နေ့လည်စာသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၄:၀၀ နာရီ (၃) ပြည်နယ်ကောင်စီများနှင့် State Coordinating Body များမှ လက်ရှိနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်စာတမ်းတင်ပြခြင်း
 (၃:၁) ကချင်ပြည်
 (၃:၂) ကရင်ပြည်
 (၃:၃) ကရင်နီပြည်
 (၃:၄) ချင်းပြည်
 (၃:၅) မွန်ပြည်
 (၃:၆) ရခိုင်ပြည်
 (၃:၇) ရှမ်းပြည်
- ၁၅:၃၀ နာရီ ကော်မီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၆:၀၀ နာရီ (၄) ပြည်နယ်ကောင်စီများနှင့် State Coordinating Body များ၏ လက်ရှိနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်စာတမ်းများအပေါ် အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးခြင်းနှင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း
- ၁၇:၃၀ နာရီ (၅) ပထမနေ့အစီအစဉ်ပြီးဆုံးခြင်း

ဒုတိယနေ့အစီအစဉ် (27-08-2008)

- ၀၉:၀၀ နာရီ (၆) လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများကို အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်-စပ်ဟန်ယောင်ဟွေမှ ဦးဆောင်ဆွေးနွေးခြင်း
- ၁၀:၃၀ နာရီ ကော်ဖီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၁:၀၀ နာရီ (၇) လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် ဆွေးနွေးသုံးသပ်ခြင်း
- ၁၂:၃၀ နာရီ နေ့လည်စာသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၄:၀၀ နာရီ (၈) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီမှ ပြင်ဆင်၊ ဖြည့်စွက် အတည်ပြုနိုင်ရန်တင်ပြသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဆွေးနွေးခြင်း
- ၁၅:၃၀ နာရီ ကော်ဖီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၆:၀၀ နာရီ (၉) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်၊ ဖြည့်စွက် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခြင်း
- ၁၇:၃၀ နာရီ (၁၀) ဒုတိယနေ့အစီအစဉ် ပြီးဆုံးခြင်း

တတိယနေ့အစီအစဉ် (28-08-2008)

- ၀၉:၀၀ နာရီ (၁၁) ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များဆွေးနွေးခြင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း
- ၁၀:၃၀ နာရီ ကော်ဖီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၁:၀၀ နာရီ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးခြင်း
- ၁၂:၃၀ နာရီ နေ့လည်စာသုံးဆောင်ခြင်း
- ၁၄:၀၀ နာရီ (၁၂) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ အသစ်များရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း
- ၁၅:၃၀ နာရီ ကော်ဖီသုံးဆောင်ခြင်း
- ၀၆:၀၀ နာရီ (၁၃) ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း
(၁၄) အထွေထွေကိစ္စများကို ဆွေးနွေးခြင်း
- ၁၇:၀၀ နာရီ (၁၅) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ၏ နိဂုံးချုပ်မိန့်ခွန်း
- ၁၇:၃၀ နာရီ (၁၆) ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာခြင်း

5th Conference of the Ethnic Nationalities Council (ENC)

August 26-28, 2008

Participants List:

(1)	Dr. Khin Maung	Arakan State
(2)	Maung Maung	Arakan State
(3)	Aung Tun Sein	Arakan State
(4)	Khaing San Lunn	Arakan State
(5)	Dr. Lain H. Sakhong	Chin State
(6)	Zo Sang Puii	Chin State
(7)	Sui Khar	Chin State
(8)	GS Maung	Chin State
(9)	C. Thahe	Chin State
(10)	Thang Lian Pian	Chin State
(11)	Ro Za Thang	Chin State
(12)	Bawmwang LaRaw	Kachin State
(13)	Khun Sa Mahkaw	Kachin State
(14)	Linda Lahtaw	Kachin State
(15)	James Lum Dau	Kachin State
(16)	Saw David Taw	Karen State
(17)	Naw Htoo Paw	Karen State
(18)	Saw Hla Tun	Karen State
(19)	Saw Eh K'Lu Say	Karen State
(20)	Saw Tah Doh Moo	Karen State
(21)	Saw Kwe Htoo Win	Karen State
(22)	Saw Htoo Htoo Lay	Karen State
(23)	Hteh Bupeh	Karenni State
(24)	Tu ar Paw	Karenni State
(25)	Naw Edina Kham	Karenni State
(26)	Abel Tweed	Karenni State
(27)	Ma E Mee	Karenni State
(28)	Shwe Myo Thant	Karenni State
(29)	Meim Thein Gha	Mon State
(30)	Nai Suntorn	Mon State
(31)	Nai Banya	Mon State
(32)	Mi Seik Htaw	Mon State
(33)	Mi Maret Poine	Mon State
(34)	Nai Hong Mon	Mon State

(35)	Shirley Seng	Kachin, Shan State
(36)	Moon Nay Li	Kachin, Shan State
(37)	Hkun Okker	Pa-O, Shan State
(38)	Nang Zun Moe	Pa-O, Shan State
(39)	Mai Aik Phone	Palaung, Shan State
(40)	Ta Aik Nyunt	Wa, Shan State
(41)	U Kyar Bon Lon	Lahu, Shan State
(42)	Na Law Hka	Lahu, Shan State
(43)	Sao Ood Kesi	Shan, Shan State
(44)	Hseng NOUNG	Shan, Shan State
(45)	Sai Htun Aye	Shan, Shan State
(46)	Nyi Nyi Lwin	EPDC, (Team leader), ENC
(47)	Teddy Buri	Advisor (MP)
(48)	Khoon Marko Ban	Advisor (MP)
(49)	Harn Yawngghwe	Advisor
(50)	Saw Maw Reh	KNPP Staff
(51)	Saw Chares Noe	ENC, DLWP Coordinator
(52)	Salai Bat	ENC, Staff
(53)	Sai Mawn	ENC, Staff
(54)	Mi Sheh	ENC, Staff
(55)	Ying Loung	ENC, Staff

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ

ဥက္ကဋ္ဌ ခုထဲဘူဖဲ၏ ညီလာခံအဖွင့်မိန့်ခွန်း

ကြွရောက်လာကြသည့် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား —

ယခုလို ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှာ သဘာပတိအနေနှင့် စကားပြောခွင့်ရသည့်အတွက် များစွာ ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

မြန်မာပြည်သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရထံမှလွတ်လပ်ရေးရရှိခဲ့ပါသည်။ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးသည့်နောက် မြန်မာပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် အဆက်ဆက်သော အစိုးရတို့သည် မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒကိုကျင့်သုံးပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအပေါ် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ခဲ့ပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၊ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်စသည့်အခွင့်အရေးများ လုံးဝမရရှိခဲ့ချေ။ ယင်းကို မကျေနပ်သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသည် တဖွဲ့ပြီးတဖွဲ့ လက်နက်စွဲကိုင်ကာ အုပ်ချုပ်သည့်အစိုးရအဆက်ဆက်ကို တော်လှန်ရေးစစ်ဆင်နွှဲလာခဲ့ရသည်မှာ ယနေ့အထိတိုင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို လက်နက်စွဲကိုင်ကြသည့် တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများသည် အချင်းချင်းစုမိနိုင်စေရန် အကြိမ်ကြိမ်မဟာမိတ်ဖွဲ့ခဲ့ကြသည်။ အကြိမ်ကြိမ် တပ်ပေါင်းစုဖွဲ့စည်းခဲ့သော်လည်း ရေရှည်မခံပဲ၊ ဖွဲ့လိုက်၊ စုလိုက်၊ ပျက်လိုက်ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ရပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တချို့သော လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် နဝတ-နအဖ စစ်အစိုးရနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ — တိုင်းရင်းသားများသည် နဝတ-နအဖစစ်အစိုးရအပေါ် အကောင်းမြင်ဝါဒထားရှိလွန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့အကြား ယုံကြည်မှုအားနည်းခြင်း၊ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များ၊ ပေါ်လစီများမတူညီခြင်းနှင့် ပေါ်လစီနှင့် ခံယူချက်အပေါ် ယုံကြည်ချက်ပြင်းထန်ခြင်းတို့ကြောင့် စုစည်းမှုအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုအားနည်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်မိပါသည်။

သို့သော် နဝတ-နအဖစစ်အစိုးရနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသော်လည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်မှုများ ရပ်ဆိုင်းသွားနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ တော်လှန်ရေးနယ်မြေရောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအင်အားစုတို့သည် ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၌ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (KNU) နယ်မြေ၊ မယ်သရောထာတွင် ပထမအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှီးနှောဖလှယ်ပွဲတရပ်ကို အောင်မြင်စွာကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး၏ သဘောတူညီချက် (၁၀) ချက်ကို ချမှတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

တဖန် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ၌ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (KNU) နယ်မြေ၊ လော်ဒီးလာတွင် ဒုတိယအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို အောင်မြင်စွာကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး မယ်သရောထာသဘောတူညီချက် (၁၀) ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် “တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ” (ENSCC) ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ENSCC အနေဖြင့် “ပင်လုံစိတ်ဓါတ်ကိုအခြေခံသော ပြည်ထောင်စုပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးစီမံချက်” "The New Panglong Initiative: Rebuilding the Union of Burma" နှင့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ဖြစ်လာရေးအတွက် စည်းရုံးလုပ်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် နိုင်ငံတကာအနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အရေးကို စာထောက်ထားလာနိုင်ရေးအတွက် ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များစတင် စည်းရုံးလာနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တဖန် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၈) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂) ရက်နေ့အထိ လော်ဒီးလာ၌ကျင်းပခဲ့သော တတိယအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင် “တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ” ကို (ENSCC) ကို “တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ” (ENC) အဖြစ်သို့ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဧပြီလ (၂၇) ရက်နေ့မှ မေလ (၂) ရက်နေ့အထိ လော်ဒီးလာ၌ ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကို အောင်မြင်စွာကျင်းပနိုင်ခဲ့ပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ကို ပြည်နယ်အခြေခံ

ဖြင့် ကောင်စီကိုတိုးချဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုလက်ရှိ ENC သည် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်ကို အခြေခံသည့် “တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ” (ENC) ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းကြောင့် ယခုပြုလုပ်သည့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသည်လည်း တိုင်းရင်းသားများပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်ကိုအခြေခံသောကြောင့် ပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်မှ ကိုယ်စားပြုကိုယ်စားလှယ်များကို ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူ ယခုပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှ ဖွဲ့စည်းမည့်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည်လည်း တိုင်းရင်းသားများပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်ဖြင့် အခြေခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ENC သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများလိုလားတောင့်တနေသည့် စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်မှုကို ဦးဆောင်အကောင်အထည်ဖော်တည်ဆောက်ပေးသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်နိုင်ရေးသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များအတွက် အလွန်ပင်အရေးကြီးပါသည်။ မိမိတို့၏ စာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှုပပျောက်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းမြှင့်တင်ခွင့်မရခဲ့ပါက ရေရှည်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ လူမျိုးပြန့်ပျံ့တိုးပျောက်မှုများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ထိုနည်းတူ မြေပေါ်မြေအောက် သယံဇာတပစ္စည်းများကို ပြည်နယ်များအတွက်အသုံးပြုခွင့် မရရှိပါပဲ နအဖစစ်အစိုးရနှင့် ၎င်းတို့၏အပေါင်းအပါကုမ္ပဏီများမှ ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်အမြတ်ထုတ်ယူနေပါက ရေရှည်တွင် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ သယံဇာတပစ္စည်းများကုန်ခန်း၍ ပြည်နယ်များဆင်းရဲတွင်းနက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်ကို အောင်မြင်စွာတည်ဆောက်နိုင်လျှင် ပြည်နယ်တွင်းရှိ အာဏာသုံးရပ်ဖြစ်သော အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာ၊ တရားစီရင်ရေးအာဏာနှင့် ဥပဒေပြုရေးအာဏာများရရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအာဏာသုံးရပ်ကိုအသုံးပြု၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ အနုပညာများကိုလည်း လွတ်လပ်စွာထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည့်အပြင် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ မြေပေါ်မြေအောက်သယံဇာတပစ္စည်းများကို နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ပြည်နယ်တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုလာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ယင်းကြောင့် စစ်မှန်သည့်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေးသည် အလွန်ပင်အရေးကြီးပါသည်။

ယခုအခါ အတိုက်အခံဒီမိုကရေစီအင်အားစုများကလည်း စစ်မှန်သည့်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေးကို ကြွေးကြော်နေပါသည်။ ဒီမိုကရေစီရရှိသည်နှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသည် အလိုလိုပေါ်လာမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့အတူ ဒီမိုကရေစီရရှိသည်နှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေးကို ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ မကြာခင် မေ့ပျောက်သွားနိုင်ဖွယ်ရာရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသည် မိမိတို့လိုလားသည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးအတွက်ကို စုစည်းစည်း၊ ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်မှသာလျှင် အောင်မြင်မည် ဖြစ်သည်။

နအဖစစ်အုပ်စုကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် တဖွဲ့ချင်းစီဖြင့်တိုက်ပွဲဝင်လျှင် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင်လည်း နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်နေသော တိုင်းရင်းသားအင်အားစုများ၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအားလုံး ပူးပေါင်းတိုက်ပွဲဝင်မှသာလျှင် အောင်မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် နအဖစစ်အုပ်စုကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် အခြားသောအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းတိုက်ပွဲဝင်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများကို ရှာကြံဖော်ထုတ်ရန် လိုအပ်နေမည် ဖြစ်ကြောင်းပြောကြားရင်း နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ
နှင့်
လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏
အမိရင်ခံစာ

ပဉ္စပဒါနကြိယမြောက်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့တင်သွင်းသော
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ အစီရင်ခံစာ

နိဒါန်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည် ဒီမိုကရေစီရေး၊ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေးအတွက် ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ပြည်နယ် (၇) ခုကိုအခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းထားသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့၏ ပြည်နယ်အခြေခံ “နိုင်ငံရေးကောင်စီ” တရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များမှာ—

- (၁) စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေး၊
- (၂) အမျိုးသားတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေး၊
- (၃) ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ထူထောင်ရေးနှင့်
- (၄) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ရွေးချယ်ထားသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာမှာ — နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေ ညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်အညီ “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ခေါ်လူကျင်းပပြီး ပြည်ထောင်စုပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းစွာတွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲတွင် — နအဖစစ်အစိုးရ ၁၉၉၀ ပြည့်ရွှေ့ကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ပါဝင်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ချမှတ်ထားသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါ နည်းဗျူဟာများကိုလည်း ချမှတ်ထားခဲ့ပါသည်။

- (၁) ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများကို အစွမ်းကုန် ကူညီပံ့ပိုးရန်၊
- (၂) ပြည်တွင်းရှိတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြသည့် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (UNLD)၊ ညီညွတ်သောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ မဟာမိတ်အစည်းအရုံး (UNA) နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသည့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများကို အစွမ်းကုန်ကူညီပံ့ပိုးရန်၊
- (၃) ပြည်ပနှင့် လွတ်မြောက်နယ်မြေများတွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၊ နိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစုများနှင့် နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများသာမက ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့်ပါ နားလည်မှုရယူ၍ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီး အမြန်ဆုံးအောင်မြင်နိုင်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ရန်၊
- (၄) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၊ နိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစုများနှင့် နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများသာမက ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၏ နိုင်ငံရေးစွမ်းရည်မြှင့်တင်ရေး၊ စည်းရုံးရေးစွမ်းရည်တိုးတက်ရေးနှင့် မဟာဗျူဟာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုများ ပိုမိုထိရောက်အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံရေး၊ စည်းရုံးရေးနှင့် ခေါင်းဆောင်မှု သင်တန်းများ၊ နီးနှောဖလှယ်ပွဲများနှင့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများကိုခေါ်ယူကျင်းပပေးရန်၊
- (၅) ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို အမြန်ဆုံးပြီးစီးအကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် အရှိန်အဟုန်မြှင့်တင်ပြီး၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်များတွင် ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်၊

(၆) နအဖစစ်အစိုးရအပေါ် နိုင်ငံတကာဖိအားတိုးမြှင့်နိုင်ရေး၊ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အထူးသံတမန် ကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာ ရာဇာလီအစ်ဇမေး၏ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် သူ့အခန်းကဏ္ဍတိုးမြှင့်ပေးနိုင်ရေးနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီသို့ တင်သွင်းနိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာစည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးလုပ်ငန်းများကို အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ရန်၊

(၇) ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း “သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးပွဲ” ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာ၏ အကူအညီကိုရယူနိုင်ခြင်းငှာ၊ Bangkok Process အရဖြစ်စေ၊ Bangkok Process ကဲ့သို့သော အခြားနိုင်ငံတကာ ယန္တရားများကို ဖော်ဆောင်၍ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအရေးကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမည့် နိုင်ငံ တကာစင်မြင့်တင်မှုကို ဖန်တီးနိုင်ရေးအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သွားမည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာများနှင့် နည်းဗျူဟာများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင် ရွက်နိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါ “ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးစီမံချက်” ကိုလည်း ချမှတ်ထားပါသည်။ ယင်း စီမံချက်များမှာ —

- (က) ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း “သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးပွဲ” ကို အမြန်ဆုံးခေါ်ယူကျင်းပရန်၊
- (ခ) သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးပွဲ ရလဒ်အပေါ်အခြေခံ၍ နအဖစစ်အုပ်စု၊ ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိထားသော နိုင်ငံရေး ပါတီများနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အချိုးတူပါဝင်သော “ကြားဖြတ်အစိုးရ” ကိုဖွဲ့စည်းရန်၊
- (ဂ) “ကြားဖြတ်အစိုးရ” သည်အများလက်ခံနိုင်သော “အမျိုးသားညီလာခံ” တရပ်ကို ခေါ်ယူကျင်းပပေးရန်၊
- (ဃ) “အမျိုးသားညီလာခံ” ၏ သဘောတူညီချက်များအတိုင်း “ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ” ကိုသော်၎င်း၊ “ပြည်နယ်များ၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများ” ကိုသော်၎င်း၊ “ကော်မရှင်” အသီးသီးဖွဲ့စည်း၍ရေးဆွဲစေရန်၊
- (င) ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြုပြဌာန်းနိုင်ရန် “ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲ” ကို၎င်း၊ ပြည်နယ်များ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများကို အတည်ပြုပြဌာန်းနိုင်ရန် ပြည်နယ်အသီးသီး၏ ဆန္ဒခံယူပွဲများကို၎င်း ခေါ်ယူကျင်းပရန်၊
- (စ) အသစ်ရေးဆွဲပြဌာန်းသော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ “ပြည်ထောင်စုအစိုးရ” ကို ဖွဲ့စည်း နိုင်ရန်သော်၎င်း၊ အသစ်ရေးဆွဲပြဌာန်းသော ပြည်နယ်များ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများ အတိုင်း “ပြည်နယ်အစိုးရများ” ကိုဖွဲ့စည်းနိုင်ရန်သော်၎င်း၊ “ရွေးကောက်ပွဲ” များကို ခေါ်ယူကျင်းပရန်၊
- (ဆ) ရွေးကောက်ပွဲပြီးလျှင် သင်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အသီးသီးခေါ်ယူပြီး အနိုင်ရ ပါတီအသီးသီးမှ သက်ဆိုင်ရာ “အစိုးရအသီးသီး” ကို ဖွဲ့စည်းသွားရန် တို့ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) သည် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၄ ခု ဇန်နဝါရီ (၂၈) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ (၂) ရက်အထိ ကျင်းပခဲ့သော တတိယအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကြီးတွင် “တိုင်းရင်းသားလူမျိုး များသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ” (ENSCC) ကို ကော်မတီအဆင့်မှ ကောင်စီအဆင့်သို့ အသွင်ပြောင်းဖွဲ့စည်းထားသော “တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ” တို့၏ နိုင်ငံရေးကောင်စီတရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို ညီလာခံဆုံးဖြတ် ချက်နှင့်အညီ — တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို တနှစ်အတွင်း “ပြည်နယ်အခြေခံမူ” ဖြင့် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ ပြီး သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ ဧပြီလ (၂၇) ရက်မှ မေလ (၂) ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများညီလာခံတွင် “ပြည်နယ်အခြေခံမူ” ဖြင့် ENC ကိုပြန်လည်ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပြီး ENC ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကိုလည်း ထိုညီလာခံတွင် အတည်ပြုပြဌာန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် စတင်ဖွဲ့စည်းသည့်အချိန်မှ ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများကောင်စီညီလာခံအကြား လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ဤစာတမ်းတွင် အကျဉ်းချုပ်တင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုပါက သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ မှ ၂၀၀၈ အထိ သုံးနှစ်တာကာလလုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများကို တင်သွင်းမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို တာဝန်ခံ၍ ညီလာခံမှ ချမှတ်ပေးသော နိုင်ငံရေးမူဝါဒများနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ပြီး ညီလာခံမှချမှတ်ပေးထားသော မူဝါဒနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ — ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကို ပေးအပ်ထားသော တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို သေချာစွာသုံးသပ်ကြည့်ပါက အပိုင်း (၂) ပိုင်းရှိကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပထမပိုင်း — မူဝါဒနှင့်ပေါ်လစီများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်သောလုပ်ငန်းဖြစ်၍ အခြားတစ်ခုမှာ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ရေးအတွက် စီမံဆောင်ရွက်ရသော စီမံခန့်ခွဲရေးပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအနေဖြင့် မူဝါဒနှင့် ပေါ်လစီပိုင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာ၌ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ချမှတ်ပေးထားသော မူဝါဒနှင့် ပေါ်လစီများကို တသွေမတိမ်းလိုက်နာဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ညီလာခံမှ ချမှတ်ပေးသော မူဝါဒနှင့် ပေါ်လစီများမှာ — စစ်မှန်သော ပြည်ထောင်စုစနစ်ဖြင့် ပြည်ထောင်စုကြီးကို ပြည်လည်ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရေးဖြစ်ပြီး ထိုအန္တိမပန်းတိုင်းရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက် ရွေးချယ်ထားသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာမှာ — နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းရေးတည်းဟူသော “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး” ပင်ဖြစ်ပါသည်။

စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ဆောက်ရွက်အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိသော လုပ်ငန်းကိုလည်း အကြမ်းအားဖြင့် (၂) ပိုင်းခွဲခြားနိုင်ပါသည်။ ပထမပိုင်းမှာ — ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယပိုင်းမှာ — စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ ပူးပေါင်းရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို FCDCC မှလက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါသည်။ ယခုအခါ ပြည်နယ် (၇) ခုစလုံး၏ ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) များကို ရေးဆွဲပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်သည့်အပြင်၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယမူကြမ်း) ကိုပါ ရေးဆွဲပြင်ဆင်ထားပြီး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံးနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများအားလုံးက သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် တစ်နက်အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မူကြမ်းရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းများ ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့ပြင်ဆင်ရေးဆွဲထားသည့် ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများနှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေများကို ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးက လက်ခံနိုင်အောင် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ပညာပေးရေးလုပ်ငန်း၊ ဖက်ဒရယ်စနစ်ကို နအဖက လက်ခံလာနိုင်ရန် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများအဖြစ် သင်တန်းများပို့ချခြင်း၊ စာအုပ်စာတမ်းများပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခြင်းနှင့် စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များပို့၍ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းစွာ လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။ (ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မတီမှ — အသေးစိတ်လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို သီးခြားတင်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မဟာဗျူဟာလုပ်ငန်းဆိုင်ရာဖြစ်သော “နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းရေးဆိုင်သည့် သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ဖြစ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ လုပ်ငန်းကျယ်ပြန့်သလောက် လုပ်လုပ်နည်းလည်းအမျိုးစုံပါသည်။ မိမိတို့၏ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ချက်များကို တဆင့်စီခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာသုံးသပ်ပါက သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲတွင် မိမိတို့နှင့်အတူ တွဲဖက်ပါဝင်လာကြမည့် သုံးဖက်သုံးတန်မှ လက်ခံနိုင်ရေးအတွက်

စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကို မဟာဗျူဟာအဖြစ် အတည်ပြုလက်ခံနေပါသော်လည်း ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများမှ ချက်ခြင်းသဘောတူလက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် တဆင့်ပြီးတဆင့် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ပထမအနေဖြင့် လွတ်မြောက်နယ်မြေရှိ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများလက်ခံလာအောင် စည်းရုံးလုပ်ဆောင်နေပါသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာ၌ အစပိုင်းကာလများတွင် မိမိတို့ဖက်မှ အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့်ရင်ဆိုင်နေရပါသော်လည်း၊ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျင်းပခဲ့သော မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတစ်ရပ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံးနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများအားလုံးက သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကို မဟာဗျူဟာအဖြစ် “မူ” အားဖြင့်လက်ခံရုံသာမက လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် ပူးတွဲလုပ်ငန်းများကိုပါ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန် သဘောတူခဲ့ကြပါသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးအင်အားစုများနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်၊ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်း လက်ခံလာအောင်စည်းရုံးရပါသည်။ ယခင်နှစ်များတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးမှ “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ မကြားဘူးပါ” လက်မခံနိုင်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ဘူးသော်လည်း၊ ၁၉၉၇ နိုဝင်ဘာလတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာအထူးအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့် မစ္စတာ ဂမ်ဘာရီမှတဆင့် ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်တစောင်ကို ထုတ်ပြန်ပြီး၊ သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲသာလျှင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြုံတွေ့ရဆိုင်နေရသော နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းများကို ဖြေရှင်းရာ၌အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့သိကြေညာခဲ့ပါသည်။

မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများက သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကို အပြည့်အဝလက်ခံထားပါသော်လည်း၊ နအဖစစ်အစိုးရက ယနေ့အထိ လက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိသေးချေ။ နအဖစစ်အစိုးရသည် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့်ဖြေရှင်းခြင်းကို လက်မခံပဲ၊ နိုင်ငံရေးကို စစ်ရေးနည်းဖြင့်ဖြေရှင်းရေးနည်းလမ်းကိုသာ ရွေးချယ်ထားကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော မူဝါဒရေးရာဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်များ (၁) ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းရေးအတွက် ကြိုးပမ်းမှုလုပ်ငန်းစဉ်များအားလုံးကို လေ့လာသုံးသပ်ပါက နအဖစစ်အစိုးရကို နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲစားပွဲပိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာရေးအတွက် နည်းပေါင်းစုံဖြင့်ကြိုးပမ်းသော ကြိုးပမ်းမှုများဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကြိုးပမ်းမှုများအနက် အထိရောက်ဆုံးသောကြိုးပမ်းချက်များမှာ —

- (၁) နအဖစစ်အစိုးရကို စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုအပါအဝင် အခြားနည်းပေါင်းစုံဖြင့် ဖိအားပေးခြင်း (International Pressure)
- (၂) နအဖစစ်အစိုးရကို တဖက်မှဖိအားပေးပြီး၊ အခြားတဖက်တွင် သံတမန်နည်းသုံး၍ မြူဆွယ်စည်းရုံးသောနည်း (Diplomatic Pressure)
- (၃) နအဖစစ်အစိုးရအား လူထုအင်အားကိုသုံး၍ ရင်ဆိုင်အန်တုမှုများပြုလုပ်ခြင်း (Confrontation) များပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းလမ်းပေါင်းစုံကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ တိုက်ရိုက်သော်၎င်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်း၎င်း အားပေးထောက်ခံကျင့်သုံးအကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိနေပါသည်။ အထူးသဖြင့် နအဖစစ်အစိုးရကို နိုင်ငံတကာဖိအားဖြင့် နိုင်ငံရေးစားပွဲခုံပေါ်သို့ ဆွဲခေါ်လာနိုင်ရေးအတွက် ယူအင်နီ၊ အမေရိကန်၊ အီးယူ၊ အာဆီယံ၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် ဂျပန်စသောနိုင်ငံများကို စဉ်ဆက်မပြတ်ချဉ်းကပ်စည်းရုံးထားပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် — ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၏ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာအထူးသံတမန်ဖြစ်ခဲ့သူ မစ္စတာရာဇာလီအစ်ဇမေးကို၎င်း၊ လက်ရှိအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် မစ္စတာဂမ်ဘာရီ ကို၎င်း၊ မကြာခဏတွေ့ဆုံ၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ပေါ်လစီကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ရုံသာမက၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ နှစ်ပေါင်း (၆၀) နီးပါးခံစားနေရသည့် နိုင်ငံရေးပြဿနာများ၊ ပြည်တွင်းစစ်အခြေအနေများနှင့် အနာဂတ်မျှော်မှန်းချက်များကိုပါ တင်ပြခွင့်ရရှိခဲ့ပါသည်။ (တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်တရားဝင် ဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံရေးအခြေအနေအရ ထိုတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲများကို ပြင်ပသို့ထုတ်ဖော်မပြောရန် ကတိထားခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအနေဖြင့် — ယခုကိစ္စကို ထုတ်ဖော်မပြောပဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်ထားပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ရုံး၊ အထွေထွေညီလာခံနှင့် လုံခြုံရေးကောင်စီများကို ချဉ်းကပ်ပြီး သံတမန်နည်းဖြင့် နအဖစစ်အစိုးရကို ဖိအားပေးရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရုံသာမက၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဥရောပနိုင်ငံများသမဂ္ဂ (အီးယူ)၊ အာဆီယံ၊ ဂျပန်နှင့် အခြားဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများကိုပါ ချဉ်းကပ်၍ နအဖစစ်အစိုးရကို စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုများအပါအဝင် အခြားနည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ဖိအားပေးပြီး နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊ ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းမှုများဖြစ်ပေါ်လာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နေပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ကျင့်သုံးသော ဖိအားပေးရေးပေါ်လစီထဲတွင် Targeted Sanction လည်း တခုအပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည် တဖက်တွင် နအဖစစ်အစိုးရကို ဦးတည်ချက်ရှိရှိဖြင့် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုများပြုလုပ်သည့် (Targeted Sanction) ဖြင့် ဖိအားပေးမှုများပြုလုပ်ပြီး အခြားတဖက်တွင် စစ်အစိုးရ၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဒဏ်ကြောင့် ဒုက္ခပေါင်းစုံရင်ဆိုင်နေရသော ပြည်သူလူထုကိုဝင်ရောက်ကူညီနိုင်ရေးအတွက် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့်အကူအညီများ (Humanitarian Aid) လူထုလက်ထဲတိုက်ရိုက်ရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာမှအကူအညီများရရှိနိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ထိုသို့ လူသားချင်းစာနာသော အကူအညီများတောင်းခံရာ၌လည်း — စစ်အစိုးရ၏ ဖြတ်လေးဖြတ်မဟာဗျူဟာကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားရာ တိုင်းရင်းသားဒေသများသို့ ထိုအကူအညီများရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက် နယ်စပ်ဒေသကိုဖြတ်ကျော်သော အကူအညီများ (Cross-border Assistance) ကိုပေးနိုင်ရန်လည်း အထူးကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ နိုင်ငံတကာအစိုးရအဖွဲ့အစည်းများကို ချဉ်းကပ်စည်းရုံးရာ၌ ဒီမိုကရေစီကျင့်သုံးနေသော အနောက်နိုင်ငံများကို ချဉ်းကပ်သည့်ပုံစံနှင့် မိမိတို့အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံများ — အထူးသဖြင့် တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် အာဆီယံနိုင်ငံများကို ချဉ်းကပ်သည့်ပုံစံခြင်း မတူညီပေ။ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကျင့်သုံးသည့် အနောက်နိုင်ငံများအနေဖြင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းရေးဖြစ်ပေါ်လာနိုင်အောင် အပြည့်အဝထောက်ခံအားပေးသော်လည်း — မိမိတို့အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံများအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်တွင် ဒီမိုကရေစီစနစ်ထွန်းကားရေးထက် ဒေသဆိုင်ရာလုံခြုံရေးနှင့် တည်ငြိမ်ရေး (Regional Stability) ကိုပို၍ ဦးစားပေးနေပါသည်။ ထို့အပြင် သူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ဦးစားပေးပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီစနစ်ဖြစ်ပေါ်ထွန်းကားရေးနှင့် စစ်မှန်သောပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေးကို ဦးစားပေးစဉ်းစားလေ့မရှိကြပေ။

မိမိတို့၏အိမ်နီးနားချင်းနိုင်ငံများဖြစ်ကြသော အာဆီယံ၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ စသည့်နိုင်ငံများမှ မြန်မာအပေါ်ထားရှိသော ပေါ်လစီများအနက် တိုင်းပြည်တည်ငြိမ်ရေးနှင့် ဒေသဆိုင်ရာလုံခြုံရေးဟူသော ပေါ်လစီသည် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေပါသည်။ သူတို့အမြင်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီသာရရှိပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ပြည်ထောင်စုထဲမှ ခွဲထွက်သွားကြမည်ဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်းစစ်မီးပိုမိုပြင်းထန်သွားရုံသာမက၊ ဒေသဆိုင်ရာလုံခြုံရေးပါထိခိုက်နိုင်ကြောင်း သူတို့က ထင်မြင်နေကြပါသည်။ ယင်း မှားယွင်းသောအမြင်သည် ဗိုလ်နေဝင်းအာဏာသိမ်းခဲ့သည့် ၁၉၆၂ ခုမှစ၍ အဆက်ဆက်သော စစ်အာဏာရှင်များ၏ ဝါဒမှိုင်းတိုက်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် မိမိတို့သည် ခွဲထွက်ရေးသမားများမဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိတို့ဆင်နွှဲနေသော တော်လှန်ရေးသည် ဒီမိုကရေစီရေး၊ တန်းတူရေးနှင့် စစ်မှန်သောပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်ရေးသာဖြစ်၍ ပြည်တွင်းစစ်မီးဖြစ်ပွားခြင်းမှာ မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကြောင့်မဟုတ်ပဲ၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကြောင့်သာဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း၊ နိုင်ငံတကာစည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များဖြင့်သော်၎င်း၊ သက်ဆိုင်ရာအစိုးရများထံသို့ စာဖြင့်အတန်တန်ရေးသားရှင်းလင်းတင်ပြခြင်း၊ စာအုပ်စာတမ်းများထုတ်ဝေခြင်းဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ ENC ၏ အိန္ဒိယခရီးစဉ်၊ အာဆီယံနိုင်ငံများမှ ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းစသည့် ... [ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ စက်တင်ဘာလ (၁၉-၂၁) ရက်အထိကျင်းပခဲ့သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးနှင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၉) ရက်တွင်ကျင်းပခဲ့သော ENC-CEC အရေးပေါ်အစည်းအဝေးတွင် တင်သွင်းခဲ့သည့် အတွင်းရေးမှူးအစီရင်ခံစာများတွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။]

ထိုသို့ နိုင်ငံတကာအင်အားစုများက မြန်မာနိုင်ငံအပေါ်ထားရှိသော ပေါ်လစီများ မတူညီပါသဖြင့် နအဖစစ်အစိုးရကို ထိရောက်အောင်မြင်သော ဖိအားပေးမှုများ မပြုလုပ်နိုင်သေးချေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် နိုင်ငံတကာအင်အားစုများက နအဖစစ်အစိုးရအပေါ်ထားရှိသော ပေါ်လစီတရပ်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ရေးအတွက် "Multi-party Talks on Burma" ကိုကျင်းပသင့်ကြောင်း သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ဇန်နဝါရီလ၌ ဆွီဒင်နိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ကျင်းပပေးသည့် အစည်းအဝေးတရပ်တွင် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ယင်းအဆိုကိုပင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုဇွန်လတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဒုတိယနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မစ္စတာ ခရစ်တိုဖာ ဟီးလ်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်က၎င်း၊ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အထူးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာ ဂမ်ဘာရီနှင့် တွေ့ဆုံစဉ်က၎င်း၊ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခု စက်တင်ဘာလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးအပြီးတွင် ယင်းကိစ္စကို အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးပါရန် — ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ၊ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတ၊ အာဆီယံအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် နိုင်ငံပေါင်း (၇) နိုင်ငံမှ အကြီးအကဲများထံ စာရေးမေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါသည်။ ထိုကိစ္စကိုပင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတကြီး မစ္စတာ ဂျော့ဘုရ်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့စဉ်က တင်ပြတောင်းဆိုသွားခဲ့ပါသည်။

ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးအပြီးနိုင်ငံရေးအခြေအနေ

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ စက်တင်ဘာလတွင် သံဃာတော်ကြီးများဦးဆောင်မှုဖြင့် အုံကြွပေါက်ကွဲခဲ့သော လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးဖြစ်သည့် “ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေး” ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ထို လူထုအုံကြွမှုကြီး၏ အဓိကတောင်းဆိုချက်များမှာ —

- (၁) အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး၊
- (၂) နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရေး၊
- (၃) ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများလွတ်မြောက်ရေးနှင့်
- (၄) ကုန်ဈေးနှုန်းကျဆင်းရေး တို့သာဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် နအဖစစ်အစိုးရက ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြနေသော သံဃာတော်ကြီးများအပါအဝင် ကျောင်းသားလူငယ် ရဟန်းရှင်လူပြည်သူအပေါင်းတို့ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာနှိမ်နင်းပြီး လူ့အသက်ပေါင်းများစွာ ဘဝရှုံးရသည်သာမက၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြသူများကိုလည်း ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခဲ့လေသည်။

နအဖစစ်အစိုးရ၏ ရက်စက်မှုကမ်းကုန်သော လူထုနှိပ်ကွပ်မှုကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီအပါအဝင် နိုင်ငံတကာမှ အပြင်းအထန်ကန့်ကွက်ရှုတ်ချခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံတကာဖိအားကို မခံရနိုင်သောကြောင့် နအဖစစ်အစိုးရက ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အထူးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာဂမ်ဘာရီကို တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်သာမက၊ အတိုက်အခံခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာပြီး၊ ပိုလ်ချုပ်အောင်ကြည်ကို ဆက်သွယ်ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် စစ်မှန်သောနိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲဖြစ်မလာခဲ့ချေ။

ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကာလတွင် လူထုအုံကြွမှုနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုများသာ နအဖကိုချဉ်းကပ်ရာ၌ အမှန်ကန်ဆုံးသော နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ်များဖြစ်ကြောင်း၊ သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲသည် ဖြစ်နိုင်ချေမရှိသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာတရပ်မျှသာဖြစ်သွားကြောင်း — တချို့သောနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများက ပြောဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် မိမိတို့ချမှတ်ထားသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာဖြစ်သည့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” သည် ပြောင်းလဲတိုးတက်နေသော နိုင်ငံရေးအခြေအနေနှင့် သင့်မြတ်မှန်ကန်မှုမရှိကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခု အောက်တိုဘာလ (၁) ရက်မှ (၆) ရက်နေ့အထိ မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတရပ်ကို ခေါ်ယူကျင်းပပြီး၊ “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ဆိုသည့် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းခြင်းသည် ဆက်လက်မှန်ကန်သော မဟာဗျူဟာဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်သာမက၊ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို အပြည့်အဝထောက်ခံကြောင်း၊ လူထုအုံကြွမှုကို မိမိတို့၏နိုင်ငံရေးနည်းဗျူဟာတရပ်အဖြစ် ဆက်လက်လက်ခံကျင့်သုံးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ရွေးချယ်ကျင့်သုံးနေသော နိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာဖြစ်သည့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ကို သူမအနေဖြင့်ထောက်ခံအားပေးကြောင်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခု နိုဝင်ဘာလတွင် ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

နအဖစစ်အစိုးရ၏လူထုဆန္ဒခံယူပွဲ

နအဖစစ်အစိုးရသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ကာကွယ်ပြဌာန်းနိုင်ရေးဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် (၁၄) နှစ်ကြာကျင်းပခဲ့သည့် အမျိုးသားညီလာခံကို ရွှေ့ပါရောင်တော်လှန်ရေး “လူဖမ်းပွဲကြီး” ကာလအတွင်း အပြီးသတ်ကြောင်း ရုတ်တရက်ကြေညာခဲ့ပါသည်။ ထို အတုအယောင်အမျိုးသားညီလာခံမှ ချမှတ်ထားသော အခြေခံမူများဖြင့် ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြုပြဌာန်းနိုင်ရန်အတွက် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခု မေလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၈ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ (၉) ရက်နေ့တွင် နအဖစစ်အစိုးရက ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့ပါသည်။

နအဖစစ်အစိုးရမှ ခေါ်ယူကျင်းပသွားမည့် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို မည်သို့မည်ပုံတုန့်ပြန်သင့်ကြောင်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ အရေးပေါ်အစည်းအဝေးကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၉) ရက်နေ့တွင် ခေါ်ယူကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ထိုအရေးပေါ်အစည်းအဝေး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ — နအဖစစ်အစိုးရမှ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တည်မြဲရေးအတွက် ရေးဆွဲပြဌာန်းသွားမည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို မိမိတို့အနေဖြင့် မည်သို့မျှလက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နအဖစစ်အစိုးရ၏ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို လူထုအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက် အန်တုသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်တစောင်ကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့ပါသည်။

ထို ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်အပြင် နအဖစစ်အစိုးရ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို အခန်းတခုချင်းအလိုက်သော်၎င်း၊ ပုဒ်မတခုချင်းအလိုက်သော်၎င်း သေချာစွာလေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအရေးနှင့် ပြည်ထောင်စုကြီး၏ အနာဂတ်ကို ခြိမ်းခြောက်အန္တရာယ်ပြုနေသော အချက်အလက်များကို ထုတ်ပြပြီး၊ ထိုမျှအန္တရာယ်ကြီးမားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အတည်မပြုနိုင်ရေးအတွက် လူထုတရပ်လုံးက နအဖ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက် ကြပါရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ပြည်သူလူထုထံသို့ ပန်ကြားလွှာတစောင်ကိုလည်း သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခု ဧပြီလ (၇) ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် မိမိတို့သီးခြားဆောင်ရွက်သင့်သော လုပ်ငန်းကိစ္စများကို သီးခြားဆောင်ရွက်ခဲ့သကဲ့သို့၊ အခြား ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်သော လုပ်ငန်းများကိုလည်း သီးခြားစီဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် နအဖစစ်အစိုးရ၏ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို စုပေါင်းကန့်ကွက်ဟန့်တားနိုင်ရေးအတွက် မဟာမိတ်အဖွဲ့ (၇) ဖွဲ့ပါဝင်သော (Committee for Mass Movement -CMM) ကိုဖွဲ့စည်း၍ Vote-No Campaign ကိုဆင်နွှဲခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် နအဖစစ်အစိုးရ၏ လက်နက်အားကိုးဖြင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၊ ခြိမ်းခြောက်ဖမ်းဆီးမှုနှင့် လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှုတို့ကြောင့် မိမိတို့ဆင်နွှဲနေသော Vote-No Campaign မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ အထူးသဖြင့် — မေလ (၂) ရက်မှ (၃) ရက်အထိ ကျရောက်ခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့် လူထောင်ပေါင်းများစွာအသက်ရှုံးဆုံးသွားခဲ့ရပြီး၊ ပြည်သူလူထု၏အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ပေါင်းများစွာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရသဖြင့် ထိုသို့သော လူမှုဒုက္ခအပေါင်းကို လူတိုင်းရင်ဆိုင်နေရသည့်အချိန်တွင် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုကိုသာ လူထုတရပ်လုံးကစဉ်းစားနေပြီး Vote-No Campaign ကို အာရုံမစူးစိုက်နိုင်ခဲ့ပေ။ သို့သော် နအဖစစ်အစိုးရအနေဖြင့် လူထုသန်းပေါင်းများစွာ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် လူ့အသက်ပေါင်းတသိန်းသုံးသောင်းကျော် သေရုံးပျောက်ကွယ်နေခြင်းကို အလျဉ်းမျှဂရုမစိုက်ပဲ၊ သူတို့အာဏာတည်မြဲရေးတခုတည်းကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို သွေးစွန်းသောလက်များဖြင့် မဲပုံးထောင်၍ ဆက်လက်ကျင်းပအနိုင်ယူသွားခဲ့လေသည်။

စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် ကောင်စီကိုယ်စားညီလာခံတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြား မူဝါဒရေးရာဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူထမ်းဆောင်နေသည်သာမက စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကိုလည်း အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူထမ်းဆောင်နေပါသည်။ ထိုသို့ တာဝန်များကိုထမ်းဆောင်ရာတွင် —

- (၁) သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးများကျင်းပခြင်း၊
- (၂) လုပ်ငန်းကော်မတီများမှတစ်ဆင့် လုပ်ငန်းအသီးသီးကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်
- (၃) ရုံးလုပ်ငန်းများကို ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းများ ပါဝင်နေပါသည်။

ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းပြီး ယခုသက်တမ်းကာလ (၂၀၀၅ ခု မေလမှ ၂၀၀၈ ခု ဩဂုတ်လ) အတွင်း ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး ရှစ်ကြိမ်တိတိကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်သာမက၊ အရေးပေါ်အစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်၊ မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်တို့ကိုပါ ခေါ်ယူကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ တိုက်ရိုက်ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် လုပ်ငန်းကော်မတီ (၅) ခုဖြစ်သော —

- (၁) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ
- (၂) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
- (၃) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ
- (၄) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီ
- (၅) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးရာကော်မတီ တို့က တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မူဝါဒရေးရာနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို သက်ဆိုင်ရာကော်မတီအလိုက် အသီးသီးဆောင်ရွက်အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိနေပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို အချိန်ပြည့်ဝထမ်းဆောင်ပြီး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန်အတွက် ၂၀၀၆ ဧပြီလမှစ၍ သီးခြားရုံးတစ်ခုဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီး အချိန်ပြည့်ဝန်ထမ်း (၄) ဦးကို ခန့်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ (တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ သီးခြားရုံးဖွင့်လှစ်နိုင်ခင်ကာလများတွင် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် လွှတ်မြောက်နယ်မြေ (UNLD-LA) ရုံးနှင့် တွဲဖက်၍ လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။)

လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့သောအားနည်းချက်နှင့် အားသာချက်များ

စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ — တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းပြီးနောက်ပိုင်း အားသာချက်များစွာရှိလာပါသော်လည်း၊ အားနည်းချက်တချို့နှင့် ကြုံတွေ့ရကြောင်းကိုလည်း ရိုးသားစွာဝန်ခံလိုပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် ဖွဲ့စည်းရခြင်း၏ အဓိကအားသာချက်မှာ — နိုင်ငံရေး Legitimacy နှင့် Mandate ကိစ္စပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့၏ ဘိုးဘွားပိုင်နယ်မြေများကို ပူးပေါင်း၍ဖွဲ့စည်းရသော ပြည်ထောင်စုဖြစ်သည့်အညီ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေး Legitimacy နှင့် Mandate များသည်လည်း ထိုဘိုးဘွားပိုင်နယ်မြေများကို စုပေါင်းခြင်းအပေါ်များစွာတည်မှီနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ” ကို “ပြည်နယ်အခြေခံမူ” ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထူထောင်သောအခါ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ကိုလိုနီခေတ်မတိုင်ခင်အချိန်က ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးသော နိုင်ငံရေး Legitimacy နှင့် Mandate များအလိုအလျောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ လက်ဝယ်သို့ ပြန်လည်ရရှိလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို Legitimacy ရှိသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးကောင်စီတစ်ခုအဖြစ် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် နိုင်ငံတကာက လေးစားအသိအမှတ်ပြုလာရခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြီးနောက်ပိုင်း Legitimacy နှင့် Mandate ပိုင်းဆိုင်ရာတွင် နိုင်ငံရေးရေရှိန်ကိုမြှင့်တင်နိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း၊ အခြားတဖက်တွင် စီမံခန့်ခွဲရေးပိုင်၌ အခက်အခဲများစွာရှိနေပါသည်။ ထိုသို့ အခက်အခဲများနှင့်ကြုံနေရခြင်းသည်လည်း အဆိုးမြင်ဝါဒဖြင့်မဟုတ်ပဲ၊ အကောင်းမြင်ဝါဒဖြင့် ချဉ်းကပ်သုံးသပ်ရန်လိုအပ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ — လွတ်လပ်ရေးရသည့်အချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရင်ဆိုင်ခံစားနေရသော နိုင်ငံရေးခါးသီးမှုဒဏ်ရှည်ကြာလွန်းသဖြင့် ပြည်နယ်အခြေခံမူကို အားလုံးကလက်ခံပါသော်လည်း လက်တွေ့လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာတွင် အခက်အခဲများစွာ ကြုံတွေ့နေရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ကြုံတွေ့ရသောအခက်အခဲများအနက် ပထမပြဿနာမှာ ပြည်နယ်တချို့က ENC တွင်ပါဝင်မည့် သူတို့၏ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များ အပြည့်အစုံမပေးပို့နိုင်သေးခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ — ရှမ်းပြည်အနေဖြင့် ယနေ့တိုင်ရှမ်းပြည်ကို ကိုယ်စားပြုမည့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များကို မပေးပို့နိုင်သေးချေ။ မွန်ပြည်အနေဖြင့်လည်း ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်တွင်ပါဝင်မည့် ကိုယ်စားလှယ်များ ယနေ့တိုင် (၂) ဦးအပြင် မပေးပို့နိုင်သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ယခုသက်တမ်းကာလတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် လျာထားပြဌာန်းထားသော ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအပြည့်အဝဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) သည် စည်းရုံးဖွဲ့စည်းမှုဖြစ်စဉ် (Formation Process) မှာပင် ရှိနေပါသေးကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ယခုသက်တမ်းကာလတွင် ကြုံတွေ့နေရသော အခြားအခက်အခဲတစ်ခုမှာ စတုတ္ထအကြိမ်ညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် ဖွဲ့စည်းရန်ဆုံးဖြတ်ပါသော်လည်း အခြေအနေအရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစုကြီး နှစ်ခုဖြစ်သော NDF နှင့် UNLD(LA) တို့ကို ပူးပေါင်းပါဝင်စေရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ UNLD(LA) မှ လျာထားသတ်မှတ်ပေးသော ကိုယ်စားလှယ် (၃) ဦးကို အပြည့်အဝပေး၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုများပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် NDF အနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီတွင် တပ်ပေါင်းစုအလိုက်ပါဝင်ခြင်းကို ငြင်းဆန်ပြီး သူတို့အတွက်လျာထားပေးသော ကိုယ်စားလှယ် (၃) ဦးကို ပေးပို့နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းကို အကြောင်းကြားလာခဲ့ပါသည်။ တပ်ပေါင်းစု နှစ်ခုအနက် NDF မှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပေးနိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့်၊ UNLD(LA) အနေဖြင့်လည်း ပေးပို့ထားသော ကိုယ်စားလှယ်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခဲ့ရပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းမှာ — တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ကို ပြည်နယ်အခြေခံမူဖြင့် ဖွဲ့စည်းထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံရေးအရ အထောက်အကူပြုခဲ့ပါသော်လည်း၊ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်သောအခါတွင်သော်၎င်း၊ စည်းရုံးရေးရှုဒေါင့်မှသုံးသပ်သောအခါတွင်သော်၎င်း များစွာအားနည်းစေခဲ့ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီကို ယခုသက်တမ်းကုန်ဆုံးသည့်အချိန်အထိ ကော်မတီအပြည့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် လုပ်ငန်းကော်မတီများကို အားထားပြီး ဆောင်ရွက်နေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းကော်မတီများကို အားထားပြီး လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် အားသာချက်များရှိသကဲ့သို့ အခြားတဖက်တွင်လည်း အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေခဲ့ရပါသည်။ ပထမအခက်အခဲမှာ လုပ်ငန်းကော်မတီ (၅) ခု၏ ကော်မတီဝင်များကို ညီလာခံတက်ရောက်လာကြသော ကိုယ်စားလှယ်များထဲမှ သင့်တော်သောပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုတချို့သော လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်များသည် ညီလာခံတက်ပြီးနောက်ပိုင်း၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပါဝင်ပံ့ပိုးမှု အားနည်းခဲ့ကြပါသည်။ တချို့လုပ်ငန်းကော်မတီ၏ ကော်မတီဝင်များသည် ဝေးလံသောတိုင်းပြည်များတွင် ပြန့်ကျဲစွာနေထိုင်ကြသဖြင့် ကော်မတီအစည်းအဝေးတရပ်လုပ်ရန် လက်တွေ့မဖြစ်နိုင်ချေ။ ထို့အပြင် တချို့လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်များသည် ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ကောင်စီဝင်တွင် ပါဝင်သူလည်းမဟုတ်၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များလည်းမဟုတ်သောကြောင့် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရာ၌ တာဝန်ယူမှု၊ တာဝန်ခံမှု အားနည်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအားနည်းချက်များကို ပြုပြင်နိုင်ရေးအတွက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီမှ ပြင်ဆင်ရေးသားပြီး၊ ဤညီလာခံတွင် အတည်ပြုရန်တင်သွင်းထားသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် လုပ်ငန်းကော်မတီ

ကိုဖွဲ့စည်းရမည့်အစား လုပ်ငန်းဌာနများဖြင့် ဖွဲ့စည်း၍ လုပ်ငန်းဌာနများကိုအချိန်ပြည့် တာဝန်ယူထမ်းဆောင်ရန်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်အသီးသီးမှပေးပို့သော ကောင်စီဝင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးရန် တင်ပြထားပါသည်။

ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် အကြံပေးတင်ပြချက်

ယခုသက်တမ်းကာလ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်ပါက အားရကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းသော လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုများစွာရှိကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် နိုင်ငံတကာ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းကိုခံရသည်သာမက ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၏ ထောက်ခံအားပေးခြင်းကိုလည်း ရရှိထားပါသည်။ ထိုသို့သော လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုအရှိန်အဟုန်ကိုမြှင့်တင်ပြီး လာမည့်သက်တမ်းကာလတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ဆထက်ထမ်းပိုးအောင်မြင်နိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါလုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

(၁) မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့်အချိန်မှစ၍ အမျိုးသားတန်းတူရေး၊ ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေးအတွက် မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။ မိမိတို့၏ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်စေရန်အတွက် မိမိတို့အမျိုးသားနယ်မြေများကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်နေရသည်။ မိမိတို့၏ အမျိုးသားနယ်မြေများ မဆုံးရှုံးစေရေးအတွက် ကာကွယ်ခုခံသည့်စစ် ပိုမိုတည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ကြောင်း သုံးသပ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခု အောက်တိုဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော မဟာဗျူဟာနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကြီးတွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကြီးအရှိန်အဟုန်မြှင့်တင်နိုင်ရေးအတွက် "Population Protection" လုပ်ငန်းကို စနစ်တကျအကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

(၂) မိမိတို့ဆင်နွှဲနေသော တော်လှန်ရေးကို အနိုင်အရှုံးအဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် နိုင်ငံရေးစစ်မြေပြင်သည် “ပြည်တွင်း” တွင်သာရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူထုအင်အားကိုအသုံးပြု၍ ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ မဟာမိတ်အင်အားစုများနှင့် လက်တွဲ၍ ဆထက်ထမ်းပိုးလုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။

(၃) နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်ကုန်ပိုင်းနှင့် နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု အစိုးပိုင်းကာလကို “ဆက်သွယ်ရေးရာစု” "Communication Era" ဟုခေါ်ဆိုလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏တော်လှန်ရေးတွင် သတင်းမီဒီယာကို နိုင်ငံရေးလက်နက်အဖြစ် အကျိုးရှိရှိအစွမ်းထက်ထက် အသုံးပြုနိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအသီးသီးတွင် သက်ဆိုင်ရာသတင်းဌာနများ၊ စာစောင်များရှိနေကြပါသော်လည်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး၏အရေးကို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီး အစွမ်းထက်သောသတင်းဌာနမရှိနိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာအဆင့်မှီ သတင်းမီဒီယာ တခုရှိသင့်ပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးတွင် တည်ရှိနေပြီးသော သတင်းမီဒီယာများပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

(၄) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော နိုင်ငံတကာစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပါက အောင်မြင်သင့်သလောက်အောင်မြင်မှုများ ရရှိကြောင်းတွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မိမိတို့အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်ကြသော တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် အာဆီယံနိုင်ငံများကိုပို၍ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းရပေမည်။ ထိုသို့ကြိုးပမ်းရာ၌ သာမန်စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များသာမဟုတ်ပဲ၊ သုတေသနစာတမ်းများ၊ ပေါ်လစီစာတမ်းများကို သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံအတွက် ရေးသားပြုစု၍ သူတို့နားလည်နိုင်အောင် တင်ပြစည်းရုံးသင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) တွင် မူဝါဒရေးရာသုတေသနဌာနတခုဖွင့်လှစ်သင့်ကြောင်းကိုလည်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

(၅) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးမှ ဆောင်ရွက်နေသောလုပ်ငန်းများနှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ တိုက်ရိုက်ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နေသော လုပ်ငန်းများကိုဆက်

လက် ဆောင်ရွက်သွားရပါမည်။ အထူးသဖြင့် — ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးနှင့် ပညာပေးရေးလုပ်ငန်းများ၊ မဟာ ဗျူဟာလေ့လာရေးလုပ်ငန်းများနှင့် လူထုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများ (Civil Society) ဖွဲ့စည်းထူထောင်ရေးဆိုင်ရာ ပညာပေးရေးလုပ်ငန်းများကို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် သွားရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၆) နအဖစစ်အစိုးရကို နိုင်ငံတကာစစ်မျက်နှာပြင်နှင့် သံတမန်စစ်ဆင်နည်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ရာတွင် အထိရောက်ဆုံးသော လက်နက်မှာ — နအဖစစ်အစိုးရ၏ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများကိုဖွင့်ချ၍ သူတို့၏လူမဆန်သောလုပ်ရပ်များကို ကမ္ဘာ့ပြည်သူထံတင်ပြပြီး၊ နိုင်ငံတကာမှဖိအားပေးသည့် နည်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများသည် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနေထိုင်ရာဒေသများတွင် ပိုမိုများပြားနေသောကြောင့်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးက “လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့” များကိုဖွဲ့စည်း၍ နအဖစစ်အစိုးရ၏လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများကို စနစ်တကျပြုစုပြီး နိုင်ငံရေး လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုနေကြပါသည်။ သို့သော် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အားလုံး၊ ပြည်နယ်အားလုံးကိုစုစည်း၍ တိုင်းရင်းသားများအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုသော လူ့အခွင့်အရေးကော်မတီ တရပ်အဖြစ် ဖွဲ့စည်းနိုင်ခြင်းမရှိသေးချေ။ ထို့ကြောင့် ENC လာမည့်သက်တမ်းတွင် “လူ့အခွင့်အရေးကော်မတီ” (၁) လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာဌာနတရပ်ကို အမြန်ဆုံးဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးသင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

(၇) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ မေလတွင်ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကြီးတွင် တိုင်းရင်း သားလူမျိုးများကောင်စီမှ လက်ခံကျင့်သုံးမည့်ပေါ်လစီဖြစ်သည့် "The Humanitarian Crisis and International Aid to the Union of Burma" စာတမ်းကို အတည်ပြုလက်ခံပြီး၊ ယင်းပေါ်လစီအတိုင်း လူသားချင်းစာနာထောက်ပံ့ သည့် အကူအညီများရရှိရေးလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းကို ယခုအချိန်အထိ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီက တိုက်ရိုက်ကိုင်တွယ်နေပါသည်။ သို့သော် လာမည့်သက်တမ်းတွင် ထိုလုပ်ငန်းပိုမိုထိရောက်စွာ လုပ်ဆောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် လုပ်ငန်းကော်မတီ (၁) လုပ်ငန်းဌာနတခုဖွင့်လှစ်၍ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း တင်ပြအပ် ပါသည်။

နအဖစစ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကြောင့် လူထုတရပ်လုံးလူမှုရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့နေကြရသည်သာမက နာဂစ်မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်ပြီးနောက်ပိုင်း လူမှုရေးနှင့် စီးပွားရေးဒုက္ခခံစားမှုအခြေအနေပို၍ ဆိုးရွားလာနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီတွင် ကော်မတီ (၁) လုပ်ငန်းဌာနတခုဖွင့်လှစ်သင့် သည့်အပြင် ပြည်နယ်အသီးသီး၏ State Council များနှင့် State Coordinating Body များကလည်း ဤလုပ်ငန်းကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ပြည်နယ်အလိုက် ကော်မတီများ၊ လုပ်ငန်းဌာနများဖွဲ့စည်း၍ ထိထိ ရောက်ရောက်ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းသင့်ကြောင်းတင်ပြအပ်ပါသည်။

(၈) နအဖစစ်အစိုးရသည် သူတို့၏နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံအတိုင်း အမျိုးသားညီလာခံကို အပြီးကျင်းပပြီး၊ ထိုအမျိုးသား ညီလာခံမှရရှိထားသော အခြေခံမူများနှင့်အညီ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတရပ်ကို ရေးဆွဲပြီး၊ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ မေလ (၁၀) ရက်နေ့နှင့် မေလ (၂၅) ရက်နေ့တို့တွင် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပပြီး အတည်ပြုပြဌာန်းထားကြောင်း ထုတ်ပြန် ကြေညာခဲ့ပါသည်။ ထိုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ — လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင် ရွေးကောက်ပွဲတရပ် ကျင်းပ သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကြေညာထားပါသည်။

မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများအနေဖြင့် — သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင်ကျင်းပမည့် နအဖစစ် အစိုးရ၏ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲအပေါ် မည်သို့မည်ပုံ တုန့်ပြန်သင့်ကြောင်း မဟာဗျူဟာကျကျလေ့လာသုံးသပ်ပြီး နိုင်ငံရေးအရထိရောက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်သင့်ကြောင်းကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC)
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

**တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး
ပဒိုစောဘသင်စိန် ကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက်
ဝမ်းနည်းကြောင်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်း**

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန်သည် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုမေလ (၂၂) ရက်နေ့တွင် ဘုရားသခင် ၏ ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံယူပြီး ခရစ်တော်၌ ငြိမ်းချမ်းစွာအိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း (၉) ယောက်အနက် ဒုတိယမြောက် သားဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်၌ ဟင်္သာတမြို့ ABM ကရင်အထက်တန်းကျောင်းမှ အထက်တန်းဖြေဆိုအောင်မြင်ပြီး၊ အဆိုပါနှစ်တွင် ရန်ကုန် စစ်ရုံး၌ တပ်မတော်ငွေစာရင်းဌာနတွင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၃၁) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်၊ အင်းစိန်၌ ကရင်တော်လှန်ရေးသို့ စတင်ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၉-၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် တောင်ငူမှတ်တမ်းရုံး၌ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ကော်သူးလေ K3 တပ်ရင်းသို့ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး (အဆင့်-က) အဖြစ်ပြောင်းရွှေ့ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၂ မှ ၁၉၅၄ ခုနှစ်အတွင်း KAF (Kawthoolei Armed Force) ကော်သူးလေအရှေ့ပိုင်း၊ အမှတ် (၂) စစ်တိုင်းဌာနချုပ်တွင် ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ဖားအံခရိုင် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အရံဗဟိုကော်မတီအဖြစ် အရွေးချယ်ခံခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ကော်သူးလေအရှေ့ပိုင်းစစ်ဒေသတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးဖြင့် နိုင်ငံရေးတာဝန်ခံအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ပါသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးဗဟိုဌာနချုပ် (Organization Department) ဌာန၏ တာဝန်ခံ အဖြစ်တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၁ မှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်အထိ ဘိတ်၊ ထားဝယ်ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ပညာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာဝန်ကြီးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး၊ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် (၁၂) ကြိမ်မြောက် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးကွန်ဂရက်တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်နှင်း ခံခဲ့ရပါသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ (ENSCC) ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့ပြီး၊ ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု (NDF) ၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို ပူးတွဲထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ (ENSCC) အား ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (Ethnic Nationalities Council - ENC) ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ပြီး ကွယ်လွန်ချိန်အထိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု (NDF) ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (KNU) ၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန်သည် ပြည်ထောင်စုအရေးနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အရေးကို နှစ်ပေါင်းများစွာကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ တညီတညွတ်တည်း သဘောတူအသိအမှတ်ပြုသည်။ တာဝန်များကို စွမ်းစွမ်းတမံထမ်းဆောင်ရင်း ကွယ်လွန်သွားသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး မိသားစုနှင့်အတူ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါကြောင်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

**ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC)
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)**

First Quarterly Report
Ethnic Nationalities Council (Union of Burma)
Foreign Affair Committee (FAC)

January-March, 2008

Introduction:

During this period from January to March 2008, FAC-ENC did a number of meetings with diplomats, communications with United Nations and its agencies, and INGOs who focus on Burma Issues. In February, SPDC issues order no. 1, 2 and 3 regarding referendum on draft constitution and election as well as formation of supervising committee for referendum. FAC-ENC also concentrates to respond this political development after the orders were issued.

Meetings with Diplomats

06/01/08: meeting with **Mr. Larry Bagnell**, MP of Canada and member of Canada Parliamentarian Caucus on Burma. He is accompanied by **Ms. Patricia Atkinson**, Second Secretary of Political and Economic Section. The team comprises with Pipa and Htoo from BRC, Hseng NOUNG from FAC-ENC, Charmtong from SWAN and myself. .

He explains what the MP caucus has done so far including the caucus calls for releasing ASSK. Patricia explains availability of fund from foreign ministry. The team expresses our sincere thanks to Canada gov't and people for their contribution to Burma's democratization.

Issues:

I suggest to the caucus:

- Shares about situation of ethnic nationalities and its positions
- Raise issues of ethnic nationalities including calling for releasing Mr. Khun Htun Oo
- Mainstreaming issues of ethnic nationalities and tripartite dialogue
- Request to list USDA and SAS as state-sponsor terrorist organizations

09/01/08: meeting with Ms. **Chelsia C. Wheeler** who is second secretary of Political and Economic Department of Rangoon US embassy. Dr. Lian H. Sakhong and I met her.

Dr. Lian H. Sakhong briefed about ENC and its policy on tripartite dialogue, composition of ENC, state-coordination bodies, programs of work and its aim of establishment of federal union of Burma.

She is also in-charge of small fund for youth on Promotion of Democracy and Capacity Building. She shared situation of youth groups inside the country that she is disappointment on fighting each others between ethnic youth groups and Burman. She also shares that library in the embassy is very important to study and read books publicized by opposition groups from the borders as the embassy can keep them. She also requests to send all documents and books from ENC as more than 14000 students visit the embassy's library.

Issues:

- How to mobilize youths inside the country particularly after the saffron revolution.
- How to mobilize ethnic youth groups for cooperation and coordination.
- How to effectively use US embassy's fund for youths for promotion of democracy and capacity building

For applying youth program fund, the organization does not need to be registered one. They can directly contact her and she will explain about it.

Comment:

The ENC office should inform concerned state coordinating bodies to encourage youths and students from inside the country to apply the fund.

02/01/08 and 13/03/08: team leader of FAC-ENC had honors to meet with First Secretary, Political Affair Department from US embassy in Kuala Lumpur, Malaysia. The team leader shares ENC and its background, policy and aim & objective, state coordination bodies. He expresses sincere thanks to US government for supports and contributions for restoration of democracy in Burma and providing assistances to refugees of ethnic nationalities from Burma.

In the first meeting, the team leader raises his concern on US policy on armed resistant groups articulating “material support under Patriot Act 2001”. Many armed resistant groups are enlisted as terrorist organization therefore many refugees are rejected to settle in USA. In fact, these organizations are those who are working for implementation of US foreign policy particular in the case of Burma. He requests to review the rejected cases along the line with the context of US policy rather than the law.

In the second meeting, the team leader expresses sincere thanks for removal of KNU/KNLA, CNF/CNA, CNLD, KNPP, and ALP from terrorist list of the US under Consolidated Appropriate Act, 2008. He also shares ENC position on forthcoming referendum. The Secretary says that those who are rejected to settle in the US can appeal and the appeals will be reviewed in accordance with the new Act. He also promises to convey ENC position to the concerned person in State Department.

11/03/08: team leader of FAC-ENC received a call from Bangkok Indian Embassy and the contact person requested to meet him if the team leader can have some times with him. In the meeting the embassy requests ENC position on Referendum, and involvement of SPDC in assassination of Pado Manhsha. The team leader shares about involvement of SPDC in the assassination of Pado Manhsha in accordance with Uncle David Taw.

The team leader also shares about ENC position on the forthcoming referendum of “Vote No” even though we do know that SPDC will twist the result as they like to see. However, the fourth step of SPDC road-map is the only one that people can participate therefore ENC will encourage the people to participate in the referendum. ENC also is to develop strategy if election is going to be held. The Diplomat agrees and supports the ENC position but he raises his concern that if

people reject the constitution and SPDC agrees it, how will ENC respond. He underscores that ENC also shall have strategy on if SPDC agrees the result of Vote No.

Meeting and communication with UN agencies:

22/01/08: the team leader of FAC-ENC wrote a letter to Prof. Pinheiro who is UN Special Rapporteur on situation human rights in Burma in order to pay attention on Mr. Khun Htun Oo whose health is deteriorating. The team leader requests the intervention from the good office of the Special Rapporteur on Mr. Khun Htun Oo's situation as follow:

- (a) To call attention on Mr. Khun Htun Oo and express concern on his health situation which is extremely deteriorating
- (b) To call release of Mr. Khun Htun Oo, or else
- (c) To allow him for medical treatment in the hospital outside of the jail
- (d) To urge SPDC to transfer him to Rangoon jail where his family live
- (e) To allow him regular visit by his family and relatives
- (f) To provide enough medicines

In response to the request, the Special Rapporteur did statement in February and mentioned about deterioration of health condition of political prisoners in general but he includes the request in his annual report as follow;

47. The SR deplores the continued detention of NLD leaders and other leaders still serving draconian arrest terms such as the NLD Secretary-General Daw Aung San Su Kyi, under house arrest, for whom he reiterates his request for her immediate and unconditional release. The SR would like to express his concerns regarding the deteriorating health conditions of Khun Htun Oo, Shan NLD leader, arrested in 2003 and sentenced to 96 years imprisonment, suffering since December 2007 from Hepatitis B without proper access to medical treatment. His family is allowed to visit him every three months in Putao prison. The SR calls on the authorities for his urgent release, and pending the release medical treatment at the hospital and transfer to Yangon jail where his family lives. (A/HRC/7/18)

12/02/08: UNHCR office of Kuala Lumpur requests the team leader of FAC-ENC for meeting with them in their office. The UNHCR shares their concern on on-going conflict between the two groups of Arakan Refugee Committee in Kuala Lumpur. UNHCR says that the Arakan Refugees Committee was split in two groups and Nyi Nyi Lwin on behalf of ANC supports one group and Dr. Aye Kyaw supports another group on behalf of ALD. The two groups accuse each other as drug-trader, human trafficker, and threat to kidnap and murder. All their accusations are copied to embassies, UNHCR and even local authority. It becomes concerns for embassies, local authority and UNCHR on Arakan Refugee seekers. It can also affect to other community of ethnic nationalities from Burma who live in Malaysia. **Therefore, UNCHR requests ENC to intervene in the conflict otherwise the damage can be beyond control as embassies and local authority have expressed their concerns.**

Alliance Refugee Committee of all ethnic nationalities did a statement concerning UNHCR office and requests seven points to take action by the office. The team leader also raised this issue during

the meeting. The office sought advice from the team leader and he urged the office to invite community leaders for meeting. The team leader also met with leaders from all refugee community of ethnic nationalities except Arakan and provided suggestion and advice to them when they meet with the UNHCR office.

Meeting with campaign group

10/01/08: the team leader had an opportunity to meet with coordinator Mr. Tin Maung Htoo of CFOB and Ms. Rebecca from Inter Pares. They shared about what the CFOB does in term of advocacy and campaign in Canada. The team leader shares about ENC and its position on the forthcoming referendum. He also asks to explore Canada's law in order to denounce USDA and SAS (Swan Ah Sin) as state sponsor terrorist organization quoting Prof. Pinheiro calls to ban these militias as illegal group in his recommendation.

Second Quarterly Report

April-June, 2008

Introduction:

This report covers activities of FAC-ENC from April to June, 2008. During this period, members of FAC-ENC concentrated on Vote-No campaign in their constituencies therefore we could not organize much on advocacy and lobby works.

Attending meetings and workshop:

Team leader of FAC-ENC with different capacity was invited to attend the 7th session of United Nations Permanent Forum on Indigenous Issues which took place in New York from April 21-2 May, 2008. The team leader led Asia Caucus and did intervention in the meeting on human right issues on behalf of Asia Indigenous Peoples. The Statement is attached hereby.

The team leader under different capacity also had an honor to attend the 9th meeting of Convention on Biological Diversity in which SPDC is a party and the meeting was taken place in Bonn, Germany from 19-30 May, 2008. The team leader focused on National Implementation of the CBD and it is very unfortunate that SPDC is still under process of developing its national strategy for implementation of CBD. ENC needs to concentrate on this process as some provisions of the CBD and its programs of work are relevant to ethnic nationalities' issues.

The team leader under different capacity was invited to present country paper in a workshop title "Asia Regional Workshop on Promotion of UN Declaration on Rights of Indigenous Peoples" which was taken place in Philippines from 7-12, June 2007. The paper highlights situation of indigenous peoples in Burma and role of ENC. The paper is attached.

Meeting with staffs from Mr. Gambari's team:

During my stay in New York attending the 7th session of UNPFII, the team leader could manage to meet with staffs from Mr. Gambari's team namely Ms. Elizabeth, Mr. Erwan Pouchous and Nicholas Tun Myint. In the meeting, the team leader explained about ENC position on referendum as well as speculation that ENC calls for the ethnic nationalities to participate in the referendum and reject the constitution. ENC expects that SPDC will manipulate the votes and forcibly approve the constitution though whatever attempts are made. If the speculation is happened so, what shall be next steps to be taken by the United Nations. He added that the UN has three agendas in term of Burma's mission such as time frame for the road map, inclusiveness in the process and modifying the principles and guidelines of the constitution. The UN achieves only in one agenda that SPDC came up with time frame for its road up to the fifth step of holding election. He asked to them that what kind of steps to be taken by the UN and how will the ENC participate in the initiatives.

They replied that the team agrees that the SPDC will approve the constitution by hook or crook and take forward to another step of the road map. The team feels that they still need to work between now and election. The team said that they will push for creation of economic development forum to address the humanitarian crisis in Burma. The team will suggest SPDC to invite opposition leaders including ethnic nationalities in the forum.

FAC team leader raised concern on 2010 whether it can be free and fair election. How does the Mr. Gambri's team ensure that it will be free and fair election. They replied that the UN had provided technical assistance to 50 countries regarding development of electoral law with the request from concern governments. The team will offer the SPDC to provide technical assistance in development of new electoral law.

Meeting with Indian diplomat:

In early April, the team leader of FAC was invited to meet with Indian diplomat in Bangkok and the meeting was arranged in the residence of the diplomat. The team leader explained ENC position on the forth coming referendum to the diplomat. The diplomat indicated that Indian government will not make any position on the referendum nor its result.

Foreign Affair Committee
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသည့်
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ၏
အစီရင်ခံစာ

နိဒါန်း

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသောပြဿနာမှာ ဒီမိုကရေစီနှင့်လူ့အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးနစ်နာမှု တရပ်မျှသာမဟုတ်ပဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အမျိုးသားရေးတန်းတူမှုနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်များ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဆိုပါဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများပပျောက်ပြီး ဒီမိုကရေစီနှင့်လူ့အခွင့်အရေး၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ၏ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်တို့ကို အာမခံသည့် စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေးမှာ မိမိတို့၏ အန္တိမရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတစ်ခုဖြစ်ရန် လိုအပ်သည့် ကြန်အင်လက္ခဏာများတွင် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင် အမျိုးသားပြည်နယ်များ၌ ကိုယ်ပိုင်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေများရေးဆွဲပြဌာန်းထားရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အခြေခံဗဟုသုတများ နည်းပါးသည့်အလျောက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ သိသင့်သိထိုက်သည့် အခြေခံဗဟုသုတများကို လေ့လာဆည်းပူးရန်၊ သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်များအလိုက် ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမူကြမ်းများရေးဆွဲရန်၊ ထိုသို့ရေးဆွဲခြင်းအားဖြင့် ဖက်ဒရယ်မူသည် ခွဲထွက်ရေးမူမဟုတ်ပဲ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ဘာသာစကား၊ ဓလေ့ထုံးစံ၊ ယဉ်ကျေးမှုပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်ကြသော လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း လူမျိုးတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ ဘာသာစကား၊ ဓလေ့ထုံးစံ၊ ယဉ်ကျေးမှု တရပ်နှင့်တရပ်အကြား တန်းတူရည်တူအပြန်အလှန် လေးစားမှုဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ စုပေါင်းနေထိုင်နိုင်သောစနစ်ဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစေရန်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (လွတ်မြောက်နယ်မြေ)နှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစုတို့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် UNLD(LA)-NDF Joint Action Committee မှအစပြုလျက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသွေးစည်းညီညွတ်ရေးနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး ကော်မတီ Ethnic Nationalities Solidarity and Cooperation Committee (ENSCC) ၏ ဦးဆောင်မှုအောက် တွင် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးအထောက်အကူပြုကော်မတီ Supporting Committee for State Constitutions (SCSC) အဖြစ်၎င်း၊ ထိုမှတဆင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဧပြီလ (၂၈) ရက်မှ မေလ (၁) ရက်နေ့အထိ ကျင်းပသော စတုတ္ထအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံတွင် SCSC ကို ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းကော်မတီတရပ်အဖြစ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် အောက်ပါရည်ရွယ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက် ရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

- (၁) ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီများကို အထောက်အကူပြုရန်၊
- (၂) ဖက်ဒရယ်ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်၊
- (၃) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာနှင့် ဖက်ဒရယ်ရေးရာပညာပေးလုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရန် တို့ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင် အမျိုးသားပြည်နယ်များတွင် အောင်မြင်စွာ အကောင် အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီတွင် ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီအသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ် (၁) ဦးစီ ထည့်သွင်းဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ —

- (၁) မခေါ် ခွန်ဆာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
- (၂) ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်ဥက္ကာ ဒု-အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
- (၃) ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး အဖွဲ့ဝင်
- (၄) ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီများမှ ကိုယ်စားလှယ် (၁) ဦးစီ စုစုပေါင်း (၁၀) ဦးတို့ဖြစ်ပါသည်။

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းကော်မတီ၏ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသူ မခေါ် ခွန်ဆာသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ပြည်ပသို့ထွက်ခွာသွားခဲ့ရာ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ပြန် လည်ဝင်ရောက်ရန် အခက်အခဲများပေါ်ပေါက်ခဲ့သဖြင့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တာဝန်ကို ဒုတိယအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်ဥက္ကာမှ ဆက်လက်တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေပါသည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများ

- (၁) ၂၀၀၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ (၁၆-၁၈) ရက်နေ့တွင် ပဌမအကြိမ်ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်တနေရာတွင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲသို့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံမှ ဥပဒေပညာရှင် Raja Devasish Roy တက်ရောက်ခဲ့ပြီး Minority Rights and Indigenous People Rights (Land Rights) ကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပါသည်။
- (၂) ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၁၆-၂၀) ရက်နေ့အထိ ဆဌမအကြိမ်ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်တနေရာတွင်အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါညီလာခံသို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ အင်ဒီးယားနားပြည်နယ်၊ အင်ဒီးယားနားတက္ကသိုလ်၊ ဘလူမင်တန်ဥပဒေကျောင်း၊ Center for Constitutional Democracy in Plural Society မှ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ဥပဒေပညာရှင်များ၊ တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူ ဖက်ဒရယ်တရားသူကြီးတဦးတို့ပါဝင်ပြီး နိုင်ငံတော်အရေးပေါ်အခြေအနေ (State of Emergency)၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး (Federal Judiciary)၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကာကွယ်ရေးနှင့် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့များ (Federal Defense and Military) အကြောင်းတို့ကို ရှင်းလင်းပို့ချ ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ပြင် ပညာရှင်များအဖွဲ့သည် သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးအဖွဲ့များနှင့်တဖွဲ့ချင်း သီးခြားတွေ့ဆုံပြီး ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရာတွင် ကြုံတွေ့ရသည့် ပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များကို တိုင်ပင်နှီးနှောနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။
- (၃) ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဇွန်လ (၁၃) ရက်နေ့မှစ၍ နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီများနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ အင်ဒီးယားနားတက္ကသိုလ်၊ ဘလူမင်တန်ဥပဒေကျောင်း၊ (CCDPS) မှ ဥပဒေပညာရှင်များ ထပ်မံလာ ရောက်ကာ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီအသီးသီးတို့နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကြုံတွေ့နေရသည့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာအခက်အခဲများကို ရင်းရင်းနှီးနှီးတွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြပြီး ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၁၀) ရက်နှင့် မေလ (၂၄) ရက်နေ့တို့တွင် နအဖက အတည်ပြုလိုက်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် တိုင်းရင်းသားများ၏ အနာဂတ်ကို ထောက်ပြဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။
- (၄) လာမည့် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းတွင် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံရေးရာနှီးနှောဖလှယ်ပွဲကို CCDPS, Bloomington Law School, Indiana University, USA နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

(၅) ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အန္တိမရည်မှန်းချက်မှာ စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေး ဖြစ်ရာ စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် ဖက်ဒရယ်စနစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ယနေ့လက်ရှိတာဝန် ယူဆောင်ရွက်နေကြသောခေါင်းဆောင်များသာမက ကျွန်ုပ်တို့၏ နောင်လာနောက်သား မျိုးဆက်သစ်များပါ လေ့လာ ဆည်းပူး ကြရမည်ဖြစ်သည်။ လေ့ကျင့်သင်ကြားကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

(၆) သို့ဖြစ်၍ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းကော်မတီအနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး “ဖက်ဒရယ် မူ” ခေါ် “ပြည်ထောင်စုမူ” အား လေ့လာဆည်းပူးနိုင်မည့်၊ သင်ကြားပို့ချပေးနိုင်မည့် နေရာဌာနတစ်ခုကို မဝေးတော့သော အနာဂတ်တွင် တည်ဆောက်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးပမ်းရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၇) ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီရုံးကို အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေသည့် NDF ရုံးတွင် ပူးတွဲဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ မူလလုပ်ငန်းသဘောသဘာဝ မတူညီသဖြင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှစ၍ NDF ရုံးနှင့် ပူးတွဲမဖွင့်လှစ် တော့ပဲ သီးခြားဖွင့်လှစ်ရန် ကော်မတီအတွင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွက် လုပ်ငန်းစီမံချက်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးလိုအပ်ချက်များကိုလည်း NRP သို့ တင်ပြအကူအညီတောင်းခံခဲ့ရာ NRP ဒါရိုက်တာမှလည်း သဘောတူညီ ခဲ့သဖြင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂) ရက်နေ့မှစတင်၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီရုံးကို NDF ရုံးနှင့် ပူးတွဲမဖွင့်လှစ်တော့ပဲ သီးခြားပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ CAC Team leader ဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်ဥက္ကာမှ ရှင်းလင်းတင်ပြပေးမည်ဆိုလျှင် ပိုမို၍သင့်လျော်မည်ဖြစ်ပါသည်။

(၈) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းကော်မတီနှင့် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီ များ၏ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကို ၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလ (၁၂) ရက်နေ့မှ (၁၄) ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

(၉) CAC အစည်းအဝေးများကို ၂၀၀၇ ခုနှစ် အတွင်း (၂) ကြိမ်ကျင်းပပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်းတွင် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် နေရသဖြင့် CAC ၏ လုပ်ငန်းရပ်များကို ကောင်းစွာလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် CAC ၏ လုပ်ငန်းရပ်များမှာ နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကျော် (၇၀) နီးပါး ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ၏ တန်းတူရေးနှင့် အမျိုးသားကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ဆုံးရှုံးမှုတို့ကို ပြန်လည်ရရှိစေရေးအတွက် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက် ရာတွင် အရေးကြီးသည့်အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုဖြစ်သကဲ့သို့ ပြန်လည်ရရှိပြီးနောက် ရေရှည်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရေးအတွက်လည်း အထူး အရေးကြီးသည့်အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုပါသည်။ CAC ၏ လုပ်ငန်းရပ်များ ပြည့်မီအောင်မြင်နိုင်ရေးအတွက် ဘဏ္ဍာရေးနှင့် နည်းပညာပိုင်းတို့အရ အကူအညီ ပေးခဲ့ကြသည့် အလှူရှင်များ၊ ပညာရှင်များကိုလည်း CAC မှ အထူးကျေးဇူး ဥပကာရတင်ရှိကြောင်းနှင့် ဆက်လက်၍ ကူညီပံ့ပိုးမှုများပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလျက် နိဂုံးအချုပ်အပ်ပါသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ပဉ္စမအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသည့်
မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ၏
လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာ
(Strategic Studies Committee - SSC)

နိဒါန်း

မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (SSC) သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီ (၅) ခု အနက် တခုဖြစ်ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ (၁၉) ရက်နေ့တွင် အောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

(၁) စောထူးထူးလေး	အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၂) စဝ်ဆိုင်စစ်	အဖွဲ့ဝင် (ကွယ်လွန်)
(၃) စောမြရာဇာလင်း	အဖွဲ့ဝင်
(၄) စောဒေးဗစ်တော	အဖွဲ့ဝင်
(၅) ဒေါက်တာခင်မောင်	အဖွဲ့ဝင်
(၆) စောဒေးဗစ်သာကပေါ်	အဖွဲ့ဝင်
(၇) ဗစ်တာဗျက်လျန်	အဖွဲ့ဝင်

ရည်ရွယ်ချက်

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသော နိုင်ငံရေးပြဿနာအားဖြေရှင်းရာတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် မဟာဗျူဟာအား ထိထိရောက်ရောက် အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် မဟာဗျူဟာ လေ့လာရေးကော်မတီ (SSC) ကလေ့လာသုံးသပ်မှုပြုပြီး တင်ပြသွားနိုင်ရေးအတွက် ဖြစ်သည်။

ရည်မှန်းချက်များ

- (၁) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများတဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့အကြား နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးနှင့်အခြားနည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် အပြန်အလှန်အကူအညီပေးခြင်းကို တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်သွားရန်၊
- (၂) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အဖွဲ့အစည်းများအတွင်း မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးဆိုင်ရာ အသိပညာနှင့် အရည်အချင်းအား တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်သွားရန်၊
- (၃) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများအကြား မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းမှုများပြုလုပ်သွားရန်၊

လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခြင်း

မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (SSC) သည် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ ယခုအချိန်အထိ (၃) နှစ်တာကာလအတွင်း အောက်ပါလုပ်ငန်းများအား အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၁။ Digital Mapping and Database Program

Digital Mapping and Database Program သည် အဓိကအားဖြင့် ကွန်ပျူတာနည်းစနစ်ဖြင့် မြေပုံအမျိုးမျိုးကို ထည့်သွင်းခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ခြင်းနှင့် လိုအပ်သည့် မည်သည့်အချက်အလက်ကိုမဆို မြေပုံများတွင်စနစ်တကျ ထည့်သွင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ကွန်ပျူတာနည်းပညာကျွမ်းကျင်မှုနှင့် လိုအပ်သည့်အချက်အလက်များကို စနစ်တကျ လေ့လာရှာဖွေစုဆောင်းထည့်သွင်းနိုင်သည့် အရည်အချင်းများလိုအပ်ပေသည်။

(၁:၁) Digital Mapping and Database Basic Training

၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်းတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်အတွက် အခြေခံသင်တန်း (၂) ခု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဧပြီလ (၅) ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ (၁၁) ရက်နေ့အထိ ပထမ (၃) လ သင်တန်းအား ရခိုင်၊ ချင်း၊ ကရင်နီ၊ မွန် နှင့် ကရင်ပြည်နယ်များမှ သင်တန်းသား (၆) ဦးဖြင့် တကြိမ်၊
- ၂၀၀၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှ ဒီဇင်ဘာလ (၃၀) ရက်နေ့အထိ ဒုတိယ (၃) လ သင်တန်းအား ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်မှသင်တန်းသား (၆) ဦးဖြင့် တကြိမ်၊ စုစုပေါင်း (၂) ကြိမ် သင်တန်းများပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

(၁:၂) Digital Mapping and Database Advance Training

၂၀၀၇ ခုနှစ်အတွင်းတွင်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်အတွက် အဆင့်မြင့်သင်တန်း (၃) ခု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၉) ရက်နေ့မှ (၁၃) ရက်နေ့အထိ (၅) ရက်သင်တန်းအား မဲဆောက်မြို့တွင် ကရင်၊ ချင်းနှင့် မွန်ပြည်နယ်တို့မှ Mapping တာဝန်ခံများကို ပို့ချခဲ့သည်။
- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၅) ရက်မှ (၁၇) ရက်နေ့အထိ (၃)ရက်သင်တန်းအား မယ်ဟောင် ဆောင်မြို့တွင် ကရင်နီနှင့် ကချင်ပြည်နယ်မှ Mapping တာဝန်ခံများကို ပို့ချခဲ့သည်။
- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ နိုဝင်ဘာလ (၆) ရက်မှ (၈) ရက်နေ့အထိ (၃) ရက်သင်တန်းအား ချင်းမိုင်မြို့တွင် ရှမ်းနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ် မှ Mapping တာဝန်ခံများကိုပို့ချခဲ့သည်။

(၁:၃) Digital Mapping and Database State Offices

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် Digital Mapping and Database သင်တန်းဆင်းများမှ ဦးဆောင်၍ မိမိတို့ပြည်နယ် အသီးသီးအတွင်း Digital Mapping and Database လုပ်ငန်းအား သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှု ကော်မတီများ၏ ကြီးကြပ်မှု၊ ENC ၏နည်းလမ်းရှာဖွေ၊ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ကရင်နီပြည်နယ်နှင့် ချင်း ပြည်နယ် (၃) ခုတွင် စနစ်တကျ လုပ်ငန်းများစတင်အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

၂။ သုတေသနနှင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းလုပ်ငန်း (Research and Publication)

မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (SSC) ၏လုပ်ငန်းများတွင် သုတေသနပြုထုတ်ဝေဖြန့်ချိရေးကဏ္ဍတစ်ခုပါဝင်ပြီး လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲသုံးသပ်ချက်များ၊ တိုင်းရင်းသားများအပေါ် နအဖ စစ်တပ်၏ စစ်ဆင်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေ့လာသုံးသပ်ချက် စာတမ်း၊ ပြည်တွင်းစစ်အနှစ် (၆၀) အတွင်း အာဏာရအစိုးရ အဆက်ဆက်နှင့် တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၏ ကျင့်သုံးခဲ့သောမူဝါဒဆိုင်ရာ အားသာချက်/အားနည်းချက် များအား လေ့လာသုတေသနပြုပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ၏အဖွဲ့ဝင်များအတွင်း ဖြန့်ချိမှုပြုကာ အတိတ် ကာလမှ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသောအတွေ့အကြုံဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆွေးနွေးမှုပြုနိုင်ရေးနှင့် အနာဂတ်နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှု၊ မဟာဗျူဟာချမှတ်ရေးတွင် အထောက်အကူပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

၃။ စစ်ရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် တစ်နှစ်ကြိမ်ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကျင်းပခြင်း
(Annual Consultation Meeting with Military Leaders)

ဤ လှုပ်ရှားမှုသည် မတူကွဲပြားသောဒေသန္တရအနေအထားများမှ ဘုံရန်သူ နအဖကို ဆန့်ကျင်၍ ခုခံစစ်ဆင်နွှဲနေကြသော တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၏ ထိပ်သီးစစ်ရေးခေါင်းဆောင်များအကြား တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး အပြန်အလှန် အသိအမှတ်ပြုမှု၊ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုတည်ဆောက်ကာ “မဟာဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာများ” ချမှတ်ရေးကိုရည်ရွယ်သော်လည်း အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြောင့် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခွင့်မရရှိခဲ့ပါ။

၄။ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ (Workshop Series)

ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည့် တော်လှန်ရေးအင်အားစုအသီးသီးမှခေါင်းဆောင်များအား အသိပညာနှင့် အတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပိုမိုကြံ့ခိုင်ရင့်ကျက်မှုရှိရေးနှင့် ရန်သူ၏ပရိယာယ်အား စောကြောနိုင်ပြီး သုံးသပ်အဖြေရှာနိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်၍ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ၊ ဥပမာ — Conflict Resolution/ Conflict Management/Conflict Transformation, Negotiation Skill, Strategy Planning, etc.) အစရှိသည်များကို လုပ်ကိုင်သွားမည့်အစီအစဉ်ဖြစ်သော်လည်း၊ အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြောင့် မလုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပေ။

၅။ မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေး (Strategy Consultation Meeting)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီနှင့် ဒီမိုကရက်စီအင်အားစုများအကြား မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းရေးအတွက် မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းရေးကော်မတီ (Strategy Consultation Committee) တရပ်ရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်

မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (SSC) ကို စတင်ဖွဲ့စည်းပြီးချိန်မှစ၍ ယခု (၃) နှစ်တာကာလအတွင်း ရည်မှန်းထားသောလုပ်ငန်းများအနက် Digital Mapping and Database Program ကိုသာ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိသော်လည်းကောင်း၊ သုတေသနလုပ်ငန်းကိုအခြေခံအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း ချမှတ်အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (SSC)
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

မှတ်ချက်။ ။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၆-၂၈) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော Ethnic Nationalities Conference တွင်တင်ပြသည့် (SSC) ၏ အစီရင်ခံအကျဉ်းချုပ် ဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသည့်
စီးပွားရေးနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မတီ၏
အစီရင်ခံစာ

နိဒါန်း

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးများ၊ အတွင်းရေးမှူးများ၊ အကြံပေးများ၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ၊ ကောင်စီဝင်များ အားလုံးကို ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။ အီးအဲန်စီသက်တမ်း (၃) နှစ်ကျော်ကာလတွင် အခက်အခဲများစွာကြားထဲမှ တစိုက်မတ်မတ်လက်တွဲလုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ကြသည့်အတွက် ဤကော်မတီမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံးကိုယ်စား အီးအဲန်စီကို အထူးဂုဏ်ယူမိပါသည်။

စစ်အာဏာရှင်နှင့် နအဖလက်အောက် တိုင်းရင်းသားဒေသများ၏ စီးပွားရေး အခြေအနေသည် ဆိုးသထက်ဆိုးလာသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ယခင်က မိဘမျိုးရိုးပိုင်ဆိုင်သောလုပ်ငန်းများကို စစ်တပ်နှင့် ၎င်းတို့အလိုတော်ရိလုပ်ငန်းရှင်များက လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ကြခြင်း၊ အထူးသဖြင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆန်စပါး၊ သစ်၊ ဝါး၊ ငါး၊ သီးနှံ စသည့် အဝယ်ဒိုင်များကို ချုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ဈေးကစားခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ မြေခွန်၊ လူခွန်၊ လုပ်ငန်းခွန်၊ ရောင်းဝယ်ကူးသန်းခွင့် အခွန်၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုအခွန် (သစ်၊ ဝါး၊ ငါး၊ ငါးရှာ၊ သားဖမ်း) စသည့် အခွန်များကို မတန်တဆကောက်ခံခြင်း၊ အချိန်အခါ မရွေး ကောက်ခံခြင်းတို့သည် ပြည်သူများ၏ စားဝတ်နေရေးကို အထူးအကြပ်တွေ့စေပါသည်။

တဖန်လုပ်ငန်းကြီးများဖြစ်သည့် သစ်ခုတ်လုပ်ငန်း၊ ကျောက်တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း၊ ရေနံနှင့် သဘာဝဓါတ်ငွေ့တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ လျှပ်စစ်ရေကာတာများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ နယ်စပ်ဒေသတလျှောက်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး၊ လမ်းမများဖောက်လုပ် ခြင်းစသည့် လုပ်ငန်းကြီးများကို တိုင်းရင်းသားများ၏ဆန္ဒမပါပဲ နအဖနှင့် ၎င်းတို့ကိုထောက်ခံသော အကျိုးတူစီးပွားရေးသမားများက မူပိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းကြောင့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများ အကြပ်အတည်းများစွာ ကြုံကြရပေသည်။ လယ်ယာမြေများ သိမ်းဆည်းခံရခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြံမြေများ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ မွေးမြူရေးနှင့် သားငါးရှာဖွေနိုင်သည့် တောတောင်များ ပြုန်းတီးခြင်းစသည့် ဆိုးကျိုးများကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ပြည်နယ်များတွင် ရောဂါထူပြောခြင်း၊ အစာအာဟာရမပြည့်ဝခြင်း၊ မွေးကင်းစကလေးငယ်များ သေဆုံးမှုဦးရေများပြားလာခြင်း၊ အခြေခံမူလတန်းပညာကိုပင် မသင်ကြားနိုင်ဘဲ ကျောင်းထုတ်ခံရသော ကျောင်းသားဦးရေ တနှစ်ထက်တနှစ် တိုးပွားလာခြင်းစသည့် လူမှုစီးပွားအကြပ်အတည်းများကို တိုင်းရင်းသားများ ခါးစည်းခံနေရပေသည်။

၎င်းလူမှုစီးပွားဘဝအကြပ်အတည်းများကို အခြေခံကာ သိန်းပေါင်းများစွာသော တိုင်းရင်းသားလူငယ်- အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများအဖြစ် ဘဝရပ်တည်ရှာဖွေစားသောက်နေကြရပေသည်။ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ ထိုင်း၊ မလေးရှား၊ စင်ကာပူနိုင်ငံတို့တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ သိန်းပေါင်းများစွာ တရားမဝင် နေထိုင်ကာ အလုပ်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြပေသည်။

မြန်မာစစ်အာဏာရှင်များ၏ လက်ထက်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ဘဝသည် သိက္ခာ၊ လူ့အဆင့်အတန်းနှင့် အညီ ဘဝရပ်တည်ရှင်သန်ခွင့် မရှိကြပေ။ ဘဝအာမခံချက်၊ ပိုင်ဆိုင်မှုပစ္စည်း အာမခံ၊ အေးအတူပူအမျှ အတူတကွ မိသားစု

ဘဝထူထောင်ခွင့်နှင့် မိမိသားငယ် သမီးငယ်များကို လွတ်လပ်စွာ ပညာသင်ကြားခွင့်ရရှိပြီး၊ ဘဝတိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း လွတ်လပ်စွာ ရှာဖွေကြိုးစားခွင့်များကို အုပ်ချုပ်သူတို့ စနစ်တကျပိတ်ဆို့ဖိနှိပ်ထားပြီး ၎င်းတို့သားသမီးများနှင့် အလို တော်ရှိများ ကိုသာ ထိုအခွင့်အရေးများကို ပေးထားခြင်းဖြင့် လူ့အဆင့်အတန်းမညီမျှခြင်းများကို ဖန်တီးထားပေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရခြင်း အနိဋ္ဌာရုံများ၏ အဖြေကားရှင်း၏။ ဒီမိုကရေစီနှင့်လူ့အခွင့်အရေးအပြည့်အဝမရှိခြင်း၊ ကိုယ့်လူမျိုးများကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် မရှိခြင်း၊ ကိုယ့်ပြည်နယ်မှထွက်သည့် မြေပေါ်၊ မြေအောက် သယံဇာတများကို ကိုယ့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူများ ကောင်းစားရေး၊ ရိက္ခာဖူလုံရေး၊ နိုင်ငံတကာသို့တင်ပို့ရောင်းချခွင့် မရှိခြင်းတို့များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အချုပ်ဆိုရ လျှင် မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒနှင့် စစ်ဝါဒီအာဏာရှင်များက ဗဟိုချုပ်ကိုင် ထိန်းချုပ်မှုစီးပွားရေးစနစ် တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။

လုပ်ငန်းကော်မတီ၏ ပေါ်လစီ

ထိုစစ်အာဏာရှင်လက်ဝါးကြီးအုပ် ဗဟိုချုပ်ထိန်းမှုစနစ် အဆုံးသတ်ပြီး လွတ်လပ်သော ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်နှင့် ဒီမိုကရေစီ နှင့် လူ့အခွင့်အရေး။ အထူးသဖြင့် တသီးပုဂ္ဂလလွတ်လပ်ခွင့်အခွင့်အရေး ယဉ်ကျေးမှုတရပ်ထွန်းကားရန် စီးပွားရေးနှင့် တိုး တက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မတီကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအောက်တွင် လုပ်ငန်းကော်မတီတရပ်အနေဖြင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ် စက် တင်ဘာလတွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ ၎င်းကော်မတီ၏ အဖွဲ့ဝင်များမှာ- ညီညီလွင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး၊ ပူးချိုဇ၊ မမူမိုင်၊ ဦးရွှေမျိုးသန့်၊ ခိုင်စူဝံနှင့် ဂျမ်းလှစော တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များ

ဤကော်မတီသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အဓိကမူဝါဒများဖြစ်ကြသော စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ထူ ထောင်ရေး၊ အမျိုးသားတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေး၊ ဒီမိုကရက်တစ် နိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေး စသည်တို့ကို မဟာဗျူဟာမြောက်ပံ့ပိုးပေးနိုင်ရန် ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို ရေးဆွဲ ချမှတ် ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ချမှတ်ရာတွင် အဆင့် (၃) ဆင့်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ပထမအဆင့်အနေဖြင့် သုတေသနနှင့် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းစဉ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်တခုချင်းစီ၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အချက်အလက် အသေးစိတ်များကို စုဆောင်းကောက်ခံပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပြည်နယ်တခုချင်းစီ၏ လူဦး ရေ၊ စိုက်ပျိုးမြေဧကပေါင်း၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအင် ရရှိသည့်နှုန်းထား၊ မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းနှင့် ကောလိပ် တက္ကသိုလ် ကျောင်းပေါင်း၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းနှင့် တရားရုံးများကို ပြုစုထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် နေ့စဉ်စီးပွားရေး သတင်းအချက်အလက်များကိုလည်း ပြုစုပါသည်။ ထိုရရှိထားသော အချက်အလက်များကို စီးပွားရေးသီအိုရီများ၊ အတွေ့ အကြုံများနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး ဖော်မြူလာထုတ်ယူကာ အခြေခံစီးပွားရေး ဗဟုသုတ၊ လုပ်ငန်းစီမံခန့်ခွဲပညာတို့ကို အများပြည်သူ များကို အသိပေးဖြန့်ချိ၊ သင်တန်းပေးခြင်းဖြင့် တိုင်းရင်းသားများ၊ မိမိတို့ဒေသအတွင်းမှထွက်သည့် သယံဇာတများကို အများ အတွက် စီမံခန့်ခွဲနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲများ၊ ညီလာခံများ၊ စာတမ်းပြုစုရေးသားထုတ်ဝေဖြန့်ချိခြင်း၊ သင်တန်းများပေးပြီး နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ အလုပ်သမားသမဂ္ဂများနှင့် လယ်သမားသမဂ္ဂများကို စီးပွားရေးဗဟုသုတ၊ သီအိုရီ နှင့် နည်းပညာများကို စနစ်တကျပေးခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခွင့်အာဏာပိုင်ဆိုင်ထားသော ခေါင်းဆောင်များကို လိုအပ်

သော စီးပွားရေးဈေးကွက်နည်းပညာ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းစနစ်၊ မြို့ပြတည်ဆောက်ရေးစနစ်နှင့် စက်မှုလယ်ယာမြေစနစ်တို့ကို ဗဟုသုတမေးခြင်းဖြင့် ဒေသတွင်းပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်း လွတ်လပ်ခွင့်များ ဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ပါသည်။

တတိယအဆင့်အနေဖြင့် အထက်ပါအဆင့်တဆင့်အောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာတခုအထိ ရရှိလာပြီဆိုလျှင် အခြေခံလူတန်းစား၊ လုပ်ငန်းရှင်နှင့် သမဂ္ဂများ၊ အစိုးရတို့ အပြန်အလှန်ဆက်စပ်ယူကာ မိမိတို့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုနှင့် ကိုက်ညီပြီး ကြီးကျယ်သည့် စီးပွားရေးစီမံကိန်းများကို ချမှတ်ဆွေးနွေးအကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ကျနော်တို့ကော်မတီသည် အဆင့် (၁) တွင်သာ ရှိသေးကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်။ ဤဆင့်တဆင့်ပင်လျှင် လုပ်ငန်း (၅၀) ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ အောင်မြင်တွင်ကျယ်ခဲ့ပါသည်။

မတ်လ (၁၀) ရက်၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူငယ်များဆုံရပ်ရုံး၌ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်များနှင့် တိုင်းရင်းသားဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့အစည်း (၁၆) ဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်များ၊ လူငယ်များ၊ အမျိုးသမီးများ တက်ရောက်ခဲ့ကြပေသည်။ ထို စီးပွားရေးဆွေးနွေးပွဲလုပ်ငန်းကော်မတီအစည်းအဝေးမှ လုပ်ငန်းစဉ် (၂) ခုကို ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ —

- (၁) သတင်းအချက်အလက်စုဆောင်းရေးသင်တန်းကို ပြည်နယ်တခုစီမှ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းများမှ တဦးကျ ကိုယ်စားလှယ်စေလွှတ်ရန်နှင့်
- (၂) ၎င်းသင်တန်းကာလတွင် ပြည်နယ်တခုချင်းစီ၏ ကျေးရွာတခုစီအလိုက် အချက်အလက်ကောက်ယူပြီး ဖွံ့ဖြိုးရေး ပိုင်လေ့ဒ်စီမံကိန်းရေးဆွဲရန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းအချက်အလက်စုဆောင်းရေးသင်တန်းကို မေလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၆) ရက်၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူငယ်များဆုံရပ်ရုံး၌ (၅) ရက်တိုင်တိုင် နိုင်ငံတကာပညာရှင်များ၊ တိုင်းရင်းသား စီးပွားရေးပညာရှင်များ၊ အတွေ့အကြုံရှိသော အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင် ပေါင်း (၈) ဦးနှင့် ပြည်နယ်အလိုက် ပေးပို့လိုက်သည့် သင်တန်းသား (၈) ဦး၊ လေ့လာသူ (၄) ဦး ပေါင်း (၂၀) ဦးကို အောင်မြင်စွာသင်တန်းပို့ချနိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းသင်တန်းကာလတွင် တက်ရောက်လာသည့် သင်တန်းသားများ၊ သင်တန်းဆရာ၊ ဆရာမများစုပေါင်းပြီး စီမံကိန်း (၂) ခုကို ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့သည်။

ပထမစီမံကိန်းမှာ— သင်တန်းသားများမှ ပြည်နယ်တခုချင်းစီတွင် နယ်စပ်မှ ဖြတ်ကျော်နိုင်သည့် ကျေးရွာတရွာကို (၆) လအတွင်း အချက်အလက်ကောက်ယူရန်၊ အချက်အလက်များတွင် လူဦးရေ၊ ကျား—မ၊ ကလေးနှင့် သက်ကြီးရွယ်အို၊ ဆေးခန်း၊ ဆရာဝန်၊ စိုက်ပျိုးမြေဧကနှင့် မူလတန်းအဆင့်ပညာသင်ကြားနိုင်သည့် ကလေးဦးရေတို့ဖြစ်ကြပါသည်။

ဒုတိယစီမံကိန်းတွင် ထိုအချက်အလက်များကို အခြေခံပြီး စမ်းသပ်ကာလ အဖြစ် (၁) နှစ် သတ်မှတ်ကာ၊ သောက်ရေ၊ သုံးရေ၊ ရေကန်၊ ရေတွင်းများ ဆောက်ပေးခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဘုံအိမ်သာများ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ မူလတန်းအဆင့်ကလေးငယ်များကို ကျောင်းသုံးကရိယာများနှင့် ထောက်ပံ့ပေးခြင်း၊ ဆရာ၊ ဆရာမများအား ငှားရမ်းပေးခြင်း၊ လယ်မြေများတွင် ရေမြောင်း၊ ရေကာတာများ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ ဘုံစာကျက်များ တည်ဆောက်ပေးခြင်းဖြင့် “အခြေခံအငယ်စား” ဒေသတွင်း ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းများ လုပ်ဆောင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းမှ ရရှိသော အခြေအနေ တိုးတက်မှုနှင့် ဆုတ်ယုတ်မှုတို့ကို အစီရင်ခံစာရေးသားပြီး စာအုပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှတဖန် စုဆောင်းထားသော အချက်အလက်များ၊ အဖွဲ့အစည်းလှုပ်ရှားမှုများ၊ အတွေ့အကြုံများ၊ လုပ်ဆောင်ချက်များကို စုဆောင်းပြီး နိုင်ငံတကာ မြန်မာနိုင်ငံစီးပွားရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးညီလာခံခေါ်ယူ၍ နိုင်ငံတကာစီးပွားရေးပညာရှင်များနှင့်ပူးပေါင်းကာ သီအိုရီနှင့် လက်တွေ့လုပ်ငန်းများကို ပေါင်းစပ်အဖြေရှာရန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြောင့် ၎င်းစီမံကိန်းများကို ယာယီရပ်ဆိုင်းထားပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ၏ ပဉ္စမ အကြိမ်ညီလာခံပြီးစီးကာ အသစ်ဖွဲ့စည်းလာမည့် ကော်မတီမှ လိုအပ်သည်များကို ထပ်မံဖြည့်စွက်၍သော်၎င်း၊ စီမံကိန်း အသစ်များရေးဆွဲ၍သော်၎င်း၊ လုပ်ငန်းကော်မတီကို အကောင်အထည်ဖော်ကြပါလိမ့်မည်။

နိဂုံး

စီးပွားရေးနှင့်နိုင်ငံရေးသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတိုးတက်ရေး၊ လူသိက္ခာနှင့်အညီ လူသားဘဝတို့ရှင်သန်ရေး၊ တသီးပုဂ္ဂလလွတ်လပ် ခွင့်အခွင့်အရေးတို့၏အားထားရာ သစ်ပင်တပင်၏ ရေသောက်မြစ်နှင့် ပင်စည်ကဲ့သို့သော နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ခွဲခြားမရသည့် အရာများပင်ဖြစ်ပါသည်။

စီးပွားရေးတိုးတက်လျှင်နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်လာလိမ့်မည်ဟု ယေဘုယျတွက်ချက်ကြသော်လည်း တိုးတက်ရေးအတွက် လုပ် ဆောင်ကြသော်လည်း စီးပွားရေးတိုးတက်ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ်မူဝါဒဖြစ်သည့် ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေးတွင် အဓိကမူတည်နေသည်။ အခြေခံလွတ်လပ်ခွင့်များဖြစ်သည့် မဲပေးပိုင်ခွင့်၊ ရွေးချယ်ခံပိုင်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ရေးသားပြောဆိုဝေဖန်၊ စည်းရုံးခြင်း၊ လှုပ်ရှားသွားလာခြင်းနှင့် တသီးပုဂ္ဂလလွတ်လပ်ခွင့်များဖြစ်သည့် လွတ်လပ်စွာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခွင့်၊ ဝါသနာအတိုင်းနှင့် မွေ့လျော်ခွင့်၊ ယဉ်ကျေးမှုအယူအဆတရပ်၌ရှင်သန်ခွင့်စသည့် အခွင့်အရေးများရှိခြင်း၊ ဥပဒေနှင့်စနစ်ကိုသာ အခြေခံခြင်း၊ တရားဥပဒေ ကြောင်းအရ အစိုးရရေး၊ ပြည်သူများပါ လုပ်ဆောင်လိုက်နာပြီး ဘဝတိုးတက် ရာ တိုးတက်ကြောင်း ကြံဆောင်လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့သည်သာလျှင် စီးပွားရေးတိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း လမ်းစဉ်တရပ်၏ အဓိကမူများပင်ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အခွင့်အရေးများအတွက် ဤမှုနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် တပြားသားမှ မလျော့ဘဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သတ္တိရှိရှိဖြင့် မိမိတို့လူမျိုးများ၏ ဘဝ၊ သိက္ခာနှင့် တရားမျှတလွတ်လပ်ခွင့်တို့အတွက် တိုက်ပွဲဝင်ကြရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ယနေ့ မည်မျှအမြော်အမြင်ကြီးစွာ၊ ကျယ်ပြန့်စွာ၊ နှလုံးသားကြီးမြတ်စွာနှင့် လက်တွေ့ကျစွာ တွေးခေါ်လုပ်ကိုင်၊ အကောင် အထည်ဖော်နေသော ကိစ္စများသည် နောက်လာနောက်သား တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လွတ်လပ်ခွင့်၊ တန်းတူခွင့်၊ ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းခွင့်နှင့် လူ့သိက္ခာမြင့်မားခြင်းကိစ္စတို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်ရာစုများစွာက စစ်ရေးသည် နိုင်ငံရေးအာဏာအတွက် လိုအပ်ချက်ဟုခံယူခဲ့ကြသော်လည်း (၂၁) ရာစုတွင် စီးပွားရေးသည် နိုင်ငံရေး၏ရှေ့လိုအပ်ဟု ယူဆပါက မှားမည်ဟုမထင်ပါ။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးဘဝ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းအကျိုးကို ရည်သန်း၍ ကြိုးစားနေသော တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်ကြီးများအား အောင်မြင်မှုအပေါင်းကို ရရှိကြပြီး သန်းပေါင်းများစွာသော တိုင်းရင်းသားပြည်သူအပေါင်းတို့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး အကြပ်အတည်းငဲ့ခန်းများထဲမှ အမြန်လွတ် မြောက်ကာ ကိုယ့်လူမျိုးကို ကိုယ်အုပ်ချုပ်နိုင်ခွင့်ရကြရန်၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး စသည့်အဖက်ဖက်မှ တိုးတက် လွတ်လပ်သော လူမျိုးများအဖြစ် ကမ္ဘာ့မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းနှင့်အတူ တန်းတူရည်တူ ရပ်တည်နိုင်သည့်အထိ ပိုင်းဝန်း ကြိုးစားကြပါစို့။ ညီညွတ်ရေးဖြင့်သာ အောင်ခံပွဲခံကြပါစို့။

စီးပွားရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

**ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ၏
လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာ**

ပထမဦးဆုံးအနေနှင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီရဲ့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မတက်ရောက် နိုင်သည့်အတွက် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကိုယ်စား IOC အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်တဲ့ ကျမ ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်မှနေ၍ လုပ်ငန်းကော်မတီရဲ့အစီရင်ခံစာ ကို တင်သွင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိ စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

(၁) ခုရီမာန်ထူး	အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၂) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်	အဖွဲ့ဝင်
(၃) ဒေါ်လင်ဒါ	အဖွဲ့ဝင်
(၄) ဇက်ဒီးလာ	အဖွဲ့ဝင် တို့ဖြစ်ပါသည်။

စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ -

- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ENC ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ၊ ပန်းတိုင်များနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ပြည်ပ တွင် လှုပ်ရှားနေသော တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်နားလည်သိရှိရန်၊
- ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပရှိ ပြည်သူလူထုများ ENC အကြောင်းကို ပိုမိုသိရှိနားလည်လာစေရန်၊
- တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းအချင်းချင်းများအကြား ပိုမိုပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လာနိုင်စေရန်၊
- လက်ရှိတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် နိုင်ငံရေးသတင်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်း များထံသို့ အီးမေးလ်ဖြင့် ပြန်လည်၍ဖြန့်ချိမှုကို လုပ်ဆောင်ပေးသွားနိုင်ရန်၊
- တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ENC တွင်ပိုမိုပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လာနိုင်စေရန်၊
- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ENC ၏ “မူ” ဖြစ်သော “ပြည်နယ်များကိုအခြေခံသည့်ကောင်စီ” ကို နားလည် သဘောပေါက်ပြီး ပီပီပြင်ပြင်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းလာနိုင်စေရန်၊
- လူမှုအခြေပြအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူငယ်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းများ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ENC တွင် ပိုမိုပူးပေါင်းဆောင် ရွက်မှုဖြင့်တင်လာစေရန် ... စသည့်ရည်ရွယ်ချက်များအပေါ် အခြေခံပြီး မိမိတို့လုပ်ငန်း ကော်မတီ၏ လုပ်ငန်းရပ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပါသည်။

စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီရဲ့ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ခဲ့မှုကို အပိုင်း (၂) ပိုင်းဖြင့် တင်ပြသွားမှာဖြစ်သည်။ ပထမပိုင်းအနေနှင့် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး ဒုတိယပိုင်းမှာ ပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ခဲ့မှုများကို တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

(၁) စည်းရုံးရေးဆောင်ရွက်မှုများ

ကျမတို့ရဲ့ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုမှ စတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျမအနေနဲ့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်ကိုပဲ တင်ပြသွား မည်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကိုလေးစားသောအားဖြင့် အသေးစိတ်အနေနဲ့ မတင်ပြနိုင်သည်ကိုခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံအပ် ပါသည်။

- ၂၀၀၇ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇) ရက်နေ့တွင် SSA (S) လွိုင်တိုင်းလျန်းဌာနချုပ်တွင် ရှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကောင်စီ RCSS မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၇ ခု မေလ (၁၄) ရက်နှင့် (၁၅) ရက်တွင် ကချင်ပြည်နယ်စပ်ရှိ ကချင်လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်များအပြင် ကချင်လူငယ်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ENC ရဲ့အကြောင်းများကို ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့အနေနှင့်

ENC အပေါ်ထားရှိသည့်သဘောထားများနှင့် မည်ကဲ့သို့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်သည်ကိုလည်း အပြန်အလှန်ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာဖြင့် ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

- ၂၀၀၇ ခု ဇူလိုင်လ (၆) ရက်နေ့မှာ SNPLO အဖွဲ့အစည်းမှ ခေါင်းဆောင်များနဲ့ ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်တနေရာမှာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ စည်းရုံးမှုပြုခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၇ ခု ဩဂုတ်လ (၈-၉) ရက်များမှာ မွန်ပြည်သစ်ပါတီ (NMSP) မှ ခေါင်းဆောင်များနဲ့ ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်တနေရာမှာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ စည်းရုံးမှုပြုခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၇ ခု ဩဂုတ်လ (၁၀) ရက်နေ့မှာ KNLP လို့ခေါ်တဲ့ ကယန်းပြည်သစ်ပါတီအဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်များနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ စည်းရုံးခဲ့သည်။
- ၂၀၀၇ ခု ဩဂုတ်လ (၃၁) ရက်နေ့မှာ ပြည်တွင်းမှလာသည့် ကချင်လူ့အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်များကို တရက်တာ အချိန်ယူပြီး ENC ၏ ပေါ်လစီနဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည့်အပြင် ၎င်းတို့ ပြည်တွင်းကိုပြန်ရောက်သည့်အခါ အနာဂတ်တွင်မည်ကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်မည့် လုပ်ငန်းရပ်များနှင့် နည်းလမ်းစဉ်တို့ကိုလည်း ဆွေးနွေးစည်းရုံးနိုင်ခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၇ ခု အောက်တိုဘာလ (၇) ရက်နေ့တွင် ချင်းမိုင်အခြေစိုက် ကချင်လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၊ ကချင်လူငယ်များ၊ အမျိုးသမီးများနှင့် တရက်တာတွေ့ဆုံ၍ ENC ရဲ့ ပေါ်လစီနဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည့်အပြင် အနာဂတ်တွင်မည်ကဲ့သို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်မည့် လုပ်ငန်းရပ်များနှင့် နည်းလမ်းစဉ်တို့ကိုလည်း ဆွေးနွေးစည်းရုံးခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၇ ခု ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဘန်ဂလိုမြို့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် အခြေစိုက်နေထိုင်နေသော ပြည်ပရောက်တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ အဖွဲ့ဝင်များကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ENC ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ဖွဲ့စည်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များ၊ မဟာဗျူဟာနှင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအဆင့်ဆင့်ကို အပိုင်း (၃) ပိုင်းဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြပြီး၊ ရှေ့ဆက် ENC တွင် မည်ကဲ့သို့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်သည်များကို အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ တိုက်တွန်းချက်မှာ ENC အကြောင်းကို ပြည်ပရောက်တိုင်းရင်းသားများ ပိုမိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်နားလည်လာနိုင်ရန် ဤကဲ့သို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များကို ပိုမိုတိုးချဲ့စည်းရုံးသင့်ကြောင်း ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့သည်။

(၂) ပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများ

ပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းကို အထူးသဖြင့် ရုံးဝန်ထမ်းများမှ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ ကော်မတီမှ လိုအပ်မည့်လုပ်ငန်းများကိုအခါ အားလျော်စွာညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ ရုံးဝန်ထမ်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အပိုင်းများမှာ—

- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ရုံးချုပ်၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ကျရာတာဝန်မှ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အစည်းအဝေးများ အခြားအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီးစည်းရုံးကျင်းပသည့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ၊ အစည်းအဝေးများ အောင်မြင်စွာကျင်းပနိုင်ရေး အတွက် ကျရာတာဝန်မှ ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့ပါသည်။
- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ Website ကို ရုံးဝန်ထမ်းမှ တာဝန်ယူ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ လိုအပ်လျှင်လိုအပ်သလို Update ပြုလုပ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် သက်ဆိုင်သော နေ့စဉ်ဖြစ်ပျက်နေသည့် နိုင်ငံရေးသတင်းအချက်အလက်များကို သာမက မြန်မာနိုင်ငံနှင့်သက်ဆိုင်သည့် နိုင်ငံရေးသတင်းအချက်အလက်များကိုပါ ရှာဖွေစုဆောင်းကာ အဖွဲ့ဝင်များနှင့် အခြားအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ နေ့စဉ်ပုံမှန်ဆက်လက်ဖြန့်ဝေခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ခုဖြစ်သော “မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ” ၏ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တစ်ခုဖြစ်သည့် “လေ့လာမှုအစီရင်ခံစာ” “Trading Legitimacy” စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိပေးခဲ့သည်။

- တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ခုဖြစ်သော “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ” ၏ “ဆဌမ အကြိမ်မြောက် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးနှီးနှောဖလှယ်ပွဲမှတ်တမ်း” စာအုပ်ကို ပုံနှိပ် ဖြန့်ချိပေးခဲ့ပါသည်။
- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှ ပုံမှန်ပုံနှိပ်ထုတ်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသော စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်သည့် (၃) လတစ်ကြိမ် “တန်းတူရေး” ဂျာနယ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည်။
- ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယမူကြမ်း) ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ရန် စာအုပ်ဒီဇိုင်းနှင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး အတွက် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။
- ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မတီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းစဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ရန် စာအုပ်ဒီဇိုင်းနှင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။
- ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀) ရက်မှ (၁၂) ရက်နေ့အထိ ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယမူကြမ်း) နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတွင်လည်း နှီးနှောဖလှယ်ပွဲအောင်မြင်စွာကျင်းပ နိုင်ရေးအတွက် ရုံးဝန်ထမ်းအနေဖြင့် ကျရာတာဝန်များကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။
- မေလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့် နအဖမှ ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမူကြမ်းကို အတည်ပြုမည့် ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲကို “ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ဆန္ဒမဲပေးရေးလှုပ်ရှားမှု” ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်း စည်းရုံးလှုပ်ရှားမည့် ကော်မတီ တွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
- ထို့အပြင် အခါအားလျော်စွာ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ၏ လုပ်ငန်းစီမံဆောင်ရွက်ချက်များ အောင်မြင်နိုင်ရေးအတွက် ကျရာတာဝန်များကို ကူညီပံ့ပိုးခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
- ၎င်းအပြင် ENC ၏ လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာတွင် အဆင်ပြေရေးအတွက် လုံခြုံရေး အရသော် လည်းကောင်း၊ တာဝန်ရှိသူများနှင့် သော်လည်းကောင်း ပြေလည်အောင်ဆက်ဆံနိုင်ရန် တာဝန်ယူဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။
- ဖေဖော်ဝါရီလ (၆) ရက်မှ (၈) ရက်နေ့အထိ ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (လွတ်မြောက်နယ်မြေ) ၏ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ညီလာခံကျင်းပရာတွင် ညီလာခံအောင်မြင်စွာကျင်းပ နိုင်ရေးအတွက် ရုံးဝန်ထမ်းအနေဖြင့် ကျရာတာဝန်မှ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။
- ထို့အပြင် အခါအားလျော်စွာ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ၏ လုပ်ငန်းစီမံဆောင်ရွက်ချက်များ အောင်မြင်နိုင်ရေး အတွက် ကျရာတာဝန်များကို ကူညီပံ့ပိုးခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အားနည်းချက်နှင့် အားသာချက်များ

လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အောင်မြင်သင့်သလောက်အောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရည်မှန်းထားသည့်အတိုင်း ပြီးပြည့်စုံအောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပေ။ စည်းရုံးရေးအတွက် ဒေသအလိုက်သော်၎င်း၊ အဖွဲ့အစည်းများအလိုက်သော်၎င်း တနေ့တာအစီအစဉ်ဖြင့် တွေ့ဆုံစည်းရုံးပြီး အီးအဲင်နီစီ၏ ပေါ်လစီများ၊ လုပ်ငန်းဆောင် ရွက်ချက်များကို ဆွေးနွေးပြီး ၎င်းတို့ထံမှ အကြံအဉာဏ်များ၊ အကြံပြုချက်များရနိုင်ရန် ပိုမိုတိုးချဲ့စည်းရုံးနိုင်လျှင် ပို၍ ကောင်းမွန်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းတွင် အင်တာနက်ပေါ်မှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့်သက်ဆိုင်သည့် သတင်းများအပြင် မြန်မာနိုင်ငံရေး နှင့် ဆက်စပ်သည့်သတင်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်းကာ ဆက်လက်ဖြန့်ချိနိုင်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး သတင်းအရင်းအမြစ်ရယူနိုင်သည့်

အဆင့်အနေနှင့် မဟုတ်ပဲ သတင်းစုဆောင်းရေးအဆင့်လောက်သာ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သတင်းအရင်းအမြစ်ရယူနိုင်ရန် သတင်းထောက်များ၊ သတင်းအယ်ဒီတာများ ထားရမည်ဖြစ်သည်။

ပြည်တွင်းထဲသို့ သတင်းအချက်အလက်များ၊ ပေါ်လစီ စာအုပ်စာတမ်းများ၊ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ ချိတ်ဆက်ပေးနိုင်မည့် လမ်းကြောင်းပိုမိုတိုးချဲ့ စည်းရုံးနိုင်လျှင်ပို၍ ကောင်းမည်။ ထို့အတူ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ၊ တိုင်းရင်းသားစာရေးဆရာများကို အီးအင်န်စီမှ ပုံမှန်ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ထားသော တန်းတူရေးစာစောင်တွင် ဆောင်းပါးများ၊ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများ၊ တိုင်းရင်းသားများနှင့် သက်ဆိုင်သည့်သတင်းများ၊ နိုင်ငံရေးဆောင်းပါးများ ရေးသားပေးပို့ရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။ ထို့အတူ ဂျာနယ်နှင့် သတင်းဆောင်းပါးများ ပုံမှန်ထုတ်နိုင်ရန် ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ နှစ်ဘာသာကျွမ်းကျင်သော “သတင်းအယ်ဒီတာ” တဦးလိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပရှိ တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေး အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်တွင်းရှိ ပြည်သူလူထုများအကြားတွင် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို ပိုမိုအဓိကထား လုပ်ဆောင်သွားနိုင်လျှင် ပိုမိုကောင်မွန်မည်ဖြစ်ပြီး အီးအင်န်စီ၏ ပေါ်လစီနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို ၎င်းတို့နှင့် ပုံမှန်ထိတွေ့နိုင်လျှင် ပို၍ကောင်းမည်ဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Democratic Leadership Workshop Program (DLWP)

ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲအစီအစဉ် (၂၀၀၇-၂၀၀၈)

Collaborated by: Ethnic Nationalities Council (Union of Burma) and
Democratic Leadership Workshop Team (DLWT)
Facilitating & Supervising by: Community Action Network (CAN – Ireland)
Supported by: Trocaire (Ireland)
Co-Supported by: Euro-Burma Office (EBO)

နောက်ခံအကြောင်းအရာအကျဉ်း (Executive Summary)

အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအစီအစဉ် (National Reconciliation Program - NRP) ၏ ဦးဆောင်စီစဉ်မှုဖြင့် ခေါင်းဆောင်မှုဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအတတ်ပညာဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများကို ဒပ်ပလင်မြို့၊ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ (၂၀၀၀-၂၀၀၁) ခုနှစ်အတွင်းတွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံမှ လူထုအခြေပြု လှုပ်ရှားမှုကွန်ယက် အဖွဲ့ (Community Action Network - CAN) မှ နည်းပြများ၏စေ့စပ်ဆောင်ရွက်မှုဖြင့် လူထုစီမံခန့်ခွဲရေးဌာနတွင် ကျင်းပခဲ့သော ၎င်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများတွင် ထိုင်း၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်-မြန်မာ နယ်စပ်ဒေသများရှိ တိုင်းရင်းသား အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များတက်ရောက်လေ့လာခဲ့ကြပါသည်။

အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲနှစ်ခုလုပ်ကျင်းပခဲ့ပြီးနောက် ၎င်းတို့နှင့်သဏ္ဌာန်တူအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများကို နယ်စပ် ဒေသများတွင်အခြေပြုသည့် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ အလားအလာကောင်းရှိသောခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ ထိုင်းနိုင်ငံ အတွင်း၌ ဆက်လက်ပြုလုပ်ကျင်းပရန်အတွက် အကဲဖြတ်သုံးသပ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး အစီအစဉ် (NRP) ၏ ဦးဆောင်စီစဉ်မှုနှင့် လူထုအခြေပြုလှုပ်ရှားမှုကွန်ယက် (CAN) မှ အတွေ့အကြုံရကျက်သည့် နည်းပြ များ၏ စေ့စပ်ဆောင်ရွက်မှုများနှင့်အတူ သင်တန်းသူ၊ သင်တန်းသား (၆၅) ဦး ပါဝင်တက်ရောက်လေ့လာခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင် မှုဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအတတ်ပညာဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲသုံးခုကို (၂၀၀၃-၂၀၀၄) ခုနှစ် အတွင်းတွင် ပြုလုပ်ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်အတွင်း၌ ယခင်အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများမှတက်ရောက်လေ့လာခဲ့သော နည်းပြဖြစ်နိုင်ချေရှိသည့် သင်တန်းသူ၊ သင်တန်းသား (၁၅) ဦး ကိုရွေးချယ်ပြီး နည်းပြသင်တန်းများကို တက်ရောက်လေ့လာစေခဲ့ပါသည်။ ၎င်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ များအတွက် လိုအပ်သည့်ကုန်ကျစရိတ်များကို Trocaire မှ ထောက်ပံ့ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ချင်းမိုင်မြို့၌ နည်းပြအဖွဲ့ဝင်အချို့မှ ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲနှင့်ဆက်စပ်၍ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲ တရပ်ကိုပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းစဉ်များဖော်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် အမျိုးသမီး (၄) ဦးအပါအဝင်၊ အဖွဲ့ဝင် (၁၁) ဦး ပါဝင်သော အဖွဲ့တဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ (၄) ရက်နေ့၌ ကျင်းပခဲ့သည့် ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲနှင့် ဆက်စပ် သည့် ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲအဖွဲ့ (နည်းပြအဖွဲ့ဝင်များ)၊ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအစီအစဉ် (NRP) မှကိုယ်စားလှယ်များ၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ) (ENC) မှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ လူထုအခြေပြုလှုပ်ရှားမှုကွန်ယက် (CAN) နှင့် Trocaire မှ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံး ဆွေးနွေးပွဲဆုံးဖြတ်ချက်ရလဒ်အနေဖြင့် ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲများ၏ ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဦးဆောင်မှုကော်မတီ (Steering Committee) နှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးမှူးတဦးကို ခန့်အပ်ပြီး တာဝန်ပေးအပ်ကာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်စေပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက်နေရာနှင့် ဦးဆောင်မှုကော်မတီအဖွဲ့တွင် ကိုယ်စားလှယ်သုံးဦးကိုလည်းကောင်း၊ ဒီမိုကရေစီနည်းကျ ဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ အဖွဲ့မှ ကိုယ်စားလှယ်သုံးဦး စုစုပေါင်း (၆) ဦးဖြင့် ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်စေပါသည်။

လုပ်ငန်းစဉ်အကြောင်းအရာ (Project Description)

ဒီမိုကရေစီနည်းကျ ဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ၏ ရည်မှန်းချက်
(Purpose of the Democratic Leadership Workshop Program)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်နေသော ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ဒီမိုကရေစီအရေး လုပ်ဆောင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်း အတွင်းရှိအဆင့်တိုင်းတွင် ဒီမိုကရေစီနည်းကျသည့်အမြင်၊ အတွေးအခေါ်များ ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာရရှိလာအောင် မြှင့်တင်ပေးရန်။

ရည်မှန်းချက်ကိုမြှင့်တင်ရန်အတွက်အသုံးပြုမည့်နည်းလမ်း (သို့) နည်းဗျူဟာ
(Strategy we will use to promote this purpose)

၎င်းအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲအတွက် အဓိကထားပြုလုပ်မည့်အဖွဲ့အစည်းမှာ အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း အပါအဝင် တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့ အစည်းများနှင့် လူငယ်အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သလို ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲတွင် အဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များ၏ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ၎င်းတို့ ပါဝင်လာအောင် ဖိတ်ခေါ်ရေးနှင့် အသိပညာပေးရာတွင် အထောက်အကူပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကြိုတင်ရည်မှန်းချက် (Vision)

- ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာအသိပညာများကို ဒီမိုကရေစီအရေးလုပ်ဆောင်လျက်ရှိနေသော အဖွဲ့အစည်းများ အတွင်းမြှင့်တင်ပေးရန်။
- နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ၌ ပြည်သူလူထုများပူးပေါင်းပါဝင်လာအောင် စွမ်းရည်မြှင့်တင်ရာတွင် ခေါင်းဆောင်မှုများအတွက် လက်တွေ့ကျင့်သုံးရန်လိုအပ်လျက်ရှိနေသေးသည့် ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အသိပညာများကို လက်ဆင့်ကမ်း ဖြန့်ဝေရန်။
- ဒီမိုကရေစီအရေးလုပ်ဆောင်လျက်ရှိနေသော အဖွဲ့အစည်းများ၏အဖွဲ့ဝင်များမှ ဒီမိုကရေစီနည်းကျဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောတရားများကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးလာအောင်ကူညီအားပေးရန်။

အသုံးပြုမည့်နည်းလမ်း (Methodology)

ဒီမိုကရေစီနည်းကျ ဦးဆောင်မှုဆိုင်ရာအလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများတွင် လေ့လာသင်ယူသူများ၏ပါဝင်မှုကို အားပေးခွင့်ပြုသော သင်ကြားမှုနည်းလမ်း (Participatory Methodology) ကိုအသုံးပြု၍ လေ့လာသူများ၏ (အတွေ့အကြုံ) လက်တွေ့အခြေ အနေဖြစ်စဉ်အမှန်များ၊ အရည်အချင်းများနှင့်ယှဉ်တွဲဆက်စပ်ကာ မိမိတို့၏ လူထုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများကို မြှင့်တင်နိုင် ရန်အတွက် လိုအပ်နေသည့်လူအများ၏ပါဝင်မှုကို အားပေးခွင့်ပြုသော နည်းလမ်းများကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးလာစေရန်။

အမျိုးသမီးနှင့်လူငယ်ထုများသည် ဤအကြောင်းအရာကို ပိုမိုပွင့်လင်းစွာဖြင့်ချဉ်းကပ်လေ့လာခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့ကို ပစ်မှတ် ထားပြီးလေ့လာစေခြင်းဖြင့် ရည်မှန်းချက်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးသောနည်းလမ်း (သို့) နည်းဗျူဟာ ဖြစ်သည်ဟု မိမိတို့ အနေဖြင့်ယူဆပါသည်။

အစီအစဉ်အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်နေသည့်ဒေသ (Project Areas)

- Thai – Burma Border (Chiang Mai, Mae Sod, Mae Hong Son, Sangkhalaburi)
- India – Burma Border(Aizawl)
- China – Burma Border

The topics that discuss during the (7) days DLW are as follows:

- Learning Methodology (*Programme Learning (Banking) / Processes Learning (Participatory)*)
- Team building/ Trust Building activities
- Active Listening/ Public Speaking
- Different types of Human Behaviors in a group
(*Strong & Convinced Person, Quiet and thoughtful, Task Centered Person, Idea /head, Heart Person*)
- Team Work (*The concept of TPR triangle (Task, Process, relationship)*)
- Power (*Sources of Power, Power within, Power over & Power sharing*)
- Leadership Styles in an organization
(*Dictatorship, Consultative Leadership, Participatory, enabling and Empowering Leadership*)
- Voting and Consensus (*Exploring to the Moon*)
- Leader and follower (*Drawing a house, Only instruction at Works*)
- Characteristics of Democratic Leadership
- Relationship between Leader and Member
- Concept of the Democracy
- Decision Making, Problem posting / Solving, Dealing with conflict/ Conflict management
- Time management/ Better management of time
- SWOT analysis (*Strength, Weakness, Opportunities & Threaten*)
- Self-Nourishment, Self-Evaluation & Reflection
- Brain Storming (*Analyzing the current Political situation on Burma, Constitution, Referendum, SPDC's Election-2010, etc)*

DLWP's Steering Committee:

(1) Saw David Taw (ENC)	(2) Dr. Sui Khar (ENC)
(3) Nah Misheh (ENC)	(4) Ma Nan Ying (DLWT/ BWU)
(5) Nang Hseng Moon (DLWT/ SWAN)	(6) Alexandra Pauk (DLWT/ KNPP)
(7) Saw Charles Noe (Coordinator – DLWP)	

DLWT's Team Members:

(1) Maung Maung Gyi (NDD)	(2) Chanlawi Nyan (MUL)
(3) Tin Tin Nyo (BWU)	(4) Sai Myint Thu (NDD)
(5) Saw Rocky (KYO)	(6) Aung Zaw Htwe (NLD-LA)
(7) Ma Nang Ying (BWU/WLB)	(8) Saw Than Hlaing (NDD)
(9) Alexander Pauk (KNPP)	(10) Nang Hseng Moon (SWAN)
(11) Saw Charles Noe (DLWT)	

**Figure & Statistic of the (7) Democratic Leadership Workshops conducted by DLWP
in (2007-2008)**

No	Place	Date	Organ
1	Chiang Mai	November 19-25, 2007	AYNG, ANC, AI BWU, ERSU, NE KCDC, LWO, N SSSNY, SSO, SYI
2	Mae Sod -I	February 23-29, 2008	AASYC, DPNS, I KNGY, MNLCA ULYO, NLD-LA ABSFU, Mae Tao
3	Aizawl - India	March 3-8, 2008	CNF, ZNC, MPP LA, HREIB, WLC CNC
4	Mae Hong Son	March 24-30, 2008	KSU, KSWDC, K KEG, PWU, ABS SYNG, SCOEWI
5	Sangkhlaburi	April 1 - 7, 2008	MYPO, WCRP, M MNED, IMNA & Mon
6	Mae Sod - II	May 21-26, 2008	KYO, KSNG, YC KYWO, PYO, SA AWU, BMWEC, I NLD-LA, CDC-M

Total Participants of (7) DLWs = M - 72 + F - 76 = 148 Participants

Prepared & Presented by,

Saw Charles Noe
Coordinator
DLWP

ပြည်နယ်ကောင်စီ နှင့် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းခေတင်ရွက်ရေးအဖွဲ့များမှ
ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ်
သုံးသပ်ချက်စာတမ်းများ

ကချင်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့မှ
ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် သုံးသပ်ချက်စာတမ်း

နိဒါန်း

လေးစားအပ်သော သဘာပတိကြီးများနှင့်တကွ ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တက်ရောက်လာကြသည့် ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ
ခင်ဗျား —

ကျနော်တင်ပြမည့် အမြင်များသည်လည်း ပြည်နယ်အသီးသီးက ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ၏ တင်ပြချက်များနှင့် ကွဲပြား
ခြားနားမှုသိပ်ရှိမည် မဟုတ်ပါ။ ပြည်နယ်များအားလုံး၏ အမြင်များတူညီနေသည်ကို ထင်ဟပ်စေလိုသည့်အတွက် ထပ်မံတင်ပြ
ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျနော်တို့အားလုံး သိရှိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျနော်တို့နိုင်ငံ၏ပြဿနာမှာ ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေး
ပြဿနာတရပ်သာမဟုတ်ပဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအားလုံး၏ တန်းတူရေးနှင့် အမျိုးသားကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ
လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေးရလျှင် တိုင်းရင်းသားများ၏အရေးမှာလည်း အလိုအလျောက်
ပြေလည်သွားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည့်သူများလည်း ယနေ့ထက်တိုင် ရှိနေကြပါသေးသည်။ ကျနော်တို့အနေနှင့်ကတော့
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ တန်းတူရေးနှင့် အမျိုးသားကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်တို့ကို အာမခံသည့် စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်
ထောင်စုကိုတည်ဆောက်နိုင်မှသာလျှင် ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေးအတွက် အာမခံချက်ရှိမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ယခင်လများအတွင်းကဖြစ်ပွားခဲ့သည့် စက်တင်ဘာရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးတွင် သံဃာတော်များ၏ အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်း
စွာ ပြည်သူလူထု၏နစ်နာမှုများအတွက် အရေးဆိုတောင်းဆိုမှုများနှင့် စစ်အစိုးရ၏ လူမဆန်စွာနှိပ်ကွပ်မှု၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့်
ပြည်သူလူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ဆုံးရှုံးမှုများနှင့် စစ်အစိုးရ၏တာဝန်ဝတ္တရား ပျက်ကွက်မှုများ၊ လူမဆန်သည့် လုပ်ရပ်
များ၊ ပြည်သူတရပ်လုံး အိုးပျက်အိမ်ပျက်ဘဝပျက်နေရသည့်အချိန်တွင် စစ်အစိုးရက ၎င်းတို့အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက်
ညစ်နည်းပေါင်းစုံဖြင့် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကြီးကို ကျင်းပပြီး ၎င်းတို့စိတ်ကြိုက်ရေးဆွဲထားသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို
အတည်ပြုပြဌာန်းခဲ့ခြင်း၊ ယင်းလုပ်ရပ်များ၊ ဖြစ်ရပ်များကို ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်ရအောင် မီဒီယာမှ
တဆင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သူများတို့ကြောင့် စစ်အစိုးရ၏ ရက်စက် လူမဆန်မှုများကို နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ပြည်သူလူထုများကသိရှိ
သွားကြရပါသည်။

စစ်အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ၎င်းတို့၏ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး
များ၏ လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ စကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ နယ်မြေ အစရှိသည့် အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများပပျောက်ရေးတို့ကို
တစိုက်မတ်မတ် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်မယ်ဆိုတာ အထင်အရှားတွေ့မြင်နေရပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် လူထုအုံကြွဆန္ဒပြမှုများလို၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးစိတ်ဓါတ်နှင့် အချိတ်အဆက်မိမိ
လုပ်ဆောင်မှုမျိုး တနိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် ဖြစ်မြောက်ရေးကို ကြိုးပမ်းကြရမည့်အပြင် စစ်အစိုးရကလူထုဆန္ဒကိုလျစ်လျူရှုပြီး
ရက်စက်စွာဥပဒေမဲ့ လူမဆန်စွာနှိပ်ကွပ်မှုများ မခံရအောင် စစ်ရေးအရလည်း ဟန်ချက်ညီညီ အချိန်ကိုက်တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရေး
ကိုလည်း ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ကြရလိမ့်မည်ဟု သုံးသပ်တင်ပြလိုပါသည်။

ကျနော်တို့၏ အားသည် ပြည်တွင်းမှာသာ ရှိပါသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပဆက်စပ်မှု ရှိတို့လိုပါသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဆက်စပ်
ညှိနှိုင်းပြီး အချိတ်အဆက်မိမိ လှုပ်ရှားသွားနိုင်ရေးကို ဦးတည်ဆောင်ရွက်သွားကြရန် လိုမည်ဟု တင်ပြလိုပါသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတကာသို့ ရောက်ရှိနေကြသည့် ကျနော်တို့ပြည်သူများ၏အင်အားကိုလည်း မမေ့ကြာဘို့လိုအပ်သည်ဟု သတိပေးလိုပါသည်။ နိုင်ငံတကာရောက် ကျနော်တို့၏ ပြည်သူများနှင့် အမြဲတစေထိတွေ့မှုရှိရေးကိုလည်း တစိုက်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်သွားကြရန်ကိုလည်း တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

တနိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာအနေဖြင့် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရာတွင် မဟာမိတ်ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၏ အခန်းကဏ္ဍသည်လည်း အရေးပါလှပါသည်။ ပြီးခဲ့သည့် သက်တမ်းကာလတွင် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကို ယခုအခါတွင် ပိုမို၍ တိုးချဲ့ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန်လိုအပ်သည်ဟု တင်ပြလိုပါသည်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ အဆက်အစပ်ရှိရှိ၊ နိုင်ငံရေး စစ်ရေးဟန်ချက်ညီညီနှင့် တတိုင်းတပြည်လုံး အချိန်ကိုက်လှုပ်ရှားနိုင်ရေးကို တည်ဆောက်ရန်မှာ ယနေ့စလုပ်မည်ဆိုလျှင်ပင် အနည်းဆုံး (၂) နှစ်၊ (၃) နှစ် လိုမည်ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေး၊ စစ်မှန်သည့်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် တနိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာအနေဖြင့် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ သံခင်းတမန်ခင်းတို့ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် “တသံတည်း” ဖြစ်ဘို့လိုပါသည်။ စည်းလုံးညီညွတ်ဘို့လိုပါသည်။ တချိန်က ပြောခဲ့ကြသကဲ့သို့ ထမင်းလုံးဖြင့် ကပ်ထားသည့် ညီညွတ်ရေးမဟုတ်ဘဲ စစ်မှန်သည့် ညီညွတ်ရေးဖြစ်ဘို့ လိုအပ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျနော်တို့အားလုံး စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်သွားကြပါစို့ဟုတင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ
ကချင်ပြည်နယ်

ကရင်ပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့မှ
ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် သုံးသပ်ချက်စာတမ်း

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင်း၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာအခြေခံသည် (၁) စစ်အာဏာရှင်စနစ်အုပ်ချုပ်နေမှု (၂) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အခြေခံအခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးနေမှု (၃) ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးဆိုင်ရာသုန်းနေမှုများ ဖြစ်တည်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို ပြဿနာများအပေါ်အခြေခံ၍ နအဖမှ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြုနိုင်ရေးအတွက် ပြည်လုံးကျွတ်လူထုဆန္ဒခံယူပွဲပြီးနောက်ပိုင်း လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများကိုတင်ပြသွားမည် ဖြစ်သည်။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်အုပ်ချုပ်နေမှုနှင့် စစ်အာဏာတည်မြဲရေး

၁၉၈၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ(၁၈) ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြည်အာဏာကိုထပ်မံသိမ်းယူခဲ့သော စစ်အုပ်စုတို့သည် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖြင့် လူထုကိုအုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ စစ်အာဏာသက်ဆိုးရှည်ရေးအတွက် နည်းလမ်းပေါင်းစုံကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့စစ်အုပ်စုအတွင်းတွင်လည်း အာဏာလုပွဲများ၊ အာဏာလွန်ဆွဲပွဲများကို ဖြုတ်၊ ထုတ်၊ သတ် စနစ်ကျင့်သုံး၍ မိမိတို့၏အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တဖက်တွင် ပြည်တွင်းစီးပွားရေးကြပ်တည်းမှု၊ ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှု၊ အထွေထွေလူမှုရေးအကြပ်အတည်းတို့ကြောင့် ပြည်သူလူထု၏ အံ့ကြွမှုကိုလည်းရင်ဆိုင်နေရသည်။ ပြည်တွင်းအတိုက်အခံအင်အားစုများကို နှိပ်ကွက်ခြင်းနှင့် နယ်စပ်ဒေသ တိုင်းရင်းသားနယ်မြေဒေသများအတွင်းသို့ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးစစ်ဆင်ရေးများကို ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်သုတ်သင်ရှင်းလင်းသည့်အတွက် အိန္ဒိယ၊ တရုတ်၊ ရုရှား၊ အာဖီယံနိုင်ငံများမှလွဲ၍ အမေရိကန်၊ ဥရောပသမဂ္ဂ စသော နိုင်ငံများမှ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှု၊ နိုင်ငံတကာဖိအားပေးမှုများကိုလည်းခံနေရသည်။

ထိုသို့သောအခြေအနေတွင် ၎င်းတို့၏စစ်အာဏာရှင်တည်မြဲရေးနှင့်သက်ဆိုးရှည်ရေးအတွက် တခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်ကို အသုံးပြု၍ ၎င်းတို့၏စစ်အုပ်စုအား တရားဝင်အစိုးရအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်းတခုသာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် စစ်အုပ်စုသည် အဆင့် (၇) ဆင့်ပါသော နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံကိုစတင်ချပြ၍ တဆင့်ခြင်းအကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်လာနေသည်ကိုတွေ့ရမည်။

ယခုဆိုလျှင် အဆင့် (၄) ဆင့်ဖြစ်သော ပြည်လုံးကျွတ်လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို စစ်အုပ်စုမှ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲအောင်မြင်နိုင်ရေးအတွက် တချို့ကိုအခွင့်အရေးပေး၍စည်းရုံးထားခြင်းများ၊ တချို့ကိုခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ ဖိအားပေးခြင်းများတို့ကိုကြိုတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး၊ နောက်ဆုံးတွင်ကန့်ကွက်မဲများကို ထောက်ခံမဲများအဖြစ်လဲလှယ်ခဲ့ပြီး မဲများပြောင်လိမ့်၍ ၎င်းတို့စိတ်ကြိုက်ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်ကို ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲတွင် လာရောက်မဲပေးသည့် လူထုထောက်ခံမဲ (၉၂.၄) ရာခိုင်နှုန်းရရှိသည်ဟု စစ်အုပ်စုက ကြေငြာခဲ့သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်အား အတည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ကြေငြာခဲ့သည်။

ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၊ အတိုက်အခံအင်အားစုများနှင့် ပြည်သူလူထုတို့သည် စစ်အုပ်စုမှ ပြောင်လိမ်မှန်းသိသော်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်ချေ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်သည် စစ်တပ်အာဏာ၊ တပ်မတော်အာဏာကို အပြည့်အဝပေးထားသဖြင့် စစ်အာဏာရှင် အုပ်ချုပ်မှုစနစ်သက်ဆိုးရှည်ရေးအတွက် တရားဝင်မှုကို ၎င်းတို့ရယူနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

သေချာနေသည်မှာ စစ်အုပ်စုသည် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံ အဆင့် (၅) ဖြစ်သော အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကိုကျင်းပပြုလုပ်မည်ဖြစ်ပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြည်လုံးကျွတ်လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကဲ့သို့ ၎င်းတို့စစ်အုပ်စုပါဝင်သည့် နိုင်ငံရေးပါတီကို အနိုင်ရရှိအောင်နည်းလမ်းမျိုးစုံ အသုံးပြု၍ လုပ်ဆောင်သွားမည်မှာ လုံးဝသံသယဖြစ်စရာမလိုချေ။

စစ်အုပ်စုသည် နိုင်ငံရေးကိုနိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာခြင်းဖြင့် နိုင်ငံရေးပြဿနာနှင့် ပဋိပက္ခများအဆုံးသတ်ရန် လုံးဝသဘောထားမရှိပါ။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးစကားပြောရေးကို နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းကာလတွင်သာ ထွက်ပေါက်မြေရှင်းနည်း တခု အဖြစ်သာအသုံးပြုခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်အုပ်စုမှပြုလုပ်မည့် လာမည့်အထွေထွေရွှေးကောက်ပွဲကို မိမိတို့အောင်နိုင်ရန်မှာ စစ်အုပ်စုကိုတွန်းလှန်တိုက်ခိုက် နေကြသည့် အတိုက်အခံအင်အားစုများ၊ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၊ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး အင်အားစုများ၊ ပြည်သူလူထု တို့သည် တခုတည်းသောတူညီသည့် ဘုံလုပ်ငန်းစဉ်တခု ရှိရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း အားလုံးမှစိတ်တူကိုယ်တူ လုပ်ဆောင်သွားကြမှသာအောင်မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ပြည်လုံးကျွတ်လူထုဆန္ဒခံယူပွဲတွင် စစ်အုပ်စု၏ကလိန်ကကျစ်လုပ်နည်းများတို့ကြောင့် အတွေ့အကြုံရခဲ့ပြီဖြစ်သော၊ ခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သော အတိုက်အခံအင်အားစုများအနေဖြင့် ရွှေးကောက်ပွဲကိုတွန်းလှန်နိုင်ရန်မှာ ယခုကတည်းမှစ၍ မိမိတို့ လုပ်ဆောင်မည့် ပေါ်လစီသဘောထားနှင့်အညီ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများလုပ်သင့်ပြီဖြစ်သည်။

ပြည်သူလူထုခံစားရမှုများနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများတို့၏ အခြေအနေ

နအဖ စစ်အုပ်စု၏ မှားယွင်းသောစီမံအုပ်ချုပ်မှုတို့ကြောင့် ပြည်သူလူထုများ၏အခြေအနေသည်လည်း အထွေထွေလူမှုရေး အကြပ်အတည်း၊ ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှု၊ စီးပွားရေးအခက်အခဲ၊ နိုင်ငံရေးပြဿနာတို့အောက်တွင် မကျေနပ်မှုများစွာဖြင့် အသက်ရှင်ရပ်တည် နေရသည်။ အိမ်နီးခြင်းနိုင်ငံများတို့တွင် တရားဝင်အဖြစ်ရော၊ တရားမဝင်အဖြစ်ရော ခိုးဝင်၍ အဖိနှိပ်ခံ အလုပ်သမားများအဖြစ် အသက်ရှင်ရပ်တည်နေနိုင်ရေးအတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသည်။

နယ်စပ်ဒေသတိုင်းရင်းသားများနေထိုင်ရာဒေသများတို့ဖက်တွင်လည်း စစ်ဆင်ရေးများဆင်နွှဲ၍ ကျေးရွာများကို မီးရှို့ခြင်း၊ အတင်းအဓမ္မပြောင်းရွှေ့စေခြင်း၊ လူထုများကို အတင်းအဓမ္မခိုင်းစေခြင်း၊ အပြစ်မဲ့ ပစ်သတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ပြည်တွင်းဒုက္ခသည် များ (Internal Displaced Persons) အဖြစ် တောတွင်းလှည့်လည်ပုန်းအောင်းနေရသည်။ နယ်စပ်နိုင်ငံများသို့လည်း ဒုက္ခသည်များအဖြစ် ဝင်ရောက်ခိုလှုံခဲ့ရသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၂) ရက်နှင့် (၃) ရက်နေ့တွင် ကျရောက်ခဲ့သော နာဂစ်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းကြောင့် လေဘေးသင့်ဒုက္ခရောက် ပြည်သူလူထုများကို ဦးစားပေးကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများမလုပ်ဘဲ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲတွင် မိမိတို့အနိုင်ရရေးကိုသာ လုပ်ဆောင် ခဲ့သည့် စစ်အုပ်စု၏ပြုမူမှုသည် မိမိနိုင်ငံအတွင်းရှိ ပြည်သူလူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်များကို ကာကွယ်မှုလုံးဝမပေးသော၊ အတ္တဆန်သော၊ တကိုယ်ကောင်းဆန်သော၊ မိမိကိုယ်ကျိုးကိုသာကြည့်သော၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဟု သဘော ထားခဲ့သည့် စစ်အုပ်စုဖြစ်ကြောင်းပိုမို၍ ပေါ်လွင်စေခဲ့သည်။

တဖက်မှပြန်ကြည့်လျှင်မုန်တိုင်းကျရောက်ခဲ့သည့်ဒေသတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအများစုရောနှောနေထိုင်ရာဒေသ များဖြစ်နေ၍ မုန်တိုင်းဒဏ်ခံရလျှင်ရခြင်း နိုင်ငံတကာကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့များအား ဝင်ခွင့်မပြုမှု၊ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်း တို့ကိုအချိန်ဆွဲထားမှု၊ နိုင်ငံတကာအကူအညီပေးမှုအား ကြန့်ကြာစေရန်လုပ်ဆောင်မှု၊ ရရှိလာသော ကယ်ဆယ်ရေးပစ္စည်းများ အား ခိုးဝှက်မှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ စစ်တပ်အတွက်သုံးစွဲမှုတို့သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအပေါ် အစုလိုက်အပြုံလိုက်သေစေ လိုသော စိတ်ဆန္ဒရှိနေသည်ကို ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့မြင်နေရသည်။

တိုင်းရင်းသားများနယ်မြေဒေသ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးစစ်ဆင်ရေးကြောင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုများသည် မိမိတို့ဒေသ အတွင်းတွင် လှည့်လည်ပုန်းအောင်းနေရသော ပြည်တွင်းအခြေမဲ့သူများ (IDPs) အဖြစ်၎င်း၊ နယ်စပ်သို့ထွက်ပြေးရောက်ရှိ လာကြသော ဒုက္ခသည် (Refugees) များအဖြစ်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများတွင် အလုပ်သမားများအဖြစ်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင် နေရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးဒေသတွင်းနိုင်ငံများကို အခက်အခဲများ၊ ပြဿနာများဖြစ်စေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အတိဒုက္ခခံစားနေရသော ပြည်သူလူထုများသည် မိမိတို့၏ဆန္ဒအမှန်ကို ၂၀၀၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာအရေးအခင်းတွင် ထင်ရှားစွာ ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့သော်လည်း နအဖစစ်အုပ်စု၏ ချေမှုန်းခြင်းကိုခံလိုက်ရသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၁၀) ရက်နေ့တွင်

လည်း မိမိတို့၏ဆန္ဒအမှန်ကိုထပ်မံ၍ဖော်ထုတ်ရန် အခွင့်ရရှိခဲ့သော်လည်း ဆန္ဒမှန်မပြားများသည် နအဖစစ်အုပ်စု၏ ကလိန်ကျစ်မှုအောက်တွင် ပျောက်ဆုံးခဲ့ရပြန်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ရုံးနိုင်ခဲ့ရပြန်သည်။

ထိုနည်းတူ လာမည့်ရွေးကောက်ပွဲတွင် စစ်အုပ်စုထပ်မံ၍အနိုင်ထပ်ရပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏နယ်မြေဒေသများတို့တွင် စစ်ဆင်ရေးများ ပို၍လုပ်ဆောင်လာမည်ဖြစ်ပြီး၊ ပြည်သူလူထု၏ အခြေအနေသည် ပြည်တွင်းဒုက္ခသည်များ ထပ်မံများပြား လာမည် ဧကန်မလွဲပေ။ နယ်စပ်ဖြတ်ကျော် ဒုက္ခသည်များထပ်မံဝင်ရောက်လာမည်။ တိုင်းတပါးနိုင်ငံတွင် တရားမဝင်အလုပ် သမားများအဖြစ် ပိုမိုများပြားလာမည်မှာ မလွဲပေ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြဿနာသည် ဒေသတွင်းလုံခြုံရေးကို ထိခိုက်စေလာပြီး၊ ဒေသတွင်းမတည်ငြိမ်ရေးကို ဖြစ်လာစေမည်။

အထက်ပါအခြေအနေများသည် ပြည်သူလူထုများတို့၏ စိတ်အတွင်း အထွေထွေကျေနပ်မှုများ ပို၍ကြီးထွားလာစေမည်ဖြစ်ပြီး မီးခဲပြာဖုံးလျက်ရှိနေသဖြင့် အချိန်မရွေးထ၍တောက်လောင်နိုင်သည့် အခြေအနေတွင်ရှိနေသည်။ မိမိတို့ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် အရန်သင့်ပေးဆပ်ရန်၊ လုပ်ဆောင်ရန်သာရှိနေသည်မှာ လုံးဝသံသယဖြစ်စရာမလိုချေ။

ငြိမ်းချမ်းရေးရယူထူထားသော လက်နက်အဖွဲ့အစည်းများ၏အခြေအနေ

နအဖ စစ်အုပ်စုအောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးရယူထူထားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများသည် “ငြိမ်းချမ်းရေးရ ယူခြင်းမှသည် နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲဆီသို့ တက်လှမ်းမည်” ဟု မျှော်မှန်းထားသော်လည်း အမျိုးသားညီလာခံမှ ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်၏အောက်တွင် ချည်နှောင်ခြင်းခံလိုက်ရပြီးဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များသည် လည်း တခုတည်းသောတပ်မတော်အောက်တွင် ထားရှိရမည်ဖြစ်ပါ၍ နအဖစစ်အုပ်စု၏ ဖိအားပေးမှုမျိုးစုံကို ခံနေရပြီး ဖြစ်သည်။

ပြည်တွင်းအတိုက်အခံအင်အားစုများ

နအဖစစ်အုပ်စုသည် ပြည်တွင်းအတိုက်အခံအင်အားစုများအပေါ်တွင် ရသည့်နည်းဖြင့် နှိပ်ကွပ်နေသည်။ အဓိက အတိုက်အခံ အင်အားစုဖြစ်သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကို အပြတ်တိုက်ရေးလမ်းစဉ်ဖြင့် အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်များကို နည်းမျိုးစုံသုံး၍ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်မှနှုတ်ထွက်ရန် လုပ်ဆောင်လျက်ရှိနေသည်။ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကိုလည်း အကျယ်ချုပ်သက်တမ်း (၁) နှစ်ထပ်တိုးလိုက်သည်။ ပြည်တွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးပါတီများကိုစုစည်းခဲ့သည့် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်ဆေထန်၊ ခွန်ထွန်းဦး တို့ကိုလည်း သက်တမ်းရှည်ထောင်ဒဏ်များဖြင့် ယနေ့ထက်တိုင် ဖမ်းဆီးထိန်းချုပ်ထားပါသည်။

နိုင်ငံတကာနှင့် ဆက်ဆံမှုများ

နိုင်ငံတကာနှင့်ဆက်ဆံမှုတွင် အာဆီယံအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံဖြစ်၍ အာဆီယံပဋိညာဉ်စာတမ်းအား လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော်လည်း နအဖသည် အာဆီယံနိုင်ငံများနှင့်ပါတီသက်၍လုံးဝဂရုစိုက်ပုံ မရချေ။ အဓိက တရုတ်နိုင်ငံကို လုံးဝအားကိုးနေသည်မှာ ပေါ်လွင် လှသည်။ နောက် မိမိတို့အကျိုးစီးပွားရရှိရေးအတွက် ထိုင်း၊ အိန္ဒိယ တို့နှင့် ပေါင်းသင်းလုပ်ဆောင်နေပြီး ရုရှားနိုင်ငံ၏ ထောက်ခံမှု ရရှိရေးအတွက်လည်း အမြဲတမ်းကြိုးစားနေသည်။ လက်ရှိ ထိုင်းအစိုးရနှင့်ကောင်းမွန်စွာဆက်ဆံ၍ ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းရှိ အတိုက်အခံအင်အားစုများကို ထိုင်းအာဏာပိုင်တို့မှတစ်ဆင့် အဖက်ဖက်မှ ဖိအားပေးလျက် ရှိသည်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့၊ ဥရောပသမဂ္ဂ၊ အာဆီယံ စသောနိုင်ငံများသည် စစ်အုပ်စုအပေါ် ငြိမ်းချမ်းစွာအသွင်ကူးပြောင်းနိုင်ရေး အတွက် အပြုသဘောဆောင် ဆက်ဆံရေးဖြင့် ချည်းကပ်ခဲ့ကြသော်လည်း အောင်မြင်မှုများ မရရှိခဲ့ယုံသာမက နောက်ပိုင်းတွင် အခြေအနေမှာပိုမို၍ဆိုးရွားလာနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အခြေအနေမှန်ကို နိုင်ငံတကာမှသိရှိလာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အထူးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာဂမ်ဘာရီ၏ မြန်မာပြည်တွင်းခရီးစဉ်သည် (၄) ကြိမ်မြောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း အခုထက်ထိ ဘာမျှထူးခြားလာသည်ကို မတွေ့ရဘဲ စစ်အုပ်စု၏ ဒီမိုကရေစီသို့ အသွင်ကူး ပြောင်းရေးလမ်းပြမြေပုံအတိုင်းပြုမှုဆောင်ရွက်ရန်အတွက်သာ ပြောဆိုလာနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

လက်နက်ကိုင်တပ်ပေါင်းစုနှင့် တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ

လက်ရှိအခြေအနေတွင် စစ်အုပ်စုနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ပြုတ်ကျရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသောလက်နက်ကိုင်တပ်ပေါင်းစုနှင့် တော်လှန်ရေးအင်အားစုများတို့သည် စစ်အုပ်စုပြုတ်ကျရေးကို ဘုံလုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ် ထားရှိကြသော်လည်း တခုတည်းသော စုစည်းမှုအောက်တွင်ရှိမနေကြဘဲ မိမိတို့အဖွဲ့အစည်းသဏ္ဌာန်အရ တိုက်ခိုက်နေလျက်ရှိသည်။ “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး” ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည်လည်း တိုင်းရင်းသားများစုပေါင်းပါဝင်သောအင်အားတခုကို ရရှိရန်ကြိုးစားနေဆဲကာလ ဖြစ်သည်။ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများမှလည်း မိမိတို့ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့များစုစည်းညီညွတ်ရေး ရရှိရန် အတွက်လည်း လုံးပမ်းနေရသည်။ စစ်အုပ်စုပြုတ်ကျရေးနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ပျောက်ရေးအတွက် လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားအင်အားစုများနှင့်ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများတို့သည် ဘက်တဘက်ထဲရှိရမည်ဖြစ်ပြီး ပေါင်းစည်း၍တိုက်ပွဲဝင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ကရင်ပြည်နယ်

ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့

ကရင်နီပြည်နယ် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့မှ
ဗမာအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် သုံးသပ်ချက်စာတမ်း

ကရင်နီအနေဖြင့် လက်ရှိနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ရာတွင် စစ်အုပ်စု၏ ပြုမူဖန်တီးခဲ့သော လုပ်ရပ်အချို့ကို အကျဉ်းချုပ်ထည့်သွင်း သုံးသပ်လျှင် ပိုမိုပြည့်စုံပါလိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ၈၈ ခုနှစ် တပြည်လုံးအတိုင်းအတာဖြင့် လူထုအုံကြွမှုအတောအတွင်း ဗိုလ်ချုပ်စောမောင် ဦးဆောင်သော စစ်ဗိုလ်ချုပ် အချို့တို့သည် တိုင်းပြည်အာဏာကို သိမ်းယူကာ ၁၉၈၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၈) ရက်နေ့တွင် စစ်ခေါင်းဆောင် (၁၉) ဦး ပါဝင်သော နဝတကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် တိုင်းပြည်၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု လိုအပ်သည်ဟု အကြောင်းပြကာ ဆန္ဒပြနေသော ဒီမိုကရေစီတောင်းဆိုသည့် ပြည်သူလူထုများကို လက်နက်အားကိုးဖြင့် အကြမ်းဖက်နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။ ဆန္ဒပြနေသော ပြည်သူလူထုကို အချို့သတ်သောအားဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပပေးမည်ဟု ဂတိ ပြုခဲ့သည်။ ဂတိပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ရွေးကောက်ပွဲကော်မတီရှင်ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ၁၉၉၀ ခုနှစ် မေလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) က အပြတ်အသတ်အနိုင် ရရှိခဲ့ပါသည်။ နဝတ၏ ၁/၉၀ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်အရ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် လွှတ်တော် အမတ်များသာ ရေးဆွဲရမည်ဟု ဆိုထားသော်လည်း နဝတအနေဖြင့် လွှတ်တော်အစည်းအဝေးလည်း ခေါ်မပေး၊ အနိုင်ရ ပါတီကိုလည်း အာဏာမအပ်ခဲ့ပေ။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ နဝတ အတွက်ရွေးကောက်ပွဲဝင်ပေးသည့် တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်ရေးပါတီ (NUP) က အနိုင်မရသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ နဝတသည် အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရန် လွှတ်တော် အစည်းအဝေးလည်း ခေါ်မပေး၊ အနိုင်ရပါတီကိုလည်း အာဏာမလွှဲအပ်ပဲ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျ အခြေခံဥပဒေ ကို ရေးဆွဲနိုင်ရန် အမျိုးသားညီလာခံတရပ်ကို စတင်ကျင်းပခဲ့သည်။ ညီလာခံတွင် ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျ ကိုယ်စားလှယ်များကို ရွေးချယ်ပြီး အနိုင်ရလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် အနည်းအကျဉ်းသာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေ ရန် ညီလာခံတွင် အခြေခံရမည့်မူ (၆) ချက်နှင့် လမ်းညွှန်ချက် (၁၀၄) ချက်ကို ချမှတ်ပြီး ၎င်းဘောင်အတွင်း အခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲရန် ချမှတ်ထားခဲ့သည်။ ညီလာခံကိုလည်း ရပ်လိုက်၊ ပြန်စလိုက်နှင့် ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်မိုးကြာခဲ့သည်။ ဤနဝတ၏ လုပ်ရပ်သည် ၎င်းတို့၏ အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် အာမခံပေးမည့် ဥပဒေတရပ်ကို အချိန်ဆွဲ၍ ရေးဆွဲနေသည်ကို သိလျက်နှင့် အတိုက်အခံဖက်မှ ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် အားနည်းခဲ့သည်။ စုစည်းမှု အားနည်းခဲ့သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

တချိန်တည်းတွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်သော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းတွေကိုလည်း အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။ လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းအချို့က မိမိတို့၏ နိုင်ငံရေးလိုလားချက်များကို နဝတ ပြုလုပ်သည့် အမျိုးသားညီလာခံတွင်တင်ပြလျှင် ရလိမ့်မည်ဟု ယူဆသဖြင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို လက်ခံခဲ့ကြသည်။ တချို့က နဝတမှ ပေးသည့် စီးပွားရေးမက်လုံးများကို သဘောကျသဖြင့် လက်ခံလိုက်သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်မိုးအတွင်းတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးထားသော အဖွဲ့အစည်းများသည် မိမိတို့၏ နိုင်ငံရေးလိုလားချက်များကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ နဝတ၏ အမျိုးသားညီလာခံတွင် တင်ပြသော်လည်း နဝတက လုံးဝလက်မခံခဲ့ပေ။ စီးပွားရေးအခွင့်အရေး ရရှိထားသော အပစ်အခတ် ရပ်စဲအဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း နဝတမှ အခွင့်အရေးများ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသည့်အတွက် စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် လက်နက်များအားလုံးဖြုတ်သိမ်းခြင်းခံရမည့်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများသည် နဝတအပေါ် အကောင်းမြင်ဝါဒ ထားရှိလွန်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

တဖန် နဝတ၊ နအဖသည် နိုင်ငံတကာကို လှည့်စားနိုင်ရန်အတွက် ၂၀၀၂-၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အဆင့် (၇) ဆင့်ပါသော နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံ (Road Map) ကို ရေးဆွဲချမှတ်၍ ဤလမ်းပြမြေပုံအတိုင်း ဆောင်ရွက်မည်ဟု နိုင်ငံတကာကို ကြေငြာ ခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ နဝတ၊ နအဖအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂက ချမှတ်ပေးသည့် သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးပွဲကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း၊

အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျ တုန်းစိုင်းတော့မည်ကို ပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် နဝတ၊ နအဖ၏ လမ်းပြမြေပုံကို တုန့်ပြန်ရာတွင် အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းတိုင်းလိုလိုပင် မိမိတို့အဖွဲ့အစည်းအတွက် လမ်းပြမြေပုံရေးဆွဲချမှတ်ကြပြီး အဖွဲ့အစည်း၏ လမ်းပြမြေပုံအပေါ် အချင်းချင်းထောက်ပြဝေဖန်နေကြသည်။ ထိုသို့ နဝတ၊ နအဖလမ်းပြမြေပုံဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အင်အားနည်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

ယခုအခါ နဝတ၊ နအဖတို့သည် ၎င်းတို့လမ်းပြမြေပုံအတိုင်း ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျရေးဆွဲသည့် အခြေခံဥပဒေကို မတရားသည့်နည်းနှင့် အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ပြီး၊ လာမည့်သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ၎င်း၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်မည်ဟု အတိအလင်းကြေငြာထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အတိုက်အခံများဖက်မှ နဝတ၊ နအဖ မတရားအတည်ပြုလိုက်သည့် အခြေခံဥပဒေကို ဘယ်လိုပယ်ဖျက်ပစ်ရမည်၊ ဘယ်လိုဆန့်ကျင်ရမည်၊ နအဖ၏ ပြုလုပ်မည့် ရွေးကောက်ပွဲကို ဘယ်လိုနည်း၊ ဘယ်လိုဟန်နှင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ပစ်ရမည်ဆိုသည့် နည်းလမ်းများကို စဉ်းစားအဖြေရှာ အကောင်အထည်ဖော်ရန် လိုအပ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ နအဖကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် တဖွဲ့တစည်းတည်းနှင့် သီးခြားတိုက်ပွဲ၍ အောင်မြင်မည်မဟုတ်ပါ။ နအဖကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်တွင်းရှိ ပြည်သူလူထုတစ်လုံး၊ ပြည်တွင်းရှိ အတိုက်အခံတိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများ၊ အပစ်ခတ်ရပ်အဖွဲ့အစည်းများ၊ လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများစသည့် အဖွဲ့အစည်းများအားလုံးတို့သည် တစုတစည်းတည်း အချိတ်အဆက်ရှိရှိနှင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်မှသာလျှင် အောင်မြင်မည်ဟု မြင်မိပါသည်။

နဝတ၊ နအဖ စစ်အုပ်စုသည် မြန်မာပြည်တွင် လူ့အခွင့်အရေးကို အချိုးဖောက်ဆုံးစစ်အုပ်စုတစ်ခုဟု နိုင်ငံတကာက သိရှိထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတကာအနေဖြင့် နအဖအား လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများကို ရပ်တန့်စေရန် အကြီးအကျယ် ဖိအားပေးလျက် ရှိနေပါသည်။ သို့သော် နအဖကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်နေသော ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများသည် မြန်မာပြည်ဒီမိုကရေစီ ရရှိရေးကိုသာ ဦးစားပေးလျက်ရှိနေပါသည်။ ယခုအခါ ပြည်သူလူထုများ ခံစားနေရသော ဒုက္ခဆင်းရဲမှုမှာ နအဖ၏ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နအဖစစ်အစိုးရသည် ၎င်းတို့၏ အာဏာတည်မြဲရေးကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းရေးအတွက် လူ့အခွင့်အရေးများကို ဆက်လက်ချိုးဖောက်ရဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နအဖကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် နအဖ၏ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများ အမြန်ဆုံးရပ်တန့်သွားရေးအတွက် ဦးစားပေးသင့်ကြောင်းမြင်မိပါ သည်။

မြန်မာပြည်တွင် ဒီမိုကရေစီရရှိသည်နှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဒီမိုကရေစီ ရရှိလျှင် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးအတွက် လွယ်ကူသွားမည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့သော် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များအနေဖြင့် မိမိတို့လိုလားသည့် ဖက်ဒရယ်ပုံစံအတွက် ဆက်လက်ဆွေးနွေးတိုက်ပွဲဝင် သွားရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်နိုင်ရေးသည် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးသည် အဓိကကျလျက်ရှိသည်။ ယခုအခါ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများတို့သည် မိမိတို့စာပေယဉ်ကျေးမှုကို လွတ်လပ်စွာဖော်ထုတ်မြှင့်တင်နိုင်ခွင့် မရရှိပေ။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များ၏ သယံဇာတပစ္စည်းများကိုလည်း နအဖစစ်အုပ်စုနှင့် ၎င်းတို့နှင့် နီးစပ်သည့်ကုမ္ပဏီများက ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်ထုတ်ယူလျက်ရှိသည်။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်လူထုများအတွက် မည်သို့မျှအသုံးပြုခွင့် မရရှိခဲ့ပေ။ ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်အပြည့်အဝရှိသည့် စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်နိုင်လျှင် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်အတွက် အာဏာရရှိလာမည်ဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်အစိုးရများအနေဖြင့် ထို အာဏာများကို အသုံးပြုပြီး ပြည်နယ်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ တည်တံ့ခိုင်မြဲမှုရရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်၏ သယံဇာတပစ္စည်းများကိုလည်း ပြည်နယ်လူထုအတွက် ဖော်ထုတ်အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် ပြည်နယ်အနေဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တည်တံ့ခိုင်မြဲလာနိုင်မည် ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

ယခုအခါ တိုင်းရင်းသားလိုလားတောင်းတနေသည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ကောင်စီ (ENC) က ဦးဆောင်အကောင်အထည်ဖော် တည်ဆောက်လျက်ရှိနေပါသည်။ ထိုသို့ တည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယမူကြမ်း) ကိုလည်း ရေးဆွဲထားပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ပြည်နယ်များ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) များကိုလည်း ပြည်နယ်များက ရေးဆွဲလျက်ရှိနေပါသည်။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များမှာ နအဖစစ်အုပ်စု၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိနေသေးသည်။ ENC အနေဖြင့် လုပ်ငန်းများကိုအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် State – Coordinating Body (ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့) ကိုဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ထိုသို့ ဖွဲ့စည်းရာတွင် ပြည်နယ်များ တပြည်နယ်နှင့်တပြည်နယ် အခြေအနေမတူညီသောကြောင့် တချို့သောပြည်နယ်များမှာ ပြည်နယ်တွင်းရှိ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများကို စုပေါင်းကာ ပြည်နယ်ကောင်စီ အဖြစ်ဖွဲ့စည်းသည်။ အချို့သော ပြည်နယ်များမှ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူထုလူတန်းစားကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖွဲ့စည်းပြီး နအဖစစ်အုပ်စုနှင့်အပြိုင် အုပ်ချုပ်ရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ စစ်ရေးလုပ်ဆောင်နေကြသည်။ ENC အနေဖြင့် State – Coordinating Body မှတဆင့် ပြည်နယ်ကောင်စီဖွဲ့စည်းရန် ရည်ရွယ်လျက်ရှိနေပါသည်။ ပြည်နယ်ကောင်စီဖွဲ့စည်းရာတွင် ပြည်နယ်တွင်းရှိ ပြည်သူလူထုများက ရွေးကောက်တင်မြှောက်သော ပြည်နယ်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်ဖြစ်သော်လည်း လောလောဆယ်မှာ မရွေးကောက်နိုင်သေးသည့်အတွက် ပြည်နယ်ကောင်စီကို ပြည်နယ်ရှိနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းကိုယ်စားလှယ်များ၊ လူထုလူတန်းစား ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ လူမျိုးစုကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြီး ပြည်နယ်တွင် နိုင်ငံရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စစ်ရေးများကို နအဖစစ်အုပ်စုနှင့် အပြိုင်အဆိုင်ချမှတ်လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်သည်ဟုသုံးသပ်မိပါသည်။ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရာတွင် ဗမာလူထုကို ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုအပေါ် စိတ်ဝင်စားလာအောင် စည်းရုံးရန်လိုပါသည်။ ဗမာလူမျိုးအနေဖြင့် ပြည်နယ်တနယ်နှင့်နေရန်၊ ဗမာပြည်နယ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးအတွက် အားပေးတိုက်တွန်းရန် လိုပါသည်။ မြန်မာပြည်ရှိ တိုင်း (၇) တိုင်းကိုလည်း ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတွင်းတို့ ပြည်နယ်အနေဖြင့် ပါဝင်လာနိုင်ရေးအတွက် တခါးဖွင့်ထားပေးရန် လိုသည်ဟု ရှုမြင်မိပါသည်။

ENC အနေဖြင့် နအဖစစ်အုပ်စုအား ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများ၊ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျောင်းသားလူငယ် အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံး၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများ၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့အစည်းများ စသည်တို့နှင့် လက်တွဲညီညီ ပူးပေါင်းတိုက်ပွဲဝင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် နအဖစစ်အုပ်စု၏ မတရားသဖြင့် အတည်ပြုခဲ့သည့် ၎င်းတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပျက်ပြယ်သွားရေးအတွက် နည်းလမ်းရှာဖွေဖော်ထုတ်ပြီး ဆက်လက်ဆန့်ကျင်သွားရန် လိုအပ်သည်။ နအဖစစ်အုပ်စုသည် လာမည့်သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲ၌ ၎င်းတို့မှ နိုင်ငံရေးပါတီထူထောင်ပြီး ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကာ မတရားသည့်နည်းဖြင့် အနိုင်ယူမည့် အလားအလာရှိနေသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းများ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရေးအတွက် တိုက်တွန်းရန် လိုအပ်ပေသည်။ ထို့နောက် ပြည်သူလူထုများ မဲရုံသို့မသွားကြရန် ယခုကတည်းက စည်းရုံးသွားကြရန် လိုအပ်သည်ဟု မြင်မိပါသည်။

တိုင်းရင်းသားပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်အနေဖြင့် စစ်မှန်သည့်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကို တည်ဆောက်နိုင်သည့်အထိ စုစုစည်းစည်း တိုက်ပွဲဝင်သွားရန် လိုအပ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး အနည်းငယ်ရရှိသည်နှင့် ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများသည် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုအားနည်းလာနိုင်စရာအကြောင်းရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်အနေဖြင့် ယခုကတည်းက စုစုစည်းစည်းပူးပေါင်းဆောက်ရွက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းကိုရှာကြံ၍ အကောင်အထည်ဖော်ထုတ်လုပ်ဆောင်သွားရန် လိုအပ်နေပြီဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

ကရင်နီပြည်နယ်
ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့

ချင်းအမျိုးသားကောင်စီမှ
ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် သုံးသပ်ချက်စာတမ်း

နအဖအစိုးရသည် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် နိုင်ငံတကာနှင့် အတိုက်အခံအင်အားစုများမှ လိုလားတောင်းဆိုနေသည့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်း” ဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးပြဿနာအဖြေရှင်းရေးကို လုံးဝစိတ်ဝင်စားခြင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ ၎င်း၏ အာဏာတည်မြဲရေးကိုသာ တစိုက်မတ်မတ်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် —

- နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေသောပြည်သူများ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းကို အာရုံစိုက်ပြီး အရေးတကြီး လုပ်ဆောင်မည့်အစား ၎င်း၏ နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံမှ အဆင့်တဆင့်ဖြစ်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအတည်ပြုရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို မဖြစ်မနေလုပ်ဆောင်ခြင်း၊
- ဇွန်လအတွင်း ဝန်ကြီးဌာနများ၊ စစ်တိုင်းမှူး (၆) နေရာနှင့် ကထစမှူး (၅) ခု နေရာများတွင် အပြောင်းအလဲပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ၎င်း၏ရပ်တည်ချက် ပိုမိုခိုင်မာအောင်ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်း၊
- ၂၀၁၀ ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲအတွက် လိုအပ်သော ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေနှင့် ပါတီမှတ်ပုံတင်ခွင့်ဥပဒေများရေးဆွဲခြင်း၊
- တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အပစ်အခတ်ရပ်စဲသည့်အဖွဲ့အစည်းများအား လက်နက်စွန့်၍ နိုင်ငံရေးပါတီထူထောင် ကာ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် ဖိအားပေးခြင်း၊
- မေလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်မှာ (၅) နှစ် သက်တမ်းပြီးမြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဥပဒေအရ လွှတ်ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း နအဖက နောက်ထပ် တစ်နှစ် သက်တမ်းထပ်မံတိုးခဲ့ခြင်း၊
- တဖက်သတ်ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲအပေါ်ဆန့်ကျင်သည့် အဖွဲ့ချုပ်ပါတီဝင်အများအပြားနှင့် ဒေါ်စုလွတ်မြောက်ရေးအတွက် ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြခဲ့ကြသည့် အဖွဲ့ချုပ်ပါတီဝင်များကို နအဖမှ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းထားခြင်း စသည်ဖြင့် ၎င်း၏ အာဏာဆက်လက်တည်မြဲရေးအတွက် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခုချိန်တွင် နအဖ အဖွဲ့သည် သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးပြဿနာအဖြေရှင်းရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရတရပ် ဖော်ဆောင်ရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂ၏ ဖိအားပေးတောင်းဆိုချက်များ၊ နိုင်ငံတကာအစိုးရများ၏ စီးပွားရေး၊ သံတမန်ရေး၊ ပိတ်ဆို့အရေးယူမှုနှင့် ဖိအားပေးမှုများ၊ ပြည်တွင်းအတိုက်အခံများ၏ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေးအရ ဖိအားပေးတိုက်ခိုက်မှုများနှင့် တောင်းဆိုချက်များကို ဂရုမစိုက်လှစ်လျှူရှုကာ ၂၀၁၀ တွင် ၎င်း၏ လုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်သွားမည်မှာ သေချာပြီး ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) အခြေအနေနှင့် အကြံပြုချက်။

ပဉ္စမအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံမှ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးပြဿနာအဖြေရှင်းရေးအတွက် မဟာဗျူဟာအဖြစ် လက်ခံထားသည့် သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး၊ နအဖမှ လက်ခံလာနိုင်အောင် နည်းဗျူဟာ (၁) လုပ်ငန်းစဉ်များအဖြစ် လက်ခံထားသော လူထုစွမ်းအား၊ လက်နက်ကိုင်စွမ်းအား၊ နိုင်ငံရေးစွမ်းအား၊ နိုင်ငံတကာလှုပ်ရှားမှု စသည့် နည်းဗျူဟာများအပေါ် မိမိတို့ဖက်မှ မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် အားသာပြီး မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် အားနည်းသည်၊ မည်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်များအပေါ် ပိုမို၍ ဖိအားလုပ်ဆောင်သင့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနည်းတူ လုပ်ငန်းစဉ်တိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုအခြေအနေများကိုပါ ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီး လိုအပ်သလို လိုတိုး/ပိုလျော့ပြုလုပ် သင့်က ပြုလုပ်ရန်၊ စစ်ရေးအရှိန်မြှင့်

တင်ရေးအတွက် စစ်ရေးနည်းလမ်းသစ်များ ရှာဖွေလုပ်ဆောင်သွားရန်ဟူသော နည်းဗျူဟာနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်နိုင်ပါက တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအင်အားစုများနှင့် စစ်ရေးမဟာမိတ်အဖွဲ့ (၆) ဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ENC ၏လုပ်ငန်းစဉ်များအကြား ဆက်စပ်ပြီး လုပ်ဆောင်သွားရန် (၁) တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအင်အားစုများနှင့် စစ်ရေးမဟာမိတ် (၆) ဖွဲ့၏လုပ်ငန်းစဉ်အပေါ် အခြေခံသင့်ပါက အခြေခံပြီး လုပ်ဆောင်သွားရန်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရဖြစ်ဖြစ်၊ အဖွဲ့အစည်းအခြေခံအရဖြစ်ဖြစ် မတူကွဲပြားသည့် အမြင်သဘောထားများကို ဘေးဖယ်ထားပြီး မိမိတို့၏ မဟာဗျူဟာ၊ ရည်မှန်းချက်နှင့် နည်းဗျူဟာများအပေါ် မိမိတို့အချင်းချင်းအကြား စုစည်းမှုပိုမိုအားကောင်းအောင် ဖန်တီးသွားရန်နှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် ENC အကြား မဟာဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာပိုင်းအရ ဆက်စပ်မှုများကိုပါ လေးလေးနက်နက် ပြန်လည်သုံးသပ်သင့်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆပါသည်။

ENC နှင့် ပြည်နယ်အခြေခံအဖွဲ့အစည်း (State Coordinating Body) များ၏ လုပ်ငန်းအရ ဆက်စပ်မှုကို သုံးသပ်တင်ပြလိုပါသည်။ ENC နှင့် ပြည်နယ်အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများ၏ လုပ်ငန်းစဉ်အရဆက်စပ်မှုမှာ ယနေ့ချိန်အထိ အားရဖွယ်မရှိဟု သုံးသပ်ထားပါသည်။ အထူးသဖြင့် ENC သည် တိုင်းရင်းသားတော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းအားလုံး စုပေါင်းပြီး ဖွဲ့စည်းထားသည့် မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဖြစ်သည်နှင့်အညီ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်၍ပေါ်လစီအသစ် မျမှတ်သည်ကအစ နည်းဗျူဟာနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာတွင် မည်သည့်အတိုင်းအတာအထိ ဖော်ဆောင်နိုင်သည်နှင့် ပြည်တွင်းလှုပ်ရှားမှု (ဥပမာ) ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်တိုင်းတွင် ENC ၏ ရပ်တည်ချက်နှင့် သဘောထားများကအဆုံး ပြည်နယ်အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများထံ အချိန်မှီအကြောင်းကြား အသိပေးသင့်သည်။ ယခုချိန်တွင် ENC အနေဖြင့် ဤကဲ့သို့သော လမ်းညွှန်ကြားချက်နှင့် အသိပေးမှုများတွင် လုံးဝအားနည်းနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ENC အနေဖြင့် ပြည်နယ်အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများထံသို့ အချိန်မှီနှင့် ပုံမှန်ညွှန်ကြားချက်အသိပေးမှုများ ပြုလုပ်နိုင်မှသာ ENC နှင့် SCB'S တို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ဆက်စပ်မှုရှိပြီး အောင်မြင်ထိရောက်မှု ရှိမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၀ခုနှစ်တွင် နအဖအနေဖြင့် ၎င်းလုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်သွားမည်မှာ သေချာပြီးဖြစ်ကာ ENC အနေဖြင့် ဤ ရွေးကောက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ သဘောထားအမြင်နှင့် နအဖ၏ ရွေးကောက်ပွဲကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သွားမည်ဆိုပါက မည်သည့်နည်းဗျူဟာနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များဖြင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သွားမည်ကို ပြည်နယ်အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများထံ အချိန်မှီ ချပြသင့်သည်။ လမ်းညွှန်သင့်ပါသည်။ မေလ ဆန္ဒခံယူပွဲလို ပြန်ပြီး အငိုက်မမိဖို့ ယခုအချိန်မှစပြီး ပြင်ဆင်မှု အကောင်းဆုံးပြုလုပ်သင့်သည်။

အပစ်အခတ်ရပ်အဖွဲ့များ၏ အခြေအနေ။

နအဖမှအတည်ပြုလိုက်သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ၂၀၁၀ ခုနှစ်မှာအသက်ဝင်လာရင် အပစ်အခတ်ရပ်အဖွဲ့အစည်းများ အနေဖြင့် ရွေးစရာလမ်း (၂) ခုသာရှိတော့သည်။ ၎င်းမှာ နအဖအလိုကျ လက်နက်စွန့်၍ မြေပေါ် နိုင်ငံရေးအဖြစ် ရပ်တည်ပြီး ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်မလား? ဒါမှမဟုတ် လက်နက်စွဲကိုင်ကာ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်မလား? ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နအဖမှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသည့် အဖွဲ့အစည်းများအား လက်နက်စွန့်၍ နိုင်ငံရေးပါတီထူထောင်ကာ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် ဖိအားပေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရေး၊ မဝင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တချို့အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် လက်နက်စွန့်ပြီး ရွေးကောက်ပွဲ မဝင်နိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ အဖွဲ့အစည်း၏ သဘောထားကို ပြတ်ပြတ်သားသားပြောလာချိန်တွင် တချို့အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် ယခုအချိန်အထိ၎င်းတို့၏ ရပ်တည်ချက်သဘောထား မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် **CNC** အနေဖြင့် ယခုလက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံရေးအခြေအနေတွင် အပစ်အခတ်ရပ်အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် တစုတစည်းတည်းဖြစ်လာနိုင်ရန် အဖက်ဖက်မှ လိုအပ်သလို ကူညီပံ့ပိုးမှုများ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

NLD နှင့် နအဖဆက်ဆံရေးအခြေအနေ။

မေလ (၁၀) ရက်နေ့နှင့် (၂၄) ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲတွင်အနိုင်ရခဲ့ကြောင်း နအဖ၏ ထုတ်ပြန်ချက်ကို အဖွဲ့ချုပ်နှင့်ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားပြုကော်မီတီ (CRPP)တို့က လက်မခံပယ်ချခဲ့သဖြင့် နအဖနှင့် အဖွဲ့ချုပ်တို့အကြား ဆက်ဆံရေးသည်နဂိုကတည်းက တင်းမာသည့်ကြားမှ ပိုမိုတင်းမာလာခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ နအဖက နာဂစ်မုန်တိုင်းဘေးကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အာရုံစိုက်လုပ်ဆောင်ရမည့်အစား ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲကိုသာ အာရုံစိုက်လုပ်ဆောင်နေမှု အပေါ်အဖွဲ့ချုပ်မှကန့်ကွက်ရှုတ်ချကြောင်း ထုတ်ပြန်ကျေငြာချက်ထုတ်ပြန်ပြီး မေလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ချုပ်ပြောခွင့်ရပုဂ္ဂိုလ် ဦးဉာဏ်ဝင်းမှ နအဖ၏ ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲသည် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်ကြောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။

နအဖအနေဖြင့် မေလဆန္ဒခံယူပွဲမရောက်မှုကို စောင့်ကြည့်လေ့လာသည့် အဖွဲ့ချုပ်လူငယ်များကိုဖမ်းဆီးပြီး မေလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ နေအိမ် အကျယ်ချုပ် (၅) နှစ်ပြည့်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ ဥပဒေအရ လွှတ်ပေးရမည် ဖြစ်သော်လည်း လွှတ်ပေးဘဲ နောက်ထပ်တနှစ်ထပ်မံတိုးမြှင့်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခုအခြေအနေအရဆိုလျှင် နအဖအနေဖြင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်ခင် လွှတ်ပေးမည့် အနေအထားမတွေ့ရပေ။ ဆက်လက်ပြီး ထိန်းချုပ်မည့် အနေအထားရှိနေပါသည်။ အကြောင်းမှာ နအဖ၏အဓိကအတိုက်အခံအင်အားစုသည် အဖွဲ့ချုပ်ဖြစ်ပြီး၊ အကယ်၍ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အဖွဲ့ချုပ်မှဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည်ဆိုပါက နအဖ၏ အဓိကပြိုင်ဖက် ဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ယခုအခြေအနေတွင် အဖွဲ့ချုပ်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် လွတ်/မလွတ်အပေါ် များစွာမူတည်သည်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုလွှတ်ပေးပါက အဖွဲ့ချုပ် လှုပ်ရှားမှုသည်အသက်ဝင်လာမည်ဖြစ်ပြီး ဆက်လက်အထိန်းသိမ်းခံရပါက လှုပ်ရှားမှုအရှိန်တန်သွားမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နအဖအနေဖြင့် အဖွဲ့ချုပ်ကို ခြေကျိုးလက်ပြတ်ဖြစ်သွားစေရန် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဦးတင်ဦး၊ ဦးဝင်းတင် စသော အဖွဲ့ချုပ်၏ခေါင်းဆောင်များကို ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ထားမည်ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲရောက်သည်အထိ လွှတ်ပေးမည်မထင်ပါ။ ဆက်လက်၍ ထိန်းချုပ်ထားဦးမည်ဟုယုံကြည်ပါသည်။

နိုင်ငံတကာနှင့်အိမ်နီးခြင်းအခြေအနေ။

မြန်မာနိုင်ငံ ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရအသွင်သို့ ပြောင်းလဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအပါအဝင် အမေရိကန်၊ ဥရောပနှင့် အာဆီယံ တချို့နိုင်ငံများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် ရပ်တည်ချက်များ အားရဖွယ်တွေ့ရှိရသော်လည်း အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်သည့် အိန္ဒိယ၊ တရုတ်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံများ၏ သဘောထားရပ်တည်ချက်မှာ တဖက်တွင် အားရဖွယ်မရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အထူးသဖြင့် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မည်သည့်အစိုးရတက်သည်က အဓိကအချက်မဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေးအရ နအဖအဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းရေးကိုသာ အဓိကဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤအချက်ကို အိန္ဒိယ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး (ပရာနပ်မူခါရီဂျီ) မှ ဇွန်လအတွင်း အိန္ဒိယအရှေ့မြောက်ပိုင်း ဂွာဟသီး (Guwahati) မြို့တော်တွင် ရောက်ရှိစဉ် “အိန္ဒိယအစိုးရအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မည်သည့်အစိုးရတက်သည်ကို မသိပါ။ ကျနော်တို့အလုပ်မဟုတ်ပါ။ ဆက်ဆံရေးကောင်းဖို့သာ အဓိကဖြစ်သည်” ဟူ၍ အိန္ဒိယ၏ အရှေ့မြောက်ပေါ်လစီနှင့် ပတ်သက်၍ မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေလ (၁) ရက်နေ့တွင် ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ်၏ “မြန်မာစစ်အစိုးရ၏ ဆန္ဒခံယူပွဲသည် ဒီမိုကရေစီစနစ်ဆီသို့ ဦးတည်နေသည်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဖမ်းထားသည့် ကိစ္စကိုလည်း ကန့်ကွက်စရာမရှိပါ” ဟု ပြောဆိုချက်များကို ထောက်ပြခြင်းဖြင့် သိသာထင်ရှားလျက်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ENC အနေဖြင့် နိုင်ငံတကာစည်းရုံးရေး (Lobby) ပြုလုပ်ရာတွင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများကို အထူးအာရုံစိုက်ပြီး လုပ်ဆောင်သင့် သည်ဟု သုံးသပ်ထားပါသည်။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများကို ချန်လှပ်ထားပြီး UN, US, EU စသောနိုင်ငံများ၌သာ မိမိတို့၏ နိုင်ငံတကာစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ အားဖြည့်လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် အန္တိယ၊ တရုတ်စသော အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများတွင် အားဖြည့်လုပ်ဆောင်ခြင်းက မြန်မာပြည်ဒီမိုကရေစီ အစိုးရအသွင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် မည်သည့်အချက်ကပို၍ အခရာ ကျသည်/ထိရောက်သည်/ လိုအပ်သည်ကို သုံးသပ်ပြီး ချိန်ခွင်လျှာတဖက်စောင်းနင်းမဖြစ်စေရန် လိုအပ်သည်ဟု သုံးသပ် ထားပါသည်။

ပြည်တွင်းအခြေအနေ။

“စစ်ပွဲဟာကြာလာရင် တိုင်းပြည်အတွက် လုံးဝအကျိုးအမြတ်မရှိဘူး၊ ကြာရှည်တဲ့စစ်ပွဲဟာ နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာကိုလည်း ထိခိုက်စေတယ်၊ စစ်ပွဲဟာ ကြာလေလေ အပျက်အစီးဟာ ကြီးမားများပြားလေလေ၊ ပြည်သူလူထုအမြင်ကပ်လေလေ၊ ဒေါသထွက်လေလေ” ဆိုသည့် တရုတ်စစ်သူကြီး ဆွန်ဇူးမှ ပြောခဲ့တဲ့စကားသည် ယနေ့မြန်မာပြည်အခြေအနေအရ လုံးဝ သွေးထွက်အောင် မှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံသည် အနှစ် (၆၀) ကျော်ကြာ ပြည်တွင်းစစ်ဒဏ် ကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအဖက်ဖက်တွင် လုံးဝချွတ်ခြုံကျပျက်စီးကာ ယခုအချိန်တွင် အဆိုးဆုံးအခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်တွင်းစစ် အနှစ် (၆၀)ကျော်တွင် မြန်မာပြည်သူများအနေဖြင့် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည် များသို့ သိန်းနှင့်ချီပြီး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကာ သိန်းနှင့်ချီပြီး အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ ဒုက္ခသည်အနေဖြင့် ခိုလှုံလျက် သိန်းနှင့်ချီပြီး ပြည်တွင်းအိုးမဲ့အိမ်မဲ့အဖြစ် ဆင်းရဲခဲနေရပြီး သိန်းနှင့်ချီ ပြည်သူများ သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

မေလ (၂) ရက်နှင့် (၃) ရက်နေ့ညတွင် တနာရီ မိုင် (၁၂၀- ၁၅၀) ပြင်းအားရှိသည့် နာဂစ်မုန်တိုင်းကျရောက်ပြီး ၎င်းမုန်တိုင်းဒဏ် ကြောင့် ရန်ကုန်တိုင်းနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းတွင် လူပေါင်း (ခုနစ်သောင်း) ကျော် သေဆုံးပြီး လူပေါင်း သောင်းနှင့်ချီ ပျောက်ဆုံး ကာ လူပေါင်း သန်းနှင့်ချီပြီး အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် နအဖသည် မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေသည့် ပြည်သူများကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို အရေးတကြီးလုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အပြင် နိုင်ငံတကာအကူအညီများကို နအဖ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဝန်ကြီးများကူညီသယောင် အမြတ်ထုတ်ခြင်းနှင့် အတင်းအဓမ္မလုယူခြင်းများပါ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့အပြင် ချင်းပြည်နယ်တွင် အနှစ် (၅၀) မှ တကြိမ်ဖြစ်လျက်ရှိသည့် ဝါးသုန်းခြင်းကြောင့် ချင်းပြည်သူများသည် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးမှုဘေးနှင့် အကြီးအကျယ်ကြုံတွေ့နေရပြီး တချို့ချင်းပြည်သူများမှာ အငတ်ဘေးဒဏ်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အိမ်နီးချင်း အန္တိယနိုင်ငံ၊ မိဇိုရမ်ပြည်နယ်နှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံများသို့ ထောင်နှင့်ချီပြီး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ချင်းပြည်သူများ အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နအဖအနေဖြင့် ယခုအချိန်အထိ မည်သည့် အကူအညီမျှ မပေးခဲ့သည့်အပြင် အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသော တချို့ဒေသများတွင် မေလဆန္ဒခံယူပွဲကာလအတွင်း ထောက်ခံ မဲပေးမှသာ စားနပ်ရိက္ခာထောက်ပံ့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုဒဏ်ကို နိုင်ငံရေးအရ အမြတ်ထုတ်အကြပ်ကိုင် နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤအငတ်ဘေးကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် CNC မှ ၂၀၀၈ ဩဂုတ်လ (၁၈) ရက်နေ့တွင် Chin Humanitarian and Relief Committee (CHRC) ကို ဖွဲ့စည်းပြီး၊ ၎င်း CHRC အနေဖြင့် ယခုအချိန်တွင် သတင်းအချက်အလက်များပြည့်စုံစွာရယူနိုင်ရန်အတွက်ပြည်တွင်း (Fact Finding Group) ကို ဖွဲ့စည်းကာ သတင်းအချက် အလက်များကိုစတင်စုဆောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဤကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ NRP အပါအဝင် နိုင်ငံတကာ

အလှူရှင်များမှ အဆောတလျှင် ကူညီပံ့ပိုးမှုမပြုလုပ်နိုင်ပါက ယခုအခြေအနေထက်ပိုမိုဆိုးဝါးနိုင်သည့် အလားအလာရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ CHRC (CNC) မှတဆင့် ပြည်တွင်းကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းကို NRP အပါအဝင် နိုင်ငံတကာ အန်ဂျီအိုများနှင့် အလှူရှင်များမှ အရေးတကြီးကူညီပံ့ပိုးမှုကြံပြုရန် အလေးအနက်တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကျော်ကြာ ပြည်တွင်းစစ်၏ အနိဋ္ဌာရုံများကြောင့် ယနေ့မြန်မာပြည်သူများစုသည် သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတထွားအတွက် နေ့စဉ်နှင့်လုံးပမ်းနေရကာ မြန်မာနိုင်ငံအပြောင်းအလဲအတွက် ၎င်းတို့၏ အရေးပါမှုအခန်းကဏ္ဍကို လုံးဝ စိတ်ပါဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်နေရသည်။ တနေ့တာဝမ်းစားဖြည့်ဆည်းရေးသည် ၎င်းတို့အတွက် အဓိကပြဿနာဖြစ်နေရပြီး နိုင်ငံရေးသည် ၎င်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိသကဲ့သို့ သဘောထားလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံပြောင်းလဲရေးတွင် ယူအန်အပါအဝင် နိုင်ငံတကာပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်မှု၊ ဖိအားပေးမှုများနှင့် တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၏ တိုက်ပွဲသည် အဓိက လိုအပ်လျက်ရှိနေသော်လည်း ပြည်သူများ၏ နိုင်ငံရေး နိုးကြားမှု၊ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုနှင့် တိုက်ပွဲဝင်မှသာလျှင် အခရာ ဖြစ်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ မြန်မာပြည်အပြောင်းအလဲအပေါ် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေသော ပြည်သူများ မျှော်လင့်ချက်အသစ် ပြန်လည်ပေးနိုင်ရေးသည် ယနေ့တော်လှန်ရေးကာလ၏ အဓိကလုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ထား ပါသည်။

၁၉၈၈ ကဲ့သို့ တပြည်လုံးအသွင်းဆောင်သည့် လူထုအုံကြွလှုပ်ရှားမှုရှိမှသာလျှင် မြန်မာနိုင်ငံပြောင်းလဲနိုင်မည်ဆိုသည်မှာ ယနေ့တချို့သော နိုင်ငံတကာပညာရှင်များ၏ မြန်မာနိုင်ငံပြောင်းလဲရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ အချက်သည် ယနေ့မြန်မာပြည်ရှိ တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ၏ အမြင်လည်း ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အီးအန်စီ အနေဖြင့် မြန်မာပြည်ပြောင်းလဲရေးတွင် အခရာဖြစ်သည့် ပြည်သူများ၏ နိုင်ငံရေးအသိအမြင် ဗဟုသုတပိုမိုမြှင့်တင်ပေးရန် အတွက် ပြည်တွင်း၌ ဒီမိုကရေစီပညာပေးလုပ်ငန်း၊ ဖက်ဒရယ်ပညာပေးလုပ်ငန်း၊ လူ့အခွင့်အရေးပညာပေးလုပ်ငန်းများကို ယခုထက်ပိုမို၍ လက်တွေ့ကျကျလုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်မှသာလျှင် ပြည်သူများ၏နိုင်ငံရေးအသိ အမြင်၊ ဗဟုသုတမြှင့်တင်လာမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မြှင့်တင်လာပါမှ မြန်မာပြည်ပြောင်းလဲရေးတွင် ၎င်းတို့၏အရေးပါမှုနှင့် ပါဝင်မှု သည် ပိုမိုထိရောက်မည်ဖြစ်သည်။

နိဂုံး။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ENC သည် ၎င်း၏ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာများနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်မှု အပေါ် လေးလေးနက်နက်ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီး အထူးသဖြင့် နည်းဗျူဟာနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များအပေါ် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် လုပ်ငန်းစဉ် တခုနှင့် တခုအကြား အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်မှု ချိန်ခွင်လျှာ တဖက်စောင်းနင်း မဖြစ်စေ ရန်၊ တရားမျှတစွာ ဖြည်းဆည်းပြီး အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်ရန် အထူးလိုအပ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မီတီ

ချင်းအမျိုးသားကောင်စီ

**မွန်ပြည် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့မှ
ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်စာတမ်း**

လေးစားအပ်သော သဘာပတိကြီးများ၊ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဗဟိုကော်မတီဝင်များ၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ နှင့် ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များကို လေးစားကြောင်းပြောကြားလိုပါသည်။ မိမိတို့၏ မွန်ပြည်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ရေးကော်မတီ၏ လက်ရှိပြည်ထောင်စုနိုင်ငံရေးသုံးသပ်ချက်ကိုတင်ခွင့်ရသည့်အတွက် များစွာဝမ်းသာအားရဂုဏ်ယူမိပါသည်။

အာဏာရှင်စစ်အစိုးရ (SPDC) တို့သည် ၁၉၈၈ မှ ယခု ၂၀၀၈ အထိ ပြည်သူများအပေါ် ရက်စက်ဖိနှိပ်ကျူးကျော်မှုများသည် ကမ်းကုန်အောင်ကျူးလွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ပြည်နယ်အသီးသီးများကလည်း တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည့်အတွက် အကျယ်ချဲ့မပြောလို တော့ပါ။ ယခုစစ်အစိုးရသည် ၎င်းတို့၏ နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံလို့ခေါ်သည့် (Road Map) အဆင့် (၅) ကို သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ပါတီစုံဒီမိုကရေစီရွေးကောက်ပွဲကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပနိုင်ရန်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် - နိုင်ငံရေးပါတီများဖွဲ့စည်းခွင့်ပေးမည်။ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်သို့ နိုင်ငံရေးပါတီများမှ တင်ပြလာမှုကို စိစစ်ပြီး ၎င်းတို့အလိုကျသော နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုမည်။ ထို လုပ်ငန်းကိုလုပ်ဆောင်ရန် လပေါင်း (၂၀) လကျော်သာ ကျန်နေပါသည်။

ပြီးခဲ့သော ၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်လျှင် ၁၉၈၈ စက်တင်ဘာလမှ ၁၉၉၀ မေလအထိ လပေါင်း (၂၀) ကျော်နှင့်စာလျှင် အချိန်ကွာခြားမှု မရှိပေ။ နအဖစစ်အစိုးရ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဥပဒေပြုအာဏာနှင့် တရားစီ ရင်မှုအာဏာကို အသာစီးရရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ နအဖစစ်အစိုးရမှ အတည်ပြုလိုက်သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်၏ (၂၅) ရာခိုင်နှုန်းနေရာကို ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန်မလိုပဲ အလိုအလျောက်ရရှိပြီးဖြစ်သဖြင့် ပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် (၂၆) ရာခိုင်နှုန်းသာရလျှင် စုစုပေါင်း (၅၁) ရာခိုင်နှုန်းရရှိမည် ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကိုပါ အလိုအလျောက်အပိုင်စီးရရှိသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ နအဖစစ်အစိုးရတို့၏ နိုင်ငံရေး လမ်းပြမြေပုံအဆင့် (၅) သည် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအတွက် လုံးဝအကျိုးမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင် ကျင်းပမည့် နအဖတို့၏ ပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲတွင် လုံးဝအနိုင်မရရှိအောင် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် စီမံချက်ကျကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန်လိုအပ်နေပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအချင်းချင်း ကျစ်လစ်ခိုင်မာသည့်ညီညွတ်မှုရရှိနိုင်ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတို့ကလည်း ကျစ်လစ်ခိုင်မာသော စည်းလုံးညီညွတ်မှုရရှိနိုင်ရန် အလွန်လိုအပ်ပါသည်။ ပြီးခဲ့သည့် ၁၉၉၀ ပါတီစုံအထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် တိုင်းရင်းသားပါတီအချင်းချင်း - တိုင်းရင်းသားပါတီနှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) အချင်းချင်း တရားစွဲဆိုမှု အပြန်အလှန်ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် တိုင်းရင်းသားပါတီများ၏ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စား လှယ်များ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်မှ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် မွန်အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ တပ်ဦး (MNDF) ကျိုက်မရော ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် နိုင်ခင်မောင်ကို အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ ကိုယ်စား လှယ်လောင်း ဦးတင်ငွေ၏ တရားစွဲဆိုမှုကြောင့် နိုင်ခင်မောင်သည် တရားဝင်ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်မှ ပယ်ဖျက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပါသည်။ ထို့အလားတူ ဖြစ်ရပ်မျိုးများစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်ပုံစံများကို နောင်တွင်ဆက်လက်မဖြစ်ရန် ကြိုတင်နားလည်မှုများ၊ ညီညွတ်မှုများကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့်ပါသည်။

ထို နအဖစစ်အစိုးရ နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံ၏ အဆင့် (၅) ဖြစ်သည့် ပါတီစုံဒီမိုကရေစီရွေးကောက်ပွဲကို ပြုလုပ်ခြင်းသည် စစ်အစိုးရ လုပ်ရပ်များကို တရားဝင်အသိအမှတ်ပြုရန်ဖြစ်သောကြောင့် လုံးဝလက်မခံသင့်ပေ။ စစ်အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို ဆန့်ကျင် ကန့်ကွက်ရန်နှင့် ကြိုတင်တန်ပြန်ပြင်ဆင်ထားမှု အစီအစဉ် (၂) ရပ်ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ -

(၁) လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်တိုက်ပွဲရန်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်ပုံစံ၊ မည်သည့်နည်းဖြင့် ဆက်လက်ဝင်သွားရန် မဟာမိတ်အင်အားစုများနှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုထံမှ အကြံပြုချက်များ၊ ကူညီပံ့ပိုးမှုများ ပိုမိုရရှိလာအောင် စည်းရုံးလုပ်ဆောင်နေပါသည်။ ထိုကိစ္စသည် လျှို့ဝှက်ကိစ္စဖြစ်သည့်အတွက် အကျယ်ချဲ့မပြောလိုတော့ပါ။

(၂) ပြည်သူ့စွမ်းအားလှုပ်ရှားမှုကို မွန်အမျိုးသားရေးရာသမဂ္ဂအနေဖြင့် စုစည်းကာဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ မွန်အမျိုးသားရေးရာ သမဂ္ဂတွင် ရဟန်းသံဃာများ၊ စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ဝင်များ၊ လူငယ်နှင့် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းမှစ၍ နိုင်ငံရေးပါတီ များစုံလင်စွာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ထို အင်အားစုကြီး (၄) ရပ်ဖြစ်သည့် —

- (၂:၁) ပြည်တွင်းမွန်အမျိုးသားအဖွဲ့အစည်းအင်အားစုများ
- (၂:၂) မွန်ပြည်သစ်ပါတီအုပ်ချုပ်မှုဒေသအောက် အဖွဲ့အစည်းအင်အားစုများ
- (၂:၃) ထိုင်းနှင့် နယ်စပ်အတွင်းရှိ အဖွဲ့အစည်းများနှင့်
- (၂:၄) နိုင်ငံရပ်ခြားရောက် မွန်အဖွဲ့အစည်းအင်အားစုများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။

ထို မွန်သမဂ္ဂ၏လုပ်ငန်းစဉ် (၅) ရပ်ကိုလည်း ချမှတ်ထားပါသည်။ ယင်းတို့မှာ —

- (က) နိုင်ငံရေးရာလုပ်ငန်းကော်မတီ
- (ခ) လူမှုအဖွဲ့အစည်းမြှင့်တင်ရေးဆိုင်ရာကော်မတီ
- (ဂ) လူ့အခွင့်အရေးနှင့် တရားမျှတရေးဆိုင်ရာကော်မတီ
- (ဃ) ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေဆိုင်ရာကော်မတီ
- (င) အမျိုးသားရန်ပုံငွေဆိုင်ရာကော်မတီ တို့ဖြစ်ပါသည်။

ထို လုပ်ငန်းများကို သမဂ္ဂအောက်တွင်ရှိသည့် အဖွဲ့အစည်းများသည် မိမိတို့အားသန်ရာစွမ်းဆောင်နိုင်သည့်အခန်းကဏ္ဍတွင် အခြားအဖွဲ့အစည်းများ၏ အကြံပြုချက်၊ ဆွေးနွေးချက်များ၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ချက်များဖြင့် လုပ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် — MNDF, UNA, CRPP တို့နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ NMSP သည် အပစ်အခတ်ရပ်အဖွဲ့များ နှင့် ညှိနှိုင်းကာ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ကြပြီး လူမှုအဖွဲ့အစည်းများအားလုံးနှင့်လည်း လူထုလှုပ်ရှားမှုဖြင့် တမျိုး သားလုံးဆိုင်ရာအတိုင်းအတာရောက်အောင် လှုပ်ရှားသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

အဖွဲ့အစည်းများသည် မိမိတို့၏အင်အားစုများ၏ အားသာချက်များ မတူညီကြပေ။ သမဂ္ဂသည် ထိုအားသာချက်များကို စုစည်းပြီး တူညီသည်များကို စုစည်းညီညွတ်စွာ လုပ်ဆောင်ကြကာ မတူညီကွဲပြားသည်များကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ပြုလုပ်သွား ကြပါသည်။

အကြံပြုချက်များ

(၁) တိုင်းရင်းသားအဖွဲ့အစည်းများတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) သည် အကျယ်ပြန့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ NDF, MA, တို့ထက် များစွာ ပိုမိုကျယ်ပြန့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်း၊ နိုင်ငံတကာ ရေးရာလုပ်ငန်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာလုပ်ငန်း စသည့်လုပ်ငန်းများအပြင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လုံခြုံရေး၊ ကာကွယ်ရေး များကိုပါ မကျန်ပဲ ဦးဆောင်သွားစေလိုပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လုံခြုံမှု၊ ကာကွယ်မှုကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုး များကိုယ်စားပြုသည့် ENC မှ ဦးစားပေးစေလိုပါသည်။

(၂) တိုင်းရင်းသားထုတရပ်လုံး ခိုင်မာကျစ်လစ်သော သွေးစည်းညီညွတ်သည့် ကောင်စီတရပ်ဖြစ်ပေါ်ရေးကို ဦးဆောင်သွား စေလိုပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး တစုတစည်းတည်း မရှိသ၍ မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားအခွင့်အရေးလည်း မည်သို့မျှ မရနိုင်ချေ။

(၃) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအင်အားစုနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတို့သည် ကျစ်လစ်ခိုင်မာသော သွေးစည်းညီညွတ်သည့် ကောင်စီတရပ်ဖြစ်ပေါ်လာရေးကို ဦးဆောင်သွားစေလိုကြောင်း အကြံပြုတင်ပြအပ်ပါသည်။

မွန်ပြည် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့

ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီမှ
ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ တင်သွင်းသော
လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများအပေါ် သုံးသပ်ချက်စာတမ်း

လေးစားအပ်ပါသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ဗဟိုအမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ၊ ဗဟိုကော်မတီဝင်များနှင့် ညီလာခံသို့ကြွရောက်လာကြသော တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံကိုယ်စားလှယ်တော်များထံ ရခိုင်ပြည် အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) ဗဟိုကော်မတီကိုယ်စား ENC ညီလာခံသို့တက်ရောက်လာသော ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့မှ ယနေ့ဖြစ်ပေါ်နေသောမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါနိုင်ငံရေး ပေါ်လစီဆိုင်ရာစာတမ်းကို လေးစားစွာတင်ပြအပ်ပါသည်။

နိဒါန်း

အကြောင်းမှန်များထဲမှ အမှန်တရားကို ရှာယူခြင်းသည် ဝိဇ္ဇာနည်းကျသော စိတ်ထားဖြစ်သည်။ (ပလေတိုး)

ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) သည် ရခိုင်ပြည်ရှိအလွှာပေါင်းစုံပြည်သူများ၏ နိုင်ငံရေးစင်မြင့်ဖြစ်သလို ရခိုင်ပြည်ရှိလူမျိုး ပေါင်းစုံ၊ ဘာသာပေါင်းစုံပြည်သူတို့၏ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာလည်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) အနေဖြင့် ယနေ့စစ်အစိုးရနှင့်လူမျိုးပေါင်းစုံပြည်သူများအကြား ဖြစ်ရှိနေသောပဋိပက္ခကို ကျော်လွှားမည့်နည်းနာများကို ရှာဖွေလျက်ရှိပါသည်။ ယင်းသို့ရှာဖွေရာတွင် ၁၉၅၈ ခုနှစ်ကပင်စတင်ခဲ့သော စစ်အာဏာရှင်စနစ်၏အမြစ်တွယ်နေမှုကို အကြောင်းမှန်များအပေါ်အခြေခံကာ ဆန်းစစ်တင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။

ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) ၏ခံယူချက်မှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ငြိမ်းရေး၏ အဓိကသော့ချက်ပြဿနာသည် ပြည်ထောင်စုအတွင်းနေထိုင်ကြသော ဗမာနှင့်ဗမာမဟုတ်သောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအကြား လူမျိုးစုံချစ်ကြည်ရေးနှင့် လူမျိုးအားလုံး နိုင်ငံရေးအရတန်းတူရေး (Political Equality) ကို အနှစ်သာရရှိရှိတည်ဆောက်နိုင်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ၏ လက်ရှိပဋိပက္ခကိုဖြေရှင်းနိုင်မည့် တခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ စစ်မှန်သောဒီမိုကရက်တစ်ဖယ်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အထူးသဖြင့် ယနေ့ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင်နေထိုင်ကြသည့် ဗမာလူမျိုးနှင့်ဗမာမဟုတ်သောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသည် သမိုင်းမတင်မီခေတ်မှစ၍ကိုယ်နယ်မြေနှင့်ကိုယ် လွတ်လပ်စွာစုဖွဲ့နေထိုင်လာကြသည်ကိုလည်း အရှိကိုအရှိအတိုင်းအပြန်အလှန် အသိအမှတ်ပြုကြရမည်။ သို့မှသာ လူမျိုးအားလုံး နိုင်ငံရေးအရတန်းတူရေးကိုလည်းကောင်း၊ လူမျိုးစုံသွေးစည်းညီညွတ်ရေးကို လည်းကောင်း တည်ဆောက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တည်ရှိဆဲစစ်အာဏာရှင်စနစ်ကိုလည်း ထာဝရဖယ်ရှားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ယင်း သို့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကိုဖယ်ရှားနိုင်မချင်း ယနေ့အဖီနှိပ်ခံပြည်သူအားလုံးတိုက်ပွဲဝင်နေသော ဒီမိုကရက်တစ်ဖယ်ဒရယ်ပြည် ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးကိုလုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မယုံကြည်ပေ။

အပိုင်း (၁)

မြန်မာနိုင်ငံရေးအကြောင်းမှန်များကိုလေ့လာသုံးသပ်ပြီး
ကျွန်ုပ်တို့၏အနာဂတ်အခြေအနေကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခြင်း

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှယနေ့ထိတိုင် နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကျော် တည်ငြိမ်မှုကင်းနေသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဤ သို့ဖြစ်ရသနည်း။ အခြေကားရှင်းသည်။ ပြည်ထောင်စုအာဏာကို မတရားလက်ဝါးကြီးအုပ်ထိန်းချုပ်ထားသော ဗမာ လူမျိုးများမှတစ်ပါး တခြားတိုင်းရင်းသားလူမျိုးအားလုံး၏ အမျိုးသားရေးဆိုင်ရာပိုင်ခွင့်ဖြစ်သည့် “ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ်ဖန်တီး ပိုင်ခွင့်” နှင့် “တန်းတူရေး” ဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ တဖက်သတ်အပိတ်ပင်ခံနေရခြင်း၊ ကြီးနိုင်ငံယ်ညှင်းခံရခြင်း၊ လွတ်လပ် သောသမိုင်းဆိုင်ရာ ဘိုးဘွားပိုင်နယ်မြေများ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရခြင်း၊ အတင်းအဓမ္မလူမျိုးရေးသွေးနှောခံရခြင်း စသည်တို့ ကြောင့်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်အာဏာကိုမတရားချုပ်ကိုင်ထားသည့်လူမျိုးက အခြားလူမျိုးများအား ထာဝရစိုးမိုးနိုင်ရေးရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စစ်တပ် ကိုအားကိုးလာရသည်။ စစ်တပ်သည်လည်း စစ်အာဏာရှင်စနစ်အားကောင်းလာစေရေးအတွက် နိုင်ငံတော်အာဏာကိုအသုံး ချကာ စစ်အင်အားကို လိုသည်ထက်ပို၍တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ခေတ်မီလက်နက်ကိရိယာများကို နိုင်ငံတော်၏ဘဏ္ဍာငွေများ ကိုအလွဲသုံးစားပြုကာတပ်ဆင်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ပုဂ္ဂလိကပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို အတင်းအဓမ္မလုယက်ယူငင်ပြီး လက် ဝါးကြီးအုပ်လာခြင်းစသည့်လုပ်ငန်းများကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ လုပ်ဆောင်လာသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

ယင်းသို့တည်ဆောက်ရာ၌ အန္တရာယ်ပြုလာသည့်၊ ပြုလာမည့် မည်သည့်ဘာသာ၊ လူမျိုး၊ လူတန်းစား၏ခြိမ်းခြောက်မှုကိုမဆို ရက်စက်စွာဖြိုခွင်းပစ်ရန်ဝန်မလေးပေ။ ၎င်းအပြင် ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် စစ်တပ်အတွင်းမှမိမိတို့စစ်ဗိုလ်အချင်းချင်း ကိုပင် ဇာတ်တူသားစားရန် ဝန်မလေးချေ။ မတူသောလူမျိုးများအချင်းချင်းအကြားတွင်သော်လည်းကောင်း၊ ဘာသာမတူ လူအုပ်စုများအတွင်းတွင် သော်လည်းကောင်း၊ လက်နက်ကိုင်တပ်များအချင်းချင်းအကြားတွင်သော်လည်းကောင်း၊ လက်နက် ကိုင်တပ်များနှင့် အရပ်သားများအကြားတွင် သော်လည်းကောင်း “သွေးခွဲအုပ်ချုပ်ခြင်း” ဖြင့်ပဋိပက္ခများကိုဖန်တီး ထားသည်။

စစ်အာဏာရှင်စနစ်သည် ၎င်း၏လုံခြုံရေးကိုခြိမ်းခြောက်လာသော မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒီများကိုဖြစ်စေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောအမျိုး သားရေးဝါဒီများကိုဖြစ်စေ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်စွာ ဖြိုခွင်းပစ်လေ့ရှိပေသည်။ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူအားလုံးသည် လူမျိုး၊ ဘာသာမခွဲ ခြားဘဲ စစ်အာဏာရှင်စနစ်၏ရန်သူဖြစ်လာသကဲ့သို့ အခြားတဖက်တွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်နှင့် ၎င်းအား အလုပ်အကျွေးပြုသူ အားလုံးသည်လည်း အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ၏ ဘုံရန်သူများဖြစ်လာကြသည်။

စစ်အာဏာရှင်များသည် ၎င်း၏ဆန့်ကျင်ဖက်အားလုံးကို ရန်-ငါ စည်းခြားပြီး ပြတ်ပြတ်သားသားကိုင်တွယ်လုပ်ဆောင်လျက် ရှိသည်။ အတိုက်အခံများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်လည်း စစ်အာဏာရှင်များသည် ရန်ဖက်ပဋိပက္ခသဘောထားကာ ရန်-ငါ စည်း ခြား၍ဆက်ဆံနေသည်။ သို့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ဖက်မှ စစ်အာဏာရှင်များအပေါ် ဆွေးနွေးဖက် (Dialogue Partner) အဖြစ် ဆက်လက်ရှုမြင်ပြီး၊ သူတို့အလိုကျလိုက်လျောကာ ဆက်လက်စောင့်ကြည့်နေမည်လား။ သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး စားပွဲဝိုင်းသို့ရောက်အောင် ပိုမိုထိရောက်မည့်တိုက်ပွဲလမ်းစဉ်မျိုးစုံဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်သွား မည်လား။ သို့မဟုတ် စစ် အုပ်စုက တစိုက်မတ်မတ်သွားနေသော သူတို့၏လမ်းပြမြေပုံ (Road Map) အတိုင်း လိုက်သွားမည်လား။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါအခြေအနေများကိုသုံးသပ်ပြီး မိမိတို့သွားလိုသောတိုက်ပွဲလမ်းကြောင်း၌ ပြည်သူများပါ ဝင်လာအောင်ဖန်တီးယူရာတွင် မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒနှင့် ကျဉ်းမြောင်းသောလူမျိုးရေးဝါဒ နှစ်ခုတို့၏ဆိုးကျိုးများကိုပြည်သူများ အတွင်းအသိတရားမြှင့်မားလာအောင် ပညာပေးလုပ်ငန်းရပ်များကို အလေးထားလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သည်။ ဤလုပ် ငန်းတည်ဆောက်ရေးသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ငြိမ်းရေးတိုက်ပွဲ၏ အခြေခံသဘောတရား လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ လူမျိုးပေါင်းစုံ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်နိုင်သောနေ့သည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ငြိမ်းသည့်နေ့ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ရခိုင်ပြည်အ မျိုးသားကောင်စီမှယုံကြည်သည်။

အပိုင်း (၂)
တိုက်ပွဲသေနင်္ဂီဗျူဟာနှင့် နည်းပရိယာယ်

ဆိုခဲ့သောဝါဒနှစ်ခု၏အားပြိုင်မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသောကျွန်ုပ်တို့၏ဘုံရန်သူသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူများကြားတွင် လူမျိုးရေးမုန်းတီးမှု၊ ဘာသာရေးပဋိပက္ခဖြစ်မှုများကို ပြည်သူများအားအသိပညာပေးရန်၊ တချိန်တည်းတွင် စစ်တပ်အတွင်းစစ်အာဏာရှင်များ၏ ခွဲခြားဆက်ဆံမှု၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုစသည်တို့ကို တပ်မတော်သားများသိရှိလာစေရန် စနစ်တကျပညာပေးနိုင်မည့်လုပ်ငန်းများကို ဖော်ဆောင်ရန်လိုအပ်ပေသည်။ သို့ဆောင်ရွက်နိုင်မှသာလျှင် တပ်မတော်သားများသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်အားရှုံ့မှန်းလာကာ ယင်းတို့၏မိဘပြည်သူများနှင့်လက်တွဲပြီး စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကိုဆန့်ကျင်ရန် ရှေ့ရှုလာမည်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူများအနေဖြင့်လည်း လူမျိုးစုံချစ်ကြည်ရေးအခြေခံတရားကိုသိရှိလာကာ မိမိတို့၏ဘုံရန်သူကို အပြတ်ဖယ်ရှားပစ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်လာပေမည်။

ယနေ့စစ်အုပ်စုပြုလုပ်မည့် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကို ပြည်သူအားလုံးသပိတ်မှောက်နိုင်ရေးသည် ပက်ပင်းလုပ်ဆောင်ရမည့် ရေတိုတိုက်ပွဲ ဖြစ်သည်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်အား သက်ဆိုးရှည်စေမည့် ဤရွေးကောက်ပွဲကို ပြည်သူ့စွမ်းအားဖြင့် ပြတ်သားစွာ တားမြစ်ရန်ကြိုးစားကြရမည် ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ပွဲကိုအကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် လွန်ခဲ့သောမေလက အတုအယောင် ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲကြီးဖြင့် လိမ်ညာအတည်ပြုခဲ့သော ၎င်းတို့၏ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏အားနည်းချက်များကို ပြည်သူများစနစ်တကျသိရှိလာပြီး ဆန့်ကျင်လိုစိတ်များပေါ်ပေါက်လာအောင် ရေတိုပညာပေးလုပ်ငန်းများကို စနစ်တကျ လုပ်ဆောင် ပေးရန်လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့မှသာ စစ်အစိုးရကပြုလုပ်ကျင်းပမည့် ၂၀၁၀ ခု ပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲကို ပြည်သူများ ပြတ်ပြတ်သားသားဆန့်ကျင်လာကြမည် ဖြစ်သည်။

အပိုင်း (၃)
ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းလမ်းစဉ်

(က) စစ်အုပ်စုနှင့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်အပေါ် သဘောထား

(၁) စစ်အာဏာရှင်စနစ်နှင့်စစ်အုပ်စုက မိမိသဘောဖြင့် (ဝါ) စေတနာဖြင့် ဒီမိုကရေစီစနစ်သို့ပြောင်းလဲရန်မှာ စိတ်ကူးယဉ်များသာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၆၂ ခု အာဏာရကတည်းကယနေ့အထိ သူတို့တလျှောက်လုံးကျင့်သုံးလာသော ပေါ်လစီတွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်နှင့်စစ်အုပ်စုကိုကာကွယ်ရေးဖြစ်ပြီး ယင်း၏ဆန့်ကျင်ဖက်အင်အားစုများကို နိုင်ငံရေးနည်း၊ စစ်ရေးနည်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးနည်း၊ စည်းရုံးရေးနည်းများဖြင့် မပျက်ပျက်အောင်ဖျက်လာခဲ့သောသာဓက မြောက်များစွာရှိသည်။

(၂) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ယနေ့အထိ ထိမ်းလာနိုင်သည့် အကြောင်း (၂) ရပ်မှာ —

- (က) စစ်အင်အားကို အစွမ်းကုန်တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် မိမိဆန့်ကျင်ဖက်များကို စစ်အင်အားဖြင့် ဒလစပ် ဖြိုခွဲခြင်း၊
- (ခ) သွေးခွဲအုပ်ချုပ်ရေးပေါ်လစီကို မိမိ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်များအပေါ် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကျင့်သုံးခြင်း၊

သို့ဖြစ်၍ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် တိုင်းရင်းသားအင်အားစုများဖက်မှ ကျင့်သုံးရမည့်ပေါ်လစီမှာ စစ်အာဏာရှင်တို့၏ —

- (က) စစ်အင်အားတိုးချဲ့ခြင်းနှင့်ယင်းအင်အားဖြင့်ပြတ်သားစွာနှိပ်ကွပ်နေခြင်းများကို ထိမ်းချုပ်နိုင်သောပေါ်လစီကို ကျင့်သုံးရန်။
- (ခ) ရန်သူ၏ “သွေးခွဲအုပ်ချုပ်ရေးပေါ်လစီ” ကြောင့် မိမိတို့အချင်းချင်းအကြားဖြစ်ပေါ်လာသောပဋိပက္ခများကို ချုပ်ငြိမ်းအောင်ပြုလုပ်ရန်နှင့်
- (ဂ) အချင်းချင်းညီညွတ်ရေးကို မဖြစ်မနေတည်ဆောက်ရန် တို့ဖြစ်သည်။

ပထမဦးစွာ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒကိုကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ဗမာ့လူထု၏ထောက်ခံမှုကိုရယူပြီး တိုင်းရင်းသားများကိုဖြိုခွဲသောနည်းနာများကျင့်သုံးခြင်း။ ဥပမာ — ပင်လုံစိတ်ဓါတ်ကိုဘေးချိတ်ပြီး ၁၉၄၇ ခုအခြေခံဥပဒေကိုရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုခြင်း၊ ဤဥပဒေ၏အကျိုးဆက်အဖြစ် ၁၉၆၂ ခုနှစ် “တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များညီညွတ်ရေးအဖွဲ့” ၏ “ပြည်ထောင်စုစစ်စစ်မှု” ကို အဆိုပြုတောင်းဆိုလာရခြင်း၊ ယင်းကို ဗမာ့နိုင်ငံရေးပါတီများက “ပြည်ထောင်စုပြိုကွဲရေး” ဟုအကြောင်းပြကာ ဝိုင်းဝန်းဆန့်ကျင်လာခဲ့ကြခြင်း။ ယင်းအကြောင်းပြချက်သည်စစ်အုပ်စုအကြိုက်ဖြစ်လာပြီး “ပြည်ထောင်စုကိုထိမ်းသိမ်းကာကွယ်ရန်” အကြောင်းပြကာ ဦးနုထံမှ အာဏာကို စစ်အင်အားဖြင့်သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

(ခ) ယင်းအာဏာသိမ်းမှု အကျိုးဆက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသည် ယင်းအာဏာသိမ်းမှုကြောင့်မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာပြီး ယင်းအထဲမှစစ်ဓါတ်ပြင်းထန်သော တက်လူငယ်အုပ်စုများပေါ်ပေါက်လာကာ ဗမာနိုင်ငံရေးသမားများ၏ “ဖယ်ဒရယ်မှု” အပေါ်ဆန့်ကျင်ခြင်းကို လွတ်လပ်ရေးကြွေးကြော်သံများဖြင့်တုန့်ပြန်လာကြသည်။ ယင်းအထဲတွင် ရန်သူနှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသောခွန်ဆာအုပ်စုပင်လျှင် သမ္မတနိုင်ငံထူထောင်ရန်အထိတောင်းဆိုလာကြသည်။

ဤတောင်းဆိုမှုသည် စစ်အုပ်စု၏ “ပြည်ထောင်စုဖြိုခွဲရေး” ဟုဆိုသော ဝါဒဖြန့်ချိမှုကိုအထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့သည်။ အခြားတဖက်တွင် အထက်ပါတိုင်းရင်းသားများ၏ “လွတ်လပ်ရေး” တောင်းဆိုချက်သည် ဗမာအမျိုးသားများအား စစ်အုပ်စုကိုထောက်ခံစေရန်အားပေးသလို ဖြစ်လာသည်။ လူမျိုးကြီးဝါဒကိုလည်း ပိုမိုအားရှိစေရန်တွန်းပို့သည့်သဘော သက်ရောက်သွားသည်။ ဤ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအား ၁၉၈၈ ခုထိ ဗမာများအပေါ်အယုံအကြည်မဲ့စေသည့် အခြေခံအကြောင်းတရားဖြစ်လာသည်။ အကျိုးဆက်အဖြစ် အခြားတဖက်တွင် ကျဉ်းမြောင်းသောအမျိုးသားရေးဝါဒသည် ဗမာအမျိုးသားများအား တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအပေါ် အယုံအကြည်မဲ့စေခဲ့သည့် အခြေခံအကြောင်းတရားဖြစ်လာသည်။

(ဂ) နဝတအတွေးအခေါ် - အတိုက်အခံအင်အားစုများအတွင်း ရောင်ပြန်ဟတ်မှုများ

ဗမာပြည်တွင်နဝတကိုသူသူငါငါဆန့်ကျင်ကြ၊ မလိုလားကြသော်လည်း နဝတ၏တပါတီစနစ်နှင့်အာဏာရှင်အတွေးအခေါ်သည် မိမိတို့၏မသိစိတ်တွင် ကိန်းအောင်းနေသည်ကိုသတိမပြုမိကြချေ။ ထိုစိတ်ဓါတ်ကိန်းအောင်းမှုသည် မိမိတို့အတွင်းပဋိပက္ခများကိုသယ်ယူလာပြီး ထိုပဋိပက္ခများကြားတွင်ပင်လျှင် လုံးချာလည်နေကြသည်။

ဗမာပြည်တွင် ယခုကြုံတွေ့နေရသောအကြပ်အတည်းသည် တမျိုးသားလုံးနှင့်ဆက်စပ်သော “အမျိုးသားအကြပ်အတည်း” ဖြစ်သည်။ ဤအကြပ်အတည်း အဘယ်ကြောင့်ပေါ်ပေါက်ရသနည်း ဆိုသည်ကိုဆန်းစစ်ဖို့လိုသည်။ ဗမာ့နိုင်ငံရေးတွင်ပါဝင်ပြီး ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုသောနိုင်ငံရေးပါတီများသည် ဆန္ဒစွဲဝါဒအရ၊ ဂိုဏ်းဂဏဝါဒအရ၊ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒအရကျဉ်းမြောင်းသောအမျိုးသားရေးဝါဒအရ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုခဲ့ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံတော်အာဏာ စစ်အုပ်စုလက်သို့ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒီမိုကရေစီဖယ်ဒရယ်နိုင်ငံတော်ကိုထူထောင်ကြမည်ဆိုလျှင် အတိတ်ကအမှားများကိုဆန်းစစ်၍ ပက တိအတိုင်းရှုမြင်သုံးသပ်ကာ ပြင်ဆင်သင့်သည့်အမှားများကို ပြင်ဆင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

(ဃ) တိုက်ပွဲလမ်းညွှန်ချက်

(၁) ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့်တိုင်းရင်းသားအမျိုးသားအင်အားစုများသည် စစ်မှန်သည့် ညီညွတ်သောတပ်ပေါင်းစုတရပ်ကို ဖွဲ့စည်း၍ စစ်အုပ်စုအားရင်ဆိုင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

(၂) စစ်အုပ်စုက ကျဉ်းမြောင်းသောအမျိုးသားရေးဝါဒနှင့် မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒအကြား ပဋိပက္ခဖြစ်အောင်ဖန်တီး၍ သူ၏ သွေးခွဲရေးပေါ်လစီကို အကောင်အထည်ဖော်အောင်မြင်လျက်ရှိသည်။ ဤပဋိပက္ခကို ချုပ်ငြိမ်းအောင်လုပ်ပြီး ဗမာနှင့် တိုင်းရင်းများအကြား သွေးစည်းခိုင်မာအောင်တည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အနာဂတ်ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံထူထောင်ရာတွင် တိုင်းရင်းသားများ၏အလိုဆန္ဒနှင့် ဗမာများ၏အလိုဆန္ဒ သဟဇာတဖြစ်အောင်လုပ်ယူရေးသည် “သော့ချက်ပြဿနာ” ဖြစ်ပေသည်။

မိမိလိုအပ်ဆန္ဒကို တဖက်သတ်ခေါင်းမာစွာခုခံနေခြင်းသည် ညီညွတ်ရေးမရပဲ ပဋိပက္ခသာတိုးပွားလာနေသည်။ ထို့ကြောင့် တဦးကိုတဦးအမြတ်မထုတ်ပဲ သူမသာကိုယ်မနာ ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယဉ်တွဲနေထိုင်နိုင်သော ပေါ်လစီတရပ်ကိုကျင့်သုံးပြီး ပြည်ထောင်စုကိုတည်ဆောက်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဘေးမှစောင့်ကြည့်နေသော စစ်အုပ်စု၏အန္တရာယ်ကို သတိထားကြရမည်။

အနာဂတ်ဖယ်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးကို ဗမာများနှင့်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများက အတူတကွနားလည်သဘော ပေါက်ရန်အလွန်အရေးကြီးသည်။ တဖက်ကသဘောမပေါက်ပဲ တဖက်ကအကောင်အထည်ဖော်ရန်ကြိုးစားခြင်းသည် ပဋိပက္ခကို သာတိုးပွားလာစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖယ်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် —

(၁) ဒီမိုကရေစီထွန်းကားရေး၊

(၂) စစ်အာဏာရှင်စနစ်မပေါ်ပေါက်ရေး၊

(၃) လူမျိုးအားလုံးတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ့်ကြံ့ခိုင်မှုကိုယ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်အပြည့်အဝရရှိရေး၊ တို့ကို ပြည်သူများနားလည် သဘောပေါက်အောင် သက်သေအထောက်အထားပြနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဗမာမပါသောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ သီးခြားဖယ်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးအဆိုသည် နအဖသတ်ကွင်းထဲသို့ ကျရောက်စေသောနည်းဗျူဟာ ဖြစ်သည်။ ဗမာအမျိုးသားများပါဝင်တူရည်တူပါဝင်သည့် ဖယ်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည် ဆောက်ရေးကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများက ရာစုနှစ်ဝက်တိုင်တိုင် တောင်းဆိုခဲ့ကြသော်လည်း ဘုံရန်သူစစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို တိုက်ဖျက်လိုသော ဗမာဒီမိုကရေစီအင်အားစုများပင်လျှင် လက်ခံရန်တွေဝေနေကြခြင်းသည်လည်း စစ်အာဏာရှင်စနစ်၏ သတ်ကွင်းထဲကျရောက်စေသော နည်းဗျူဟာပင်ဖြစ်သည်။

ရေတို-ရေရှည်တိုက်ပွဲလမ်းစဉ်နှစ်ရပ် ပေါင်းစပ်ရမည်။ ရေတိုတိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ — ယခုနအဖ၏လှုံ့ဆော်နေသော ၂၀၁၀ ခု တွင် ရွေးကောက်ပွဲတွင် လူထုမပါဝင်ရေး၊ သပိတ်မှောက်ရေးကို လှုံ့ဆော်ရမည်။ ရေရှည်တိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ —စစ်အာဏာရှင် စနစ်ကို အပြီးသတ်ဖယ်ရှားပစ်ရေးအတွက် အချက်အလက်အားဖြင့် ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤရွေးကောက်ပွဲအား လုံးဝ အမြင်ရှင်းစေရန် —

- (၁) နအဖ၏စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကို တရားဝင်အောင်ပြုလုပ်သောဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ၏ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သောဆိုးကျိုးများကိုလူထုအား နားလည်သဘောပေါက်အောင်ရှင်းပြရန်၊
- (၂) ဤလုပ်ငန်းကိုအကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ ပထမဦးစွာအားဖြင့် စည်းရုံးရေးအရည်အချင်းရှိသော အမာခံကေဒါများကို စုစည်း၍ ကျယ်ပြန့်လေးနက်စွာပညာပေးရန်၊ ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ပြည်သူလူထုများထံသို့ ထိုးဖောက်ဖြန့်ချိရန်၊
- (၄) စစ်တပ်အတွင်း စစ်တပ်အာဏာပိုင်များအား သာမန်တပ်သားများ၊အရာရှိငယ်များအယုံအကြည်မရှိအောင်ထိုး ဖောက်ပညာပေးရေးနှင့်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ရန်၊ ဤသို့အားဖြင့် နအဖစစ်တပ်၏အမိန့်ပေးနည်းစနစ်ကို အားနည်းအောင်ပြုလုပ်ရန်၊
- (၅) ကျောင်းသား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ အမှုထမ်းဝန်ထမ်းများအား နအဖ၏အုပ်ချုပ်မှုစနစ်ကြောင့်သူတို့၏နစ်နာ ဆုံးရှုံးနေရသော အခွင့်အရေးများကိုပြန်လည်ရယူရန်အတွက် ဖြစ်နိုင်သောတိုက်ပွဲများဆင်နွှဲရေးကို အားပေးသွားရန်၊
- (၆) နအဖစစ်တပ်၏ ရုပ်ဝတ္ထုအင်အား၊ အတတ်ပညာအင်အား၊ စည်းရုံးရေးအင်အားတို့ကို ထိမ်းချုပ်နိုင်အောင်နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပြုလုပ်ပြီး နအဖစစ်တပ်၏အင်အားကြီးထွားမှုကို ထိမ်းချုပ်ထားရန်၊

- (၇) ENC အနေဖြင့် ဗဟိုခေါင်းဆောင်မှုကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန်နှင့် ခေါင်းဆောင်မှု၏တာဝန်ရှိမှု၊ တာဝန်ခံမှုတို့ကိုလေးနက်စေရန်၊
- (၈) ပြည်နယ်ကောင်စီများ၏ လုပ်ငန်းများနှင့်စည်းရုံးရေးအခြေအနေများကို ဗဟိုမှသိန်းလည်အောင်ကြိုးစားရန်၊ တချိန်တည်းတွင် ပြည်နယ်ကောင်စီများသည် သူ့ဘာသာသူလုပ်ရှားဆောင်ရွက်နိုင်အောင် လိုအပ်သောအကူအညီများကို ဗဟိုမှပေးသွားရန်၊ (လိုအပ်သည့်ကျွမ်းကျင်မှုပညာရပ်များ၊ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့် ငွေကြေးများကို ပြည်နယ်များ အား ENC ဗဟိုမှဖြည့်ဆည်းပေးရန်)၊
- (၉) တပြည်လုံးအတိုင်းအတာဆောင်သည့် ၈၈ လူထုအုံကြွပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မဆလအာဏာရှင်ပြုတ်ကျခဲ့ရသော်လည်း လူထုအောင်ပွဲကို စနစ်တကျလမ်းညွှန်ထိန်းကျောင်းသည့်စနစ်မရှိခဲ့သဖြင့် အောင်ပွဲကိုမထိန်းနိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် “ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေး” တွင်တပြည်လုံးလူထုအုံကြွပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပေါ်မလာသဖြင့် လုံးဝရှုံးနိမ့်ခဲ့ခြင်းများကို သင်ခန်းစာယူပြီး လိုအပ်သည့်အားနည်းချက်များကို ပြုပြင်ဖြည့်ဆည်းလားရန်၊
- (၁၀) ဗမာလူထုနှင့်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများလူထုအကြား စနစ်တကျနှင့်ဟန်ချက်ညီသော လူထုအုံကြွပေါက်ကွဲမှုကို တပြိုင်တည်းဖြစ်ပေါ်ရေးနှင့် ရရှိလာမည့်တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှုကို စနစ်တကျဦးဆောင်လမ်းညွှန်သွားမည့် “ဗဟိုညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးကော်မတီ” တရပ်ကို ဗမာဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် ENC အကြားဖွဲ့စည်းရန်၊ (ENC ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် ပြည်နယ်တစ်ခုစီမှအနည်းဆုံး CEC တဦးစီဖြင့် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းရန်)၊
- (၁၁) ENC ဗဟိုခေါင်းဆောင်မှုသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အင်အားစုနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုအကြား ခိုင်မာသောညီညွတ်ရေးကိုတည်ဆောက်၍ စစ်အုပ်စုအား ထိရောက်စွာထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ရန်၊

(င) ခေါင်းဆောင်မှုပြဿနာ

- (၁) ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့အစည်းသည် လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် ပါဝင်ကျသောအဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ခေါင်းဆောင်မှု၏ လမ်းစဉ်၊ ပေါ်လစီနှင့် အလုပ်နည်းနာများမှန်ကန်ရေးသည် လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် သော့ချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့အစည်းသည် မိမိလမ်းစဉ်၊ ပေါ်လစီ၊ အလုပ်နည်းနာများကိုဆန်းစစ်၍ အမှားအယွင်းတွေ့ရှိကစဉ်ဆက်မပြတ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် အဆင်အသင့်ဖြစ်ရမည်။
- (၂) လူပုဂ္ဂိုလ်အရ သိက္ခာသမာဓိရှိပြီး အများ၏ယုံကြည်လေးစားအားထားမှုကို ရယူရမည်။
- (၃) ခေါင်းဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပါတီစွဲ၊ လူမျိုးစွဲ၊ ဝါဒစွဲ၊ ဂိုဏ်းဂဏ္ဍစွဲတို့မှ ကင်းရှင်းနိုင်သမျှ ကင်းရှင်းရမည်။ ဤသို့သောစွဲလမ်းခြင်းတရားများမှ ကင်းဝေးသူများသာလျှင် အပြန်အလှန်အပေးအယူလုပ်ပြီး ညီညွတ်ရေးကိုတည်ဆောက်နိုင်သည်။
- (၄) “မူ” ကိုအခြေခံသော ENC ဖြစ်ရမည်။ “မူ”အရ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရမည်။ နည်းပရိယာဉ်အရ ပျော့ပျောင်းရမည်။
- (၅) ဒီမိုကရေစီကျင့်စဉ်ကို အနှစ်သာရရှိရှိလေးစားခြင်း၊ ကျင့်သုံးခြင်း၊ လိုက်နာခြင်းဖြင့် မိမိတို့အတွင်းပြဿနာများကိုဖြေရှင်းနိုင်ရမည်။
- (၆) ခေါင်းဆောင်အဖွဲ့အစည်းကိုတည်ဆောက်ယူရာတွင် လက်ရှိလိုအပ်ချက်ကိုထည့်တွက်စဉ်းစားရမည်။ တချိန်တည်းတွင် အနာဂတ်အတွက် အလားအလာကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းပါဝင်စေရမည်။
- (၇) တခုလုံးကိုခြုံ၍ပြောရသော် ရေရှည်၌ခေါင်းဆောင်မှုသည် အရည်အခြင်းပြည့်ဝသောအဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ရမည်။

ANC ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့

ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC)

ရခိုင်ပြည်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

ပထမအကြိမ်သက်တမ်းမှ

အစည်းအဝေးဆုံးပြတ်ချက်များ

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အထိ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များ
သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လ (၂၀) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁)	စောဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂)	ဘောမိဝမ်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃)	ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၄)	စဝ်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေး
(၅)	စဝ်ဆိုင်စစ်	- အကြံပေး
(၆)	ဦးမောင်မောင်	- ကောင်စီဝင်
(၇)	စောဒေးဗစ်တော	- နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ
(၈)	ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ
(၉)	ခူရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ
(၁၀)	နိုင်မာမိသိင်ဃ	- ကောင်စီဝင်
(၁၁)	ဗစ်တာပျက်လျန်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၂)	Rolf Akeby	- လေ့လာသူ
(၁၃)	Jan Hodann	- NRP

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

- (၁) NRP & Trocaine နှင့် CAN တို့က Democratic Leadership Training ကို ဦးဆောင်မှုပေးရန် ENC ကို အကြံပေး ချက်နှင့် ENC ကို၎င်း၊ လုပ်ငန်း၏ Implementing Body အဖြစ်ဆောင်ရွက်ပေးရန် အကြံပေးချက်ကို “မူ” အားဖြင့် လက် ခံပါသည်။
- (၂) ထိုသို့လက်ခံနိုင်ရန် အောက်ပါသတ်မှတ်ချက်များ ရှိရမည်ဟု သဘောထားပါသည်။
 - (က) ENC ၏ ပေါ်လစီအောက်မှာရှိရမည်။
 - (ခ) သက်ဆိုင်ရာနယ်မြေ စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရမည်။
 - (ဂ) သင်တန်း၏ စီမံခန့်ခွဲရေးကို ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရမည်။
- (၄) ENC မှ အဆိုပါ NRP နှင့် CAN သင်တန်းဆရာများနှင့် တွေ့ဆုံရန် စေလွှတ်သောကိုယ်စားလှယ်များ၏ တင်ပြချက်အပေါ် အခြေခံ၍ ENC အနေဖြင့် Implementing Body အဖြစ် လက်ခံသင့်/မသင့်ကို ဆုံးဖြတ်ရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အရေးကြီးသော နိုင်ငံတကာခရီးစဉ်များတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များထံမှ သင့်တော်သောသူတစ်ဦးနှင့် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စဝ်ဟန်ယောင်ဟွေ တို့လိုက်ပါ သွားကြရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက်၊ NRP အပြင် အခြား အလှူရှင်များထံမှ ရံပုံငွေရရှိရေးအတွက် ဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

ရခိုင်ပြည်အမျိုးသားကောင်စီ (Arakan National Council) မှ ပေးပို့သော စာကိုရရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။ ထို စာကို ENC မှ တရားဝင်ပြန်ကြားရန်၊ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးတို့မှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

အတည်ပြုခြင်းနှင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

(၁) အတည်ပြုခြင်း

မွန်ပြည်သစ်ပါတီ ဗဟိုဌာနချုပ် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး နိုင်ဟံသာမှ တရားဝင်ပေးပို့သော စာအရ၊ မွန်ပြည်မှ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် “နိုင်မာမ်သိင်ယ” (Nai Mhum Thien Gha) ကို ပေးသောစာကို အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှ ဖတ်ကြားပြီး၊ နိုင်မာမ်သိင်ယ ကို ENC ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီဝင်အဖြစ် အတည်ပြုသည်။

(၂) မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု (National Democratic Front) မှ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကဋ္ဌ ပေးပို့သောစာကို ဖတ်ကြားပြီး၊ NDF မှ ENC သို့ ကိုယ်စားလှယ်များပေးပို့နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း တရားဝင်မှတ်တမ်းတင်သည်။

အထွေထွေဆုံးဖြတ်ချက်များ

- (1) Professor Mark Thamthai နှင့် တွေ့ဆုံရန် ENC ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန်၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဘောမ်ဝမ်လရော်၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း၊ နိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ စောဒေးဗစ်တော၊ စည်းရုံးရေးတာဝန်ခံ ခူးရီမာန်ထူးတို့ကို တာဝန်ပေးအပ်သည်။
- (2) Mr. Leon နှင့် တွေ့ဆုံရန် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ခူထဲဘူးဖဲ၊ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန် နှင့် စပ်ဆိုင်စစ်၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်း၊ နိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ စောဒေးဗစ်တော၊ နန်းဆိုင်နောင့်၊ ဒေါက်တာရွှေခါးရံ တို့ကို တာဝန်ပေးအပ်သည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ

နာမီးရဲယံ
ရုံးအဖွဲ့
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

အတည်ပြုသူ

ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်းဆာခေါင်း
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီ၏သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး

(နောက်ဆက်တွဲ ဆုံးဖြတ်ချက်များ)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လ (၂၃) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁) ပဒိုဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) ခုထဲဘူးဖဲ	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) ဘောမိဝမ်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၄) ဒေါက်တာ လျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၅) နိုင်မာမိသိင်္ဃ	- ကောင်စီဝင်
(၆) ဦးမောင်မောင်	- ကောင်စီဝင်
(၇) စပ်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေး
(၈) ပုလျန်အုပ်	- အကြံပေး
(၉) စောဒေးဗစ်တော	- နိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ
(၁၀) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာတာဝန်ခံ
(၁၁) ခုရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးတာဝန်ခံ

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ (၂၃) ရက်အထိ ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ မဟာဗျူဟာ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးတွင် ဆွေးနွေးတင်ပြချက်များအရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကြီးကို အရေးပေါ်ခေါ်ယူ ကျင်းပ သင့်/မသင့်ကို ဆွေးနွေးကြရာ — လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေအရ အရေးပေါ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကို ခေါ်ယူ ကျင်းပရန် မလိုအပ်သေးကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

လက်ရှိအနေအထားအရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ကျစ်လစ်စွာဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် နိုင်မာမိသိင်္ဃကိုလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် ဦးမောင်မောင်ကိုလည်းကောင်း တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီဖြစ်သော ပြန်ကြားရေးနှင့် စည်းရုံးရေးကော်မတီဝင်များအဖြစ် ရှမ်း ပြည်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်းနှင့် ကချင်ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်လင်ဒါတို့ဖြင့် အင်အားတိုးချဲ့ ဖွဲ့စည်းလိုက်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ “Rohingya” အပေါ်ထားရှိသော ပေါ်လစီစာတမ်းကို အတည်ပြုပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ “Minority Right” အပေါ် ထားရှိသော ပေါ်လစီစာတမ်းကို အတည်ပြုပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

အထွေထွေဆုံးဖြတ်ချက်များ

- (က) တတိယအကြိမ်မြောက် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၁-၁၂) ရက်များတွင် ကျင်းပရန် ယာယီအားဖြင့် သတ်မှတ်သည်။ (အချိန်နီးကပ်လာသောအခါ လိုအပ်လျှင်လိုအပ်သလို ပြောင်းလဲရန်)။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဌာနချုပ်ရုံးကို UNLD- LA ရုံးနှင့် တွဲဖက်ခြင်းမပြုဘဲ၊ လာမည့် ဇူလိုင်လမှစ၍ သီးခြားဖွင့်လှစ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ

အတည်ပြုသူ

နာမီးရှယ်

ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်း

ရုံးအဖွဲ့

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တတိယအကြိမ်မြောက် ဗဟိုကော်မတီ၏ သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း
သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၇-၁၈) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁)	စောဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂)	ဘောင်ဝမ်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃)	ခူထဲဘူးဖဲ	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၄)	ဒေါက်တာ ဆလှိုင်းလျန်မှုန်	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၅)	နိုင်မာမ်သိင်ဃ	- တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
(၆)	စဝ်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေး
(၇)	စဝ်ဆိုင်စစ်	- အကြံပေး
(၈)	ဗိုလ်ချုပ်မန်းအောင်သန်းလေး	- ကောင်စီဝင်
(၉)	စောဒေးဗစ်ထော	- နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ
(၁၀)	ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ
(၁၁)	ခူရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ
(၁၂)	ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်ဥက္ကာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
(၁၃)	ညီညီလွင်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီ
(၁၄)	ဗစ်တာဗျက်လျန်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၅)	ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်း	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၆)	နန်းဆိုင်နောင့်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၇)	စောဒေးဗစ်သဂဘော	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၈)	ဒေါက်တာရွှေခါး	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၉)	စဝ်အွတ်ကေးဆီး	- RCSS
(၂၀)	ဆလှိုင်းကစ်ခိုလျန်	- လေ့လာသူ

ဆုံးဖြတ်ချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ခုဖြစ်သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ တာဝန်ခံ မခေါ်ခွန်ဆာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာနိုင်ခြင် မရှိသောကြောင့်၊ ၎င်း၏ နေရာတွင် ဒု-တာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာကို အစားထိုး ခန့်အပ်လိုက်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

စတုတ္ထအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ သော်၎င်း၊ FCDCC နှင့် ၎င်း၏ မိခင်အဖွဲ့အစည်းများ မူဝါဒရေးရာ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရသော်၎င်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ အနေဖြင့် FCDCC တွင် ပါဝင်၍ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ENC ကိုယ်စား FCDCC တွင်ပါဝင်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

စတုတ္ထအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ပြည်နယ်အခြေခံမှုဖြင့် ဖွဲ့စည်း သွားရန်နှင့် လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေအရ UNLD-LA နှင့် NDF တပ်ပေါင်းစုများကို ပူးပေါင်းဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် NDF အနေဖြင့် ENC သို့ ကိုယ်စားလှယ် မစေလွှတ်နိုင်ကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့ပါသည်။ UNLD-LA အနေဖြင့်လည်း NDF ကိုယ်စားလှယ် စေလွှတ်နိုင်ခြင်းမရှိပါက၊ မိမိတို့အနေဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်စေလွှတ်ခြင်းကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း တင်ပြချက်များအပေါ်ထောက်ရှု၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို “ပြည်နယ် အခြေခံမှု” (State-based) တခုတည်းဖြင့် ပီပီပြင်ပြင်ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

ထိုသို့ ENC ကို ပြည်နယ် အခြေခံမှုဖြင့် ပီပီပြင်ပြင်ဖွဲ့စည်းသွားနိုင်ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ အဖွဲ့ဝင်ပြည်နယ် အသီးသီးမှ မိမိတို့ပြည်နယ် ကိုယ်စားလှယ်များထဲမှ အဖွဲ့ဝင် (၁) ဦးစီကို ENC-CEC တွင်ပါဝင်ရန် ထပ်မံရွေးချယ်ပြီး၊ ENC-CEC ထံသို့ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလထက် နောက်မကျစေဘဲ ပေးပို့သွားရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။ ယခင်ပေးပို့ပြီးဖြစ်သော CEC အပါအဝင်၊ ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီမှ CEC နှစ်ဦးကျစီပါဝင်သော အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီကို လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ကျင်းပမည့် သုံးလပတ်အစည်းအဝေးတွင် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

ပြည်နယ်များမှ ပေးပို့သော ကိုယ်စားလှယ်များစုံညီသောအခါ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး (၁) ဦးကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

ENC ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖွဲ့၊ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့နှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များထဲမှ (၁) ဦးကျစီကို အလှည့်ကျဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် လုပ်ငန်းကြီးကြပ်ရေးတာဝန်များကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားကြရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

ENC ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီနှင့် လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီး၏ လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်များကို ENC အတွင်းရေးမှူး အဖွဲ့မှတာဝန်ယူရေးသားပြုစုပြီး သက္ကရာဇ် (၂၀၀၇) ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ တွင် ကျင်းပမည့် ENC-CEC သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးသို့ တင်ပြရန်ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်များကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခြင်း —

(က) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီကို အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

(၁) ရွှေမျိုးသန့်

(၂) ခိုင်ဇော်

(၃) စောလှစော

(၄) ——— (အမျိုးသမီးတစ်ဦး)

(ခ) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီတွင်၊ လက်ရှိအဖွဲ့ဝင်သုံးဦး အပြင်၊ နော်ကညော်ဖော်အား၊ အင်အားဖြည့် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်း လိုက်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

ဘဏ္ဍာရေးကော်မတီနှင့် ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (က) ENC နှင့် ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းကော်မတီများမှ ဘဏ္ဍာရေးပံ့ပိုးမှုတောင်းခံလွှာ (Proposal) များကို ENC ရုံးမှ တဆင့် တင်သွင်းသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ချင်းမိုင်မြို့တွင်အခြေစိုက်သော လုပ်ငန်းကော်မတီများအနေဖြင့် သီးခြားရုံးဝန်ထမ်းနှင့်သီးခြားရုံးများမထားရှိရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ သို့သော် မဲဆောက်နှင့် မယ်ဟောင်ဆောင်ရှိ ကော်မတီများအနေဖြင့် ရုံးနှင့်ရုံးဝန်ထမ်းများကို လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို သီးခြားထားရှိရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။
- (ဂ) ENC ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီများအနေဖြင့် မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများကို ENC ရုံးချုပ်သို့ ပေးပို့ရမည်။ ဘဏ္ဍာရေးအစီရင်ခံစာများကိုမူ NRP ရုံးသို့ တိုက်ရိုက်တင်သွင်းပြီး မိတ္တူကို ENC ရုံးသို့ ပေးပို့ရမည်။
- (ဃ) State Coordinating Body များမှ ဘဏ္ဍာရေးပံ့ပိုးမှုတောင်းခံလွှာ (Proposal) များကိုအလှူရှင် (Donor) များထံသို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (င) State Constitution Drafting Committee များ၏ ဘဏ္ဍာရေးပံ့ပိုးမှုတောင်းခံလွှာ (Proposal) များကို ENC ထံ သို့ မတင်သွင်းဘဲ၊ State Coordinating Body များမှ သက်ဆိုင်ရာ အလှူရှင်များထံသို့ တိုက်ရိုက်တင်သွားရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်သည်။

အထွေထွေဆုံးဖြတ်ချက်

- (က) ENC/ NRP/ CAN/ TOTs တို့မှ ကြီးမှူးလုပ်ဆောင်နေသည့် Democratic Leadership Working Team (DLWT) တွင် ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရန်၊ ENC မှ ကိုယ်စားလှယ် (၃) ဦးဖြစ်သည့် စောအေးဗစ်တော၊ အာချန်းမုန်းလဲန်းနှင့် နာမီးရှယ်တို့အား တာဝန်ပေးအပ်သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တတိယအကြိမ်မြောက် ဗဟိုကော်မတီ၏ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း
(နောက်ဆက်တွဲ)

သက္ကရာဇ် (၂၀၀၆) ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁) စောဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) ဘောမ်ဝမ်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) ခူထဲဘူးဖဲ	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၄) ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၅) နိုင်မာမသိင်ဃ	- တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
(၆) ဗိုလ်ချုပ် မန်းအောင်သန်းလေး	- ကောင်စီဝင်
(၇) နန်းဆိုင်နောင်	- နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ
(၈) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ
(၉) ခုရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ

ဆုံးဖြတ်ချက်များ။ ။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

Mr.Gambari ထံသို့ ပေးပို့ရန်စာတမ်းကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်းနှင့် အချင်းချင်းလဲလှယ်တိုက်တွန်းမှု တာဝန်ယူရေးသားပြုစု၍ ENC အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန်ယောင်ဟေ့နှင့် ဥက္ကဋ္ဌတို့၏ အတည်ပြုချက်ကို ရယူသွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ UN Security Council သို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ် သွားရောက်ရန်အတွက် ENC အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့မှ ဦးစီးလုပ်ဆောင်သွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသည့် မွန်ပြည်သစ်ပါတီအား သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် လျာထား ချက်ကို လာမည့်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ် (နောက်ဆက်တွဲ) လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် တိုင်းရင်း သားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကော်မတီအဖွဲ့မှ ၎င်းခရီးစဉ်သို့သွားသင့်၊ မသင့်ကို ENC-CEC ထံသို့ အကြောင်းပြန်ကြားသွားရန်။

ENC အလုပ်မှုဆောင်ကော်မတီအားလုံးမှ တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး

နေ့စွဲ။ ။ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၉-၃၁) ရက်။

တက်ရောက်သူများ။

(၁) စောဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) နှုတ်ခမ်းအဖွဲ့ဝင်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) နှုတ်ခမ်းအဖွဲ့ဝင်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၄) ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၅) စင်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၆) စင်ဆိုင်စစ်	- အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၇) စောဒေးဗစ်တော	- နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ
(၈) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ
(၉) နှုတ်ခမ်းအဖွဲ့ဝင်	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ
(၁၀) ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်ဥက္ကာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
(၁၁) ညီညီလွင်	- စီးပွားရေး နှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီ
(၁၂) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၃) နန်းဆိုင်နောင့်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၄) စောဒေးဗစ်သဂဘော	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၅) ခိုင်စူဝံ	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၆) ရွှေမျိုးသန့်	- လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၇) Steve Dum	- ညွှန်ကြားရေးမှူး
(၁၈) Amy Davisson	- လေ့လာသူ

မှတ်တမ်းတင်ခြင်း။

- (၁) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိခြင်း။
- (၂) လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိခြင်း။
 - (က) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ
 - (ခ) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
 - (ဂ) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ
 - (ဃ) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီ
 - (င) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ
- (၃) ရုံးလုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိခြင်း။
- (၄) ENC အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စင်ဟန်ယောင်ဟွေမှ တင်သွင်းခဲ့သည့် စာတမ်းကို ဤအစည်းအဝေးမှ တရားဝင် မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ထိုစာတမ်းတွင် ပါဝင်သည့်အောက်ပါအချက်များကို ENC ၏ Policy Guidelines အဖြစ် အတည်ပြုကျင့်သုံးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

The ENC must come to an understanding with the rest of the democracy movement on the following points:

- (1) The ENC is working for the future of the Union of Burma, not just the seven states;
 - (2) The ENC is building up the capacity of the people in the seven states to be able to contribute more effectively towards a democratic Union;
 - (3) The ENC is working with the people in the seven states, but not exclusively so. It will also work in the Divisions as necessary;
 - (4) The ENC cannot achieve its objectives of democracy, human rights and a federal union without the understanding and support of the rest of the country, and the Burmans majority;
 - (5) The ENC will consult and work with all groups and parties that accept the ENC's political objectives. But as an equal partner in a 'Tripartite Dialogue' the ethnic nationalities are under no obligation to seek prior approval from the NLD or the NCUB or the NCGUB;
 - (6) To achieve its objectives, the ENC may at times adopt strategies and tactics different from the democracy movement in exile or in-country. This is because the circumstances in the seven states and the options available to the people in each state is vastly different from that those living in exile or in the seven Divisions;
 - (7) The ENC's concept of unity is 'Unity is Diversity'. It does not subscribe to the concept of unity as being 'One blood, one voice, and one command';
 - (8) The ENC is working towards a political solution in Burma — dialogue between the military, the democracy movement, and the ethnic nationalities; negotiations, and a transition period with a transition government that will include all stakeholders in the Union of Burma. The ENC will not support or participate in any government not rooted in and supported by the people in the seven states;
 - (9) The ENC must continue to seek a genuine political dialogue with Burmese military. These talks must be highly discipline and carried out in a strategic manner. All talks must be coordinated and directed by the CEC. While a compromise in fundamental values cannot be made, ways must be found to work out a political solution over time.
- (၅) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်အောက်တိုဘာလ (၁၇-၁၉) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) တတိယအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ENC ကို “ပြည်နယ်အခြေခံမှု” (Purely State Based) တခုတည်းဖြင့် ပီပီပြင်ပြင် ဖွဲ့စည်းရန်ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် UNLD-LA ၏ တရားဝင်တင်ပြချက်အရ UNLD-LA ကို ENC မှ တရားဝင်နုတ်ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပါသည်။

- (၆) ENC ကို ပြည်နယ်အခြေခံမှုဖြင့် ပီပီပြင်ပြင် ဖွဲ့စည်းသွားနိုင်ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအဖွဲ့ဝင် ပြည်နယ် အသီးသီးမှ ပေးပို့သည့် ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များထဲမှ အဖွဲ့ဝင် (၁) ဦးစီကို ENC-CEC တွင်ပါဝင်ရန် ထပ်မံ ရွေးချယ်ပေးပို့သူများမှာ -
- (က) ကရင်ပြည်နယ် မှ စောဒေးဗစ်တော
 - (ခ) ကရင်နီပြည်နယ် မှ ခူရီမာန်ထူး
 - (ဂ) ချင်းပြည်နယ် မှ ဒေါက်တာ ဆလောင်းလျန်မှုန်းဆာခေါင်း
 - (ဃ) ကချင်ပြည်နယ် မှ ဦးမခေါ်ခွန်ဆာ တို့ဖြစ်သည်။
- (၇) ယခု ENC-CEC Quarterly Meeting မှ စတင်၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှ UNLD-LA CEC အစား ချင်းပြည်နယ်မှစေလွှတ်သည့် CEC အနေဖြင့် ကိုယ်စားပြု တက်ရောက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်များ။ ။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ခုဖြစ်သည့် စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာ ကော်မ တီမှ Staff တဦးခန့်ထားရွေးချယ်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းကော်မတီမှ Staff Criteria များကို သတ်မှတ်ပေးပြီး ENC Staff ရွေးချယ် ရေးကော်မတီမှ ရွေးချယ်ခန့်အပ်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ENC ဝန်းထမ်းရွေးချယ်ရေး ကော်မတီဝင်များမှာ -

- (က) စောဒေးဗစ်တော
- (ခ) ဒေါက်တာရွှေခါး
- (ဂ) နန်းဆိုင်နောင် တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

စည်းရုံးရေးနှင့်ပြန်ကြားရေးကော်မတီလုပ်ငန်းပိုင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ -

- (က) ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းပိုင်းကို ENC ရုံးအဖွဲ့မှ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားမည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရာ၌ စိုင်းမော (နီ) နှင့် ထန်ပီတို့ မှ Website Maintenance တာဝန်ခံအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။ သို့သော် စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းပိုင်းကို ၎င်းကော်မတီမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များမှ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လုပ်ငန်းစဉ် (Work Plan) ကို ENC စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှ တာဝန်ယူဦးစီးဦး ဆောင်လုပ်ဆောင်သွားရန်။ ၎င်းခရီးစဉ်တွင် လိုအပ်မည့် ဘဏ္ဍာငွေအား NRP သို့ Proposal တင်သွင်းသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ဂ) ENC စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှကြီးမှူး၍ ENC နှင့် Ethnic Media တို့ကိုဖိတ်ခေါ်ပြီး Strategy Consultation Meeting လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

- (၃) ENC မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၃-၄) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် SCC Pre-Meeting သို့တက်ရောက်ပြီး၊ ၎င်း အစည်းအဝေး Agenda ထဲတွင် ENC ပေါ်လစီလမ်းကြောင်းအတိုင်း ကိုက်ညီမှုရှိစေရန်အတွက် input လုပ်ဆောင်သွားရန်။ ၎င်းအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ -

- (၁) ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှန်းဆာခေါင်း
- (၂) စပ်ဆိုင်စစ်
- (၃) စောဒေးဗစ်သဂဘော
- (၄) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်
- (၅) ညီညီလွင် တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

နိုင်ငံတကာ Lobby ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ —

- (က) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မေလတွင် အမေရိကားနိုင်ငံသို့ နိုင်ငံတကာစည်းရုံးရေး ခရီးစဉ် သွားရောက်ရန်မူအားဖြင့် ပြည်နယ် (၇) ခုမှ ကိုယ်စားလှယ်တဦးစီကျ ပါဝင်သွားရန်နှင့် နိုင်ငံရေး လိုအပ်ချက်အရသော်၎င်း၊ Gender Equality အရသော်၎င်း၊ အမျိုးသမီးနှင့် လူငယ်တို့ပါဝင်သွားရန်။
- (ခ) ထိုခရီးစဉ်သွားနိုင်ရန်အတွက်လိုအပ်မည့်ဘဏ္ဍာရေးကို EBO & NRP မှ စီစဉ်ပေးသွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

နိုင်ငံတကာရုံးခွဲများ ဖွင့်လှစ်ထားရှိခြင်းနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များ ခန့်အပ်ထားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) ENC အနေဖြင့် အမေရိကားနိုင်ငံတွင် ကိုယ်စားလှယ်ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ပါသည်။
- ၎င်းကိုယ်စားလှယ်များမှာ—
 - (1) Naw Louisa Benson
 - (2) Steve Dunn
 - (3) Zing Cung တို့ဖြစ်သည်။
- (ခ) ထိုကိုယ်စားလှယ်များအတွက် လိုအပ်မည့် Job Description နှင့် Terms တို့ကို သတ်မှတ်ပေးသွားရန် ENC အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန်ယောင်ဟွေကို တာဝန်ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

ENC ဘဏ္ဍာရေးကိစ္စ —

- (က) သက္ကရာဇ် (၂၀၀၇) ခုနှစ်အတွက် NRP မှ ချပေးထားသည့် ဘဏ္ဍာရေးအား ENC မှ သဘောတူ လက်ခံပါသည်။
- (ခ) ENC လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ Narrative Report နှင့် Financial Report ကို ENC ရုံးချုပ်သို့ မတ်လ (၂၀) ရက် (ပထမ သုံးလပတ်)၊ ဇွန်လ (၂၀) ရက် (ဒုတိယသုံးလပတ်)၊ စက်တင်ဘာလ (၂၀) ရက် (တတိယသုံးလပတ်)၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် နောက်ဆုံးထားပေးပို့သွားရန်။
- (ဂ) ၎င်းအစီရင်ခံစာများကို ENC ရုံးချုပ်မှနေ၍ ပြန်လည်ပြုစုပြီး NRP ရုံးသို့ ပေးပို့သွားရန်။
- (ဃ) ENC လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ Narrative report ကို ENC ရုံးချုပ်သို့ “မူရင်း”ပေးပို့ပြီး “မိတ္တူ” ကို NRP ရုံးသို့ ပေးပို့သွားရန်နှင့် Financial report ကို NRP ရုံးသို့ “မူရင်း”ပေးပို့ပြီး၊ ENC ရုံးသို့ “မိတ္တူ”တပြိုင်နက်တည်း ပေးပို့သွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

- (က) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ၏ လုပ်ငန်းများပိုမိုတိုးချဲ့လုပ်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် ၎င်းကော်မတီအတွင်းရှိ ကော်မတီ (၁) ဦးကို လုပ်ငန်းတာဝန်ခံမှ ရွေးချယ်ပြီး ပူးတွဲတာဝန် ထမ်းဆောင်သွားရန်။
- (ခ) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီမှ ကျင်းပလုပ်ဆောင်မည့် Strategic Consultation Meeting လုပ်ဆောင် ရန်အတွက် CEC အဖွဲ့နှင့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ထံသို့ ပြန်လည်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်မှုများ လုပ်ဆောင်သွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) တတိယအကြိမ်မြောက်ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအစည်းအဝေးတွင် ပြည်နယ်များမှ ပေးပို့သောကိုယ်စားလှယ်များထဲမှ တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး (၁) ဦးကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ခန့်ထားရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ကြောင့် စောဒေးဗစ်တောအား တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်ရွေးချယ်ခန့်အပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

- (က) ENC ဥက္ကဋ္ဌအဖွဲ့ဝင် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒုဝန်ဆောင်ဝန်ထမ်းလရော်မှ လာမည့်သုံးလပတ်တွင် ရုံးလုပ်ငန်းကြီးကြပ်မှုပိုင်းတွင် အလှည့်ကျတာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ပေးသွားရန်။
- (ခ) ENC ရုံးတာဝန်ခံအနေဖြင့် တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ စောဒေးဗစ်ထောအားတာဝန်ပေး ခန့်အပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၀)

ENC ရုံးစီမံခန့်ခွဲရေး —

- (က) စိုင်းမော (နီ) အား ENC website maintenance လုပ်ဆောင်ခြင်း ENC အစည်းအဝေးလုပ်ဆောင်ရာ၌ Logistics Arrangements နှင့် တိုင်းအာဏာပိုင်ထံသို့ လုံခြုံရေးအတွက် တာဝန်ယူဆက်သွယ်လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့ကို အချိန်ပြည့်တာဝန်ပေး ခန့်အပ်ပါသည်။
- (ခ) ထန်ပီအား ENC website maintenance လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် ENC ရုံးချုပ် လုံခြုံရေးအား အချိန်ပြည့် တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်ရန်အတွက် တာဝန်ပေးခန့်အပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၁)

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ ကို သက္ကရာဇ်၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇွန်လ (၁၈-၂၂) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပါသည်။

- (က) ENC Constitution ပြင်ဆင်ရေးဆွဲရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ CAC အဖွဲ့တွင်ပါဝင်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်များမှ မူကြမ်းရေးဆွဲပြီး ENC-CEC ထံသို့ ပြန်လည်တင်ပြသွားရန်။

၎င်းမူကြမ်းပြင်ဆင်ရေးဆွဲရန် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းပါသည်။

- (၁) ဒေါက်တာ ဆလှိုင်းလျန်မှုန်း (အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်)
- (၂) စောဒေးဗစ်တော (အဖွဲ့ဝင်)
- (၃) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကဋ္ဌ (အဖွဲ့ဝင်)
- (၄) စဝ်ဆိုင်စစ် (အဖွဲ့ဝင်)
- (၅) မခေါ်ခွန်ဆာ (အဖွဲ့ဝင်) တို့ဖြစ်သည်။

- (ခ) ထို ညီလာခံဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီကို အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းပါသည်။

- (၁) စောဒေးဗစ်တော
- (၂) နန်းဆိုင်နောင့်
- (၃) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်း
- (၄) ရွှေမျိုးသန့်
- (၅) ခိုင်မူဝံ
- (၆) ရုံးအဖွဲ့ တို့ဖြစ်သည်။

- (ဂ) (၁) ENC-CEC ကိုယ်စား အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့မှ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာတင်ပြရန်။
- (၂) လုပ်ငန်းကော်မတီတစ်ချင်းစီမှ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာတင်ပြရန်။
- (၃) ပြည်နယ်တစ်ချင်းစီမှ မိမိတို့ပြည်နယ်နှင့် လူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးသမိုင်းနောက်ခံနှင့်လက်ရှိနိုင်ငံရေး အခြေအနေသုံးသပ်ချက်စာတမ်းများရေးသားတင်သွင်းသွားရန်။
- (၄) ၎င်း စာတမ်းများရေးသားတင်သွင်းနိုင်ရန်အတွက် ENC မှ Outlines များပေးပို့သွားရန်။
- (၅) ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ညီလာခံသို့ဆွေးနွေးမည့် Agendas ကို ENC ရုံးချုပ်သို့ ရေးသားပေးပို့သွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၂)

လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇွန်လ (၁၈ - ၂၂) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ညီလာခံသို့ ပြည်နယ်တစ်ချင်းစီမှ ကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ဦးစီ တက်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

အထွေထွေဆုံးဖြတ်ချက်

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၃)

- (က) 60th Anniversary of Panglong Agreement Statement ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရန်အတွက် ENC အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန်ဟောင်ဟွေမှ တာဝန်ယူရေးသားပေးပို့သွားရန်။
- (ခ) ၎င်းအနှစ် (၆၀) ပြည့်နှစ် ပင်လုံစာချုပ်အထိမ်းအမှတ်အတွက်လိုအပ်မည့်သတင်းအချက်အလက်စုဆောင်းရေးကို ဒေါ်ရှယ် လီဆိုင်းမှ တာဝန်ယူစုဆောင်းသွားရန်။
- (ဂ) ၎င်းအထိမ်းအမှတ်ပွဲပြုလုပ်ရေးအတွက် ကျင်းပရေးကော်မတီကိုအောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းပါသည်။
 - (၁) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်း (တာဝန်ခံ)
 - (၂) ညီညီလွင် (အဖွဲ့ဝင်)
 - (၃) ရွှေမျိုးသန့် (အဖွဲ့ဝင်)
 - (၄) ENC & UNLD-LA ရုံးအဖွဲ့ဝင်များ။
- (ဃ) ၎င်းအထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနားပွဲသို့ ဖိတ်ကြားရေးအစီအစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှ အစည်းအဝေး ထပ်မံခေါ်ယူသွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၄)

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးကို လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇွန်လ (၁၅ - ၁၆) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၅)

ရှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့ (Shan State National Day) အတွက် ဂုဏ်ပြုသဝဏ်လွှာရေးသားပေးပို့ရန် အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်မှ တာဝန်ယူရေးသားသွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၆)

Mr. Leon အား သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ENC မှ အလွတ်သဘောတွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။

<p>မှတ်တမ်းတင်သူ နာမီးရုပ် ရုံးအဖွဲ့</p> <p>တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)</p>	<p>စိစစ်အတည်ပြုသူ စောဘတင်စိန်</p> <p>ဥက္ကဋ္ဌ</p> <p>တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)</p>
--	--

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်များ

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၂ - ၅) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁) စောဘသင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) ဒုဝမ်ဘောမ်ဝမ်လရော်	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၄) စောဒေးဗစ်တော	- တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
(၅) စင်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၆) နန်းဆိုင်နောင့်	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၇) နော်ကညော်ဖော	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၈) ဒေါက်တာရွှေခါး	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၉) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
(၁၀) မခေါ်ခွန်ဆာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
(၁၁) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ
(၁၂) ညီညီလွင်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီ
(၁၃) ခိုင်စူဝံ	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၄) ရွှေမျိုးသန့်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၅) ဂျိမ်း(စ်)လှစော	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၆) ဒေါ်ရယ်လီဆိုင်	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၇) ဇက်ဒီးလာ	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်

၁။ အစည်းအဝေးအထမြောက်ခြင်း

- (၁) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင် (၁၀) ဦးထဲမှ (၈) ဦးတက်ရောက်လာခြင်းနှင့် ၁/၃ တက်ရောက်လာသည့်အတွက်ကြောင့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးသည် အထမြောက်သည့်အတွက် ဤအစည်းအဝေးအား စတင်လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

၂။ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

- (၁) အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။
- (၂) လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။
- (က) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ
 - (ခ) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
 - (ဂ) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီ
 - (ဃ) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ

၃။ ဆုံးဖြတ်ချက်များ

ENC- US Lobby trip ဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ —

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

- (က) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၇-၈) နေ့တွင် ENC ရုံးချုပ်၌ ENC- US Lobby Trip အတွက် Workshop တခုကို လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ ENC-US Lobby Trip သွားရန် ပြင်ဆင်ထားရမည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များကို တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။
- (a) Khaing Dhu Wan and Shwe Myo Thant - Environment issues
 - (b) Saw David Taw - Military and IDPs issue
 - (c) Hseng Noun and Shirley Seng - Women Issues
 - (d) Naing Shwe Thein - Health and Education issue
 - (e) Col. Hkun Okker and Makhaw Hkun Sa - Comparatives of SPDC Constitution and our Constitution (FCDCC)
 - (f) Khun Seng (SHAN) - Drug issues
- (ခ) ထို Workshop ကျင်းပလုပ်ဆောင်နေသည့်အချိန်တွင် Amy Davisson လည်း တက်ရောက်ပါဝင်သွားရန်။
- (ဂ) လာမည့် ENC-US lobby trip သို့သွားရောက်ရန် ENC ကိုယ်စားလှယ်များအနေနှင့် US State Departments အကြောင်းနှင့် US-culture အကြောင်းစသည်တို့ကို နားလည်သိရှိထားရန် လိုအပ်သည့်အတွက်၎င်းတို့ကို လေ့လာထားရန်။
- (ဃ) ENC-US Lobby Trip နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုခရီးစဉ်မသွားမီကာလတွင် ENC အနေနှင့် —
- US Government ထံသို့ officially စာရေးသားပေးပို့သွားရန်။
 - UN General Secretary ထံသို့ စာရေးသားပေးပို့သွားရန်။
 - Thai, China, India and Asean ၎င်းတို့၏ လုပ်ဆောင်နေခြင်းကို အသိအမှတ်ပြု Officially စာရေးသားပေးပို့သွားရန်။
 - ASEAN & ASEAN Inter-Parliamentarian Myanmar Caucus (AIPMC) ကြိုးပမ်းမှုအား ထောက်ပံ့အသိအမှတ်ပြု စာရေးသားပေးပို့သွားရန်။ ထိုသို့ စာရေးသားပေးပို့ရာ၌ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ) အကြောင်းအား မိတ်ဆက်စာရေးသားရန်နှင့် ဗမာပြည်အရေးကို မည်ကဲ့သို့ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းသင့်သနည်း ဆိုသည်ကို Guidelines ရေးသားပေးပို့သွားရန်။
- (င) ENC-US Lobby Trip သို့သွားရောက်မည့် ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်အသီးသီးမှ မိမိတို့၏ Individual Profile ပြင်ဆင်ရေးသားပေးပို့သွားရန်။
- (စ) မြန်မာပြည်လက်ရှိ စီးပွားရေးအခြေအနေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတခုဖြစ်သည့် စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီမှ စာမျက်နှာတမျက်နှာခန့်ရေးသားကူညီပေးပို့သွားရန်။
- (ဆ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကော်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လိုလားသည့်အချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာဟန်မှ တာဝန်ယူရေးသားသွားရန်။
- (ဇ) မြန်မာပြည်ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုခိုင်ဇော်မှ တာဝန်ယူရေးသား သွားရန်။
- (ဈ) ENC Policy on humanitarian Aid နှင့် Sanctions ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ENC Policy မည်ကဲ့သို့ ရပ်တည်ချက်ရှိသည်ကို ENC အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးမှ တာဝန်ယူရေးသားသွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

ENC-US Lobby Trip သွားရောက်ရန်အတွက် ပြည်နယ်အလိုက် လက်ရှိနိုင်ငံရေးအနေအထား မည်ကဲ့သို့ရှိနေသည် ဆိုသည်အား Briefly အနေဖြင့် မိမိပြည်နယ်အလိုက် စာမျက်နှာ (၁) မျက်နှာခန့်ရေးသားပြီး လာမည့်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၇) ရက်နေ့တွင် ရေးသားပေးပို့သွားရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှနေ၍ —

(1) UN Secretary General

(2) US State Department

(3) Thai, China, Indonesia and Malaysia နိုင်ငံထံသို့ Officially စာရေးသားပေးပို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ENC ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ရေးဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များ —

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

(က) ENC Structure စာတမ်းကို ENC Constitution Drafting Committee အား ENC Constitution ရေး ဆွဲသည့်အချိန်တွင် အသုံးပြုရန် ပေးအပ်ပါသည်။

(ခ) ဤအစည်းအဝေးတွင်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့သည့် ENC Structure ကို “မူကြမ်း”အနေဖြင့် ဤအစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုသည်။ ယင်းမှာ —

ENC STRUCTURE

Ethnic Nationalities

State Representatives to EN Conference

EN Conference

ENC

ENC CEC

Ethnic Nationalities

Representatives to State Conference

State Conference

State Council

State CEC

Given the current situation in Burma:

1. The election of representatives at the State and Federal levels cannot as yet be of universal suffrage. Methods to make elections at the State and ENC levels as democratic and inclusive as possible must be designed by each State;
2. A consensus of the majority of stakeholders within the State that participate in the ENC process, is an acceptable alternative. In such a case:
 - a. A consensus at the State level is necessary;
 - b. Only stakeholders in the State who subscribe to ENC objectives should be allowed to participate in the State Conference;
 - c. A majority of such stakeholders in the State must participate in the State Conference.
3. The State Conference to elect State Council members may be known as a ‘Consultation’ or ‘Congress’ or any other suitable name;
4. The State Conference may also elect State Representatives to the ENC Conference and designate ENC members and CEC members from the State;
5. It may not be possible or suitable at this time in some States to form a State Council. In such a case, a suitably named ‘State Coordinating Body’ can be formed to fulfill the primary tasks of:
 - a. Coordination within the State, and
 - b. Participating at the Federal level within the ENC framework.

Proposed Design for State Conferences:

1. All participants within this process must accept ENC objectives;
 2. The design may be different in different States depending on the prevailing political conditions but the ENC objectives cannot be violated.
 3. All stakeholders within each State irrespective of race, religion, sex, and language, must be included. Stakeholders include:
 - a. Political parties (including armed groups);
 - b. Women organizations and groups;
 - c. Youth organizations and groups;
 - d. Civil society organizations and groups;
 4. Inclusion means the party, organization or group:
 - a. Is fully cognizant of the ENC process;
 - b. Chooses to participate or not participate in the process;
 - c. Is empowered/ facilitated to participate in the ENC process.
 5. Participation is defined as:
 - a. Physically present at the State Conference;
 - b. Participates in the deliberation of the State Conference but voluntarily chooses to not be physically or officially present because of political necessity (i.e. is part of the consensus reached by the Conference);
 - c. Does not participate in the State Conference but endorses the consensus reached by the Conference;
 6. State Representatives to the EN Conference must irrespective of race, religion, sex, and language, include at least one representative from the following sectors of society (Fifteen each – 105 total):
 - a. Women;
 - b. Youth;
 - c. Civil society organizations and groups;
 7. State ENC members must irrespective of race, religion, sex, and language, include at least one representative from the following sectors of society (eight each – 56 total):
 - a. Women;
 - b. Youth;
 - c. Civil society organizations and groups;
 8. Each State must designate three CEC members (21 totals) – irrespective of race, religion, and language, at least one must be a woman (7).
 9. In selecting State representatives to the EN Conference, the proportion between political parties, women, youth, and civil society, must be by consensus of the State Conference.
- (ဃ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ဥပဒေ' မူကြမ်းရေးဆွဲမည့် ကော်မတီဝင်များမှ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ မကုန်ခင်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို အပြီးပြင်ဆင်ရေးသားပြီး လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဆဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ် ပုံမှန်အစည်းအဝေးသို့ ပြန်လည်တင်ပြသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

Strategic Consultation Committee ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

- (က) ENC အနေနှင့် Strategic Consultation Committee (SCC) တွင် ပါဝင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပါသည်။
- (ခ) Strategic Consultation Committee သို့ ပါဝင်သွားရာတွင်လည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်းဆာခေါင်း နှင့် မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ တာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးအား ENC ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အမြဲတမ်း ပါဝင်သွားရေးနှင့် Alternative အနေဖြင့် အန်ကယ် စင်ဆိုင်စစ်တို့အား ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။

ENC/NCUB/NCGUB တို့မှရေးဆွဲထားသည့် Common Road Map ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

- (က) ယခုရေးဆွဲထားသည့် Common Road-map ကို ENC မှ ပေါ်လစီနှင့် လက်တွေ့ကျမည့် လိုလားချက်များကို ENC Draft Common Road-map ကို ပြင်ဆင်ရေးသားသွားရန်။
- (ခ) ထိုသို့ ENC Draft Road-Map ကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် ပြုပြင်ရေးသားသွားရန် အောက်ပါကော်မတီဝင် (၄) ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်း ပါသည်။
 - (၁) ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း (အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး)
 - (၂) စင်ဟန်ဟောင်ဟွေ (အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)
 - (၃) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ (ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်)
 - (၄) မခေါ်ခွန်ဆာ (ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ဝင်) တို့ဖြစ်သည်။
- (ဂ) ထိုသို့ လမ်းပြမြေပုံမူကြမ်းကို ပြင်ဆင်ရေးဆွဲပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဗဟို အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီထံသို့ ပြန်လည်တင်ပြသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

ENC - NCUB - NCGUB (၃) ဖွဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ ပူးပေါင်းပါဝင်ရေးဆွဲထားသော လမ်းပြမြေပုံ၏ နောက်ဆက်တွဲပါ လုပ်ငန်းစီမံချက် (Action Plans) တွင် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုချင်းအလိုက် လေ့လာသုံးသပ်၍ ENC-CEC ၏ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ချက်အရသာလျှင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဖက်မှ ပါဝင်လုပ်ဆောင်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

လုပ်ငန်းကော်မတီများဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ —

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှစဉ်သည့် စည်းရုံးရေး ခရီးစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) ENC-Information and Organizing Committee အနေဖြင့် China-Kachin Lobby Trip သွားရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ပါသည်။
- (ခ) အကယ်၍လိုအပ်ပါက ENC အနေနှင့် ကချင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းနှင့် လူမှုအခြေပြုလူ့အဖွဲ့အစည်း အကြား ပမာဏဆွေးနွေးမှုအစည်းအဝေး Consultation Meeting ကို ဦးစီးလုပ်ဆောင်ပေးရန်။
- (ဂ) Kachin National Conference ကျင်းပသည့်အချိန်တွင် ကချင်ပြည်နယ်အတွင်း ဖက်ပေါင်းစုံ collectively ဖြင့် ကျင်းပ လုပ်ဆောင်သွားရန်နှင့် အကယ်၍ ၎င်းတို့အနေနှင့် ENC အားဖိတ်ကြားမည်ဆိုပါက ထို Conference သို့ တက်ရောက်ရန်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

- (က) လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၂၁-၂၆) ရက်နေ့တွင် စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီနေ့ရှိ Economic Data Collection Training ကို ကျင်းပလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ထို Data Collection လုပ်ငန်းပိုင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ENC မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီနှင့် အခြားလုပ်ငန်းဆက်စပ်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းများနှင့်အတူ Strategic Consultation Workshop ကိုကျင်းပလုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၀)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတရပ်ဖြစ်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီမှနေ၍ လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇွန်လ အကုန်-ဇူလိုင်လ လဆန်းပိုင်းတွင် The 6th Seminar on State Constitutions လုပ်ဆောင်သွားရန် ဤအစည်းအဝေးမှ သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၁)

- သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် လာမည့်သုံးလပတ်အတွင်းတွင် ENC ရုံး စီမံခန့်ခွဲရေးကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —
- (က) ENC ဥက္ကဋ္ဌအဖွဲ့ဝင် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ခုထဲဘူးဖဲအား လာမည့်သုံးလပတ်တွင် ENC ရုံးလုပ်ငန်းကြီးကြပ်မှုပိုင်းတွင် အလှည့်ကျတာဝန် ယူလုပ်ဆောင်ပေးသွားရန်။
- (ခ) ENC ရုံးချုပ် တာဝန်ခံအနေဖြင့် တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ စောဒေးဗစ်တောအား ဆက်လက်၍ တာဝန်ပေးအပ်သည်။

အထွေထွေဆုံးဖြတ်ချက်များ ။ ။

ENC နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက် —

- (၁) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၂၄-၂၈) ရက်နေ့တွင် ဆဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးနှင့် နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးကို ပူးတွဲကျင်းပသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (၂) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၂၁) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်မည့် The way of Democracy – Japan တွင် လုပ် ဆောင်မည့် Conference သို့ တက်ရောက်ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ကိုယ်စား အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအား ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။
- (၃) ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် မေလ (၅) ရက်နေ့တွင် (၁) ရက် ထပ်မံတိုး၍ လုပ်ဆောင်ရန် ဤအစည်းအဝေးတွင် တရားဝင်အတည်ပြုပါသည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ
 နာမီးရှယ်
 ရုံးအဖွဲ့
 တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
 (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

စီစစ်အတည်ပြုသူ
 စောဘတင်စိန်
 ဥက္ကဋ္ဌ
 တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
 (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ဆဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁ - ၆) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁) ခုထဲဘူးဖဲ	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) ဒုဝမ်ဘောမ်ဝမ်လရော်	- ဒု - ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) ဒေါက်တာဆလိုင်လျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၄) စောဒေးဗစ်တော	- တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
(၅) နိုင်မာမ်သိင်ဃ	- တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
(၆) စင်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၇) ဦးမောင်မောင်	- ENC- ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်
(၈) ဦးအောင်ထွန်းစိန်	- ENC- ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်
(၉) နန်းဆိုင်နောင့်	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၀) ဒေါက်တာရွှေခါရ်	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၁) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၂) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၃) မခေါ်ခွန်ဆာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၄) ညီညီလွင်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၅) ခိုင်ဓုဝံ	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၆) ရွှေမျိုးသန့်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၇) ခုရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၈) ဒေါ်လင်ဒါလထော်	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၉) ဒေါ်ရယ်လီဆိုင်	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၂၀) နိုင်ဟံသာ	- အထူးဧည့်သည်တော်
(၂၁) ဦးသိန်းဖေ	- အထူးဧည့်သည်တော်
(၂၂) စင်အွတ်ကေးဆီး	- လေ့လာသူ
(၂၃) ယောထွေ	- လေ့လာသူ

၁။ အစည်းအဝေးအထမြောက်ခြင်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအရ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင် (၁၁) ဦးထဲမှ (၉) ဦး တက်ရောက်လာခြင်းနှင့် သုံးပုံနှစ်ပုံကျော်တက်ရောက်သောကြောင့် ဆဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးအထမြောက်သည့်အတွက် ဤအစည်းအဝေးအား စတင်လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

၂။ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

၂:၁။ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

၂:၂။ လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

(က) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ

(ခ) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ

(ဂ) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ

(ဃ) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးရာကော်မတီ

(င) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ

၂:၃။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီရုံးချုပ်၏ ရုံးလုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

၃။ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ခြင်း (စင်ဆိုင်စစ်)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ရှမ်းအမျိုးသားခေါင်းဆောင် SDU ဥက္ကဋ္ဌကြီး စင်ဆိုင်စစ်သည် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကာလအတွင်း ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားခြင်းအပေါ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကများစွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါကြောင်း —

SDU ဥက္ကဋ္ဌကြီး စင်ဆိုင်စစ်၏ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအရေးနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုယ်ကျိုးစွန့်အနစ်နာခံ၍ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများကိုလည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်ရှိပါကြောင်း —

ဤဆဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးမှ မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

၃။ ဆုံးဖြတ်ချက်များ။ ။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

(က) ပြည်သူ့ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအစီအစဉ်ကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ ပံ့ပိုးကူညီဆောင်ရွက်ပေးသွားနိုင်ရန်အတွက် —

- Population Protection လုပ်ဆောင်သွားရန်။
- Funding ရှာဖွေသွားရန်။
- Mechanism များ စီစဉ်လုပ်ဆောင်သွားရန် စသည့် လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ရန်အတွက် လုပ်ငန်းအဖွဲ့ (Working Group) ကို စုဖွဲ့သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

(ခ) ၎င်းလုပ်ငန်းအဖွဲ့ထဲတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ (ENC-CEC) ခေါင်းဆောင်များနှင့် ENC လုပ်ငန်းကော်မတီတရပ်ဖြစ်သည့် မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ (Strategic Studies Committee) မှ ခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

(ဂ) ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်များမှ တာဝန်ယူပြီး အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့မှ တာဝန်ခံလုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၈) ရက်နေ့တွင် UN Human Rights Council အဖွဲ့အား ချင်းမိုင်မြို့၌ တွေ့ဆုံရန်အတွက် ENC နိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ ဒေါက်တာရွှေခါးရိမှ ဦးဆောင်၍ ENC ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဦးမခေါ်ခွန်ဆာ နှင့် ဦးအောင်ထွန်းစိန် တို့ကိုတာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၇ - ၂၁) ရက်နေ့တွင် UN - General Assembly သို့ စည်းရုံးရေးလုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်းမှုန်းဆာခေါင်းအား တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။ ထိုသို့ဆွေးနွေးရာတွင် -

- (က) သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးရေး အခန်းကဏ္ဍကို ပိုမိုပြင်လာရေးအတွက် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သွားရန်။
- (ခ) မစ္စတာ အီဘရာဟင် (မ်) ဂမ်ဘာရီနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနိုင်အောင် ကြိုးစားသွားရန်။
- (ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ UN - General Assembly ရုံးနှင့် မစ္စတာ အီဘရာဟင်(မ်)ဂမ်ဘာရီထံသို့ စာရေးသားပေးပို့ခဲ့ခြင်းအပေါ် ပြန်လည်၍ Follow Up လုပ်ဆောင်သွားရန်တိုးဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

ASEAN Secretary General H.E Dr. Surin Pitsuwan ထံသို့ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့်အတူ စာရေးသားပေးပို့ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ လက်မှတ်ရေးထိုးရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

- (က) လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၅) ရက်နေ့ ထိုင်းနိုင်ငံ - ဘန်ကောက်မြို့တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်မည့် Press Conference သို့ တက်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ယခုလက်ရှိဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲနေသည့် မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးအခြေအနေများကို ဘန်ကောက်အခြေစိုက် သံတမန်များထံသို့ တင်ပြ ဆွေးနွေးမည့်ပွဲသို့ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့်အတူ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဖက်မှ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များအား တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။
 - (၁) စင်ဟန်ယောင်ဟွေ (အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)
 - (၂) ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်းမှုန်းဆာခေါင်း (အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး)
 - (၃) စောဒေးဗစ်တော (တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး) တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

အာဆီယံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများသို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ -

- (က) လာမည့်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ဒုတိယပတ်မှ စတင်၍ အာဆီယံနိုင်ငံများဖြစ်သည့် ထိုင်း၊ စင်ကာပူနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများထံသို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်များသွားရောက်ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။
 - (၁) စင်ဟန်ယောင်ဟွေ (အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)
 - (၂) စောဒေးဗစ်တော (တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး)
 - (၃) နန်းဆိုင်နောင့် (နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီဝင်) တို့ဖြစ်သည်။
- (ခ) အကယ်၍ ၎င်းစည်းရုံးရေးခရီးစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ENC-CEC နှင့် ENC နိုင်ငံခြားရေးကော်မတီတို့မှ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်မှုများလုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

တရုတ်ပြည် စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ -

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ တရုတ်ပြည်သို့ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ် သွားရောက်သင့်ပါသည်။
- (ခ) ထိုသို့သွားရောက်ရန်အတွက် ကြိုတင်အကြောင်းကြားစာကို ENC ရုံးမှ တာဝန်ယူရေးသားပြီး ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒူဝါဘောဝမ်ရာရော်မှ ပေးပို့သွားရန်နှင့် အကယ်၍ တရုတ်ပြည်အနေဖြင့် ENC အားတွေ့ဆုံနိုင်ရန်အတွက် (နားလည်မှုဖြင့်)

ဖိတ်ခေါ်လာပါက ENC မှ သွားရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုစည်းရုံးရေးခရီးစဉ်သွားရောက်ရန်အတွက် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒုဝါဘောဝန်ရာရော်နှင့် ENC-CAC အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာတို့မှ ခရီးစဉ်တွင်လိုက်ပါသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

ENC နှင့် IRI လုပ်ငန်းဆက်စပ်လုပ်ဆောင်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအား ပိုမိုနည်းစနစ်ကျမှတ်စွာဖြင့် အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းမည့်သင်တန်း၊ စွမ်းရည်မြှင့်တင်ရေး သင်တန်းနှင့် ခေါင်းဆောင်မြှင့်တင်ရေးသင်တန်းလုပ်ဆောင်နေသော IRI အဖွဲ့နှင့်အတူ ENC မှ ပူးတွဲလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်သွားရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ထိုလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ရန်အတွက် ENC — တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး စောဒေးဗစ်တော အား တာဝန်ခံ (Coordinator) အဖြစ်၎င်း၊ ၎င်းနှင့်အတူ လက်တွေ့လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်ရေးပိုင်း တွင် ENC — စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှ ကြီးကြပ်လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

ENC ညီလာခံသို့တင်ပြရန်ရှိသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို ပြန်လည်ဖြည့်စွက်ရေးသားရန်အတွက် ၎င်းဖွဲ့စည်းပုံရေးဆွဲရေးကော်မတီမှ လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် နောက်ဆုံးထားရေးသားပြီး ENC-CEC ထံသို့ အီးမေးလ်ဖြင့် ပေးပို့အကြောင်းကြားသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၀)

ဆဌမအကြိမ်မြောက် သုံးလပတ် ENC-CEC ၏ အစည်းအဝေးအပြီး ထုတ်ပြန်ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်သင့်ပါသည်။ ၎င်း ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို ရေးသားရန်အတွက် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များအား တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ —

- (၁) စပ်ဟန်ယောင်ဟွေ (အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)
- (၂) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ (ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်)
- (၃) ဒေါက်တာ ရွှေခါးရံ (နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်) တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၁)

ENC ရုံးလုပ်ငန်း စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) ယခင် ENC ဘဏ္ဍာရေးမှူး တာဝန်ကို ဦးမောင်မောင်မှ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်သည့် အတွက်ကြောင့် ၎င်းအစား ဦးမခေါ်ခွန်ဆာအား ဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် အစားထိုးခန့်အပ်ပါသည်။
- (ခ) ENC မှ NRP Program Committee ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးမခေါ်ခွန်ဆာအား ရွေးချယ်တာဝန် ပေးအပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၂)

ENC လုပ်ငန်းကော်မတီရေးရာကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) ENC တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး စောဒေးဗစ်တောမှ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့လုပ်ငန်းများကို အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူ ထမ်းဆောင်သွားနိုင်ရန်အတွက် ENC-FAC အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် စောဒေးဗစ်ထောအစား ENC-FAC အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာရွှေခါးရံအား အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။
- (ခ) နိုင်ငံတကာတွင် ENC ၏ လုပ်ငန်းများပိုမိုတိုးချဲ့လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ရန်အတွက် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂတွင် ENC ကုလသမဂ္ဂ ကိုယ်စားလှယ်ထားရှိသင့်သည်။ ၎င်းကုလသမဂ္ဂလုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်သွားနိုင်ရန်အတွက် ENC-FAC အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှ တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်သွားရန်ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၃)

ရွှေလုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်း လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်သွားမည့် ENC ရုံးချုပ်လုပ်ငန်းနှင့် လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးတို့၏ စီမံကိန်းအဆိုပြုလွှာ (Proposal) များကို NRP ရုံးသို့ အချိန်မီတင်သွင်းသွားနိုင်ရန်အတွက် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် နောက်ဆုံးထားပြီး ENC ရုံးချုပ်သို့ ပေးပို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၄)

အရေးကြီးကာလ၌ အရေးပေါ်အခြေအနေတရပ်ပေါ်ပေါက်လာလျှင် စာရေးသားထုတ်ပြန်နိုင်ရန်အတွက် ENC ဥက္ကဋ္ဌအဖွဲ့၊ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့တို့ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရာတွင်အနီးကပ်ဆုံး ENC-CEC အစည်းအဝေးတွင် တင်ပြပြီး အတည်ပြုချက်ရယူသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၅)

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကို ENC ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအတိုင်း သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် နောက်ဆုံးထားပြီး ကျင်းပလုပ်ဆောင် သွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။ သို့ရာတွင် ညီလာခံခေါ်ယူရေးကိုမူ ပဉ္စမအကြိမ် ENC-CEC အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များကို ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တူညီသော ကိုယ်စားလှယ် ဦးရေ (၁၅) ဦးစီ ဖိတ်ကြားသွားရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၆)

SCC သို့ စေလွှတ်သော ENC ကိုယ်စားလှယ် (၂) ဦးအနေဖြင့် ဆက်လက်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါကြောင်း တင်ပြချက်ကို လက်ခံပါသည်။ အနာဂတ်ကာလတွင် SCC မှ ကိုယ်စားလှယ် ဖိတ်ခေါ်လာပါက ဥက္ကဋ္ဌအဖွဲ့မှ တာဝန်ယူ၍ ကိုယ်စားလှယ် စေလွှတ်ရေးကို စီစဉ်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ	အတည်ပြုသူ
နာမီးရှယ်	ခူထဲဘူးဖဲ
ရုံးအဖွဲ့	ဒု - ဥက္ကဋ္ဌ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ	တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)	(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

သတ္တမအကြိမ် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေး

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၁-၂၃) ရက်

တက်ရောက်သူများ။

(၁) ဖဒိုစောဘတင်စိန်	- ဥက္ကဋ္ဌ
(၂) ခုထဲဘူးဖဲ	- ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃) ဒေါက်တာဆလိင်းလျန်မှုန်း	- အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၄) စောဒေးဗစ်တော	- အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်
(၅) စဝ်ဟန်ယောင်ဟွေ	- အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၆) ဦးမောင်မောင်	- ENC - ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်
(၇) ဦးအောင်ထွန်းစိန်	- ENC - ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်
(၈) နန်းဆိုင်နောင့်	- နိုင်ငံတကာရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၉) ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၀) ဒေါက်တာခင်မောင်	- မဟာဗျူဟာရေးရာကော်မတီ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၁) ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၂) မခေါ်ခွန်ဆာ	- ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာ လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၃) ညီညီလွင်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၄) ရွှေမျိုးသန့်	- စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးဆွဲရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၅) ခုရီမာန်ထူး	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီ - အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
(၁၆) ဒေါ်လင်ဒါလထော်	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၇) ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်း	- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဝင်
(၁၈) စဝ်အွတ်ကေးဆီး	- လေ့လာသူ

၁။ အစည်းအဝေးအထမြောက်ခြင်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအရ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီဝင် (၁၁) ဦးထဲမှ (၈) ဦးတက်ရောက်သဖြင့် သုံးပုံနှစ်ပုံကျော်တက်ရောက်လာသောကြောင့် သတ္တမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီ သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးအထမြောက်သည့်အတွက် ဤအစည်းအဝေးအား စတင်လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

၂။ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

(၂:၁) အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

(၂:၂) လုပ်ငန်းကော်မတီများ၏ လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

(က) နိုင်ငံတကာရေးရာကော်မတီ

(ခ) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီ

- (ဂ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးကော်မတီ
- (ဃ) စီးပွားရေးနှင့် စီမံကိန်းရေးကော်မတီ
- (င) စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီ

(၂:၃)တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ရုံးချုပ်၏ ရုံးလုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

(၂:၄)ENC ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို မှတ်တမ်းတင်ထားရှိပါသည်။

၃။ ဆုံးဖြတ်ချက်များ ။ ။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

ENC ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ပြင်ဆင်ရေးဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ —

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီမှ ယာယီအတည်ပြုထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို (မူကြမ်း) အဖြစ် အတည်ပြုရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ၎င်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ကို လာမည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့တင်သွင်းပြီး အတည်ပြုပြဌာန်းသွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။ (မှတ်ချက် ။ ။ ENC ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမူကြမ်းကို အတည်ပြုပြီး နောက်ဆုံးနေ့တွင် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေမူကြမ်းထဲတွင် အတည်ပြုရေးသားဖော်ပြထားသော အဖွဲ့ဝင်ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တူညီသောဦးရေဖြင့် စေလွှတ်မည့် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များကို ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီမှ ကိုယ်စားလှယ် (၁၅) ဦးအစား (၁၀) ဦးသို့ ပြောင်းလဲရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ Targeted Sanction ကို မိမိတို့ “ပေါ်လစီ” အဖြစ် လက်ခံအတည်ပြုရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ လူထုစွမ်းအားမြှင့်တင်ရေးလုပ်ငန်း (People Empowerment) နှင့် စွမ်းရည်မြှင့်တင်ရေးလုပ်ငန်း (Capacity Building) စသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို ချမှတ်လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ ဂျပန်နိုင်ငံစည်းရုံးရေးခရီးစဉ်သို့ သွားရောက်၍ မိမိတို့၏ မူဝါဒရေးရာနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို ရှင်းလင်းတင်ပြခြင်းများ လုပ်ဆောင်ရန်သဘောတူ ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ထိုခရီးစဉ်သို့ သွားရောက်မည့် ကိုယ်စားလှယ်များမှာ —
 - (၁) စစ်ဟန်ဟောင်ဟွေ (အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်)
 - (၂) မခေါ်ခွန်ဆာ (ENC ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်)
 - (၃) ဦးအောင်ထွန်းစိန် (ENC ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်)
 - (၄) နိုင်ဟံသာ (ENC ကောင်စီဝင်)
 - (၅) ဗစ်တာဗျက်လျန် (ENC မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးကော်မတီဝင်) တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) အထက်တန်းအုပ်ချုပ်ရေးမှူး (Senior Administrator) (၂) ဦးကို ခန့်ထားရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “မူ” အရ သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အလုပ်ခန့်ထားနိုင်ရန်အတွက် အလုပ်လျှောက်လွှာခေါ်ယူမှုကို လုပ်ဆောင်သွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ၎င်းအထက်တန်းအုပ်ချုပ်ရေးမှူး (Senior Administrator) ခန့်ထားရေးကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် စပ်ဟန်ဟောင်ဟွေ၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး စောဒေးဗစ်တော တို့မှ တာဝန်ယူရွေးချယ်ခန့်အပ်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

ENC ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ —

- (က) ENC ၏ ဘဏ္ဍာငွေအားလုံးသည် ဘဏ္ဍာရေးမှူးမှတစ်ဆင့် ငွေကြေးစီးဆင်းသွားမည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် သက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဌာနအသီးသီးထံသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်သွားမည်။
- (ခ) ENC ရေးရာဌာနအနေဖြင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ်တွင် လက်ရှိဘတ်ဂျက်မူဟောင်းအတိုင်း ဆက်သွားမည်။ ၎င်း မူဟောင်းအတိုင်း ဆက်လက်သွားနိုင်ရန် NRP နှင့် ဆက်လက်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ဆွေးနွေးသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ NRP နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းမည့် ကိုယ်စားလှယ်များမှာ —
- (၁) အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့
 - (၂) ENC - လုပ်ငန်းကော်မတီတာဝန်ခံများ
 - (၃) ဘဏ္ဍာရေးမှူး တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

- (က) ENC- စည်းရုံးရေးနှင့် ပြန်ကြားရေးကော်မတီမှ “ပင်လုံတန်းတူရေး” စာစောင်ထုတ်ဝေရန် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့နှင့် ၎င်းကော်မတီ မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်အတူ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို ဆက်လက်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ၎င်းစာစောင်ကို သုံးလလျှင်တကြိမ် ထုတ်ဝေသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ရုံးဝန်ထမ်းနှင့် လုပ်ငန်းဌာနများ၏ ရုံးဝန်ထမ်းများသည် ENC ရုံးချုပ်၏ ဝန်ထမ်းများအဖြစ် တပေါင်းတစည်းထဲ သတ်မှတ်သွားရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၀)

Arakan CDC အမည်စာရင်းကို ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) မှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ထံသို့ ရေးသားပေးပို့သွားရန်နှင့် ထိုသို့ ANC မှ တရားဝင်ပေးပို့ ကော်မတီကို ENC-CAC မှ တရားဝင်ဆက်သွယ်သွားရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၁)

SCC သို့ ENC မှ ကိုယ်စားလှယ်စေလွှတ်ရေးကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ —

- (က) မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းမှုကော်မတီ (SCC) တွင်ဆက်လက်ပူးပေါင်းပါဝင်သွားရန် ENC မှ “မူ” အရ သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

(ခ) ထိုသို့ ဆက်လက်ပူးပေါင်းပါဝင်သွားရန် တိုင်းရင်းလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ အမြဲတမ်း ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စောဒေးဗစ်တောနှင့် ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်းတို့အားရွေးချယ်ပြီး အရံကိုယ်စားလှယ် (Alternative Representative) အဖြစ် ဦးမခေါ်ခွန်ဆာအား ရွေးချယ်စေလွှတ်ရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၂)

(က) လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ နောက်ဆုံးပတ်တွင် ကျင်းပရန်ရည်ရွယ်ထားသည့် အဌမအကြိမ်မြောက် မဟာဗျူဟာညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကျင်းပမည့်ရက်ကို ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၅-၂၆) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ အဆိုပြုတင်သွင်းသွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။

(ခ) ထိုအစည်းအဝေးသို့ ENC မှ တက်ရောက်မည့် ကိုယ်စားလှယ်များမှာ —

(၁) ဖဒိုစောဘတင်စိန်	(ဥက္ကဋ္ဌ)
(၂) ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်မှုန်းဆာခေါင်း	(အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး)
(၃) ခူးရီမာန်ထူး	(ENC ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ) တို့ဖြစ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၃)

လာမည့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်မည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံကို ဧပြီလ နောက်ဆုံးပတ် (သို့မဟုတ်) မေလပထမပတ်တွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ	အတည်ပြုသူ
နာမီးရှယ်	စောဘတင်စိန်
ရုံးအဖွဲ့	ဥက္ကဋ္ဌ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ	တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)	(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

ပထမသက်တမ်း

အဌမအကြိမ် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်း

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၄-၂၅) ရက်

ပထမနေ့ အစည်းအဝေးတက်ရောက်သူများ။

(၁)	ခူထဲဘူးဖဲ	ဥက္ကဋ္ဌ
(၂)	ဒုဝါဘောမ်ဝမ်လရော်	ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
(၃)	ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း	အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၄)	စောဒေးဗစ်တော	တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
(၅)	ဒုဝါမခေါ်ခွန်ဆာ	ဘဏ္ဍာရေးမှူး
(၆)	ဦးအောင်ထွန်းစိန်	အဖွဲ့ဝင်
(၇)	စဝ်ဟန်ယောင်ဟေ	အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၈)	ခွန်းမတ်ရဲကိုဘန်	အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် (ညနေပိုင်းတွင် စတင်ရောက်ရှိသည်။)

အစည်းအဝေးအစီအစဉ်

- (၁) အစည်းအဝေးသဘာပတိဥက္ကဋ္ဌ ခူထဲဘူးဖဲမှ အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောကြားခြင်း
- (၂) ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒုဝါဘောမ်ဝမ်လရော်မှ အစည်းအဝေးခေါ်ယူခြင်းအကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြခြင်း
- (၃) ပြည်နယ်အသီးသီး၏ ဤခြေအနေများကို လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း
- (၄) ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံသို့တင်သွင်းမည့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ အစီရင်ခံစာကို ဆွေးနွေးအတည်ပြုခြင်း
- (၅) ပဉ္စမအကြိမ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံသို့တင်သွင်းမည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဆွေးနွေးအတည်ပြုခြင်း
- (၆) ညီလာခံသဘာပတိများကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်း
- (၇) အထွေထွေကိစ္စရပ်များ ဆွေးနွေးခြင်း
- (၈) အစည်းအဝေးပြီးဆုံးခြင်း

ဥက္ကဋ္ဌ ခူထဲဘူးဖဲ၏ အဖွင့်မိန့်ခွန်း

ယခုအစည်းအဝေးသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ၏ အစည်းအဝေးဖြစ်ပါသည်။ ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါမှာ ရေးဆွဲချမှတ်ထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ဆွေးနွေးရမှာဖြစ်သော်လည်း အစီအစဉ်တွင်မပါပဲ လိုအပ်သည်ဟုယူဆလျှင် ထည့်သွင်းဆွေးနွေးကြဖို့လိုပါသည်။

ENC-CEC ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကိုဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ လက်ရှိ ENC-CEC တွေဆောင်ရွက်ပြီးတဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ မဆောင်ရွက်နိုင်သေးတဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ခွဲခြားဆွေးနွေးပြီး မဆောင်ရွက်နိုင်သေးတဲ့လုပ်ငန်းတွေကို နောင်တက်လာမည့် ENC-CEC အသစ်တွေက

ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားရန် ချမှတ်ပေးသွားရန် လိုပါသည်။ လက်ရှိဖြစ်ပေါ်တိုးတက်နေတဲ့ အခြေအနေများအပေါ် ဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြီး နောက်တက်လာမည့် ENC-CEC အသစ်မှ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သင့်တယ်ဆိုတာကိုလည်း ကြိုတင်ဆွေးနွေးချမှတ်သွားပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

ယခုလာမည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကို လက်ရှိ ENC-CEC က တိုက်ရိုက်ခေါ်ယူတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ညီလာခံရဲ့အစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲချမှတ်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ ညီလာခံရဲ့အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲချမှတ်ရာတွင် ညီလာခံနှင့် အံဝင်ဝှင်ကျဖြစ်အောင်ဆွေးနွေးချမှတ်ပေးရန် လိုပါတယ်။ လက်ရှိ ENC-CEC နှင့် အလုပ်အဖွဲ့တို့အနေဖြင့် ညီလာခံအောင်မြင်ပြီးဆုံးသည့်အထိ တာဝန်ယူသွားဖို့လိုအပ်ပါသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အခြေအနေများအပေါ် ပေါ်လစီများချမှတ်ဆွေးနွေးရာတွင် နအဖစစ်အစိုးရ၏ မတရားသဖြင့် အတည်ပြုခဲ့သည့် ၎င်းတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်မည့် နအဖ၏ ရွေးကောက်ပွဲတို့ကို ဆွေးနွေးသုံးသပ်ရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ နအဖမှ မတရားသဖြင့် အတည်ပြုခဲ့သည့် ၎င်းတို့၏ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပယ်ဖျက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းများကိုလည်း ဆွေးနွေးအဖြေရှာရန် လိုပါသည်။ နအဖမှ ၂၀၁၀ တွင်ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲကိုလည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သွားရန်လိုပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းများ ထိုရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ရသည့်တိုင် နအဖမှ မတရားသဖြင့်အတည်ပြုခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ဒီမိုကရေစီရရှိရေးနှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးတို့နှင့် လုံးဝဖီလာဆန့်ကျင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အတိုက်အခံအဖွဲ့အစည်းများ နအဖ၏ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်အရွေးမခံရေးအတွက် မိမိတို့မှ တိုက်တွန်းရန်လိုအပ်ပါသည်။ ပြည်တွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုများကိုလည်း မဲရုံသို့သွားရောက်မဲမပေးအတွက် ကြိုတင်စည်းရုံးထားရန်လည်း အလွန်လိုအပ်ပါသည်။ ဤ ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ချက်များအားလုံးကို စုစည်းပြီး နောင်တက်လာမည့် ENC-CEC အသစ်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ရေးအတွက် ချမှတ်ပေးထားရန် လိုအပ်ကြောင်း ပြောကြားရင်း နိဂုံးချုပ်ပါသည်။

ဆွေးနွေးချက်များ

ပထမနေ့အစည်းအဝေး အစီအစဉ် (၂) နှင့် (၃) တို့သည် တံခါးပိတ်ဆွေးနွေးရမည့်ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပါသဖြင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များနှင့် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် တံခါးပိတ်ဆွေးနွေးခဲ့ ကြပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁) ရခိုင်ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များကိစ္စ ဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံသို့ ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) မှပေးပို့သော ကိုယ်စားလှယ်များ တရားဝင်လက်ခံရေး၊ လက်မခံရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းဆုံးဖြတ်ပါသည်။

(က) သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခု မတ်လတွင် ထိုင်းနိုင်ငံ ချင်းမိုင်မြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော ANC အစည်းအဝေးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့ရှိ ANC ရုံးနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရှိ ANC ရုံးမှ တရားဝင်ကြောင်း ENC ရုံးသို့ အကြောင်းကြားလာသည့် အပြင် ကိုယ်စားလှယ်ရွေးချယ်ခြင်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသည် ENC သို့ ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်ရွေးချယ်ခြင်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့် ကိုက်ညီပါသဖြင့် — ထိုအစည်းအဝေးမှ ပေးပို့သောကိုယ်စားလှယ်များကို ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် တရားဝင်လက်ခံရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

- (ခ) ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) အနေဖြင့် ရခိုင်အမျိုးသားညီလာခံတရပ်ကို အမြန်ဆုံးခေါ်ယူကျင်းပပြီး၊ ထိုညီလာခံမှ အသစ်ရွေးချယ်တင်မြှောက်သော ကိုယ်စားလှယ်များကို ညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ ပေးပို့မည် ဆိုပါက၊ ENC အနေဖြင့် ရခိုင်ပြည်ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလက်ခံသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ဂ) ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) မှ ရခိုင်အမျိုးသားညီလာခံတရပ်ကို ခေါ်ယူကျင်းပပါက — ENC မှ ကိုယ်စားလှယ် (၂) ဦး အနည်းဆုံးတက်ရောက်ရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။
- (ဃ) ရခိုင်အမျိုးသားကောင်စီ (ANC) ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ENC ရုံးသို့ တရားဝင်အမြန်ဆုံးပေးပို့ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂) ကချင်ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များပေးပို့ခြင်းဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ်သက်သောဆုံးဖြတ်ချက်

ကချင်ပြည်နယ်မှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံသို့တက်ရောက်မည့် ကိုယ်စားလှယ်များကိစ္စရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီဝင်နှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းဆုံးဖြတ်သည်။

- (က) ကချင်ပြည်နယ်ကို ကိုယ်စားပြု၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံသို့တက်ရောက်ရန်ပေးပို့သော KNO, KNCD, KWAT နှင့် KIO မှ ကိုယ်စားလှယ်များကို ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် တရားဝင်လက်ခံရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ခ) ကချင်ပြည်နယ်အနေဖြင့် ကချင်ပြည်နယ်ညီလာခံတရပ်ကို ခေါ်ယူကျင်းပပြီး၊ ထို ညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ ကိုယ်စားလှယ်အသစ်များ ပြန်လည်ပေးပို့ပါက ENC အနေဖြင့် ထို ကိုယ်စားလှယ်အသစ်များကို တရားဝင်လက်ခံသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ ကိုယ်စားလှယ်များပေးပို့သောအခါ နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျောင်သားလူငယ်များနှင့် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ စုံညီစွာပါဝင်နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (ဂ) ကျင်းပမည့် ကချင်ပြည်နယ်ညီလာခံ (နာမည်ကို ကြိုက်သလိုခေါ်ယူနိုင်သည်) ကျင်းပသောအခါ ENC မှ ကိုယ်စားလှယ် အနည်းဆုံး (၂) ဦးပါဝင် တက်ရောက်ရန်ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသို့ တင်သွင်းမည့် အစီရင်ခံစာများကို ပြင်ဆင် ဖြည့်စွက်မှုများပြုလုပ်ပြီး အတည်ပြုပါသည်။

ဒုတိယနေ့အစည်းအဝေးတက်ရောက်သူများ။

- (၁) ခူထဲဘူးဖဲ ဥက္ကဋ္ဌ
- (၂) ဒုဝါဘောမ်ဝမ်လရော် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
- (၃) ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်မှုန်း အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
- (၄) စောဒေးဗစ်တော တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
- (၅) ဒုဝါမခေါ်ခွန်ဆာ ဘဏ္ဍာရေးမှူး

(၆)	ဦးအောင်ထွန်းစိန်	အဖွဲ့ဝင်
(၇)	စဝ်ဟန်ယောင်ဟေ့	အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၈)	ခွန်းမတ်ရ်ကိုဘန်	အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
(၉)	ဦးမောင်မောင်	အဖွဲ့ဝင်
(၁၀)	ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး	SSC တာဝန်ခံ
(၁၁)	ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥက္ကာ	CAC တာဝန်ခံ
(၁၂)	ညီညီလွင်	EDPC တာဝန်ခံ
(၁၃)	ဒေါက်တာ ရွှေခါးရ်	FAC တာဝန်ခံ
(၁၄)	ဒေါ်ရှယ်လီဆိုင်	IOC တာဝန်ခံ

ဆုံးဖြတ်ချက်များ

- (၁) သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင် နအဖစစ်အစိုးရမှ ခေါ်ယူကျင်းပမည့် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကို မည်သို့မည်ပုံ တုန့်ပြန်သင့်ကြောင်း — ညီလာခံတွင်ဆွေးနွေးတင်ပြပြီး၊ ညီလာခံ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရယူသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (၂) ENC-CEC မှ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ထားသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြု၍ ညီလာခံသို့တင်သွင်းရန်ဆုံးဖြတ်သည်။
- (၃) ENC ၏ ညီလာခံတွင် လက်ရှိ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ အစီရင်ခံစာများတင်သွင်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံကို အတည်ပြုပြဌာန်းသည်အထိ လက်ရှိဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီနှင့် လုပ်ငန်းကော်မတီများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ သင့်တော်သောသူများကို အလှည့်ကျရွေးချယ်ပြီး ညီလာခံသဘာပတိများအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအသစ်နှင့်အညီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ရာတွင် ဦးဆောင်ရန် ညီလာခံသို့တက်ရောက်လာသူများထဲမှ သင့်တော်သောပုဂ္ဂိုလ် (၃) ဦးကို ညီလာခံသဘာပတိအဖြစ် ရွေးချယ်ခန့်အပ်ရန်၊ ထိုညီလာခံမှ ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၊ သဘာပတိအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌများမှ ညီလာခံကို ဆက်လက်ဦးဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။
- (၄) လက်ရှိ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီနှင့် လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး၊ လာမည့် သက်တမ်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်အသီးသီးမှ ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း မရှိတော့သော ကိုယ်စားလှယ်များအနေဖြင့် — ညီလာခံ နောက်ဆုံးနေ့ကို ဆက်လက်တက်ရောက်ရန် မလိုအပ်တော့ကြောင်း နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ခရီးသွားလာရေးကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ခုထဲဘူဖဲ၏ နိဂုံးချုပ်မိန့်ခွန်း

တိုင်းရင်းသားရင်းသားခေါင်းဆောင်များခင်ဗျား —

ENC-CEC ၏ အဌမအကြိမ်မြောက် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တက်ရောက်လာသည့် CDC အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး တက်တက်ကြွကြွပါဝင်ဆွေးနွေးကြသည့်အတွက် အားရမိပါသည်။ ကျေးဇူးလည်းတင်ပါသည်။

ယခု ဆွေးနွေးချမှတ်ထားသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များအားလုံးသည် လာမည့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ၏ညီလာခံနှင့် လာမည့်သက်တမ်းတွင် အသစ်ရွေးချယ်တင်မြှောက်မည့် CEC များအတွက်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးပြီးလျှင် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံကို စတင်တော့မည်ဖြစ်သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက်သက်တမ်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ENC-CEC အဖွဲ့ဝင် များသည်လည်း ယခုလာမည့် ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်သက်တမ်းတွင် ကောင်စီဝင်များအဖြစ် မိမိတို့ပြည်နယ်မှ ရွေးချယ်စေလွှတ် ခြင်းခံရလျှင် ENC-CEC အဖွဲ့ဝင်အသစ်တွင် ဆက်လက်ပါဝင်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ထို့အတူ ENC-CEC အဖွဲ့ဝင်အသစ်တွင် မပါဝင်နိုင်သော်လည်း ENC ကိုဆက်လက်ထောက်ခံအားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ENC သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များအတွက် စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စုကြီးတည်ဆောက်ရေးကို ဦးဆောင်အကောင်အထည်ဖော်ပေးသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အဖွဲ့အစည်း တခု ဖြစ်ပါသည်။ စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကြီးတည်ဆောက်နိုင်ရေးသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်နယ်များအတွက် အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ယခုအခါ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် မိမိတို့၏ စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများကိုလွတ်လပ်စွာ ဖော်ထုတ်မြှင့်တင်နိုင်ခြင်းမရှိချေ။ တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များအနေနှင့်လည်း မိမိတို့ပြည်နယ်၏ သယံဇာတပစ္စည်းများကို လွတ်လပ်စွာဖော်ထုတ်ပြီး ပြည်နယ် သူပြည်နယ်သားများအကျိုးအတွက် အသုံးပြုနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ နအဖစစ်အစိုးရက မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများ ထိန်းသိမ်းရေးကို အစဉ်အမြဲပိတ်ပင်တားဆီးနေပါသည်။ ထို့အတူ ပြည်နယ်များ၏ သဘာဝသယံဇာတများကို စစ်အစိုးရနှင့် အပေါင်းအပါ ကုမ္ပဏီများကသာ ချယ်လှယ်သွေးစုပ်ထုတ်ယူနေလျက်ရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကြီးကို တည်ဆောက်နိုင်မှသာလျှင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများတို့၏ စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှု များကို လွတ်လပ်စွာဖော်ထုတ်မြှင့်တင်နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အနာဂတ်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများဆက်လက် ရှင်သန်တိုးတက်လာ နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ မြေပေါ်မြေအောက်သယံဇာတပစ္စည်းများကိုလည်း လွတ်လပ်စွာထုတ်ယူ၍ မိမိတို့ပြည်နယ်တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုလာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အတိုက်အခံဒီမိုကရေစီအင်အားစုများအနေနှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည် ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးကို ကြွေးကြော်နေပါသော်လည်း တကယ်တမ်း ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးအနည်းငယ်ရရှိလာပါက ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးကို မေ့ပျောက်သွား ဖွယ်ရာရှိနိုင်ပါသည်။ ဒီမိုကရေစီရရှိသည်နှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည် ထောင်စုစနစ် ချက်ချင်းပေါ်လာမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများလိုလားတောင့်တနေသော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက် ဆက်လက်တိုက်ပွဲ ဝင်ရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်အတွင်းရှိနေကြသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံးအနေဖြင့် စုစည်းစည်း၊ ညီညီညွတ် ညွတ်ဖြင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုစနစ်တည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်သွားကြရန်လိုအပ်ကြောင်း ပြောကြားရင်း နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ
Dr. Lian H. Sakhong
General Secretary
Ethnic Nationalities Council

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)
ဒုတိယသက်တမ်း

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ ပထမအကြိမ် သုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်များ
သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၉) ရက်

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁)

ENC ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာဌာန တာဝန်ခံအဖြစ် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒူဝါမခေါ်ခွန်ဆာမှ လာမည့်သက်တမ်း ကာလတွင် ဆက်လက်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၂)

ENC နိုင်ငံတကာရေးရာဌာန တာဝန်ခံအဖြစ် ENC တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ဒေါက်တာရွှေခါးရီမှ လာမည့်သက်တမ်း ကာလတွင် ဆက်လက်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၃)

ENC-SSC တာဝန်ခံအဖြစ် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ စောထူးထူးလေးမှ လာမည့်သက်တမ်းကာလတွင် ဆက်လက်တာဝန်ယူဆောင်ရွက် သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၄)

Civilian Protection လုပ်ငန်းအား ENC မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးဌာနအောက်တွင် ထားရှိသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၅)

ENC ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်းမှုန်းမှ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၆)

မဟာမိတ်ရေးရာလုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဖွဲ့တာဝန်ခံအဖြစ် ENC တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး (၁) စောဒေးဗစ်တောအား ရွေးချယ် တာဝန်ပေးအပ်ပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၇)

ENC သတင်းနှင့် ပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းကို အစပျိုးဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ENC အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ကို ရွေးချယ်တာဝန် ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၈)

ENC မူဝါဒရေးရာသုတေသနဌာနတာဝန်ခံအဖြစ် ENC ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာဆလိုင်းလျန်းမှုန်းကို ရွေးချယ်တာဝန် ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၉)

လူထုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများ (Civil Society) ဖွဲ့စည်းထူထောင်ရေးဆိုင်ရာ ပညာပေးရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့ တာဝန်ခံအဖြစ် နော်ထူးဖော်ကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၀)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအဖွဲ့ တာဝန်ခံအဖြစ် နော်ထူးဖော်ကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၁)

ENC ၏ The Humanitarian Crisis and International Aid to the Union of Burma လုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ ဆလိုင်းလျန်းမှုန်းနှင့် တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့တို့မှ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး လာမည့် ENC ဗဟို အလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီသုံးလပတ်ပုံမှန်အစည်းအဝေးသို့ ပြန်လည်တင်ပြသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ (မှတ်ချက် ။ ။ ကြားကာလအတွင်း၌ ဆောင်ရွက်သွားသင့်သည့်လုပ်ငန်းများကို လိုအပ်လျှင်လိုအပ်သလို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားရန်။)

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၂)

ဖက်ဒရယ်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ FCDCC နှင့်လုပ်ငန်းပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန် လိုပါက ENC – ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာဌာနမှ ဆက်သွယ်လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၃)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းဌာနအသီးသီးမှ တနှစ်တာအတွင်းလုပ်ဆောင်သွားမည့် လုပ်ငန်းစီမံချက် အစီအစဉ်များ (Work Plans) ကို ပြင်ဆင်ရေးသားပြီး သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၂၆-၂၈) ရက်နေ့တွင် လုပ်ဆောင်မည့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲသို့ တင်ပြသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၄)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုဌာနချုပ်ရုံး လုပ်ငန်းစီမံခန့်ခွဲရေးလုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့မှနေ၍ သင့်တော်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အားတာဝန်ပေးအပ်ရန်အတွက် လိုအပ်လျှင်လိုအပ်သလို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက် (၁၅)

လာမည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဒုတိယသက်တမ်း ဒုတိယအကြိမ် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ သုံးလပတ်ပုံမှန် အစည်းအဝေးကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ (၃၀-၃၁) ရက်နေ့များတွင် ကျင်းပလုပ်ဆောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ

အတည်ပြုသူ

နာမီးရံယံ

ခူထူးဖဲ

ရုံးအဖွဲ့

ဥက္ကဋ္ဌ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ပဉ္စမအကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှ
အတည်ပြုပြဌာန်းလိုက်သော

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
၏
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

ပဉ္စပဒါကြိမ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှ
အတည်ပြုပြဌာန်းလိုက်သော
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ၏
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

နိဒါန်း (Preamble)

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်ကြသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ နေထိုင်ရာဒေသ ကွဲပြားခြားနားကြသည့်အလျောက် ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံ အစရှိသည်တို့မှာလည်း မတူကွဲပြား ခြားနားကြသည်။ ထိုသို့သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းများကို ပြန်ပြောင်းကြည့်မည်ဆိုလျှင်လည်း ကိုယ့်ရပ်ကိုယ် ဒေသကို ကိုယ်စိုးကိုယ်နန်း ကိုယ်ကြွန်းနှင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီမံအုပ်ချုပ်နေထိုင်လာခဲ့ကြသော လူမျိုးများ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိကြရမည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းတပါးသားလူမျိုးခြားများ မဆိုထားဘိ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်းဖြစ်စေကာမူ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ်ဒေသကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာပါက သည်းမခံ၊ ခွင့်မလွှတ် အသက်သွေးချွေးပေး၍ ခုခံကာကွယ်ခဲ့ကြသည်ကိုတွေ့ရှိ ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့၏ နယ်ချဲ့ကျူးကျော်မှုကိုလည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးတို့သည် ဆယ်စုနှစ်နှင့်ချီပြီး ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့ကြသော်လည်း လက်နက်အင်အားမမျှသဖြင့် နောက်ဆုံး အားမတန်မာန်လျှော့ လက်နက်ချ အရှုံးပေး ခဲ့ရလေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး ဗြိတိသျှအစိုးရက လွတ်လပ်ရေးပေးမည့်အချိန်အခါတွင် သီးခြားလွတ်လပ်ရေးရယူရန် အခွင့်အရေး ရှိသော်လည်း ထိုစဉ်က မြန်မာပြည်အစိုးရအဖွဲ့ အကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကတိစကားများနှင့်ပင်လုံစာချုပ်တို့အရ သီးခြားလွတ်လပ်သည့်သမ္မတနိုင်ငံများ ထူထောင်ရေးအစီအစဉ်များကိုစွန့်လွှတ်လျက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနှင့် ဗမာလူမျိုး တို့အကြား နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတို့အရ တန်းတူရည်တူရှိသည့် မိမိကံကြမ္မာကို မိမိလွတ်လပ်စွာ စီမံဖန်တီးပိုင်ခွင့်ရှိ သော ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ပြည်ထောင်စုကြီးကိုတည်ထောင်ရန် သဘောတူညီမှုကိုရယူလျက် ဗမာလူမျိုးတို့နှင့် အတူ လွတ်လပ်ရေးကို အတူတကွ ရယူခဲ့ကြပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများကျဆုံးပြီးနောက် တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည်တည်ထောင်သည့်အခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးများသဘောတူညီခဲ့ကြသည့် ကတိစကားများအတိုင်း ဖြစ်လာတော့ပဲ ပြည်ထောင်စုအမည်ခံ တပြည်ထောင်စနစ်ကျင့်သုံးသည့်နိုင်ငံ ဖြစ်လာခဲ့ရပေတော့သည်။ ထို့ထက်မက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများပျောက်ပြီး ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုလွှမ်းမိုးကာ ဗမာလူမျိုးများဖြစ်လာရေး ကို စနစ်တကျနိုင်ငံ၏အာဏာကို ရယူကာ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နေသည်ကို ယနေ့ထက်တိုင် တွေ့ရှိနေရပေသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအနေဖြင့် ဆုံးရှုံးနစ်နာနေသော မိမိတို့၏အခွင့်အရေးများဖြစ်သည့် အမျိုးသားရေးတန်းတူမှု၊ အမျိုးသား ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်တို့ ပြန်လည်ရရှိပြီး ထာဝရတည်ရှိရေးမှာ လွတ်လပ်မှု၊ တန်းတူမှု၊ တရားမျှတမှုတို့ကို ဦးထိပ်ထားသော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကို တည်ဆောက်နိုင်မှသာဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ထိုရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးတို့သည် လက်နက်စွဲကိုင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၆၀) နီးပါးခန့်ရှိပြီဖြစ်ပြီး ပြည်သူလူထု မှာလည်း စစ်၏အနိဋ္ဌာရုံများကို နေ့တိုင်း တွေ့ကြုံခံစား နေကြရပေသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ပြဿနာများမှာ နိုင်ငံရေးပြဿနာများသာဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံရေးပြဿနာကို နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းအရ ဖြေရှင်းရမည်။ နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းအရဖြေရှင်းသည်ဆိုရာ၌ ၁၉၉၄ ခုနှစ် မှစ၍ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကြီးက ဆုံးဖြတ်အတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်အစိုးရ၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်သည့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် တိုင်းရင်းသားအင်အားစုတို့ သုံးဦးသုံးဖလှယ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာကြရန်ဆိုသည့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဖြေရှင်းရေးမူ” ကို မဟာဗျူဟာအဖြစ် လက်ခံကျင့်သုံး ရမည်ဟု အလေးအနက် ယုံကြည်ပေသည်။

ထိုသို့ယုံကြည်သည့်အတိုင်း သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးနှင့် ထိုသို့ဖြစ်မြောက်သည့်အခါ မိမိတို့တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများအနေဖြင့် စုစည်းစည်းပါဝင်ဆွေးနွေးအဖြေရှာနိုင်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သင့်သည့်အတွက် တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များ ကို အခြေပြုဖွဲ့စည်းသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့ရပေသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏အန္တိမရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်သော စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဖြေရှင်းရေးမူ” ကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြည်နယ်များကိုအခြေခံ ဆောင်ရွက်ရာတွင် စည်းစနစ်ကျကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ရေး အတွက် ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ရေးဆွဲအတည်ပြုပြဌာန်းလိုက်သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

အခန်း (၁)

အမည်၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ မဟာဗျူဟာ

ပုဒ်မ (၁)အမည်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

ပုဒ်မ (၂)ရည်ရွယ်ချက်များ

- (၁) စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုထူထောင်ရေး
- (၂) အမျိုးသားတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေး
- (၃) ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်ထူထောင်ရေး နှင့်
- (၄) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေး

ပုဒ်မ (၃)မဟာဗျူဟာ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မဟာဗျူဟာသည် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာ ဖြေရှင်းရေးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ၁၉၉၄ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ဖြင့်ဖြေရှင်းရမည်ဟူသော “မူ” ပင်ဖြစ်သည်။

အခန်း (၂)

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံမူ

ပုဒ်မ (၄) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံမူ

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံမူသည် စစ်မှန်သောပြည်ထောင်စုစနစ်နှင့်အညီ ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားပြည်နယ်များကို အခြေခံ၍ဖွဲ့စည်းရမည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီတွင် ပါဝင်ကြသော အမျိုးသားပြည်နယ်များသည် နိုင်ငံရေးအရတန်းတူရည်တူအခွင့် အရေးရှိကြသည်။

အခန်း (၃)

ဖွဲ့စည်းပုံအဆင့်ဆင့်

ပုဒ်မ (၅)ဖွဲ့စည်းပုံ

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီကို ရှိရင်းစွဲအမျိုးသားပြည်နယ်များဖြစ်ကြသည့် ကချင်၊ ကရင်၊ ကရင်နီ၊ ချင်း၊ မွန်၊ ရခိုင်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံ

ပုဒ်မ (၆) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံ

- (က) (၁) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံကို အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားပြည်နယ်အသီးသီးက တူညီသောဦးရေဖြင့် စေလွှတ်သည့် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ကျင်းပရမည်။
 - (၂) ပြည်နယ်တစ်ခုမှ ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ဦးစီပေးပို့ကြရမည်။ ယင်း ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ဦးတွင် အမျိုးသမီးနှင့် လူငယ်ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်ရမည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အမြင့်ဆုံးအာဏာပိုင် ဖြစ်သည်။
- (ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသည် အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားပြည်နယ်အသီးသီးက လျာထားပေးပို့သည့် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီနှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းရမည်။
- (ဃ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်များ၊ မူဝါဒ၊ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာများနှင့် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များကို ချမှတ်ရမည်။

ပုဒ်မ (၇) သက်တမ်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံကို (၃) နှစ်လျှင် တကြိမ်ကျင်းပရမည်။

အရေးပေါ်ညီလာခံ

ပုဒ်မ (၈) အရေးပေါ်ညီလာခံ

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည် အခြေအနေအရ လိုအပ်သည်ဟုယူဆပါက ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ သဘောတူညီချက်ဖြင့် အရေးပေါ်ညီလာခံကို ခေါ်ယူကျင်းပနိုင်သည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ တက်ရောက်မှသာ အရေးပေါ် ညီလာခံအထမြောက်စေရမည်။
- (ဂ) အရေးပေါ်ညီလာခံ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်ရာတွင် အရေးပေါ် ညီလာခံသို့တက်ရောက်လာသော ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသဘောတူညီချက်ကို ရယူဆုံးဖြတ်ရမည်။

ကောင်စီ

ပုဒ်မ (၉) အမြင့်ဆုံးအာဏာပိုင်အဖွဲ့

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် အမြင့်ဆုံးအာဏာပိုင်အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံကို တာဝန်ခံရမည်။

ပုဒ်မ (၁၀) ကောင်စီဖွဲ့စည်းခြင်း

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီကို ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသို့ လျာထားပေးပို့သည့် ပြည်နယ်ညီလာခံကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ထဲမှ (၇) ဦးစီဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။
- (ခ) ယင်း ကောင်စီဝင် (၇) ဦးတွင် အမျိုးသမီးနှင့် လူငယ်ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်ရမည်။

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ

ပုဒ်မ (၁၁) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီကို ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသို့ လျာထားပေးပို့သော ကောင်စီဝင် (၇) ဦးထဲမှ (၃) ဦးစီဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် တနှစ်တခါကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေး တခုနှင့်တခုအကြား အမြင့်ဆုံးအာဏာပိုင်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ပုဒ်မ (၁၂) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဖွဲ့စည်းခြင်း

- (က) (၁) ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီတွင်ပါဝင်ရန် လျာထားပေးပို့သော ကိုယ်စားလှယ် (၃) ဦးထဲမှ (၁) ဦးစီဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ သဘာပတိအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရမည်။
- (၂) ပြည်နယ် (၇) ခုမှ (၁) ဦးကျစီဖြင့် တန်းတူရည်တူဖွဲ့စည်းသော သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် (၇) ဦးအနက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ (၂) ဦး ပေါင်း (၃) ဦးသည် အလှည့်ကျတာဝန်ယူထမ်းဆောင်ကြရမည်။ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် ဥက္ကဋ္ဌ (၃) ဦး၏ အလှည့်ကျတာဝန်ယူထမ်းဆောင်မှုကို (တစ်) နှစ်တကြိမ်လဲလှယ်ပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုချက်ရယူစေရမည်။
- (၃) ပြည်နယ်အသီးသီးမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသည် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီတွင်ပါဝင်ရန် လျာထားပေးပို့သော ကိုယ်စားလှယ် (၃) ဦးထဲမှ သဘာပတိအဖွဲ့ရွေးချယ်ပြီးနောက် ကျန်ရှိသည့် ကိုယ်စားလှယ် (၂) ဦးစီဖြင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့နှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များကို ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ် စေရမည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီကို အောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းသည်။
 - (၁) သဘာပတိအဖွဲ့
 - ဥက္ကဋ္ဌ (၁) ဦး
 - ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ (၂) ဦး
 - သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် (၄) ဦး
 - (၂) အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့
 - အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး (၁) ဦး
 - တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး (၂) ဦး
 - (၃) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဖွဲ့ဝင် (၁၁) ဦး

ပုဒ်မ (၁၃) အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် သင့်လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်များကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သင့်တော်သည့်ဦးရေဖြင့် တာဝန်ပေးခန့်အပ်နိုင်သည်။
- (ခ) ယင်းသို့ ရွေးချယ်ခန့်အပ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းကို အနီးကပ်ဆုံးတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးသို့ တင်ပြပြီးအတည်ပြုချက်ရယူရမည်။

ပုဒ်မ (၁၄) ပုံမှန်အစည်းအဝေး

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီဝင်များ စုံညီစွာတက်ရောက်သော နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးကို တနှစ်တကြိမ် ကျင်းပရမည်။
- (ခ) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် (၁) နှစ်လျှင် တကြိမ်ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးနှင့် (၂) နှစ်လျှင် တကြိမ်ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံကို ခေါ်ယူကျင်းပပေးရမည်။
- (ဂ) ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် (၁) နှစ်တာအတွင်း မိမိတို့၏လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ပုံမှန်အစည်းအဝေးသို့၎င်း၊ (၂) နှစ်တကြိမ်ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံသို့၎င်း အစီရင်ခံ တင်ပြရမည်။

ပုဒ်မ (၁၅) သက်တမ်း

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီနှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ သက်တမ်းသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသက်တမ်းနှင့် အညီဖြစ်စေရမည်။

အခန်း (၄)

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်များ

ပုဒ်မ (၁၆) သဘာပတိအဖွဲ့ (ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌများနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ)

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ သဘာပတိအဖွဲ့သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မူဝါဒရေးရာကို စုပေါင်းတာဝန်ခံသည်။
- (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသဘာပတိအဖွဲ့၏ အလှည့်ကျ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌများသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မူဝါဒရေးရာတွင် တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်သည်။
- (ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ သဘာပတိအဖွဲ့သည် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့၊ အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ရေးရာဌာနများကို အနီးကပ်ကြီးကြပ်တာဝန်ပေးရမည်။

ပုဒ်မ (၁၇) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးများ (အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်)

- (က) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာတွင် တာဝန်အရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။
- (ခ) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးနှင့် တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးများသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်မှုများကို စုပေါင်းတာဝန်ခံကြရမည်။

အခန်း (၅)

လုပ်ငန်းဌာနများဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် တာဝန်ခံများရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း

ပုဒ်မ (၁၈) လုပ်ငန်းဌာနများဖွဲ့စည်းခြင်း

(က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီက တိုက်ရိုက်ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် အောက်ပါ လုပ်ငန်းဌာနများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

- (၁) နိုင်ငံတကာလုပ်ငန်းဌာန
- (၂) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေလုပ်ငန်းဌာန
- (၃) မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးလုပ်ငန်းဌာန

(ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီသည် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပါက လုပ်ငန်းဌာနများကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်။ (သို့မဟုတ်) ယင်းတိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းထားသောဌာနများကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

ပုဒ်မ (၁၉) တာဝန်ခံများရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း

(က) လုပ်ငန်းဌာနတာဝန်ခံများကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီဝင်များနှင့် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီများထဲမှ သင့်တော်သောပုဂ္ဂိုလ်များကို ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီက တိုက်ရိုက်တာဝန်ပေးအပ်ရမည်။

(ခ) တာဝန်ခံများကို သက်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းဌာန၏ အတွင်းရေးမှူးများဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

ပုဒ်မ (၂၀) သက်တမ်း

လုပ်ငန်းဌာနများ၏သက်တမ်းသည် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏သက်တမ်းနှင့် အညီဖြစ်သည်။

အခန်း (၆)

ညီလာခံ၊ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးနှင့် ပုံမှန်အစည်းအဝေးအထမြောက်ခြင်း

ပုဒ်မ (၂၁) အစည်းအဝေးအထမြောက်ခြင်း

(က) သုံးနှစ်လျှင် တကြိမ်ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြသော အမျိုးသားပြည်နယ်အသီးသီးမှ စေလွှတ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ အပြင် အနည်းဆုံး (၅) ပြည်နယ် တက်ရောက်ပါက အထမြောက်သည်။

(ခ) တနှစ်လျှင်တကြိမ်ကျင်းပသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီပုံမှန်အစည်းအဝေးသည် ကောင်စီဝင် သုံးပုံနှစ်ပုံ တက်ရောက်ပါက အထမြောက်သည်။

(ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ၏ ပုံမှန်အစည်းအဝေးများသည် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင် သုံးပုံနှစ်ပုံတက်ရောက်ပါက အထမြောက်သည်။

အခန်း (၇)

ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

ပုဒ်မ (၂၂) ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

(က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အဖွဲ့ဝင်အမျိုးသားပြည်နယ်များတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေး ရည်ရွယ်ချက်၊ မူဝါဒ၊ မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာနှင့် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသားပြည်နယ်များတွင် ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ (State Coordinating Body) များ ကိုဖွဲ့စည်းရမည်။ ယင်းကို မိမိတို့၏ပြည်နယ်အခြေအနေအလျောက် ပြည်နယ်ကောင်စီ (သို့တည်းမဟုတ်) အမျိုးသား ကောင်စီ (သို့တည်းမဟုတ်) ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ (State Coordinating Body) စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုနိုင်သည်။

(ခ) ပြည်နယ်ကောင်စီများကို သက်ဆိုင်ရာ အမျိုးသားပြည်နယ်ညီလာခံများက ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်ရမည်။

ပုဒ်မ (၂၃) ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ

သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသားပြည်နယ်ညီလာခံများကို သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသားပြည်နယ်များ၏ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျောင်းသားလူငယ်အဖွဲ့အစည်းများ၊ အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူထုကိုယ်စားပြုလူ့အဖွဲ့အစည်းများမှစေလွှတ်သော ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ခေါ်ယူကျင်းပရမည်။

ပုဒ်မ (၂၄) ကိုယ်စားလှယ်များရွေးချယ်စေလွှတ်ခြင်း

သက်ဆိုင်ရာအမျိုးသားပြည်နယ်ညီလာခံများမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသို့ ကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ဦးကို ရွေးချယ်စေလွှတ်ရမည်။ ထိုသို့ရွေးချယ်စေလွှတ်သည့် ကိုယ်စားလှယ် (၁၀) ဦးထဲမှ (၇) ဦးကို ကောင်စီဝင်အဖြစ်၎င်း၊ ကောင်စီဝင် (၇) ဦးထဲမှ (၃) ဦးကို ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီတွင်၎င်း အသီးသီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် တပါတည်း ရွေးချယ်စေလွှတ်ရမည်။

ပုဒ်မ (၂၅) ဖွဲ့စည်းပုံ

(က) အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဆင့်ဆင့်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့စည်းနိုင်မည်။

(၁) ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌများ

(၂) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး နှင့် တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးများ

(၃) အဖွဲ့ဝင်များ

(ခ) သက်ဆိုင်ရာကောင်စီအဆင့်ဆင့်သည် မိမိတို့၏ နယ်မြေအခြေအနေ၊ လုပ်ငန်းအခြေအနေများအရ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ၏ အရေအတွက်ကို လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်သည်။

ပုဒ်မ (၂၆) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံစည်းမျဉ်းဥပဒေများပြဋ္ဌာန်းပိုင်ခွင့်

သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ (State Coordinating Body) များသည် မိမိပြည်နယ်၏ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံစည်းမျဉ်းဥပဒေများကို ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိစေပဲ ရေးဆွဲနိုင်သည်။

အခန်း (၈)

စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် အရေးယူခြင်း

ပုဒ်မ (၂၇) စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် အရေးယူခြင်း

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ကောင်စီဝင်များသည်၎င်း၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များသည်၎င်း၊ လုပ်ငန်းဌာနများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အတွင်းရေးမှူးများနှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည်၎င်း၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်များ၊ အခြေခံမူဝါဒလမ်းစဉ်များနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆန့်ကျင်သောလုပ်ရပ်များ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ပေးအပ်ထားသောတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရန် အကြောင်းမဲ့တမင်တကာပျက်ကွက်ခြင်း၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာများကို အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ခြင်း၊ ဘဏ္ဍာငွေ အလွဲသုံးစားပြုခြင်း၊ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားခြင်း စသည့် မသမာလုပ်ရပ်များကို တိကျခိုင်မာသော အထောက်အထားများ တွေ့ရှိရပါက ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ သဘောတူညီချက်ဖြင့် သတိပေးခြင်း၊ တာဝန်မှ ရပ်စဲခြင်း၊ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်း၊ ထုတ်ပယ်ခြင်းဖြင့် အရေးယူနိုင်သည်။
- (ခ) ရန်သူထံ လက်နက်ချ အညံ့ခံခြင်း၊ ကွယ်လွန်တိမ်းပါးသွားခြင်း၊ အခြား အကြောင်းခြင်းရာတရပ်ရပ်ကြောင့် တာဝန်ဆက်လက် ထမ်းဆောင်ရန်အခက်အခဲရှိကြောင်း တင်ပြလာခြင်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသဘောတူညီချက်ဖြင့် ရန်သူထံလက်နက်ချအညံ့ခံသည့် ပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထုတ်ပယ်ခြင်း၊ ကွယ်လွန်သူများ၏ နာမည်စာရင်းကို ပယ်ဖျက်ခြင်းနှင့် တာဝန်ဆက်လက်ထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိသူများကို ရပ်နားခွင့်ပြုခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ ထုတ်ပယ်ခြင်း၊ ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ရပ်နားခွင့်ပြုခြင်းခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နေရာများတွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့များက ရွေးချယ်ပေးပို့သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် အစားထိုးခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

အခန်း (၉)

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် ပယ်ဖျက်ခြင်း

ပုဒ်မ (၂၈) ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် ပယ်ဖျက်ခြင်း

- (က) ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အောက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့ပြုရန် လိုအပ်လာပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံတွင် ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံ ကျော်ထောက်ခံသဘောတူညီမှုကို ရရှိစေရမည်။
- ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အခန်း (၁)၊ (၂) နှင့် (၃) ပါ ပုဒ်မ (၅)၊ (၆)(က)(၁)၊ (ခ)(ဂ)(ဃ)၊ ပုဒ်မ (၇)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃) (၁၄)၊ (၁၅)၊ အခန်း (၄) ပုဒ်မ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)(က)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ အခန်း (၆) ပုဒ်မ (၂၁)၊ အခန်း (၇) ပုဒ်မ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ အခန်း (၈) ပုဒ်မ (၂၇) နှင့် အခန်း (၉) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ။
- (ခ) ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အောက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့ပြုရန် လိုအပ်လာပါက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီဗဟိုကော်မတီ၏ ပုံမှန်အစည်းအဝေးတွင် တက်ရောက်လာသည့် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသဘောတူညီမှုကို ရရှိစေရမည်။ ထိုပြင်ဆင်ချက်များကို အနီးကပ်ဆုံး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံသို့ တင်ပြ၍အတည်ပြုချက်ရယူစေရမည်။
- ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အခန်း (၃) ပုဒ်မ (၆)(က)(၂)၊ ပုဒ်မ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၂၄) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ။
- (ဂ) ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အောက်ဖော်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းနှင့် ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့ပြုရန် လိုအပ်လာပါက ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်လာသည့် ကော်မတီဝင်များ အားလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသဘောတူညီမှုကို ရရှိစေရမည်။ ထိုပြင်ဆင်ချက်များကို အနီးကပ်ဆုံး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ကောင်စီအစည်းအဝေးသို့ တင်ပြ၍အတည်ပြုချက်ရယူစေရမည်။
- ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ အခန်း (၅) ပုဒ်မ (၁၈)(ခ) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ။

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံမှ
အတည်ပြုသော
ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံမှ အတည်ပြုသော

ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ

(၁) စစ်ရေးနှင့် မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အပြန်အလှန်ပူးပေါင်း၍ စစ်ရေးနှင့် မဟာဗျူဟာလုပ်ငန်းများကို ရှေ့ဆောင်ရွက်သွားရန်ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်ကျင်းပခဲ့သော မဟာဗျူဟာနှီးနှောဖလှယ်ပွဲဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဆောင်ရွက်အကောင်အထည်ဖော်လျက်ရှိနေသော Population Protection (or) Civilian Protection လုပ်ငန်းအပေါ်အခြေခံ၍ ဆထက်ထမ်းပိုးအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

(၂) ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများကို မဟာမိတ်အင်အားစုများနှင့် လက်တွဲ၍ ဆထက်ထမ်းပိုးဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် —

- (က) ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့နှင့် ပြည်နယ်ကောင်စီများအောက်တွင် ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေသော ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများနှင့် အချိတ်အဆက်မိမိ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန်၊
- (ခ) ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် လူထုပညာပေးလုပ်ငန်း၊ ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးပါတီများအတွင်း စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းနှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်သင်တန်းများ (ဥပမာ — ဖက်ဒရယ်ပညာပေးလုပ်ငန်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာပညာပေးလုပ်ငန်းများ ...) ကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ရန်၊
- (ဂ) ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများကို အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ထဲမှ သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များထဲမှ သော်လည်းကောင်း သင့်တော်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် အနည်းဆုံး (၁) ဦးမှ အများဆုံး (၃) ဦးအထိ တာဝန်ပေးအပ်ရန်၊

(၃) ပြန်ကြားရေးနှင့် သတင်းဖြန့်ချိရေးဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် ပြန်ကြားရေးနှင့် သတင်းဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်းများကို အရှိန်အဟုန်မြှင့်တင်ဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် —

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးနှင့် ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ သတင်းမီဒီယာဌာနများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားရန်၊
- (ခ) ထိုသို့ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအသီးသီးနှင့် ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ သတင်းမီဒီယာဌာနများနှင့် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲ (ဝါ) နှီးနှောဖလှယ်ပွဲများ ကျင်းပသွားရန်၊
- (ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ပြန်ကြားရေးနှင့် စည်းရုံးရေးဌာနမှ ထုတ်ဝေသည့် “တန်းတူရေးစာစောင်” ကို အားဖြည့်၍ အဆင့်မြှင့်စာစောင်အဖြစ် ထုတ်ဝေနိုင်ရေး၊ ENC Infor မှ နေ့စဉ်ဖြန့်ချိသည့်သတင်းများကို သာမန်ထပ်ဆင့်ဖြန့်ချိရေးအဆင့်မှ မိမိတို့မူပိုင်သတင်းထုတ်ပြန်နိုင်ရေးအဆင့်အထိ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သွားရန်၊
- (ဃ) ထိုလုပ်ငန်းများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် တတ်သိပညာရှင် (Professional) အဆင့်ရှိ မီဒီယာသမားများကို မွေးထုတ်သွားရန်၊

(၄) မူဝါဒရေးရာသုတေသနဌာနဖွင့်လှစ်ရေးဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ သဘာပတိအဖွဲ့ဦးဆောင်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် မူဝါဒရေးရာသုတေသနဌာနတစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်ရန်၊
- (ခ) ထို မူဝါဒရေးရာသုတေသနဌာနကို ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌများထဲမှသော်လည်းကောင်း၊ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များထဲမှသော်လည်းကောင်း၊ သင့်တော်သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးကို သော်လည်းကောင်း ဌာနတာဝန်ခံအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန်၊

(၅) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာဌာန၏ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်

- (က) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းဌာနအနေဖြင့် ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းသာမက၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းများကို ပူးတွဲတာဝန်ယူဆောင်ရွက်သွားရန်၊
- (ခ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်းဌာနအနေဖြင့် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲခြင်းနှင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) များရေးဆွဲခြင်းသာမက၊ ဖက်ဒရယ်ပညာပေးရေးလုပ်ငန်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပညာပေးရေး ဆိုင်ရာသင်တန်းများကို ဦးစားပေးပြီး ပြည်နယ် (၇) ခုမှ ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့များနှင့် ပူးတွဲလုပ်ဆောင်သွားရန်၊

(၆) လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာဌာနဖွင့်လှစ်ရေးဆုံးဖြတ်ချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ဆထက်ထမ်းပိုး ပိုမိုဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် —

- (က) ပြည်နယ်အသီးသီး လူမျိုးအသီးသီးတွင် ဖွဲ့စည်းထားသော လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်း၍ လူ့အခွင့်အရေးပညာပေးသင်တန်းများ၊ နာအစစ်အစိုးရ၏ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှု သတင်းအချက်အလက်များ စုဆောင်းခြင်းကို အားဖြည့်ဆောင်ရွက်သွားရန်၊
- (ခ) လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာဌာနကို ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များထဲမှသော်လည်းကောင်း၊ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့များထဲမှ သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များထဲမှ သော်လည်းကောင်း သင့်တော်သောပုဂ္ဂိုလ်အနည်းဆုံး (၁) ဦးမှ အများဆုံး (၃) ဦးကို တာဝန်ပေးအပ်ရန်၊

(၇) လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့် အကူအညီပေးရေး (Humanitarian Aid) ဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလတွင်ကျင်းပခဲ့သော စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေသော “လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့် အကူအညီပေးရေး” ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများကို ဆထက်ထမ်းပိုးဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက်—

- (က) ပြည်နယ်အသီးသီး၊ လူမျိုးအသီးသီးမှ ဖွဲ့စည်းထားပြီးသော လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့် အကူအညီပေးရေးအဖွဲ့များ နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကို ပြုလုပ်သွားရန်၊
- (ခ) လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့်အကူအညီပေးရေးအဖွဲ့ မရှိသေးသော ပြည်နယ်များအနေဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်ကောင်စီ (၀၁) ပြည်နယ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့များအောက်တွင် လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့်အကူအညီပေးရေးကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းသွားကြရန် တိုက်တွန်းမည်။

(ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လူသားချင်းစာနာထောက်ထားသည့်အကူအညီပေးရေး “လုပ်ငန်းအဖွဲ့” ကို ကြီးကြပ်ဦးဆောင်ရန် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ထဲမှ သော်လည်းကောင်း၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင် များထဲမှ သော်လည်းကောင်း သင်တော်သော ပုဂ္ဂိုလ် (၁) ဦးမှ (၃) ဦးအထိ တာဝန်ပေးအပ်ရန်၊

(၈) သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင် နအဖစစ်အစိုးရ ကျင်းပသွားမည့် ရွေးကောက်ပွဲအပေါ် သဘောထားထုတ်ပြန်ခြင်း

သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် နအဖကဦးဆောင်ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ကောင်စီ၏ သဘောထားကို ညီလာခံမှ ထုတ်ပြန်သွားရန်၊ ယင်းသဘောထားထုတ်ပြန်ချက်ပါ အချက်အလက်များကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ မူဝါဒသဘောထားအဖြစ် လက်ခံကျင့်သုံးသွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

(၉) ENC ၏ ညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်မှု ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ် —

ENC သည် တပြည်လုံးအတိုင်းအတာဆောင်သော (သို့မဟုတ်) ပြည်ထောင်စုကြီးတခုလုံးအတွက် ကိုယ်စားပြုသော လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများနှင့် စစ်မှန်သည့် ညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အကြောင်းရင်းခံများမှာ —

- (၁) စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုထူထောင်နိုင်ရန်၊
- (၂) ဘုံရန်သူစစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို စုပေါင်းကာကွယ်ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်သွားနိုင်ရန်၊
- (၃) ဖက်ဒရယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊
- (၄) ပြည်တွင်းလုပ်ငန်း၊ လူထုပညာပေးရေးလုပ်ငန်းများတွင် တပြေးညီပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊
- (၅) ပြည်ထောင်စုတဝှမ်းလုံးရှိ ပြည်သူအားလုံးအတွက် ပြတ်သားခိုင်မာသော နိုင်ငံရေးဦးဆောင်မှုတရပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် စုဖွဲ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် တို့ဖြစ်သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံမှ
 တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ပဉ္စမသက်တမ်းတွင်
 တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရွေးချယ်တင်မြှောက်သည့်
 ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်များ

သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များ

ဥက္ကဋ္ဌ	ခူထဲဘူးဖဲ
ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ	စောထူးထူးလေး
ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ	ဒေါက်တာ ဆလှိုင်းလျန်မှုန်း
အဖွဲ့ဝင်	ဒေါက်တာ ခင်မောင်
အဖွဲ့ဝင်	ဒူဝါ ဘောမ်ဝမ်လရော်
အဖွဲ့ဝင်	နိုင်စံထွန်း

အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး	ဒူဝါ မခေါ်ခွန်ဆာ
တွဲဖက် အတွင်းရေးမှူး (၁)	စောဒေးဗစ်တော
တွဲဖက် အတွင်းရေးမှူး (၂)	ဒေါက်တာ ရွှေခါးရံ

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များ

- (၁) ခိုင်စံလင်း
- (၂) ထွန်းဇော်
- (၃) ပူထန်လျန်းပေါင်
- (၄) လင်ဒါလထော်
- (၅) နော်ထူးဖော
- (၆) ခူရီမာန်ထူး
- (၇) ခူအောဘယ်တို့ဒ်
- (၈) မာမ်သိဃီ

အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ

- (၁) ခွန်းတက်ဒီဘူရီ
- (၂) ခွန်းမတ်ကိုရ်ဘန်
- (၃) စဝ်ဟန်ယောင်ဟွေ
- (၄) ဆရာနိုင်

ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီသို့ ရွေးချယ်ပေးပို့သည့်
သဘာပတိနှင့်ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီဝင်အမည်များစာရင်း

Arakan State

(1)	Dr. Khin Maung	(Presidum)
(2)	Khaing San Linn	(CEC)
(3)	Htun Zaw	(CEC)

Chin State

(1)	Dr. Lian H. Sakhong	(Presidum)
(2)	Pu Thang Lian Pau	(CEC)
(3)	Dr. Sui Khar	(CEC)

Kachin State

(1)	Duwa Bawmwang LaRaw	(Presidum)
(2)	Duwa Mahkaw Khun Sa	(CEC)
(3)	Mrs. Linda Lahtaw	(CEC)

Karen State

(1)	Saw Htoo Htoo Lay	(Presidum)
(2)	Saw David Taw	(CEC)
(3)	Naw Htoo Paw	(CEC)

Karenni State

(1)	Khu Hteh Buph	(Presidum)
(2)	Khun Abel Tweed	(CEC)
(3)	Khoon Rimond Htoo	(CEC)

Mon State

(1)	Nai Suntorn	(Presidum)
(2)	Nai Mehm Thein Gha	(CEC)
(3)	-	(CEC)

Shan State

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီညီလာခံ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်အမှတ် - ၇/၂၀၀၈

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၉) ရက်

- (၁) ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံကို သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၆) ရက်နေ့မှ (၂၈) ရက်နေ့အထိ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်တနေရာတွင် အောင်မြင်စွာကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ထိုညီလာခံသို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ အခြေခံအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြသော တိုင်းရင်းသားပြည်နယ် (၇) ခုမှ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ အမျိုးသမီးများ၊ လူငယ်များနှင့် လူထုအခြေပြုအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်စုစုပေါင်း (၅၅) ဦးတက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။
- (၂) ထိုညီလာခံတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ (၃) နှစ်တာကာလအတွင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းအစီရင်ခံစာများကို တင်ပြခဲ့ပြီး၊ ပြည်နယ် (၇) ခုမှ ပြည်နယ်ကောင်စီများက မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေ သုံးသပ်ချက်စာတမ်းများကို တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။
- (၃) ညီလာခံတွင် လက်ရှိနိုင်ငံရေးအခြေအနေများကို သုံးသပ်ပြီး လက်ရှိနိုင်ငံရေးလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် နိုင်ငံတကာရေးရာလုပ်ငန်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာလုပ်ငန်း၊ မဟာဗျူဟာလေ့လာရေးရာလုပ်ငန်း၊ ပြည်တွင်းလုပ်ငန်း စသည်တို့ အပါအဝင် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ် (၉) ရပ်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။
- (၄) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ညီလာခံတွင် နအဖစစ်အစိုးရ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ထို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ သက္ကရာဇ် ၂၀၁၀ တွင် ကျင်းပရန်ပြင်ဆင်နေသော ရွေးကောက်ပွဲကိစ္စရပ်များကိုပါ ဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြီး ညီလာခံမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို သီးခြားထုတ်ပြန်မည်ဖြစ်သည်။ (ထုတ်ပြန်ကြေညာချက် အမှတ် - 8/2008)
- (၅) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ ညီလာခံ၌ လာမည့်သက်တမ်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအသစ်ကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်းရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်များ

ဥက္ကဋ္ဌ	ခူထဲဘူးဖဲ
ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ	စောထူးထူးလေး
ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ	ဒေါက်တာ ဆလှိုင်းလျန်မှုန်း
အဖွဲ့ဝင်	ဒေါက်တာ ခင်မောင်
အဖွဲ့ဝင်	ဒူဝါ ဘောမ်ဝမ်လရော်
အဖွဲ့ဝင်	နိုင်စံထွန်း

အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဒူဝါ မခေါ်ခွန်ဆာ
တွဲဖက် အတွင်းရေးမှူး (၁) စောဒေးဗစ်တော
တွဲဖက် အတွင်းရေးမှူး (၂) ဒေါက်တာ ရွှေခါးရဲ

ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များ

- (၁) ခိုင်စံလင်း
- (၂) ထွန်းဇော်
- (၃) ပုထန်လျန်းပေါင်
- (၄) လင်ဒါလထော်
- (၅) နော်ထူးဖော
- (၆) ခူရီမာန်ထူး
- (၇) ခူအောယ်တို့ဒ်
- (၈) မာမ်သီဗီ

အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ

- (၁) ခွန်းတက်ဒီဘူရီ
- (၂) ခွန်းမတ်ရဲကိုဘန်
- (၃) စပ်ဟန်ယောင်ဟွေ
- (၄) ဆရာနိုင်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Contact Persons:

Duwa Mahkaw Hkun Sa
General Secretary
Tel: +66 (0) 8 4366 4238
Email: mungshawng@hotmail.com

Saw David Taw
Joint- General Secretary
Tel: +66 (0) 8 1306 4351
Email: tawdavid2002@yahoo.com

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ညီလာခံ

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၆-၂၈) ရက်

နအဖ၏ ၂၀၁၀ ခုနှစ် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲအပေါ် သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်

ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်အမှတ် - ၈/၂၀၀၈

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၉) ရက်

နအဖ၏ လမ်းပြမြေပုံသည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပါတီစုံအထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့သူများကို လုံးဝပါဝင်ခွင့်မပေးခဲ့ချေ။ ထို့အတူ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများမှတင်ပြခဲ့သော အကြံပြုချက်များကိုလည်း အမြဲတစေ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ စစ်အာဏာရှင်အုပ်စု၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် အာဏာများကို သမ္မတနှင့် တပ်မတော်ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်၏လက်ဝယ်စုပုံထားရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် ယင်းဥပဒေတွင် လွတ်လပ်သည့်တရားစီရင်ရေးစနစ်နှင့် ဗဟို ချုပ်ကိုင်မှုလျော့နည်းသော အုပ်ချုပ်မှုအာဏာခွဲဝေရေးစနစ်များကို လုံးဝမတွေ့ရပေ။ တပ်မတော်သည် ဥပဒေ၏အထက်တွင် ရှိပြီး လာမည့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲမှ အစိုးရပေါ်ပေါက်စေကာမူ ယင်းအစိုးရနှင့် သီးခြားကင်းလွတ်၍ ရပ်တည်နေသည်ကို လည်းတွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်အာဏာရှင်အုပ်စု၏ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် စစ်အာဏာရှင်များ၏ ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သည့် စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီ (သို့မဟုတ်) ဒီမိုကရေစီကျင့်စဉ်များကို အပြည့်အဝအကောင်အထည် ဖော်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အထက်ဖော်ပြပါ အဓိကအားနည်းချက်များကြောင့် နအဖ၏လုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်သူများ၏ လိုအပ်ချက်ကိုပေါ်လွင်စေပြီး အားလုံးပါဝင်စေသည့်လုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်မှုမရှိမခြင်း ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံအနေနှင့် နအဖ၏လမ်းပြမြေပုံကိုသော်လည်းကောင်း၊ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကိုသော်လည်း ကောင်း၊ လုံးဝထောက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့သော နိုင်ငံရေးပါတီများအနေနှင့်လည်း ၂၀၁၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲသည် နအဖ၏ လမ်းပြမြေပုံကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းသာဖြစ်သဖြင့် ယင်းကို ဆက်လက်ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သွားရန် လိုအပ်သည်ဟု မိမိတို့ညီလာခံမှ သုံးသပ်သည်။

ထို့အတူ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့် နအဖကို ဆက်လက်၍ ဆန့်ကျင်တော်လှန်တိုက်ပွဲဝင်နေရမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် နအဖအနေနှင့် ၎င်း၏လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဒီမိုကရေစီနည်းကျပြင်ဆင်၍ အားလုံးပါဝင်နိုင်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်အဖြစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ပါက အခြေအနေပြောင်းသွားနိုင်မည် ဟုလည်း ညီလာခံက သုံးသပ်မိပါသည်။

သို့သော် နအဖနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားကြသော အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် နိုင်ငံရေးပါတီထူထောင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ထူထောင်ပြီးသောနိုင်ငံရေးပါတီကိုထောက်ခံ၍ သော်လည်းကောင်း ရွေးကောက်ပွဲ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲမည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် ပြည်သူလူထုများဆန္ဒကို အမှန်တကယ်ဖြည့်ဆည်းထုတ်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟု ညီလာခံက ယူဆသည်။

ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ ပြည်သူလူထုအပေါင်းမှာလည်း နအဖ၏ ခြိမ်းခြောက်ဖိနှိပ်မှုများကြောင့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အတင်းအကြပ်ပါဝင်ခိုင်းခြင်းကို မလွဲမရှောင်သာခံရလိမ့်မည်ဟု ညီလာခံက ထင်မြင်ယူဆသည်။ ထိုသို့သောအခြေအနေ

အောက်တွင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်သူများသည် အကြောက်တရားကိုဖယ်ရှားပြီး ၎င်းတို့အမှန်တကယ်လိုလားသည့် ဆန္ဒကို ထိထိရောက်ရောက်ထုတ်ဖော်ပြသနိုင်ကြရန် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ထားသင့်သည်ဟု ညီလာခံကတိုက်တွန်း လိုပေသည်။

အစိုးရတရပ်၏ တရားဝင်မှုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရသည့် အခြေခံရမည့် စံချိန်စံနှုန်းမှာ ပြည်သူလူထု၏ဆန္ဒပင် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု၏ဆန္ဒအမှန်ကို လွတ်လပ်စွာဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းလည်းမရှိ၊ တရားမျှတမှုလည်းမရှိပဲ ထွက်ပေါ်လာသော အစိုးရကို တရားဝင်သောအစိုးရဟု သတ်မှတ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ စစ်မှန်သောတရားဝင်ဖြစ်မှုကို ခြောက်လှန့်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ လာဘ်ထိုးခြင်းဖြင့်သော်၎င်း ရရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ စစ်မှန်သော တရားဝင်အစိုးရတရပ် ဆိုသည်မှာ လူထုထံမှထွက်ပေါ်ပြီး လူထုကရွေးကောက်တင်မြှောက်ပေးသည့်အပြင် လူထုအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးသော အစိုးရမျိုးသာ ဖြစ်သည်။ အစိုးရတရပ်သည် ရွေးကောက်ပွဲတရပ်၌ အနိုင်ရအောင် အကြံအစည်ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း တိုင်းပြည်၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ပြည်သူလူထုကိုလည်း အကာအကွယ်မပေးနိုင်၊ ပြည်သူလူထု၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း မဆောင်ကျဉ်းနိုင်ခဲ့လျှင် တရားဝင်မှုရှိသည်ဟူ၍ ယူဆနိုင်သည် မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် —

- (၁) နအဖအနေဖြင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ခေါင်းဆောင်များပါဝင်သည့် နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပွဲတရပ်ကို ခေါ်နိုင်ရန် ဦးဆောင်စီစဉ်ပေးပြီး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ တရားဝင်သောအစိုးရတရပ် အမှန် တကယ်ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးကို ဦးတည်၍ ဆွေးနွေးသင့်ကြောင်း ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံက တောင်းဆိုလိုက်သည်။
- (၂) ကမ္ဘာ့ကုသမဂ္ဂအပါအဝင် နိုင်ငံတကာမိသားစုများအနေနှင့်လည်း မြန်မာပြည်သူများကို ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းဝေးစွာဖြင့် ၎င်းတို့၏ စစ်မှန်သောဆန္ဒများကို ဖော်ထုတ်ခွင့်ရရှိစေရန်အတွက် ပံ့ပိုးကူညီပေးကြပါရန်ကိုလည်း ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံက တောင်းဆိုလိုက်သည်။
- (၃) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးပြဿနာရပ်များအားလုံးကို ဖြေရှင်းသွားနိုင်ရေးအတွက် ကမ္ဘာ့ကုသမဂ္ဂ၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများပါဝင်သော **Multi-Party Talk** ကို နအဖအား တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရေးလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ရောက်ရှိရေးအတွက် ခေါ်ယူကျင်းပပေးသင့်ကြောင်း ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများညီလာခံက တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံ

Contact Persons:

Duwa Mahkaw Hkun Sa
General Secretary
Tel: +66 (0) 8 4366 4238

Email: mungshawng@hotmail.com

Saw David Taw
Joint- General Secretary
Tel: +66 (0) 8 1306 4351

Email: tawdavid2002@yahoo.com

5th Ethnic Nationalities Conference

THE SPDC's 2010 GENERAL ELECTIONS

August 26-28, 2008

The SPDC's 'Road Map' has consistently excluded the winners of the 1990 general elections. It has also ignored constitutional recommendations made by the ethnic nationalities. The military's constitution concentrates power in the hands of the president and the army chief. There is no independent judiciary. There is no decentralization of administrative powers. The military remains above the law and is independent of the government that will be elected in 2010. The military's new constitution will not lead to a democracy, 'disciplined' or otherwise.

Given these crucial defects, unless the process becomes more inclusive and responsive to the needs of all the peoples of the Union of Burma, the 5th Ethnic Nationalities Conference cannot endorse the SPDC's 'Road Map' or the 2010 elections.

The Conference is of the opinion that the 1990 election winning parties are obliged to continue to oppose the implementation of the SPDC's 'Road Map'.

In the same way, the Conference is also of the opinion that the organizations which do not have a cease-fire with the Burmese military, are obliged to continue their resistance, unless and until the SPDC makes the process more inclusive and democratic.

But should the organizations which have cease-fires with the SPDC decide to form parties or support political parties to contest the elections, the Conference is of the opinion that they should try to express the true will of the people.

The Conference is also of the opinion that given the coercive nature of the SPDC, the general populace will have no option but to participate in the 2010 elections. The Conference, therefore, urges the people of the Union of Burma to organize themselves to be able to effectively express their true will in the 2010 elections.

The will of the people must be the basis for deciding the legitimacy of a government. Unless and until the people of Burma can freely and fairly express their true will, there can be no legitimate government. True legitimacy cannot be bought by coercion, trickery or bribery. A truly legitimate government must be of the people, elected by the people, and work for the people. A government that cannot resolve problems, does not protect the people and does not provide the people with any benefits cannot be considered legitimate even if it manages to win an election.

Therefore:

1. The 5th Ethnic Nationalities Conference calls on the SPDC to initiate a roundtable political dialogue with Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities leaders, to deliberate how a truly legitimate government of the Union of Burma can be established.
2. The Conference calls on the international community, especially the United Nations, to make it possible for the people of Burma to express their true will without intimidation and fear.
3. The Conference also continue to call for multi-party talks on Burma to enable the SPDC to have a round-table dialogue with our neighbours and other key nations under the auspices of the UN, to resolve the Union of Burma's many problems - political, economic, social and humanitarian.

The 5th Ethnic Nationalities Conference

Contact Persons:

Duwa Mahkaw Hkun Sa
General Secretary
Tel: +66 (0) 8 4366-4238
Email: <munshawng@hotmail.com>

Saw David Taw
Joint-General Secretary
Tel: +66 (0) 8 1306-4351
Email: <tawdavid2002@yahoo.com>

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှ နိဂုံးချုပ်အမှာစကားပြောကြားခြင်း

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများညီလာခံသို့ ကြွရောက်လာကြသော ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင် ကိုယ်စားလှယ်များမှ ယခုလိုညီညွတ်ညွတ်တက်တက် ကြွကြွပါဝင်ဆွေးနွေးကြသည့်အတွက်ကြောင့် အများကြီးကျေးဇူးတင်ရှိ ပါသည်။

ယခုရွေးကောက်ပွဲ၌ အဆင့်ဆင့်ကိုယ်စားလှယ်များကို ရွေးကောက်ပေးသည့်အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ အမှန်စင်စစ် ကျနော်အနေနှင့် ပြောရမည်ဆိုပါက ရိုးရိုးသဘာပတိအနေဖြင့်သာ ပါဝင်သွားလိုပါသည်ဟု ယမန်နေ့ကပင်ပြောဆိုခဲ့သော် လည်း ယခုအချိန်တွင် ကျနော်အနေနှင့် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်သွားပြန်ပါပြီ။ လက်ရှိရွေးကောက်ပွဲသို့ ဥက္ကဋ္ဌနေရာရသွားသည့် လူကြီးမင်းအနေနှင့် လက်ရှိနိုင်ငံတကာတွင် အလုပ်ရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် ကျနော်အား ဥက္ကဋ္ဌ နေရာပြန်ယူပေးပါရန် တောင်းဆိုလာသည့်အချိန်၌ ကျနော်တုန့်ပြန်ပြောဆိုခဲ့သည်မှာ ဥက္ကဋ္ဌရာထူး တော့မယူလိုပါ။ သို့သော်လည်း တာဝန်အားဖြင့်တော့ယူနိုင်ပါသည်။ သူ့အနေနှင့် နိုင်ငံတကာသို့ရောက်ရှိသွားသော်လည်း ENC နှင့် တိုင်းရင်းသားအရေးကိစ္စတို့သည် ခေါင်းထဲတွင်အမြဲပင်ရှိနေပါသည်ဟု ပြောဆိုသည့်အတွက် ၎င်း၏တာဝန်ကိုလည်း ကျနော် ကဘဲပြန်လည်၍ တာဝန်ဆက်ယူပေးသွားပါမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ယခုညီလာခံတွင် ရွေးကောက်ခံရသည့် သဘာပတိများ၊ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီများနှင့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့တို့သည် လည်း ညီညွတ်ညွတ်ရှိကြဖို့ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ယခုညီလာခံသို့တက်ရောက်အားပေး၍ အတည်ပြု၊ အကြံပြုပေးသည့် ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ ကိုယ်စားလှယ်များကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း ကျနော်အနေနှင့် တခုပြောကြား လိုသည်မှာ ပြည်နယ်ကိုယ်စားလှယ်များအနေနှင့် မိမိ၏ပြည်နယ်ထဲသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည့်အချိန်၌ မိမိတို့၏ ပြည်နယ်စည်းရုံးရေးအဖွဲ့ (State Co-ordinating Body) များကို ပိုမိုကျစ်လစ်ခိုင်မာလာအောင် ကြိုးစားအားထုတ် လုပ်ဆောင်ကြပါရန်နှင့် ပြည်နယ်များ၏ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို တက်ညီလက်ညီဖြင့် ဝိုင်းဝန်းတည်ဆောက်ပေးကြစေလိုပါ သည်။ သို့ပြင် နအဖမှ ကြီးမှူးကျင်းပလုပ်ဆောင်သွားမည့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကိုလည်း တတ်နိုင်သည့်နည်းလမ်းများဖြင့် ကန့်ကွက်သွားကြဖို့ရန် တိုက်တွန်းပြောကြားရင်းနှင့် နိဂုံးချုပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ

မှ

နိုင်ငံတကာခေါင်းဆောင်များထံသို့

ပေးပို့သောစာများ

Letters to International

OPEN LETTER TO SENIOR GENERAL THAN SHWE
Chairman, State Peace and Development Council, Union of Burma

30 April 2005

Dear Senior General,

I was encouraged that you met with the United Nations Secretary-General Kofi Annan at the Asia-Africa Summit in Indonesia on 23 April 2005. It is most appropriate that you briefed him since Burma is a member of the UN.

As you mentioned in your speech of 27 March 2005 on Armed Forces Day, major powers today can exploit smaller countries by trying to subjugate them politically, economically and socially. Cooperating closely with the United Nations and ASEAN is, therefore, an excellent and practical way to protect and perpetuate the sovereignty of the Union of Burma.

To do so, there is also a need to enhance the economic strength of the Union of Burma because the global forces at work today are mainly economic. Without economic strength and self-sufficiency, it will be difficult to protect the national interest. As you said in your speech, past differences in political ideology, mutual suspicions, and the poor implementation of policies have prevented economic development and hindered the process of nation building.

To enhance the economic strength of the Union of Burma, we need national reconciliation to build national unity and prevent the disintegration of the Union. This cannot be done if current obstacles - political, economic, and social - are not overcome. These problems can be resolved if we have the political will.

Therefore, I call on you while the National Convention is adjourned, to initiate nation-wide peace talks. While the Tatmadaw already has ceasefire agreements with several ethnic armies, they are not adequate if we want national reconciliation. We need to discuss and mutually agree on how we can live together peacefully, rebuild our communities and work together to build up the nation. We need our young people educated instead of being used as labourers, porters or soldiers. We need the land cleared of land mines so our farmers can become more productive.

I also call on you to release Daw Aung San Suu Kyi and detained political leaders from every party and ethnic group. We need to build a national consensus and involve people from every background, sector of society and religion. We need their active support and participation in the democratic process to carry out the political, economic and social reforms you spoke about in your speech. Many minds working together can resolve problems faster. The Union of Burma can be a great nation and an example to the world of how people can work together.

Mr Chairman, we may differ in many aspects and disagree on many issues but we can agree on one thing - the welfare of the people. I do not want the people to suffer. I want them to enjoy a peaceful life and have the opportunity to earn a decent living and provide for their families. I am sure you can agree with me on this point. Can we try to find a way to achieve this?

Sincerely,

Saw Ba Thin Sein
Chairman,
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

Background for the Press:

The Ethnic Nationalities Council's mandate is to try to bring about a 'Tripartite Dialogue' - the military, democracy advocates, and the ethnic nationalities - to resolve Burma's problems. It was formed to represent the interests of the ethnic nationalities who make up 40% of the population (20 million) of the Union of Burma and whose homelands make up 60% of the territory.

The United Nations General Assembly has been calling for a 'Tripartite Dialogue' since 1994. Instead of heeding the UN, the State Peace and Development Council started a process of drafting a constitution that will legitimize military rule in Burma.

The Ethnic Nationalities Council stated in March 2005 that it is still committed to finding a political solution to the political problem in Burma, and that it subscribes to the following objectives which is what the military claims is its objectives. The main difference is objective No.6. The military want to have a permanent leading political role in Burmese politics:

1. The non-disintegration of the Union of Burma;
2. The non-disintegration of national unity;
3. The perpetuation of the sovereignty of the Union of Burma;
4. The development of a genuine multi-party democracy;
5. The promotion of social truths such as justice, freedom, equality, etc; and
6. A political role for the military in the Union of Burma in the transition period.

Saw Ba Thin Sein is also Chairman of the Karen National Union (KNU) which in January 2004, conducted 'peace' talks with the SPDC regime. The talks are on-going.

Burma gained independence from Britain in 1948 as the Union of Burma after the former British colony of Burma, the Federated Shan States, the Chill Hills, the Kachin Hills and Karenni were merged. Arakan, Karen, and Mon States were created after independence. The ethnic nationalities have been engaged in a struggle for their rights since 1949.

The military seized power from a democratically elected government in 1962. Under international pressure, they organized general elections in May 1990. The National League for Democracy led by Daw Aung San Suu Kyi won a landslide victory (82% of the seats), the ethnic nationalities won 16% of the seats and the military-backed party, 2%. But the military refused to hand over power. Today, the leaders of the election-winning parties remain under detention.

Burma is scheduled to assume the Chair of the Association of South East Asian Nations (ASEAN) in July 2006. ASEAN has to confirm the decision by July 2005.

Given the Burmese military's record of systematic and gross human rights abuses, the United States of America and the European Union have stated that they may not participate in ASEAN meetings if Burma is the chair. The UN has also called for the release of Daw Aung San Suu Kyi, political dialogue and national reconciliation before July 2006.

Press Contact:

Lian Sakhong, General Secretary
Ethnic Nationalities Council
Tel: +66 01 029 6100
Email: liansakhong@hotmail.com

Saw David Taw, Secretary
ENSC Committee of the ENC
Tel: +66 01 306 4351
Email: tawdavid2002@yahoo.com

**Kofi Annan,
Secretary-General,
United Nations,
New York, USA**

18 May 2005

Dear Mr Secretary-General,

I would like to thank you for the efforts you have personally made for the people of the Union of Burma. It is much appreciated that in spite of your busy schedule and the many pressing issues that you have to deal with in the world, you have made time for Burma. My colleagues and I were encouraged when you met with Senior General Than Shwe in Indonesia in April 2005.

The work of your Special Envoys, the many UN Special Rapporteurs on Human Rights, and the agencies of the United Nations to improve conditions in Burma is also much appreciated. We especially appreciate the resolutions of the United Nations General Assembly since 1994 that call for a 'Tripartite Dialogue' - amongst the military, democracy advocates and the ethnic nationalities - to resolve problems and as a way to establish a sustainable democracy in Burma. The Ethnic Nationalities Council is fully committed to the 'Tripartite Dialogue'.

You are no doubt aware of my open letter to Senior-General Than Shwe in April congratulating him for meeting with you and encouraging him to cooperate closely with the United Nations and with ASEAN. I also stressed the need for national reconciliation and called upon him to initiate nation-wide peace talks. I called on him to include Daw Aung San Suu Kyi and other political leaders from every party and ethnic group in order to build a national consensus. It is most crucial that the political deadlock in Burma be broken before the situation deteriorates further.

I understand that Senior General Than Shwe invited you to visit him. While it would be very unusual for you to visit Burma when there is no solution in sight, conditions in Burma calls for unusual measures. Your visit may be the only opportunity we have to try at this time to bring about a change in Burma, which is much needed. I have debated this issue with the leaders of the other ethnic nationalities and we are of the unanimous opinion that your visit could be the catalyst we need to move the issue. Senior General Than Shwe is convinced that Burma is doing well and he is determined to push ahead with his political agenda. But conditions in the country - the state of the army, the paralysis in the government, the economy, conflicts with the ethnic nationalities, and the general unrest - may not be able to withstand more 'shocks' to the system.

We believe that a visit by you before the National Convention is re-convened in November 2005 could change the course of events in Burma and the region. Even your stated intention to visit and the preparations needed for such a trip could open up many doors. We would, therefore, like to urge you to seriously consider visiting Burma. It may prevent a crisis and much suffering.

Sincerely,

Saw Ba Thin Sein
Chairman
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

His Excellency Mr. Kofi Annan
Secretary -General of The United Nations Organization
New York, NY – 10097, U.S.A.

October 6, 2006

Dear Secretary-General Kofi Annan,

First, I would like to extend the warmest greetings to you on behalf of the Ethnic Nationalities Council of the Union of Burma (ENC). The ENC is an organization composed of representatives of the ethnic nationalities states of the Union of Burma, with the aims of realization freedom, democracy and the rights of internal self-determination for the ethnic nationalities (the major ethnic minority peoples) of the country. As an immediate objective, we call for Tripartite Dialogue, as suggested by the 1994 UN Resolutions on Burma, to resolve the country's problems by peaceful means.

The ethnic peoples of Burma have been subjected to military attacks since a year after the independence. The Karen, the Mon and the Karenni peoples were the first to suffer. By the time the Burmese Army seized power in 1962 and imposed military dictatorship, all the major ethnic nationalities such as the Kachin, the Shan, the Chin, the Arakanese had to take up arms in self-defense. In 1988, there was a nationwide mass movement for freedom and democracy, which was brutally crushed. Many activists fled to the ethnic states for refuge and a junction of the ethnic and democratic movements was formed.

In the more than 56 years of civil war, not less than 90% of villages in the ethnic states have been destroyed by troops of the military regime. In the military campaigns, the troops have been committing widespread and gross human rights violations such as indiscriminate torture and killings, looting of properties, forced labor, forced relocation, rape of women, destruction of food stocks and extortion of cash and valuables. The violent repressions have driven more than three million people to take refuge in neighboring countries of Bangladesh, India, China, Laos, Thailand etc. or hide in the jungles as IDPs.

Since the year 1992, when some ethnic armies started to reach cease-fire agreements with the military regime, which is currently known as the State Peace and Development Council (SPDC), the Burmese Army troops have been forcing the people in ethnic areas to grow opium or produce amphetamine drugs. They take the larger share of the profit realized from drug trafficking. Widespread drug addiction in the country has spread the HIV/AIDS and other diseases such as TB, malaria etc. The scourge of drugs has now spread to neighboring countries like China, India and Thailand. It is certain that so long as the military regime remains in power, in one form or another, the serious problem of drug will remain.

We start to see a ray of hope when the UNSC decided to put Burma on its formal agenda. As the Burmese military is one of the most hard-lined dictatorships in the world, it is decidedly necessary for the UNSC to be firm. We hope that it will undertake effective measures to restore freedom, peace and democracy to Burma, without delay.

Specifically, we would like to request you to take necessary actions to ensure that the UNSC should call for:

1. Tripartite Dialogue amongst the State Peace and Development Council (SPDC), the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and ethnic nationalities who are the founding members of the Union;
2. Unconditional release of all political prisoners, including Daw Aung San Suu Kyi and Khun Htun Oo;
3. Cessation of military campaigns in the ethnic states;
4. Cessation of all forms of human rights violations;
5. Reduction of SPDC army troops;
6. UN-led investigation to determine the extent of human rights violations and ethnic cleansing especially in Karen, Karenni (Kayah), Kachin and Shan States;

In conclusion, I would like to express my best wishes and regards to you and your colleagues at the UN. May you have success in all your endeavors.

Sincerely yours,
Saw Ba Thin Sein, Chairman,
Ethnic Nationalities Council, Union of Burma

**His Excellency Gen. Surayud Chulanont
Prime Minister
The Royal Thai Government
Thailand**

October 6, 2006

Dear Your Excellency General Surayud,

On behalf of the Ethnic Nationality Council of the Union of Burma (ENC), I would like to extend the warmest greetings and congratulations to you on your appointment as the Prime Minister of Thailand.

The ENC is a council composed of representatives of the ethnic nationalities' states in the Union of Burma with the objective of regaining freedom, democracy and self-determination for the ethnic nationalities (the major ethnic nationalities) by peaceful means.

We are certain that with you at the helm, the ship of state of Thailand will sail through troubled waters without any mishap and reach the shores of peace, harmony and prosperity in due time.

We, the ethnic nationalities of Burma, have to go through untold miseries in our struggle for self-defense, freedom, democratic rights and peace in our country. In fact, not only the ethnic nationalities but the general populace also has to suffer long and severe repression under the rule of the nationalist extremists in power. We hope that the government under your leadership would view our plight and that of our people with sympathy and understanding. Thousands of our people have to hide in the jungles as internally displaced persons, take refuge in the border areas and find work in Thailand as economic refugees.

Now, after years of our effort to get the UN to help resolve our country's problems, the UN Security Council (UNSC) has started to take up the case of Burma for concrete actions. However, it may take some years for a comprehensive resolution. For that reason, I would like to take this opportunity to request you and your government to extend a helping hand, whenever necessary, to the UNSC in its effort to resolve the problems of our country.

In conclusion, I would like to express my best wishes and regards to His Majesty the King, to you and to the people of Thailand. May you have success in all your endeavors.

Sincerely yours,

Saw Ba Thin Sein
Chairman
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

**A Memorandum to His Excellency Mr. Ibrahim Gambari,
Under Secretary-General of United Nations**

Your Excellency Mr. Ibrahim Gambari:

On behalf of the “Ethnic Nationalities Council” (ENC), I would like to express our sincere thanks for giving us this opportunity to meet with you and to express our concern for the future of the Union of Burma. I would like to thank you also for the effort that you have personally made for the people of Burma. We are encouraged by the fact that you were able to meet during your visit to Rangoon not only with Senior General Than Shwe but also with Aung San Suu Kyi. We hope and pray that your good will mission to Rangoon will bring a tangible result for political settlement in Burma.

Your Excellency:

As you are aware, Burma is a multi-ethnic, multi-religious and multi-national country, founded in 1947 at the Panglong Conference by pre-colonial independent ethnic nationalities, such as the Chin, Kachin, Karen, Karenni, Mon, Rakhine, Shan and Myanmar (or Burman), based on the principles of equality, self-determination and voluntary association.

The ENC, therefore, believes that the political crisis in the Union of Burma is not just an ideological confrontation between democracy and military dictatorship but a constitutional problem rooted in the denial of the right of self-determination for ethnic nationalities who joined the Union as equal partners in 1947 at Panglong. We, ethnic nationalities of Burma, are facing more than five long decades of civil war because the 1947 Panglong Agreement was never fully implemented.

For the ENC, the ultimate goal of this movement is to establish a genuine Federal Union of Burma based on the principles of the Panglong Agreement, which will guarantee democratic rights for all citizens, political equality for all nationalities, and the right of self-determination for all member states of the Union. We strongly believe that federal system is the only solution that will bring peace and stability not only to Burma but also to the region.

In order to achieve the ultimate goal of the movement and to fulfill the desire of the people of the Union of Burma, the Ethnic Nationalities Council (ENC) was established as Ethnic Nationalities Solidarity and Cooperation Committee (ENSCC) in August 2001, and transformed into a council in March 2004. The ENC is a state-based organization, which represents political parties and armed-groups from Seven Ethnic National States in Burma, namely, the Chin, Kachin, Karen, Karenni,

Mon, Rakhine (Arakan), and Shan States. The main task of the Council is to coordinate the efforts of the 20 million plus non-Burman ethnic nationalities from 7 States, to bring about a ‘Tripartite Dialogue’ to resolve the problems of the Union of Burma.

Your Excellency:

As I have mentioned, we, ethnic nationalities in Burma, are engaging civil war for almost sixty years. We are carrying arms and waging civil war only because of the fact that we are unable to resolve the conflict through a peaceful means. We do not believe that armed struggle is the solution, nor it will resolve the problem. It is only for self-defence.

The ENC strongly believes that the best means to resolve the political crisis in the Union of Burma is through a negotiated settlement, i.e., through a political dialogue, negotiations and compromise. We, therefore, strongly endorse the successive United Nations General Assembly resolutions since 1994, which called for a “Tripartite Dialogue” % amongst the military led by the State Peace and Development Council (SPDC), the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities who are the founding members of the Union.

The Council believes that the question of democracy, military rule and the constitutional arrangement between the constituent states of the Union of Burma are intrinsically intertwined and cannot be resolved one without the other.

Your Excellency:

We learned that you have opportunity to observe the “National Convention”, conducted by the SPDC, during your stay in Rangoon.

The ENC sincerely believes that the SDPC’s seven-point “road map” and its National Convention will not lead to democratization and the establishment of a federal union. In our view, the current Convention will only serve to legitimize the military dictatorship.

The Council supports the modifications to the National Convention that the ethnic nationalities armies that have cease-fires with the military, proposed on 14 May 2004:

1. Objective No.6 of the National Convention (the military’s leading role in politics) is not compatible with democracy. It should be discussed and revised;
2. The 104 articles, adopted by the previous National Convention, are not compatible with democracy. It should be discussed and revised;
3. While the National Convention is in progress, the delegates must be able to freely meet and consult with all individuals and groups that have recommendations, which will benefit the Union of Burma;
4. While the National Convention is in progress, the delegates must be able to freely communicate, discuss and exchange ideas with their mother organizations;
5. All the Members of Parliament elected by the people in the 1990 elections should have the right to participate in the National Convention;
6. Only cease-fire groups that truly represent their people should be allowed to participate in the National Convention. Peace with the non-cessate-fire groups should be concluded as soon as possible so that they can participate in the National Convention;
7. Law No.5/96 that was enacted on 7 June 1996 to protect the 1993-96 National Convention, should be repealed.

The ENC regrets that instead of using the recommendations as positive input for developing a mutually acceptable plan for national reconciliation and a transition to democracy, the military authorities rejected the proposals.

However, we are now in great hope that the SPDC leadership will change their mind after your good will mission to Rangoon.

Your Excellency:

In order to facilitate a speedy and timely transition to democracy, federalism and peace, the ENC proposes the following transition plan -

1. Cessation of hostilities or a mutual declaration of a nation-wide cease-fire;
2. Unconditional release of all political prisoners, including Daw Aung San Suu Kyi and Khun Htun Oo;
3. Initiating a “Tripartite Dialogue”;
4. Formation of an interim government comprising of representatives of the SPDC; the NLD and other 1990 election winning parties; and the ethnic nationalities. This will be based on the outcome of the “Tripartite Dialogue”;

5. The interim government convenes a legitimate and democratic 'National Convention' to ratify transition agreements, and discuss the future of the Union of Burma and the role of the military in politics;
6. Formation of various commissions to draft constitutions of the Federal Union and the constituent States;
7. Holding a national referendum for the adoption of the Federal Constitution and holding referendums in the constituent States for the adoption of their respective State Constitutions;
8. Holding elections at the national and state levels;
9. Convening of Federal and State parliaments (legislatures);
10. Formation of the Federal and State governments.

Your Excellency:

The ENC is concerned about the political deadlock in Burma, and the continuing systematic violence by the military government against the civilian population in the ethnic states of the Union of Burma, and the deteriorating humanitarian situation. As Mr. Rajsoomer Lallah, UN Special Rapporteur on Human Rights, once described, the regime in Burma is "at war with its own people".

Not only because of five long decades of civil war, but also because of gross violations of human rights, including the draconian suppression of political freedoms, arbitrary detention, torture, rape, disappearances, extra-judicial killings, oppression of ethnic and religious minorities, and the use of forced labour, Burma under military regime produces thousands of refugees, millions of internally displaced persons, illegal migrant workers, illicit drug and all kinds of diseases, including HIV/AIDS, TB and Malaria. Burma, therefore, is a treat to peace, security and stability in the region.

The ENC, therefore, calls on the United Nations Security Council (UNSC) to pass a resolution that calls for:

1. A "Tripartite Dialogue" amongst the State Peace and Development Council (SPDC), the 1990 election winning party led by Daw Aung Suu Kyi, and ethnic nationalities who are the founding members of the Union;
2. Unconditional release of all political prisoners, including Aung San Suu Kyi and Khun Htun Oo;
3. Cessation of systematic violence and military campaign against the civilian population in the ethnic states of the Union of Burma resulting from the military's "Four Cuts Strategy" to deny food; human resources; intelligence / information; and communications / transportation; to the ethnic resistance;
4. Delivering of humanitarian aid directly to the people of Burma especially in the ethnic states % from areas controlled by the military junta inside Burma and from neighbouring states to areas not accessible from inside Burma;
5. An appointment of international mediator to initiate a reconciliation process that is inclusive, democratic, and comprehensive; to break the political deadlock, and to facilitate a transition to democracy in Burma.

Thank you so much for your kind attention!

Dr. Lian H. Sakhong
General Secretary
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

H. E. Ban Ki-Moon
Secretary-General
United Nations
New York, USA

24 September 2007

Dear Mr. Secretary-General,

I would like to first thank you for all that you are trying to do for Burma. In spite of the many criticisms of your Special Advisor for Burma, Mr. Ibrahim Gambari, I want to assure you that in my opinion, he is doing a good job. He is the only person who has access to Senior General Than Shwe and for this reason if nothing else, he plays a valuable role. He needs to be protected and given political space and the time he needs to build on his two previous visits. He is in a very difficult situation and it would be foolish to expect him to deliver immediately.

The United Nations holds a special place for the peoples of Burma and it is very heartening to see you lead the UN team in trying to resolve the problems we face.

Your representative in Burma, Mr. Charles Petrie, is a very experienced and dedicated man who has also been unfairly accused in public without any basis in fact of advocating on behalf of the State Peace and Development Council (SPDC). Nothing could be further from the truth. More than any previous UNDP Resident Coordinator, Charles has created the small but much needed political and humanitarian space that we have in Burma today. We need him and others like him on your team if we are to see any progress in the future.

As you know, the Ethnic Nationalities Council (ENC) represents the views of the people of the seven ethnic states of the Union of Burma. Our 20 million people represent 40% of Burma's population and our homelands make up 60% of the territory.

Although we have been engaged in a civil war with the central government since 1949, the basic aim of the ENC is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the peoples of the Union of Burma. The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results. We are committed to a process of dialogue – solving political problems by political means.

We are very concerned that the current situation can lead to greater instability and cause more suffering for the peoples of Burma. In this context, I have recently written a letter to Senior General Than Shwe offering negotiations to establish a transition to democracy. I also suggested that the ethnic armies with ceasefire agreements could work with the SPDC in the constitution drafting process if the SPDC would really work to bring about democracy, peace, justice and prosperity for all.

The ethnic armies with no ceasefire agreements may also agree to follow suit if the process was more democratic and inclusive, and their compatriots succeeded. But we are concerned by the threats made by Lieutenant-General Ohn Myint, Northern Region Commander, to disarm the various ethnic ceasefire armies even though a satisfactory constitution has not yet been drafted let alone completed. Such a move will definitely lead to the breaking of the ceasefires and a return to hostilities. If the SPDC were to really use the constitution drafting process and its Road Map to find a political solution, there would be no need to disarm the ethnic armies. The political solution will solve this problem automatically.

In order to find a political solution, I proposed the SPDC to engage in a meaningful political dialogue with the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities. In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue, as called for by the United Nations General Assembly resolutions since 1994.

Internationally, there seems to be a general consensus that it would be better if there were reforms in Burma but there is a difference of opinion on how this can be achieved. Some favour more punitive sanctions and an immediate regime change. Given the reality on the ground in Burma, the ENC believes that if we are to avoid instability in the region, we need a more nuanced engagement, dialogue, and a transition.

The UN has tried many different instruments including a “Friends of Burma” contact group to assist the UN Special Envoy for Burma. A smaller group could be useful for your Special Advisor for Burma. But the disadvantage is that the SPDC could feel that it is not in control and that powerful forces are plotting its overthrow.

In June 2007, the ENC suggested to US Assistant Secretary of State Christopher Hill that the US should explore with China the possibility of having a multi-party talk on Burma similar to the “Six-Party Talks on North Korea”. There seems to have been some slight progress but the recent disturbances in Burma may have killed the idea. The main disadvantage would have been the exclusion of the United Nations.

Perhaps a combination of the “Six-Party Talks on North Korea” and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” could be contemplated for Burma. In such a case, both the SPDC and the UN would have key roles to play. We want the UN’s involvement and we need the SPDC to agree. Otherwise, we cannot go forward (See attached).

Instead of continuing the stalemate for the next twenty years while Burma deteriorates further to a point of no return, we need to bring about a national reconciliation. This will not only alleviate the suffering of the peoples of Burma but also lead to the release of Daw Aung San Suu Kyi and other national leaders who could then help rebuild the nation.

Burma has been isolated for the last 45 years and Burma’s economy has either stagnated or declined. We need your support to end this state of affairs. Otherwise, we may see Burma disintegrate and affect the stability of the region.

With the right policies, Burma could become the gateway to world markets for both China’s southwest and India’s northeast, thereby bringing greater prosperity to Burma and the entire region. It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I hope you can help us find a solution that will benefit all the peoples of Burma.

Respectfully,

Saw Ba Thin Sein,

Chairman

Ethnic Nationalities Council, Union of Burma

Copies to: H.E. Ibrahim Gambari, Special Advisor on Burma
H.E. B Lynn Pascoe, Under-Secretary-General, Political Affairs
H.E. Margareta Wahlstrom, Assistant-Secretary-General, Humanitarian Affairs
Charles Petrie, UNDP Resident Coordinator - Burma

Attachments: Letter to Senior-General Than Shwe
Concept Paper – Multi-Party Talks on Burma/Myanmar

Senior General Than Shwe
Chairman
State Peace and Development Council
Nay-Pyi-daw

24 September 2007

Dear Senior General,

The current situation in the Union of Burma is likely to lead to greater instability and cause more suffering for the people of all nationalities. If you recall the bitter experiences of the peoples of Burma during the Japanese occupation in 1941-42, you will also understand the suffering of the ethnic nationalities today.

The basic aim of the Ethnic Nationalities Council (ENC) is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the peoples of the Union of Burma.

The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results.

The ENC expected that the SPDC would have used the National Convention and its constitutional drafting process to bring about democracy, peace, justice and prosperity for all the peoples of the Union of Burma.

In this context, I am disappointed that the suggestions made by the Kachin Independence Organization (KIO), the thirteen ceasefire groups, and the United Wa State Army and two other ceasefire groups who have participated in the National Convention were not discussed.

The recent threats made by Lieutenant-General Ohn Myint, Northern Region Commander, also do not reflect a spirit of national reconciliation.

If some of the points made by the ceasefire groups were not acceptable, they should have been discussed. I believe that the KIO and others would have been flexible enough to modify their demands. They have been committed participants in the National Convention. Their participation should be rewarded, not penalized.

As for those who have not yet participated in the National Convention like the Chin National Front (CNF), Karenni National Progressive Party (KNPP) and the Karen National Union (KNU), they would be more willing to participate if they saw that the suggestions of their ethnic nationality colleagues were being dealt with seriously.

Senior General, if you were to use the constitutional drafting process in a way that will really bring about democracy, peace, justice and prosperity for all the peoples of the Union of Burma, there would be no need for conflict. There would be no need to demand that the ethnic armies give up their arms. The political solution will solve this problem automatically. I can assure you that all ethnic nationalities would be pleased to defend the nation against all its enemies if they believed that the new constitution will bring democracy, peace, justice and prosperity to their people.

In the spirit of the 1947 Panglong Agreement, the ENC is committed to a process of dialogue – solving political problems by political means. To have a dialogue, we need to build mutual confidence, trust and understanding.

Therefore, I am writing to you to see if we can bring about a peaceful solution to the current situation in the Union of Burma. In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue – amongst the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and ethnic nationalities as called for by the United Nations General Assembly resolutions since 1994.

It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I hope we can work together for the benefit of all the peoples of the Union of Burma.

Respectfully,

Saw Ba Thin Sein
Chairman
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Copies to: Vice Senior General Maung Aye
General Thura Shwe Mann
Lieutenant-General Thein Sein
Chin National Front
Kachin Independence Organization
Karen National Union
Karenni National Progressive Party
New Mon State Party
Shan State Army (North)
Shan State Army (South)
United Wa State Army

PROPOSED
Multi-Party Talks On
UNION OF BURMA/MYANMAR

Vision: To enable the Union of Burma/Myanmar to become a proud contributor to the vibrant life of the region and an economic gateway connecting South Asia - South East Asia - East Asia.

Goals of the Multi-Party Talks:

- To Affirm the Sovereignty and Territorial Integrity of the Union of Burma/Myanmar;
- To Assist the Process of National Reconciliation in the Union of Burma/Myanmar;
- To Assist Economic Integration within the Region in the Union of Burma/Myanmar;
- To Assist Transition to Democracy in the Union of Burma/Myanmar;

(Working Groups for each of the target areas can be formed with experts from the Union of Burma and the international community, not necessarily only from the participants in the Multi-Party Talks)

Possible Participants in the Multi-Party Talks:

1. Union of Burma/Myanmar;
2. China;
3. South Asia (India & Bangladesh) - 2 seats;
4. Thailand, Laos & ASEAN Chair - 3 seats;
5. Japan;
6. United Nations (S-G Representative and UNDP Residence Coordinator) – 2 Seats;
7. European Union (Presidency & Commission) - 2 seats;
8. Russian Federation;
9. United States of America;

Possible Concrete Benefits from the Multi-Party Talks:

- Coordination of Increased Humanitarian Aid;
- Coordination of Technical Assistance by ADB, World Bank, IMF, Japan, China, India and others;
- Coordination of Economic Strategies in the Region;
- Coordination of Strategies to Combat HIV-AIDS, Infectious Diseases, Drugs, Human Trafficking, Environmental Degradation, Transnational Crime, etc;
- Coordination of Political Expectations and Time Frames;

Based on a combination of the “Six-Party Talks on North Korea” - North Korea, South Korea, China, Japan, Russia & the USA, and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” - UN, EU, Russia & the USA .

ENC Concept Model

Mr. George W. Bush
President
United States of America
The White House, Washington DC, USA

24 September 2007

Dear Mr. President,

First of all, I would like to thank you, Mr. President and Mrs. Bush for your strong personal support for the peoples of the Union of Burma and Daw Aung San Suu Kyi. We appreciate your firm commitment.

Thank you also for your initiatives at the United Nations Security Council and the meeting in Beijing last July between the Deputy Assistant Secretary of State Eric John and representatives of the Burmese State Peace and Development Council (SPDC). We believe such contacts are necessary if the political problems of Burma are going to be resolved.

The current situation, if not handled properly could lead to greater instability and cause more suffering for the peoples of Burma. In addition to our political problems, we are also facing a humanitarian crisis. A political solution needs to be found urgently and we need your help to do so.

The Ethnic Nationalities Council (ENC) represents the views of the people of the seven ethnic states of the Union of Burma. Our 20 million people represent 40% of Burma's population and our homelands make up 60% of the territory.

Although we have been engaged in a civil war with the central government since 1949, the fundamental aim of the ENC is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the peoples of Burma.

The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results. The ENC is committed to a process of dialogue – solving political problems by political means.

In this context, I have recently written a letter to Senior General Than Shwe offering negotiations to establish a transition to democracy. In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue – amongst the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities as called for by the United Nations General Assembly resolutions since 1994.

Internationally, there seems to be a general consensus that it would be better if there were reforms in Burma but there is a difference of opinion on how this can be achieved. Some favour more punitive sanctions and an immediate regime change. Given the reality on the ground in Burma, the ENC believes that if we are to avoid instability in the region, we need a more nuanced engagement, dialogue, and a transition.

The UN has tried many different instruments including a "Friends of Burma" contact group to assist the UN Special Envoy for Burma. A smaller group could be useful for the UN Secretary-General's Special Advisor for Burma. But the disadvantage is that the SPDC could feel that it is not in control and that powers are plotting its overthrow.

In June 2007, the ENC suggested to US Assistant Secretary of State Christopher Hill that the US should explore with China the possibility of having a multi-party talk on Burma similar to the “Six-Party Talks on North Korea”. There seems to have been some slight progress but the recent disturbances in Burma may have killed the idea. The main disadvantage would have been the exclusion of the United Nations in the talks.

Perhaps a combination of the “Six-Party Talks on North Korea” and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” could be contemplated for Burma. In such a case, the USA, the UN, China and the SPDC would have key roles to play. We need the involvement of all four. Otherwise, we cannot go forward.

Instead of continuing the stalemate for the next twenty years while Burma deteriorates further to a point of no return, we need to bring about a national reconciliation. This will not only alleviate the suffering of the peoples of Burma but also lead to the release of Daw Aung San Suu Kyi and other national leaders who could then help rebuild the nation.

Burma has been isolated for 45 years and Burma’s economy has either stagnated or declined. We need your support to end this state of affairs. Otherwise, we may see Burma disintegrate and affect the stability of the region. With the right policies, Burma could become a model democratic nation that respects the rich diversity of its peoples and the gateway to world markets for both China’s southwest and India’s northeast, thereby bringing greater prosperity to Burma and the entire region.

It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I trust you will be willing to work with other nations to help us find a solution that will benefit all the peoples of Burma.

Respectfully,

Saw Ba Thin Sein
Chairman
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

Copies to: Condoleezza Rice, Secretary of State
 Christopher Hill, Assistant Secretary of State
 Eric G. John, Deputy Assistant Secretary of State
 Shari Villarosa, Charge d’Affairs, US Embassy in Rangoon
 Ban Ki-Moon, Secretary-General, United Nations
 Ibrahim Gambari, Special Advisor to the Secretary-General, Burma
 B Lynn Pascoe, Under-Secretary-General for Political Affairs
 Margareta Walhstrom, Assistant-Secretary-General for Humanitarian Affairs,
 Charles Petrie, UNDP Resident Coordinator - Burma

Attachment: Letter to Senior-General Than Shwe, SPDC
 Concept Paper – Multi-Party Talks on Burma

H.E. Hu Jintao
President
People's Republic of China
Beijing

24 September 2007

Dear Mr. President,

Thank you for your concern for the well-being of the peoples of the Union of Burma and the stability of our nation. We share your concerns. The current situation in the Union of Burma, if not handled properly could lead to greater instability and more suffering for the peoples of Burma. We are therefore urgently seeking a political solution and would like to bring the matter to your attention. As a neighbour and a friend of the peoples of Burma, we believe that China can help us find a suitable political solution.

The Ethnic Nationalities Council (ENC) represents the views of the peoples of the seven ethnic states of the Union of Burma. Our 20 million people represent 40% of Burma's population and our homelands make up 60% of the territory. Although we have been engaged in a civil war with the central government since 1949, the basic aim of the ENC is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the people of Burma.

The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results. We are committed to a process of dialogue – solving political problems by political means. In this context, I have recently written a letter to Senior General Than Shwe offering negotiations to establish a transition to democracy. I also suggested that the ethnic armies with ceasefire agreements could work with the State Peace and Development Council (SPDC) in the constitution drafting process if the SPDC would really work to bring about democracy, peace, justice and prosperity for all the peoples of the Union of Burma. The ethnic armies with no ceasefire agreements may also agree to follow suit if the process was more democratic and inclusive, and their compatriots succeed.

But we are concerned by the threats made by SPDC commanders, to disarm the ethnic ceasefire armies even though a satisfactory constitution has not yet been drafted let alone completed. Such a move will definitely lead to the breaking of the ceasefires, a return to hostilities and more suffering for the peoples of Burma. If the SPDC were to use the constitution drafting process and its Road Map to find a political solution, there would be no need to disarm the ethnic armies. The political solution will solve this problem automatically.

In order to find a political solution, I proposed the SPDC to engage in a meaningful political dialogue with the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities. In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue, as called for by the United Nations General Assembly since 1994.

Internationally, there seems to be a general consensus that it would be better if there were reforms in Burma but there is a difference of opinion on how we can achieve it. Some favour more punitive sanctions and an immediate regime change. Given the reality on the ground in Burma, the ENC believes that if we are to avoid instability in the region, we need a more nuanced engagement, dialogue, and a transition.

The UN has tried many different instruments including a “Friends of Burma” contact group to assist the UN Special Envoy for Burma. A smaller group could be useful for the UN Secretary-General’s Special Advisor for Burma. But the disadvantage is that the SPDC could feel that it is not in control and that other nations are plotting its overthrow.

In June 2007, the ENC suggested to US Assistant Secretary of State Christopher Hill that the US should explore with China the possibility of having a multi-party talk on Burma similar to the “Six-Party Talks on North Korea”. There seems to have been some slight progress but the recent disturbances in Burma may have killed the idea. The main disadvantage would have been the exclusion of the United Nations.

Perhaps a combination of the “Six-Party Talks on North Korea” and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” could be contemplated for Burma. In such a case, the SPDC, China, the USA and the UN would have key roles to play. We need the involvement of all four. Otherwise, we cannot go forward.

Instead of continuing the stalemate for the next twenty years while Burma deteriorates further to a point of no return, we need to bring about a national reconciliation. This will not only alleviate the suffering of the peoples of Burma but also lead to the release of Daw Aung San Suu Kyi and other national leaders who could then help rebuild the nation.

Burma has been isolated for 45 years and Burma’s economy has either stagnated or declined. We need your support to end this state of affairs. Otherwise, we may see Burma disintegrate and affect the stability of the region. With the right policies, Burma could become the gateway to world markets for both China’s southwest and India’s northeast, thereby bringing greater prosperity to Burma and the entire region.

It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I trust you will be willing to work with other nations to help us find a solution that will benefit all the peoples of Burma.

Respectfully,

Saw Ba Thin Sein, Chairman
Ethnic Nationalities Council, Union of Burma

Copies to: Tang Jiaxuan, State Councillor
 Yang Jiechi, Foreign Minister
 Ambassador Guan Mu, Embassy of China,
 No.1 Pyidaungsu Yeiktha, Yangon
 Ban Ki-Moon, Secretary-General, United Nations
 Ibrahim Gambari, Special Advisor to the Secretary-General, Myanmar
 B Lynn Pascoe, Under-Secretary-General for Political Affairs
 Margareta Walhstrom, Assistant-Secretary-General for Humanitarian Affairs,
 Charles Petrie, UNDP Resident Coordinator - Myanmar

Attachment: Letter to Senior-General Than Shwe
 Concept Paper – Multi-Party Talks on Burma/Myanmar

**H.E. Vladimir Putin
President
Russian Federation
The Kremlin, Moscow**

24 September 2007

Dear Mr. President,

I am sure you are aware of the crisis in the Union of Burma. The current situation, if not handled properly could lead to greater instability and cause more suffering for the peoples of Burma. We need your assistance to urgently find a political solution to the problem.

The Ethnic Nationalities Council represents the views of the peoples of the seven ethnic states of the Union of Burma. Our 20 million people represent 40% of Burma's population and our homelands make up 60% of the territory. Although we have been engaged in a civil war with the central government since 1949, the fundamental aim of the ENC is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the peoples of Burma.

The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results. We are committed to a process of dialogue – solving political problems by political means.

In this context, I have recently written a letter to Senior General Than Shwe offering negotiations to establish a transition to democracy. In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue – amongst the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities as called for by the United Nations General Assembly resolutions since 1994.

Internationally, there seems to be a general consensus that it would be better if there were reforms in Burma but there is a difference of opinion on how we can achieve it. Some favour more punitive sanctions and an immediate regime change. Given the reality on the ground in Burma, the ENC believes that if we are to avoid instability in the region, we need a more nuanced engagement, dialogue, and a transition.

The UN has tried many different instruments including a “Friends of Burma” contact group to assist the UN Special Envoy for Burma. A smaller group could be useful for the UN Secretary-General's Special Advisor for Burma. But the disadvantage is that the SPDC could feel that it is not in control and that others are plotting its overthrow.

In June 2007, the ENC suggested to US Assistant Secretary of State Christopher Hill that the US should explore with China the possibility of having a multi-party talk on Burma similar to the “Six-Party Talks on North Korea”. There seems to have been some slight progress but the recent disturbances in Burma may have killed the idea. The main disadvantage would have been the exclusion of the United Nations.

Perhaps a combination of the “Six-Party Talks on North Korea” and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” could be contemplated for Burma. In such a

case, both the SPDC and the UN would have key roles to play. We want the UN's involvement and we need the SPDC to agree. Otherwise, we cannot go forward.

Instead of continuing the stalemate for the next twenty years while Burma deteriorates further to a point of no return, we need to bring about a national reconciliation. This will not only alleviate the suffering of the peoples of Burma but also lead to the release of Daw Aung San Suu Kyi and other national leaders who could then help rebuild the nation.

Burma has been isolated for 45 years and Burma's economy has either stagnated or declined. We need your support to end this state of affairs. Otherwise, we may see Burma disintegrate and affect the stability of the region. With the right policies, Burma could become the gateway to world markets for both China's southwest and India's northeast, thereby bringing greater prosperity to Burma and the entire region.

It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I trust you will be willing to work with other nations to help us find a solution that will benefit all the peoples of Burma.

Respectfully,

Saw Ba Thin Sein
Chairman
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

Copies to: Sergey Lavrov, Minister of Foreign Affairs
 Ambassador, The Embassy of Russian Federation, Rangoon, 38 Sagawa Road,
 Dagon, Yangon
 Ban Ki-Moon, Secretary-General, United Nations
 Ibrahim Gambari, Special Advisor to the Secretary-General, Burma

Attachments: Letter to Senior-General Than Shwe
 Concept Paper – Multi-Party Talks on Burma

Policy Statement - 2007

The Ethnic Nationalities Council (ENC) was established as Ethnic Nationalities Solidarity and Cooperation Committee (ENSCC) in August 2001, and transformed into a council in March 2004. The main task of the Council is to coordinate the efforts of the 20 million plus non-Burman ethnic nationalities to bring about a ‘Tripartite Dialogue’ to resolve the problems of the Republic of the Union of Burma. The ‘ethnic nationalities’ from Seven States in the Union of Burma together represent more than 40% of the 50 million population of the Union of Burma, and their combined homelands cover 60% of the territory bordering Bangladesh and India in the west; India and China in the north; and China, Laos and Thailand in the east.

BURMA’S PROBLEM

The “Ethnic Nationalities Council” believes that the political crisis in the Union today is not just an ideological confrontation between democracy and a military dictatorship or totalitarianism. The problem is rooted in a constitutional problem, which came about because the 1947 Panglong Agreement, which formed the basis of the Union of Burma, was never fully implemented.

OBJECTIVE

The ultimate goal of the Ethnic Nationalities Council is to establish a genuine Federal Union of Burma based on the principles of the Panglong Agreement, which will guarantee democratic rights for all citizens, political equality for all ethnic nationalities and the rights of self-determination for all member states of the Union.

SOLUTION

The Ethnic Nationalities Council strongly believes that the best means to resolve the political crisis in the Union of Burma is through a negotiated settlement, i.e., through a political dialogue, negotiations and compromise.

Successive United Nations General Assembly resolutions since 1994 have called for a “Tripartite Dialogue” - amongst the military government called the State Peace and Development Council (SPDC), the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities who were founding partners in the creation of the Union of Burma in the 1947 Panglong Conference. The Council believes that the question of democracy, military rule and the constitutional arrangement between the constituent states of the Union of Burma are intrinsically intertwined and cannot be resolved one without the other.

THE SPDC’S NATIONAL CONVENTION

The Ethnic Nationalities Council believes that the SDPC’s seven-point “road map” and its National Convention will not lead to democratization and the establishment of a federal union. The current Convention will only serve to legitimize the military dictatorship.

The Council supports the modifications to the National Convention that the ethnic nationalities armies that have cease-fires with the military, proposed on 14 May 2004:

1. Objective No.6 of the National Convention (the military's leading role in politics) is not compatible with democracy. It should be discussed and revised;
2. The 104 articles adopted by the previous National Convention that are not compatible with democracy should be discussed and revised;
3. While the National Convention is in progress, the delegates must be able to freely meet and consult with all individuals and groups that have recommendations that will benefit the Union of Burma;
4. While the National Convention is in progress, the delegates must be able to freely communicate, discuss and exchange ideas with their mother organizations;
5. All the Members of Parliament elected by the people in the 1990 elections should have the right to participate in the National Convention;
6. Only cease-fire groups that truly represent their people, should be allowed to participate in the National Convention. Peace with the non-cessate-fire groups should be concluded as soon as possible so that they can participate in the National Convention;
7. Law No.5/96 that was enacted on 7 June 1996 to protect the 1993-96 National Convention, should be repealed.

The Ethnic Nationalities Council regrets that instead of using the recommendations as positive input for developing a mutually acceptable plan for national reconciliation and a transition to democracy, the military authorities rejected the proposals.

TRANSITION PLAN

In order to facilitate a speedy and timely transition to democracy, federalism and peace, the Ethnic Nationalities Council proposes the following transition plan -

1. Cessation of hostilities or a mutual declaration of a nation-wide cease-fire;
2. SPDC release of all political prisoners including Daw Aung San Suu Kyi;
3. Initiating a 'Tripartite Dialogue';
4. Formation of an interim government comprising of representatives of the SPDC; the NLD and other 1990 election winning parties; and the ethnic nationalities. This will be based on the outcome of the 'Tripartite Dialogue';
5. The interim government convenes a legitimate and democratic 'National Convention' to ratify transition agreements, and discuss the future of the Union of Burma and the role of the military in politics;
6. Formation of various commissions to draft constitutions of the Federal Union and the constituent States;
7. Holding a national referendum for the adoption of the Federal Constitution and holding referendums in the constituent States for the adoption of their respective State Constitutions;
8. Holding elections at the national and state levels;
9. Convening of Federal and State parliaments (legislatures);
10. Formation of the Federal and State governments;

INTERNATIONAL SUPPORT

The Ethnic Nationalities Council welcomes the support and involvement of the international community, especially the United Nations and neighbouring countries, in the transition process in the Union of Burma;

The Council welcomes the recent visit of Mr. Ibrahim Gambari, UN Under-Secretary General for Political Affairs, to Rangoon and his meeting not only with Senior General Than Shwe but also with Daw Aung San Suu Kyi; and endorses the call for the SPDC to:

- Release Daw Aung San Suu Kyi, Hkun Htun Oo and other political prisoners;
- Engage the NLD and other political parties in a substantive dialogue; and
- Work out an agreement with the ethnic cease-fire groups.

The Ethnic Nationalities Council (ENC) is concerned about the political deadlock in Burma, the continuing systematic violence by the Burmese military against the civilian population in the ethnic states of the Union of Burma, and the deteriorating humanitarian situation.

The ENC calls on the International Community to -

- A. Urgently stop the systematic violence by the Burmese military against the civilian population in the ethnic states of the Union of Burma resulting from the military's "Four Cuts Strategy" to deny food; human resources; intelligence / information; and communications / transportation; to the ethnic resistance;
- B. Urgently find ways and means to deliver humanitarian aid directly to the people of Burma especially in the ethnic states - from areas controlled by the Burmese military inside Burma and from neighbouring states to areas not accessible from inside Burma.

Furthermore, the ENC calls on the International Community to -

- a) Strengthen the EU Common Position on Burma by expanding the list of banned Burmese enterprises to include the Myanma Oil and Gas Enterprise (MOGE) which provides the Burmese dictatorship with its largest source of income;
- b) Publicly state that the International Community will not accept or recognize any outcome of the ruling SPDC's National Convention, unless the process is inclusive and democratic;
- c) Seriously abide by the decision of the International Labour Organization (ILO) to call on all its member organizations - governments, employers, and trade unions - to review their relationship with the Burmese dictatorship and verify that they are not directly or indirectly contributing to the use of "forced labour" in Burma.

UN SECURITY COUNCIL TO INTERNATIONAL CONFERENCE ON BURMA

The ENC regretted that China and Russia along with South Africa vetoed the United Nations Security draft resolution on Burma, sponsored by the United States of America and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, on 12 January 2007.

Although the UN Security Council resolution was vetoed by China and Russia, both acknowledged that Burma is "facing many political, economic and social challenges and that some of its problems are quite serious." They further acknowledged that Burma, indeed, is "faced with a series of grave

challenges relating to refugees, child labor, HIV/AIDS, human rights and drugs,” and suggested that the UN should address those problems through the good offices of the Secretary-General as mandated by the UNGA.

Since there is now a basic international consensus on the need for reforms in Burma, the ENC would like to request the United Nations Secretary-General to organize an “International Conference on Burma”, which may include the Burma, China, the European Union, India, Japan, Russia, Thailand, and the USA, to facilitate the implementation of UNGA resolutions since 1994, that called for a “tripartite dialogue” amongst the military, the 1990 election winning parties led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities, who were founding partners in the creation of the Union of Burma in 1948.

The ENC believes that the best way to solve the political crisis in Burma, including the more than five-decades long civil war, is a negotiated settlement through dialogue.

Unless the international community and the neighboring countries assist in solving Burma’s problems, the suffering of the peoples of Burma will be unnecessarily prolonged. Therefore, an “International Conference on Burma” to find common ground that will allow for national reconciliation and a democratic transition to begin, is essential.

Contact persons:

Dr. Lian H. Sakhong
General Secretary
E-mail: liansakhong@peacebuilding.se

Saw David Taw
Joint General Secretary
E-mail: tawdavid2002@yahoo.com

Mr. George W. Bush
President
United States of America
The White House, Washington DC, USA

7 August 2008

Dear Mr. President,

First of all, I would like to thank you, Mr. President and Mrs. Bush for your strong personal support for the people of the Union of Burma and Daw Aung San Suu Kyi. We appreciate your firm commitment.

Thank you also for giving us an opportunity to meet with you in Bangkok. For those of us who are fighting for democracy, human rights and freedom, meeting with you is the greatest inspiration that we can hope for, because you are not only a great leader of the free world but also a beacon of freedom struggle around the world, and above all: we count you and Mrs. Bush as good friends of the people of Burma.

As you once said: “Our cause is just and worthy of sacrifice. Inspired by all the courage that has come before, we will meet our moment and we will prevail”. With good friends like you, we are certain that the people of Burma will meet our moment—the moment of freedom.

Mr. President,

The Union of Burma is a multi-ethnic and multi-religious country. The Ethnic Nationalities Council (ENC) represents the views of the people of the seven ethnic states of the Union of Burma. Our 20 million people constitute 40% of Burma’s population and our homelands make up 60% of the territory.

Although we have been engaged in a civil war with the central government since 1949, the fundamental aim of the ENC is to bring democracy, peace, justice and prosperity to all the people of Burma. The decades-long political and military confrontation between the ethnic nationalities and the Burma Army has not produced the desired results. The ENC is committed to a process of dialogue – solving political problems by political means.

In our opinion, the best means to solve the political crisis in Burma is through a tripartite dialogue – amongst the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities as called for by the United Nations General Assembly resolutions since 1994.

Internationally, there seems to be a general consensus that it would be better if there were reforms in Burma but there is a difference of opinion on how this can be achieved. Some favor more punitive sanctions and an immediate regime change. Given the reality on the ground in Burma, the ENC believes that if we are to avoid instability in the region, we need a more nuanced engagement, dialogue, and a transition.

In June 2007, the ENC suggested to US Assistant Secretary of State Christopher Hill that the US should explore with China the possibility of having a “Multi-party Talk on Burma” similar to the “Six-Party Talks on North Korea”. Perhaps a combination of the “Six-Party Talks on North Korea”

and the “Quartet of International Mediators for the Middle East” could be contemplated for Burma. In such a case, the USA, the UN, China and the SPDC would have key roles to play. We need the involvement of all four. Otherwise, we cannot go forward.

Mr. President,

We are pleased to learn that you will be meeting with Mr. Hu Jintao, President of People’s Republic of China, in Beijing. Please convey our proposal for a “Multi-party Talks on Burma”. If the USA and China push together, the military junta will not be able to ignore it. We need your support to end this state of affairs. Otherwise, we may see Burma disintegrate and affect the stability of the region.

With the right policies, Burma could become a model democratic nation that respects the rich diversity of its peoples and the gateway to world markets for both China’s southwest and India’s northeast, thereby bringing greater prosperity to Burma and the entire region.

It is not too late. There is still time to bring about a peaceful solution to our problems. I trust you will be willing to work with other nations to help us find a solution that will benefit all the people of Burma.

Respectfully,

Dr. Lian H. Sakhong
General Secretary
Ethnic Nationalities Council
Union of Burma

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
၏
ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ

**Ethnic Nationalities Council
(ENC)
STATEMENTS**

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No. 1 / 2005

March 05, 2005

The Ethnic Nationalities Council (ENC) held its quarterly meeting in Kawthoolei on 4-5 March 2005. The meeting was attended by the ENC members, Advisors and ENSCC members, and discussed current political situation in the Union of Burma.

The Ethnic Nationalities Council (ENC) is committed to finding a political solution to the crisis in Burma through a 'Tripartite Dialogue' as called for by United Nations General Assembly resolutions since 1994.

The Ethnic Nationalities Council (ENC) is committed towards rebuilding the Union of Burma that has been torn apart by war since independence in 1948.

To find such a solution, the Ethnic Nationalities Council (ENC) is committed to the following objectives:

1. The non-disintegration of the Union of Burma;
2. The non-disintegration of national unity;
3. The stability of the sovereignty of the Union of Burma;
4. The development of a genuine multi-party democracy;
5. The promotion of social truths such as justice, freedom, equality, etc; and
6. A political role for the Tatmadaw in the Union of Burma in the transition period.

To achieve these objectives, the Ethnic Nationalities Council (ENC) encourages the ruling State Peace and Development Council (SPDC) and the various ethnic armies to enter into ceasefire talks and engage in political dialogue.

The Ethnic Nationalities Council (ENC), however, believes that the current National Convention will not lead to a democracy as claimed by the SPDC. The National Convention -

Does not include the political parties that won the 1990 general elections. Their leaders are in fact under detention;

Does not reflect the aspirations of the ethnic ceasefire groups who have repeatedly called for a dialogue on the future of Burma. Some of their leaders have been detained;

Procedures are not democratic or transparent. The delegates to the National Convention are not allowed to freely and openly debate the constitutional principles proposed by the SPDC. It is also illegal to discuss the constitution outside the National Convention.

To make the National Convention meet the objectives of the SPDC's proclaimed road map towards a democracy and reflect the will of the people, the ENC calls on the SPDC to -

1. Amend the procedures of the National Convention to allow free and open debate on the constitutional articles proposed by the SPDC;
2. Release the detained leaders of the political parties and ceasefire groups;
3. Allow the political parties to function freely and to participate in the constitution drafting process;
4. Allow the ethnic ceasefire armies to freely organize and to participate in the constitution drafting process;
5. Conclude ceasefires with the remaining ethnic armies and allow them to participate in the constitution drafting process;
6. Rescind SPDC Law No.5/96 and allow the public to openly debate provisions of the new constitution;
7. Allow the international community especially ASEAN to observe the National Convention, the proposed referendum for the new constitution, and the projected general elections under the new constitution;

Should the SPDC not change or accept any of the suggestions above, the Ethnic Nationalities Council (ENC) will have no option but to strongly oppose any new constitution that the SPDC proposes.

If the SPDC cannot accommodate the Ethnic Nationalities Council's suggestions towards finding a political solution, the ENC will hold the SPDC responsible for all consequences including the resumption of hostilities.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

The Statement of the Fourth Ethnic Nationalities Conference

(Union of Burma)

Statement of 1st May 2005

1. The 4th Ethnic Nationalities Conference was held from 28 April to 1 May 2005, at a location on the Thai-Burmese border.
2. Sixty-two delegates from the political organizations that founded the Ethnic Nationalities Council, and invited youth and women delegates participated in the Conference.
3. The Conference agreed to reconstitute the Ethnic Nationalities Council and base its representation along States lines. Given the current political situation, the Conference also decided to include representatives from the National Democratic Front and the United Nationalities League for Democracy (Liberated Area) in the Council.
4. The Conference reaffirmed that the best way to resolve the current political crisis in the Union of Burma is through a political solution - a face to face dialogue. The Conference also reaffirmed that the 'Tripartite Dialogue' as called for by United Nations General Assembly in 1994, is the solution.
5. The Conference established that while the ethnic nationalities have seriously called for and prepared for a tripartite dialogue, the SPDC military regime has absolutely refused to enter into a dialogue. Instead of engaging in a political dialogue with the ceasefire groups who were fully prepared to negotiate, the SPDC using its military might is subjugating them and making them surrender their arms. The SPDC is also increasingly causing conflict between different ethnic nationalities.
6. The Ethnic Nationalities Council will continue to work towards a Tripartite Dialogue as called for by the United Nations General Assembly and to work towards establishing a genuine federal Union of Burma. The ethnic nationalities will also together continue to resist the SPDC regime's use of its armed might and violence to pressure the ethnic nationalities into submission.
7. The Conference calls for the release of democracy leader Daw Aung San Suu Kyi and Hkun Htun Oo who is one of the ethnic nationalities leaders, and all political prisoners who have been unjustly detained.
8. In order to resolve the political, economic and social crises that the people of the Union of Burma, including the family of military personnel, are facing and to also gain international acceptance, the Conference once again calls on the SPDC to accept that the solution is a tripartite dialogue and to as soon as possible initiate national reconciliation through a dialogue.

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Background for the Press:

The 62 delegates to the 4th Ethnic Nationalities Conference include delegates from the –

Arakan League for Democracy

Arakan Liberation Party

Arakan National Council

Chin National Front

Chin National League for Democracy (Exile)

Kachin National Organization

Kachin Women's Association in Thailand

Karen National Union

Karen Women's Organization

Karen Youth Organization

Karenni National Progressive Party

Karenni National Youth Organization

Karenni Women's Organization

Kayah State (Karenni) - Union Member of Parliament elect

Kayan New Land Party

Lahu National Development Party

Mon National Democratic Front

Mon Unity League

Mra Peoples Party

National Democratic Front

Nationalities Youth Forum

Pa-O Peoples Liberation Organization

Political Affairs Committee of Chinland

Shan Women's Action Network

United Nationalities League for Democracy (Liberated Area)

Women's League of Chinland

A staff member of the National Reconciliation Programme attended the 4th Ethnic Nationalities Conference as an Observer, and the Director of the Euro-Burma Office participated as an Advisor to the Ethnic Nationalities Council

The Ethnic Nationalities Council was established in January 2004 by the 3rd Ethnic Nationalities Seminar. The Council's mandate is to try to bring about a 'Tripartite Dialogue' - the military, democracy advocates, and the ethnic nationalities - to resolve Burma's problems.

The Ethnic Nationalities Council was formed to represent the interests of the ethnic nationalities who make up 40% of the population (20 million) of the Union of Burma and whose homelands make up 60% of the territory.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)
Statement No. 5/2005
Statement Concerning United Nations Security Council

September 25, 2005

1. The Ethnic Nationalities Council (Union of Burma) warmly welcomes effort by former Czech President Vaclav Havel and Archbishop Desmond Tutu of South Africa to have the UNSC to take action on Burma.
2. In October 2004, the ENC issued a statement vigorously supporting a similar effort by the United States of America. The ENC would like to earnestly request governments of Britain, France, Russia and China, permanent members of the UNSC, to make a comparable effort.
3. The effort to submit the case of the Union of Burma which has been facing increasing and nationwide problems, to the UNSC is an especially relevant one, because the severe problems the country has to face nowadays are no longer ordinary domestic problems but international ones. In addition to serious human rights violations, the political, economic and social problems that have sprung up together with the over five- decade long civil war – especially the problems of narcotic drugs, HIV/AIDS, infectious diseases, thousands of refugees, illegal immigrant workers and black-market economy – have spread beyond the borders of the Union of Burma to neighboring countries and the greater part of Asian region. It is vitally necessary that a multilateral effort be made to resolve the problems.
4. Accordingly, we would like to request the international forces – particularly China, India, Bangladesh and ASEAN countries – to make a multilateral effort. We would like also to request China not to use its veto power when the case of our country is submitted to the UNSC.
5. The ENC is a council composed of various ethnic nationalities which have been endeavoring to resolve political problems of the Union of Burma by political means. For that reason, we sincerely support the move to submit the case of the Union of Burma to the UNSC and declare our intention to continue our effort for the emergence of “Tripartite Dialogue”.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

ETHNIC NATIONALITIES COUNCIL

(Union of Burma)

Statement No. 6/2005

ENC Welcomes ASEAN's Effort to Resolve the Political Crisis in Burma

December 14, 2005

The Ethnic Nationalities Council (ENC) welcomes ASEAN's call for the release of political prisoners and for democratic reform in Burma.

The ENC Chairman, Saw Ba Thin Sein, congratulates the political courage shown by the ASEAN leaders. "I am glad Burma has come to the attention of ASEAN. It is long overdue", he said. "It is good for the entire region that ASEAN has finally abandoned its policy of non-interference in the internal affairs of member states and is pressing the military regime to release political prisoners and institute democratic reforms in our country".

The Ethnic Nationalities Council believes that the problems in Burma today are no longer its own internal affair. They are becoming international problems: the violation of human rights, the fifty-year-old civil war, or the political, economic and humanitarian problems in Burma - especially the issues of drug trafficking, HIV-AIDS and other infectious diseases spreading across Asia, the hundreds of thousands of refugees, illegal migrant workers in neighboring countries, etc. These are becoming regional and international problems. To solve these problems it is crucial that the international community % including UN, EU, USA, Japan, China,

India, Bangladesh and ASEAN nations % take action. "We are encouraged by the fact that Malaysian Foreign Minister Syed Hamid Albar, as a representative of ASEAN, will visit Burma. We hope that he will be able to meet not only with Daw Aung San Suu Kyi but also with Khun Tun Oo, Chairman of United Nationalities Alliance and SNLD. Above all, we hope that he will be able to negotiate with the SPDC for their release", said the ENC Chairman.

The Ethnic Nationalities Council further calls on the ruling State Peace and Development Council to consider the welfare of the people of Burma before its own interests. The inclusion of all parties in the political process and the reconciliation of differences will go a long way towards resolving the problems of Burma, preserving the role of the Tatmadaw and preventing Burma from becoming an international spectacle. If the SPDC does not want the interference of the international community, especially the UN Security Council and ASEAN, we urge the generals to begin a genuine process of reconciliation and dialogue.

The Ethnic Nationalities Council is a body founded by the ethnic nationalities of the Union of Burma in order to be able to resolve the political problems we face by political means. Therefore, the Council welcomes ASEAN's assistance to resolve Burma's political crisis through negotiated settlement. We trust that this effort will lead further to a "Tripartite Dialogue" - the military, democracy advocates and the ethnic nationalities - and we declare that we will continue to work towards such a solution.

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No. 4/2006

Statement on United Nations Security Council (UNSC) Decision

September 16, 2006

1. The Ethnic Nationalities Council (Union of Union) warmly welcomes the decision on the political crisis of Union of Burma to put up in the United Nations Security Council (UNSC) agenda, after the closed-door discussion on September 15th, 2006.
2. In September 2005, the Ethnic Nationalities Council (Union of Burma) issued a statement that warmly welcomed effort by former Czech President Vaclav Havel and Archbishop Desmond Tutu of South Africa to have the UNSC to take action on Burma.
3. The Ethnic Nationalities Council in October 2004 also welcomed a similar call by the United States of America. The Ethnic Nationalities Council called on the other Permanent Members of the Security Council - China, France, Russia and the United Kingdom, to also endeavor to put the case of Burma on the Security Council agenda.
4. Given the difficulties that the Union of Burma is today facing, the Ethnic Nationalities Council believes that it is appropriate for the UN Security Council to consider the case of Burma. The problems in Burma today are no longer its own internal affair. They are becoming international problems, be they the violation of human rights, the fifty-year-old civil war, or the political, economic and humanitarian problems in Burma - especially the issues of drug trafficking, HIV-AIDS and other infectious diseases spreading across Asia, the hundreds of thousands of refugees, illegal migrant workers in neighboring countries, etc. They are becoming regional and international problems. To solve these problems it is crucial that the international community, especially UN Security Council, is involved.
5. Therefore, in order that the international community might be able to help resolve the problems of the Union of Burma, it is believed that a decision taken by United Nations Security Council (UNSC) has been a signification step to resolve a long-standing political crisis in the Union of Burma.
6. The Ethnic Nationalities Council calls on our neighbors - China, India, Bangladesh and the ASEAN nations, to assist in this effort to bring Burma to the Security Council. The ENC would like also to request China not to use its veto power when the case of Burma is submitted to the UNSC.
7. The Ethnic Nationalities Council further calls on the ruling State Peace and Development Council to consider the welfare of the people of Burma before its own interests. The inclusion of all parties in the political process and the reconciliation of differences will go a long way in resolving the problems of Burma, preserving the role of the Tatmadaw and preventing Burma from becoming an international spectacle.
8. The Ethnic Nationalities Council is a body founded by the ethnic nationalities of the Union of Burma in order to be able to resolve the political problems we face by political means. Therefore, the Council welcomes the decision to put Burma on the agenda of the United Nations Security Council. We trust that this will further lead to a 'Tripartite Dialogue' - the military, democracy advocates and the ethnic nationalities - and we declare that we will continue to work towards such a solution.

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement of the ENC-CEC Third Quarterly Meeting

October 19, 2006

The Third Quarterly Meeting of the Ethnic Nationality Council (ENC) was held from 17 to 18 October, 2006. The meeting was attended by Central Executive Committee members, advisers and members of the five working committees.

In the meeting, the members discussed on important issues and lay down future work plan.

ENC reaffirm its position concerning some important matters

Position on the NLD

- a. ENC recognizes the NLD as the legitimate party which won the 1990 elections.
- b. ENC recognize that Daw Aung San Suu Kyi is not only the official General Secretary of the NLD but also the leader who has been struggling relentlessly to gain democracy for the entire people.
- c. ENC also recognize Daw Aung San Suu Kyi as a leader of the democratic movement, non-violent resistance and world acclaimed leader.
- d. ENC as political force born out of successive seminars of the ethnic nationalities, reaffirm our commitment to cooperate with the democratic forces in accordance with Mae Tharawta Agreement, concluded in the year 1997.

Position on International Relations

- a. ENC will continue to lobby for international support for the emergence of tripartite dialogue on Burma as called for by the UNGA.
- b. ENC recognizes the importance of neighboring countries, including ASEAN countries.
- c. The ENC position is to solve political crises in Burma through political means and negotiated-settlement.

In conclusion, we call upon all the stake holders to continue their struggles until legitimate human rights are restored to the entire people, self determination of the ethnic nationalities and genuine federal union are established. ENC urge the neighboring countries to support its endeavor for peaceful political settlement in Burma.

**Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)
Statement No. 1/ 2007**

60th ANNIVERSARY OF The Panglong Agreement

February 12, 2007
“Unity in Diversity”

After the Second World War, in March 1946, the leaders of the Federated Shan States – Shan, Danu, Pa-O, Palaung and Wa - met together with representatives of the Chin, Kachin, and Karen peoples in Panglong to discuss the future. To enable the different peoples to cooperate more closely, the Supreme Council of the United Hill Peoples (SCOUHP) was founded in November 1946. This was a unique development whereby, rather than fighting each other, the different ethnic nationalities were able for the first time ever to work together as equals in order to achieve the same common goals.

When the ethnic nationalities leaders met again for the second time in Panglong in February 1947, Bogyoke Aung San came to join them. He had been to London to negotiate with Prime Minister Atlee for Burma’s independence, which was conditional on the unification of the Frontier Areas with Burma. Based on Aung San’s promises of democracy, equality and self rule, the ethnic nationalities agreed to work together with Aung San’s interim government to form the Union of Burma:

“We stand for full freedom of all the races in our country, including those so-called Karenni states...” (Aung San, 14 January 1947 – The Times, London).

“If the Burmese receive one kyat, the Shan will also get one kyat.” (Aung San at Panglong, February 1947).

“Full autonomy in the internal administration for the Frontier Areas is accepted in principle.” (Clause 5 – Panglong Agreement, 12 Feb 1947).

“Citizens of the Frontier Areas shall enjoy rights and privileges which are regarded as fundamental in democratic countries.” (Clause 6 – Panglong Agreement, 12 Feb 1947).

Now as much as then, the future of the Union of Burma is once again at stake. Instead of trying to consolidate power by force, which will never work, the current rulers of Burma need to take seriously the advice of a Kachin elder at the time of Panglong:

“For the hill peoples, the safeguarding of their hereditary rights, customs and religions are the most important factors. When Burmese leaders are ready to see this is done and can prove that they genuinely regard the hill peoples as real brothers equal in every respect to themselves, [then] shall we be ready to consider the question of our entry into close relations with Burma as a free dominion.” (Government of Burma Despatch No.14, 30 April 1946)

Bogyoke Aung San recognized that in order to build unity, he had to acknowledge and accept opinions that were different from his own. He accepted that the desire for autonomy of the ethnic nationalities was as valid as his own desire for independence from Britain. He respected and treated the ethnic leaders as brothers.

The ethnic nationalities are once again working together to determine their future. We the Ethnic Nationalities Council, call on all who love justice, democracy and freedom to work with us to rebuild the Union of Burma.

The Ethnic Nationalities Council also calls on the ruling State Peace and Development Council to stop forcing the ethnic nationalities to conform to its idea of unity – “One blood, one voice, and one command.” The Union of Burma is home to a diverse multitude of ethnic nationalities. Unity cannot be forced. But unity in diversity can only be built by recognizing differences and working together for common goals as was done at Panglong in 1947.

Peaceful Coexistence does not mean being subservient.

Equality does not mean that the Burman must lead.

Freedom does not mean the right to abuse others.

Justice does not mean revenge.

Unity does not mean uniformity.

Long Live the Spirit of Panglong!

The Ethnic Nationalities Council – representing the 22 million people in the Arakan, Chin, Kachin, Karen, Karenni, Mon and Shan States.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No. 2/ 2007

Statement on the Extension of Daw Aung San Suu Kyi House Arrest

May 27, 2007

1. The Ethnic Nationalities Council (ENC) strongly condemns the one-year extension of the house arrest of Daw Aung San Suu Kyi. Her terms of house arrest are ending on 27 May 2007. She has already spent almost 12 years of the past 17 years under house arrest.
2. The military regime continues to ignore the will of the peoples of Burma and the calls of the international community for her release. While the United Nations Secretary-General, 59 former heads of states, fellow Noble Peace Prize laureates, ASEAN members and international human rights groups call for her release, the people of Burma from different ethnic groups and religious backgrounds—Buddhists, Christians and Muslims—are praying for the release of Daw Aung San Suu Kyi in temples, Churches and pagodas around the country. The military regime responded to all these calls and prayers not only by extending her house arrest but also by arresting more than 30 pro-democracy activists while they were praying for her release.
3. The Ethnic Nationalities Council calls on the international community, especially the United Nations, to take the more effective actions on Burma. The Council particularly requests the United Nations Secretary-General to organize an “International Conference on Burma”, which will put strong pressure on the military regime not only to release Daw Aung San Suu Kyi but also to engage in a meaningful political dialogue with the 1990 election winning party and ethnic nationalities in a “tripartite dialogue” as called for by the successive United Nations General Assembly resolutions since 1994.
4. The “International Conference on Burma” may include the United States, China, Russia, India, Japan, the EU and ASEAN. The ENC is aware that unless our neighbouring countries, especially China, India, Japan and ASEAN, are involved in solving Burma’s problems together with the USA and EU, the suffering of the peoples of Burma will unnecessarily be prolonged. We, therefore, need an “International Conference on Burma” in order to find common ground that will allow a democratic transition and national reconciliation to begin.
5. The ENC is hopeful that that China and Russia will be able to collaborate with the United States, the United Kingdom and other members of the international community in organizing an “International Conference on Burma” under UN auspices. Although both countries vetoed the draft resolution on Burma at the UN Security Council, they acknowledged that Burma is “facing many political, economic and social challenges and that some of its problems are quite serious.” They further acknowledged that Burma, indeed, is “faced with a series of grave challenges relating to refugees, child labour, HIV/AIDS, human rights and drugs,” and suggested that the UN should address those problems through the good offices of the Secretary-General under the mandate of the General Assembly.

6. The ENC believes that the best means to solve political crisis in Burma, including the detention of Daw Aung San Suu Kyi and the on-going more than five long decades of civil war, is a negotiated settlement brought about by dialogue and compromise. The Council, therefore, strongly endorses the United Nations General Assembly resolutions that called for a “tripartite dialogue” in Burma.
7. The Ethnic Nationalities Council (ENC) was established as Ethnic Nationalities Solidarity and Cooperation Committee (ENSCC) in August 2001, and transformed into a council in March 2004. The main task of the Council is to coordinate the efforts of the non-Burman ethnic nationalities from Seven Ethnic States, which together represent more than 40% of the 50 million population and 60% of the territory of the Union of Burma, to bring about a ‘tripartite dialogue’ to resolve the problems of the Union of Burma.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)
Statement No. 3/ 2007
The 6th State Constitutions Seminar Statement

July 20, 2007

Under the aegis of the Constitutional Affairs Committee (CAC) of Ethnic Nationalities Council (Union of Burma), the 6th Seminar of State Constitution Drafting Committees was held successfully, at a certain place in the liberated area, for 5 days from July 16 to 20, 2007.

The meeting was opened by the ENC Chairman, Saw Ba Thin Sein, and attended by the Arakan, Chin, Kachin, Karen, Karenni, Mon and Shan State Constitution Drafting Committee members and special guests, a total of 54 participants, who had free and frank discussions.

The discussions were led by 6 resources persons, including two law professors of Indiana University and a federal judge of the United States.

In the first part of the meeting examination, in detail, was made of the weaknesses, strengths, common points and differences of each state draft constitution. In the second part of the meeting, a comparative study of each state draft constitution and the federal constitution drafted by the Federal Constitution Drafting and Coordinating Committee (FCDCC) was made, chapter by chapter. The chapters receiving special attention were chapters on “Division of Power”, “Individual Rights”, “Basic principle on gender equality”, “Federal and State Judiciaries”, “State of Emergency”, “Security Forces and Federal Armed Forces”.

Though the 6th State Constitutions Seminar discussed mainly about legal issues, the seminar can be regarded as a show of unity of the ethnic nationalities, because the members of the SCDCs are members of leading political organizations of their respective states, in actual existence.

In conclusion, we affirm that this seminar can also be regarded as a meeting giving new vigour to the reality that the aim of establishment of a genuine federal union composed of states with the rights of equality and self-determination is the main political goal.

***“ From emergence of a Federal Constitution, with guarantee-
To establishment of genuine federal union”***

Constitutional Affairs Committee
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)
Statement No. 3/ 2007
The 6th State Constitutions Seminar Statement
July 20, 2007

ဆဌမအကြိမ်မြောက် ပြည်နယ်များဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှီးနှောဖလှယ်ပွဲ ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ လုပ်ငန်းကော်မတီတရပ်ဖြစ်သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီက ကြီးမှူး၍ ဆဌမအကြိမ်မြောက် ပြည်နယ်များ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ(မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီများ၏ မျက်နှာစုံညီ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲတရပ်ကို လွှတ်မြောက်နယ်မြေတနေရာတွင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၁၆) ရက်မှ (၂၀) ရက်နေ့အထိ (၅) ရက်ကြာ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပ ပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန်မှ အစည်းအဝေးကို ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်ပေး ခဲ့ပြီးနောက် ရခိုင်၊ ချင်း၊ ကချင်၊ ကရင်၊ မွန်နှင့် ရှမ်း ပြည်နယ် (၇) ပြည်နယ်မှ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီအဖွဲ့ဝင်များ၊ အထူး ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာနများ၊ လေ့လာသူများ စုစုပေါင်း (၅၄) ဦး စုံစုံညီညီပါဝင်တက်ရောက်ပြီး ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာနှင့် လွတ်လပ်စွာ ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါသည်။

နိုင်ငံခြားပညာရှင်များအဖြစ် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ အင်ဒီးယားနား တက္ကသိုလ်၊ ဥပဒေပါမောက္ခ (၂) ဦးနှင့် ဖက်ဒရယ်တရားသူကြီး တဦးအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင် (၆) ဦးက ဦးဆောင် ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ၏ ပထမပိုင်းတွင် ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ပြုစုရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) တစောင်ချင်းစီ၏ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်များ၊ တစောင်နှင့်တစောင်အကြား တူညီမှု၊ ကွာခြားမှုများကို အကြောင်းအရာအရည် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ဒုတိယပိုင်းတွင်မူ ပြည်နယ်အသီးသီး၏ မူကြမ်းများကို ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမူကြမ်းရေးဆွဲရေးနှင့်ညှိနှိုင်းမှုကော်မတီက ပြုစုရေးဆွဲ ထားသော ဖက်ဒရယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ၏ပြဌာန်းချက်များနှင့် အခန်းအလိုက် တိုက်ဆိုင်လေ့လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အထူးပြု လေ့လာဆွေးနွေးကြသော အခန်းများမှာ အာဏာခွဲဝေခြင်း၊ ပုဂ္ဂလိက အခွင့်အရေးများ၊ ကျားမတန်းတူရေးဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောတရားများ၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် ပြည်နယ်တရားစီရင်ရေးများ၊ အရေးပေါ် အခြေအနေ၊ လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့နှင့် ပြည်ထောင်စု လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များဆိုင်ရာ ကဏ္ဍများဖြစ်ကြသည်။

ယခုဆဌမအကြိမ်မြောက် ပြည်နယ်များ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲသည် သာမန်အားဖြင့် ဥပဒေရေးရာများကို အဓိကထား ဆွေးနွေးခဲ့ကြသော်လည်း ပြည်နယ်အသီးသီး၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) ရေးဆွဲရေးကော်မတီဝင်များသည် တဖက်က ပြည်နယ်ရှိ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည့်အတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကိုပြသည့် နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ တရပ်ဟုလည်း မှတ်ယူ နိုင်ပေသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် အမျိုးသားတန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်အခွင့်အရေးကို ကိုင်စွဲသော ပြည်နယ်များဖြင့် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု တည်ဆောက်ရေးသည် အဓိကနိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံအားသစ်လောင်းပေးလိုက်သည့် ညီလာခံကြီးတရပ်ကြောင်း တင်ပြရင်း အလေးအနက် ထုတ်ပြန်ကြေငြာ လိုက်ရပါသည်။

**အာမခံချက်ရှိသော ဖက်ဒရယ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတရပ် ပေါ်ပေါက်ရေးမှသည် —
စစ်မှန်သော ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရေးသို့**

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးရာကော်မတီ
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No. 4/2007

Statement on the Current Events in Burma and the Suffering of Burmese People

August 26, 2007

It is an important obligation of a good government to arrange and carry out its plan to fulfil the fundamental needs of the people and make the social life to be convenient.

But without being able to make public's lives to be prosperous and peaceful, the State Peace and Development Council (SPDC) is ruling the country in irrational ways and thus the citizens are suffering economics devastation and social crisis in their daily lives. All the prices are increasing excessively but government ignores the suffering of the people and neglects the social problem of the country for so long. Instead of resolving the problem, the government has raised the fuel prices that they withheld up to 500 percent.

It is the fundamental rights of citizens to express their extreme sufferings and their desires peacefully and freely. Hence, we, the Ethnic Nationalities Council (Union of Burma) (ENC) demand the immediate release of the arrested protesters, including the student leaders Min Ko Naing and Ko Ko Gyi, without exception.

In order to solve the country problems peacefully, the ENC demands the SPDC to engage a meaningful dialogue with the winner party of 1990 election, National League for Democracy (NLD), and ethnic nationalities as called for the United Nations General Assembly since 1994. The ENC firmly believes that a Tripartite Dialogue is the best way to solve the political crisis in Burma.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No. 4/2007

Statement on the Current Events in Burma and the Suffering of Burmese People

August 26, 2007

မြန်မာပြည်သူလူထုလက်တလောဖြစ်ပျက်ခံစားနေရမှုများနှင့်ပတ်သက်၍
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

ပြည်သူလူထု၏ စားဝတ်နေရေး၊ လူမှုရေး အဆင်ပြေချောမွတ်အောင် ဦးထိပ်ထားစီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသည် အစိုးရကောင်းတို့၏ တာဝန်ကြီးတရပ်ဖြစ်ပေသည်။

နအဖစစ်အစိုးရအနေဖြင့် ပြည်သူလူထု၏ စားဝတ်နေရေး၊ လူမှုရေး အဆင်ပြေချောမွတ်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိသည့် အပြင်လွဲမှားစွာ စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်နေသဖြင့်ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အထွေထွေအခက်အခဲ အကြပ်အတည်းများကို နေ့တိုင်း ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည်။ ကုန်ဈေးနှုန်းများမှာလည်း အဆမတန်မြင့်မားထိုးတက်လာခဲ့ရာ စစ်အစိုးရကိုယ်တိုင်ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် နောက်ဆုံးစစ်အစိုးရအနေဖြင့် ၎င်းကိုယ်တိုင် ချုပ်ကိုင်ထားသည့် လောင်စာဆီဈေးနှုန်းကို အဆ (၅၀၀) အထိ တိုးမြှင့်ခဲ့ရပေသည်။

ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် မိမိတို့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည့် အတိဒုက္ခများ၊ လိုလားမှုများကို လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းစွာ ထုတ်ဖော်ပြသခြင်းသည် ပြည်သူလူထု၏ ရပိုင်ခွင့်ဖြစ်သည်။ မွေးရာပါအခွင့်အရေး ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသည့် မင်းကိုနိုင်၊ ကိုကိုကြီးတို့အပါအဝင် မတရားဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်းခံနေရသူများကို ခွင်းချက်မရှိ၊ အမြန်ဆုံး ပြန်လွှတ်ပေးရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှတောင်းဆို လိုက်သည်။

တိုင်းပြည်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းစွာတွေ့ဆုံဆွေးနွေး အဖြေရှာခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သဖြင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိခဲ့သည့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်အပါအဝင် ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရ နိုင်ငံရေးပါတီများမှ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ အတိုက်အခံ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ၏ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး နိုင်ငံ၏ ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ တောင်းဆိုလိုက်သည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement on the Call for International Conference on Burma

Statement No. 5/2007

September 10, 2007

The Ethnic Nationalities Council (ENC) strongly condemns once again the military regime's violent suppression of peaceful demonstrations and demands immediate release of all who have been arrested. The ENC is gravely concerned about the health of detainees, especially the 88 Generation leaders who are said to be hospitalized due to unexplained reasons, and the news of the death of Kyaw Min Yu (a.k.a. Jimmy).

The ENC welcomes the international community's condemnations on the junta leaders' "tyrannical behaviour" and recent violent crackdown in Burma. The ENC would like to congratulate the political courage shown by the world leaders, especially Mrs Laura Bush for her long-standing concern about Burma. Word alone, however, is not enough. Action is needed. The ENC thus calls upon the international community to respond to the situation in Burma more quickly with substantive actions. "We welcome the recent UN Security Council resolution on Darfur, but the situation in Burma is the same as in Darfur, if not worse", said ENC Chairman Saw Ba Thin.

In Burma, more than 3,000 villages are destroyed recently in Eastern Burma alone, millions of internally displaced persons are made homeless, hundreds of thousands of refugees are fleeing to neighbouring countries, and more than 1,200 political prisoners are still serving unjust sentences in modern gulags around the country. During the past few weeks the junta has violently crushed street demonstrations all over the country, and deployed troops to disperse the Buddhist monks who joined peaceful demonstrations with the people to demand reduction of fuel and commodity prices.

The ENC calls the United Nations Security Council to discuss the situation in Burma as soon as possible. With the backing of Security Council, the ENC further calls upon the UN Secretary-General, Mr. Ban Ki-moon, to organize an "International Conference on Burma". The ENC would like to see our neighbouring countries; especially China, India, and Japan, as well as ASEAN play a leading role and take initiative for such an International Conference in order to find the means to solve this political crisis in Burma through a negotiated-settlement.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement on Saffron Revolution in Burma

Statement No. 6/2007

September 22, 2007

**ပြည်တွင်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများတို့၏ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ပြုမှုနှင့်ပတ်သက်၍
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်**

ဆရာတော် သံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများခင်ဗျား —

ဖက်ဆစ်ဆန်သော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် မိမိတို့စစ်အာဏာ သက်ဆိုးရှည်ရေးကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများကို မတရားဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်း၊ ရက်စက်စွာ ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်ခြင်း လုပ်ရပ်သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများလုပ်ရပ်ဖြစ်၍၊ ဆရာတော် သံဃာတော်များ၏ ပတ္တနိတ္တုဇ္ဇနကံဆောင်သပိတ် ပြုလုပ်မှုဖြင့် ဆုံးမလိုက်ခြင်းကို တပည့်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ENC) မှ လေးစားဂုဏ်ပြုပါကြောင်း လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဘုရား။

မိမိတို့နိုင်ငံတွင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး၊ တပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ဖြုတ်ချရေး၊ ဒီမိုကရေစီတိုက်ပွဲများတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အမျိုးသားနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ကျောင်းသားပြည်သူများ ဆန္ဒပြထုတ်ဖော်အရေးဆို တိုက်ပွဲဝင်မှုကြောင့် အောင်ပွဲအသီးသီးရရှိခဲ့ကြောင်း သမိုင်းကောင်းအစဉ်အလာများစွာ ရှိခဲ့ပါသည်။ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် ပြည်သူတရပ်လုံးအား စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး ဖိနှိပ်မှုများဖြင့် ဆင်းရဲတွင်းပိုမိုနက်ရှိုင်းအောင် ပြုလုပ်နေပါသည်။ ရှေ့ဆက်ပြီး ဖိနှိပ်အုပ်စိုးရန်လည်း အစီအစဉ်ချမှတ်လုပ်ဆောင်နေပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ သံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသား ပြည်သူများ၏ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြထုတ်ဖော်မှုအပေါ် စစ်အာဏာရှင်တို့၏ ရက်စက်ယုတ်မာလှသော တုန့်ပြန်လုပ်ရပ်များကြောင့် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီဝင်နိုင်ငံများအပါအဝင် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှပင်မနေသာတော့ဘဲ ကိုယ်ချင်းစာတရားထားရှိကာ ကြားခံပြီး ဝိုင်းဝန်းကူညီဖြေရှင်းရန် ပြင်ဆင်နေပြီးဖြစ်ပါသည်။

ရဟန်းသံဃာတော်များ ဦးဆောင်မှုဖြင့် လှုပ်ရှားနေသော ဆန္ဒပြထုတ်ဖော်မှု အရှိန်အဟုန်ရပ်တန့်မသွားဘဲ ဆက်လက်ပြီးပိုမိုအရှိန်မြှင့်နိုင်လျှင် စစ်အာဏာရှင်စနစ် အမှန်တကယ်ပြုတ်ကျပြီး မိမိတို့မျှော်မှန်းထားသော ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ကြီး တည်ဆောက်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများကင်းစင်ပပျောက်ရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖြုတ်ကျရေးတိုက်ပွဲတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ အမျိုးသားနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်တော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများ အတူတကွစည်းလုံးညီညွတ်စွာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တိုက်ပွဲဝင်ကြပါရန် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ အလေးအနက် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement on the SPDC's Warning to the Protection of the Monks

Statement No. 7/2007

September 25, 2007

ပြည်တွင်းသံဃာတော်များ ကျောင်းသားပြည်သူများတို့၏ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ပြသမှုအပေါ်
နအဖစစ်အစိုးရမှ ခြိမ်းခြောက်သတိပေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထား ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်

ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများခင်ဗျား-

ဖက်ဆစ်ဆန်သော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းဆန္ဒပြထုတ်ဖော်နေသော ရဟန်းသံဃာတော်များအား ဓမ္မစက်နှင့်မထိန်းနိုင်လျှင် အာဏာစက်နှင့် နှိမ်နင်းမည်ဟု စက်တင်ဘာလ (၂၅) ရက်က ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည့်အပေါ် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ စိုးရိမ်ပူပင်မိပါသည် - ဘုရား။

ယခုကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြနေသော ရဟန်းသံဃာတော်များအား စစ်အာဏာရှင်အစိုးရအနေနှင့် အာဏာသုံးပြီး အကြမ်း ဖက်ခြင်းလုပ်ရပ်ကိုလုံးဝမလုပ်သင့်ပါ။ ပြည်သူအများ၏လေးစားယုံကြည်သော ကိုးကွယ်သူများကို အင်အားသုံးအကြမ်းဖက် စော်ကားခဲ့လျှင် ပြည်သူ့တပ်မတော်သားများ၊ ပြည်သူ့ရဲများ၊ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများအပါအဝင် ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖွဲ့အစည်းများ၊ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများမှလည်း လုံးဝလက်မခံသည့်အပြင် လက်ပိုက်ကြည့်နေမည် မဟုတ်ကြောင်း သတိပေးလိုက်ပါသည်။

စစ်အစိုးရအနေနှင့် နိုင်ငံတော်အား အေးချမ်းသာယာပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကြီးကို တည်ဆောက်လိုလျှင် ရဟန်းသံဃာတော်နှင့် ပြည်သူတရပ်လုံး၏ဆန္ဒတောင်းဆိုချက်ဖြစ်သော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအားလုံး လွှတ်ပေးရေး၊ နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး စသော တောင်းဆိုချက်များကို အမြန်ဆုံး လိုက်လျောသင့်ပါသည်။

ရဟန်းသံဃာတော်များဦးဆောင်မှုဖြင့် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ဆန္ဒပြတောင်းဆိုမှုသည် ယခုအခါ နိုင်ငံရေးပါတီအဖွဲ့အစည်းများမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ၊ စာပေနှင့်အနုပညာရှင်ကြီးများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများနှင့် ပြည်သူတရပ်လုံးက တနိုင်ငံလုံးအနှံ့ ပူးပေါင်းလာကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူလက်ခံသူ ကျဆုံးရေး၊ စစ်အာဏာရှင် စနစ်ဖြိုက်ချရေးတိုက်ပွဲတွင် ပြည်သူတရပ်လုံး၏အောင်ပွဲပန်းတိုင်ရောက်လုနီးနီးတွင် ဇွဲရှိရှိ၊ သတ္တိစိတ်ဓါတ်ခိုင်ခိုင်မာမာဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ကြပါရန် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) (ENC) မှ အလေးအနက် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement on the SPDC's Violence to the Protectors

Statement No. 8/2007

September 26, 2007

**လတ်တလောဖြစ်ပေါ်နေသည့် နအဖစစ်အစိုးရမှ သွေးမြေကျအကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်အပေါ်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထား ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်**

ဖက်ဆစ်ဆန်သော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် ယနေ့ (၂၆-၀၉-၀၇) မှစပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြနေကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများကို သေနတ်များ၊ မျက်ရည်ယိုဗုံးများ၊ လက်ကိုင်တုတ်များဖြင့် အသုံးပြုကာ တုန့်ပြန်သည့် သွေးမြေကျ အကြမ်းဖက်မှုအပေါ် မိမိတို့ **တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)** မှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ရှုတ်ချလိုက်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာလိုက်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းစွာဆန္ဒပြနေသော ရဟန်းသံဃာတော်များအား စစ်အာဏာရှင်အစိုးရအနေနှင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် အဖြေရှာသည့်နည်းကိုမသုံးဘဲ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကိုသာကြည့်ပြီး ဖက်ဆစ်စနစ်ဆန်စွာ ရဟန်းသံဃာတော်များကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခြင်း၊ သွေးမြေကျအောင် ရိုက်နှက်ခြင်း၊ လူဝတ်လဲကာ ဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်းအထိ လူမဆန်စွာ ရက်ရက်စက်စက် ပြုကျင့်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စစ်အာဏာရှင်များတို့သည် ပြည်သူ့တပ်မတော်သားများ၊ ပြည်သူ့ရဲများ၊ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများ၏ ဘဝပို၍ပို၍ နစ်နာမှုများစေအောင်ပြုခြင်း၊ ပြည်သူများနှင့်ရန်တိုက်ပေးခြင်းအပြင် အီရတ်အာဏာရှင် ဆက်ဒမ်ဟူစိန်ကဲ့သို့ ကြိုးကွင်းစွပ်စေရန် သေဖော်ညှိခြင်းစသည့်တို့ဖြင့် သမိုင်းတရားခံများဖြစ်အောင် တွန်းပို့နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်အာဏာရှင်များ၏ လူမဆန်သော လုပ်ရပ်များကို သတိတရားဖြင့် ဆင်ခြင်ပြီး အမှန်တရားဘက်မှရပ်တည်ကာ စစ်အစိုးရ၏အာဏာကို ဖိဆန်ဆန့်ကျင်သွားရန်နှင့် ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများနှင့်အတူ ပူးပေါင်းပါဝင် ဆောင်ရွက်သွားကြရန် နှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒုတိယလွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ မြန်မာပြည်ငြိမ်းချမ်းသာယာရေးအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ အသက်စွန့်သွားကြသောအာဇာနည်ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများအား ဦးညွှတ်ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အလှမ်းမဝေးတော့သော စစ်အာဏာရှင်စနစ် ပြတ်ကျရေးအတွက် ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ ကျောင်းသားပြည်သူများ အတူတကွ စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် တိုက်ပွဲအရှိန်ပိုမြှင့်ကြပါရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) (ENC) မှ အလေးအနက်တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement on the SPDC's Violence to the Protectors

Statement No. 9/2007

September 27, 2007

လတ်တလောဖြစ်ပေါ်နေသည့် နအဖစစ်အစိုးရမှ ပိုမိုဆိုးရွားလာသော သွေးမြေကျအကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်အပေါ်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထား ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်

ဖက်ဆစ်ဆန်သော စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြနေကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ကျောင်းသားပြည်သူများကို သေနတ်များ၊ မျက်ရည်ယိုဗုံးများ၊ လက်ကိုင်တုတ်များဖြင့် အသုံးပြုကာ ပိုမိုဆိုးရွားသည့် သွေးမြေကျအကြမ်းဖက်လုပ်ဆောင်မှုများအပေါ် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကန့်ကွက်ရှုတ်ချလိုက်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေငြာလိုက်ပါသည်။

ယခုအခါ စစ်အစိုးရသည် ကြံ့ဖွံ့များ၊ စွမ်းအားရှင်များ၊ အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်၊ လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်းစသည့် မင်းမဲ့စရိုက်အသွင်လုပ်ကြံဖန်တီးခြင်း၊ ခရစ်ယာန်၊ အစ္စလာမ်၊ ဟိန္ဒူစသော ဘာသာဝင်များ၏ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုရာအဆောက်အဦများကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့် ဘာသာရေးအဓိကရုဏ်းများဖြစ်စေရန် ဖန်တီးလုပ်ကြံခြင်း၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော တိုင်းရင်းသားများအား သပ်လျှိုကာ တိုက်တွန်းအကူအညီတောင်းခံခြင်းတို့ဖြင့် နောက်ထပ်ပြည်သူများအား ရက်စက်စွာသွေးချောင်းစီး သတ်ဖြတ်နိုင်မည့် အကြံအဖန်များကို ဖန်တီးလုပ်ဆောင်နေပါသည်။

ဒီမိုကရေစီကိုမြတ်နိုးလိုလားသော၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုမြတ်နိုးလိုလားသော၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကိုလိုလားသော ခရစ်ယာန်၊ အစ္စလာမ်၊ ဟိန္ဒူစသော ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများတို့သည် စစ်အစိုးရ၏လုပ်ကြံသပ်လျှိုမှုကို သတိရှိစွာဖြင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြတောင်းဆိုနေကြသော ရဟန်းသံဃာ၊ ပြည်သူလူထုများနှင့်အတူ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်များ၊ တပ်မစစ်ဌာနချုပ်များ လက်အောက်ရှိတပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များမှ တပ်မတော်သားများတို့သည် ပြည်သူ့ဘက်တွင် အမြဲတမ်းရပ်တည်ခဲ့သည့် တပ်မတော်သားများ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုမြှင့်တင်သည့်အနေဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် သွေးကြောင်းစီးအကြမ်းဖက်လုပ်ရပ်များကို ပြည်သူ့ဘက်မှ ပူးပေါင်းရပ်တည်အကာအကွယ်ပေးကြပါရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) (ENC) မှ အလေးအနက် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement on the Current Situation in Burma

Statement No. 10/2007

October 06, 2007

The Ethnic Nationalities Council (ENC) met from 1 to 6 October 2007 to discuss the critical situation in the Union of Burma.

1. Given the extreme suffering of the people of Burma, the ENC sees an urgent need for the violence to be stopped - both in the cities and in the countryside in the seven ethnic states. We call on all parties in the conflict to withhold taking aggressive action and to seek a political solution through a dialogue.
2. The ENC understand that it is not NLD policy to call for sanctions. We further understand that the NLD believes in solving political problems in a non-violent non-confrontational way through a political dialogue. Therefore the ENC would like to encourage Daw Aung San Suu Kyi to seriously consider the offer to meet for talks made by Senior General Than Shwe even though he has set preconditions for the talk. We believe that this is an extremely important development for the future of Burma.
3. The ENC reaffirms its support for UN General Assembly resolutions since 1994 that called for a 'tripartite dialogue' -- the military, the 1990 election winning parties led by Daw Aung San Suu Kyi, and the ethnic nationalities -- to solve Burma's problems and build a sustainable democracy.
4. Given the call by the people for national reconciliation, the ENC does not deem it appropriate at this time for any party to form a parallel government.
5. We further call on the international community to urgently address the situation in the Union of Burma and assist in the national reconciliation process, either through --
 - (a) The continued good offices of the United Nations General-Secretary as mandated by the UN General Assembly, supported by the UN Security Council; or
 - (b) A 'Multi-Party' Talk on Burma including the SPDC, the UN, the US, the EU, the Russian Federation, Japan, and Burma's neighbours -- China, India, and ASEAN; and failing all else-
 - (c) The United Nations Security Council under Chapter 6 provisions of the Charter of the United Nations; and if this does not yield results -
 - (d) The United Nations Security Council under Chapter 7 provisions of the Charter of the United Nations.
- (6) Pending a political solution and given the current situation whereby the people of the Union of Burma are being subject to violent force, the ENC has initiated a program to 'Protect the Civilian Population'.

- (7) To promote a political solution and ensure that a sustainable democracy can be established, the ENC has initiated a program to build the capacity of the people and ensure that there is 'Good Governance' in the seven ethnic states.

The ENC believes that together with the people of Burma of all nationalities and of all religions, we can achieve our goals for a peaceful, just and prosperous future.

In conclusion, we once again call on the SPDC to stop all violent actions against the people and religious leaders, and begin a dialogue with Daw Aung San Suu Kyi.

Executive Committee
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement No. 11/2007

November 06 2007

Ethnic Nationalities Council Regrets Expulsion of Top UN Official, Urges Permanent Presence of UN Good Offices in Burma

The Ethnic Nationalities Council deeply regrets the decision last week by Burma's ruling State Peace and Development Council to expel Mr. Charles Petrie, the head of the United Nations Country Team out of the country. The Burmese authorities accused Mr. Petrie and his UN Country Team of making false statement about the current state of socio-economic conditions in Burma.

By all statistical indicators and available evidence, the humanitarian situation in Burma is dangerously deteriorating. The ENC therefore firmly stands behind the October 24 assessment by Mr. Petrie and his team.

The expulsion of Mr. Charles Petrie puts into serious question the sincerity and stated commitment by the military regime to fully cooperate with the mandates of the United Nations in tackling the political and socio-economic issues in Burma.

The ENC urges the State Peace and Development Council to reverse its decision to expel Mr. Petrie and to seriously consider the concerns expressed by the Thirteen International Non-Governmental Organizations working in the country regarding the humanitarian conditions in Burma.

The Ethnic Nationalities Council welcomes and fully supports the ongoing UN initiative to facilitate political reform and national reconciliation through the Secretary-General's Special Advisor Mr. Ibrahim Gambari. The ENC recognizes the importance of continued and sustained UN involvement, as well as the crucial role and full participation of Burma's neighbours in the ongoing process.

To further strengthen this process, the ENC strongly recommends the establishment of a permanent office of the United Nations Secretary-General in Rangoon in order to put in place an effective progress-monitoring mechanism.

Executive Committee
Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Press Release

Statement No. 12/2007

November 09, 2007

"Ethnic Nationalities Council welcomes Daw Aung San Suu Kyi's Statement"

The Ethnic Nationalities Council (ENC) warmly welcomes Daw Aung San Suu Kyi's statement, which was released by Mr. Gambari, the UN Secretary-General's Special Advisor for Burma on 8 November 2007.

The ENC Chairman Saw Ba Thin said, "Her statement reflects the Panglong Spirit---the spirit and principle on which the Union of Burma was founded in 1947 by her father, General Aung San, and ethnic leaders".

Daw Aung San Suu Kyi clearly pointed out "the need for solidarity and national unity", and highlighted her willingness to work with "as broad a range of political organizations and forces as possible, in particular those of our ethnic nationality races."

The ENC Chairman echoes her statement, saying, "From the very beginning, the ENC expressed our willingness to work with all the stakeholders in Burma, for the sake of solving the political crisis through a negotiated-settlement and end more than five long decades of civil war, in which we, the ethnic nationalities, are the main victims".

The ENC also welcomes the meeting between Daw Aung San Suu Kyi and General Aung Kyi, and expects along with Daw Aung San Suu Kyi that "this phase of preliminary consultations will conclude soon so that a meaningful and time bound dialogue with the SPDC leadership can start as early as possible".

The ENC strongly believes that the best means to solve political crisis in Burma is through a "tripartite dialogue" amongst the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities, as called for by the United Nations General Assembly's resolutions since 1994 and reaffirmed also by the United Nation Security Council's Presidential Statement on 11 October 2007.

The ENC congratulates Mr. Gambari, the UN Secretary-General's Special Advisor, for undertaking this difficult mission but regrets that the SPDC Chairman Senior General Than Shwe did not meet with him during his latest visit to Burma.

The ENC is disappointed that the SPDC rejected Mr. Gambari's proposal for the establishment of "a broad-based constitutional review commission and a broad-based poverty alleviation commission". However, as the talks between Daw Aung San Suu Kyi and General Aung Kyi progress, the ENC hopes that the SPDC will change its position.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement No. 2/2008

Statement on the SPDC Announcement on Referendum

February 29, 2008

1. The Ethnic Nationalities Council (ENC) believes that political crisis in Burma is not just ideological confrontation between military dictatorship and democracy but a constitutional problem rooted in the denial of the rights of ethnic nationalities who joined the Union of Burma as equal partners in 1947 at Panglong Conference.
2. Since the root cause of political crisis is “constitution”, the problem should also be solved through constitutional means. As such, Burma needs a new constitution.
3. The Ethnic National Council and other democratic forces have drafted a new constitution of “Federal Republic of the Union of Burma” based on the spirit of “Panglong” and fundamental principles of democracy, equality and justice. A draft constitution also provides guarantees for collective rights of ethnic nationalities, human rights and gender equality, minority rights for all religious and ethnic groups, and the separation of politics and religion.
4. The SPDC announced that they will conduct a referendum in order to adopt a new constitution, which has drawn up in accordance with its 7 Steps Road Map. If the SPDC wants to peacefully implement its Road Map, it needs to consult widely with the ethnic nationalities, democratic forces, and ceasefire and non-ceasefires armed groups. However, the SPDC’s 7 Steps Road Map and its constitution process are not inclusive nor does it reflect the spirit of national reconciliation. The whole purpose of the SPDC constitution is to legalize the military dictatorship through constitutional means.
5. For the sake of the country and the people, and also for starting national reconciliation and establishing peace, the Ethnic Nationalities Council (ENC) proposes the following points:
 - (i) That a broad-based “Constitutional Review Commission” be formed as proposed by Mr. Gambari, UN Secretary-General Special Envoy for Burma, in October 2007, to review two draft constitutions prepared, one by the Federal Constitution Drafting and Coordinating Committee (FCDCC) on behalf of ethnic nationalities and democratic forces, and another one by the State Peace and Development Council (SPDC) at its National Convention.
 - (ii) That the Constitution Review Commission invites the main stakeholders of the Union of Burma, namely the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and Ethnic Nationalities for a tripartite consultation meeting in order to make necessary compromise and give-and-take through negotiation.

- (iii) That the role of armed forces in the future Union of Burma, a democratic transition, and the right of ethnic nationalities through a federal arrangement be included in the tripartite consultation meeting;
 - (iv) That a transitional authority be formed by the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi, and ethnic nationalities based on the result a tripartite negotiation.
6. For the sake of peace and stability not only in Burma but also in the region, we request the international community, especially our neighboring countries, including China, India and ASEAN, to mediate a tripartite negotiation among the SPDC, the 1990 election winning party led by Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities.
 7. If the SPDC rejects our proposal, we will have no choice but to call on the people of Burma to reject the SPDC's constitution at its referendum in May 2008.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement No. 3/2008

April 07, 2008

STATEMENT ON THE FORTHCOMING SPDC's REFERENDUM

1. The current political crisis in the Union of Burma is not just a common ideological conflict, rather it is a constitutional problem instigated by failing to implement the Panglong Agreement signed by General Aung San and leaders of ethnic nationalities on February 12, 1947.
2. Constitution is a covenant between the people, who have Sovereign Power of the country and the government, which govern the country on behalf of the people. In other word, it is a contractual agreement between both the government as ruler and the people as being ruled.
3. The SPDC is planning to hold a referendum to adopt the constitution that has written without the participation of the people's representatives. Ignoring the people's role is an insult to the people, who own the sovereign power of the country.
4. The effort of writing and ratifying a constitution unilaterally by a clique of military dictators without the desire of the people is nothing other than trying to protect the military dictatorship by means of constitution.
5. The attempt to protect the military dictatorship by means of a constitution is a breach to the "Panglong Agreement." It is an act of diversion from General Aung San's principles and the Union's spirit. It is an attempt by the military cliques, who held a "Burmese Chauvinism," as a systematic strategy to annihilate the non-Burman ethnic nationalities in the Union.
6. The attempt to adopt a constitution to lengthen the military dictatorship will escalate more problems to the political crisis of the country. It will also lengthen the 60 year long civil war caused by breaching the self-determination rights of the ethnic nationalities. It will increase political oppression, economic recession, and social crisis including all kinds of human rights violation.
7. Therefore, we would like to urge all citizens including students, youth, monks, etc. who esteem democracy, human rights, equality and peaceful co-existence among all nationalities, to vote against the coming SPDC's referendum by casting an absolute 'Vote No'.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council

(Union of Burma)

Statement No.-3 - 2008

April 07, 2008

နအဖ ခေါ်ယူကျင်းပမည့် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲအပေါ် သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

- (၁) ယနေ့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားနေသော နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းသည် သာမန်ဝါဒရေးရာတိုက်ပွဲ တခုတည်း မဟုတ်ပါ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးများချုပ်ဆိုထားသော “ပင်လုံ” စာချုပ်ကို အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် “ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာပြဿနာ” ပင်ဖြစ်ပါသည်။
- (၂) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးနှင့် ပြည်သူလူထုကိုယ်စား တိုင်းပြည်၏အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားများကို စီမံခန့်ခွဲသောအစိုးရအကြားသဘောတူချုပ်ဆိုထားသည့် ပဋိညာဉ်စာချုပ်တရပ် ဖြစ်ပါသည်။ တနည်းအားဖြင့် အုပ်ချုပ်သူအစိုးရနှင့် အအုပ်ချုပ်ခံပြည်သူလူထုအကြား နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သဘောတူချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်တရပ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။
- (၃) နအဖစစ်အစိုးရသည် ပြည်သူလူထုကရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားသော ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်မှုမရှိပါ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတရပ်ကို ရေးဆွဲ၍ အတင်းအဓမ္မအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းရန် လူထုဆန္ဒခံယူပွဲတရပ်ကို မကြာမီ ကျင်းပရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိနေပါသည်။ ထိုလုပ်ရပ်သည် နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ပြည်သူ လူထုတရပ်လုံး၏အခန်းကဏ္ဍကို ဥပက္ခာပြုစော်ကားခြင်းဖြစ်သည်။
- (၄) ဤကဲ့သို့ ပြည်သူလူထု၏ ဆန္ဒမပါပဲ၊ စစ်အာဏာရှင် စစ်ဗိုလ်တစုက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတရပ်ကို တဖက်သတ်ရေးဆွဲ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းရန် ကြိုးပမ်းခြင်းသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ကာကွယ်ပြဋ္ဌာန်းရန်မှတစ်ပါး အခြားရည်ရွယ်ချက်မရှိပေ။
- (၅) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ကာကွယ်ပြဋ္ဌာန်းရန်ကြိုးပမ်းခြင်းသည် “ပင်လုံစာချုပ်” ကို ရိုက်ချိုးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းစဉ်နှင့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓါတ်မှ သွေဖီခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ လုပ်ရပ်သည် “မဟာလူမျိုးကြီးဝါ” ကို စွဲကိုင်ထားသော စစ်ဝါဒီတစုက ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ ဗမာမဟုတ်သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများလူမျိုးပျက်သုဉ်းရေးကို စစ်ဆင်ရေးတရပ်အနေဖြင့် မဟာဗျူဟာကျကျ ဆင်နွှဲနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
- (၆) စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အခွန်ရှည်တည်တန့်စေမည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းရန် ကြိုးပမ်းခြင်းသည် တိုင်းပြည်၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းရှုပ်ထွေးစေနိုင်ပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများတို့၏ ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ကို ရိုက်ချိုးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော အနှစ် (၆၀) ပြည်တွင်းစစ်ကိုလည်းပို၍ ရှည်ကြာစေနိုင်ပါသည်။ လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုအမျိုးမျိုးအပါအဝင် နိုင်ငံရေး အရ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု၊ စီးပွားရေးချွတ်ခြုံကျဆင်းမှုနှင့် လူမှုရေး အတိဒုက္ခပေါင်းစုံကိုလည်း ပိုမိုကြီးထွားစေမည် ဖြစ်ပါသည်။
- (၇) ထို့ကြောင့် ဒီမိုကရေစီအရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ တန်းတူရေးနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေးကို လိုလားသော ကျောင်းသားလူငယ်ရဟန်းရှင်လူပြည်သူတရပ်လုံးက စစ်အစိုးရမှ ခေါ်ယူကျင်းပမည့် လူထု ဆန္ဒခံယူပွဲကို လုံးဝ (လုံးဝ) ဆန့်ကျင်ပြီး ကန့်ကွက်မဲပေးကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement No. 4/2008

**An Appeal to International Community to Assist Victims of
Cyclone Nagris**

May 06, 2008

1. The Ethnic Nationalities Council (ENC) expresses our deepest sympathy and condolence to the victims of Cyclone Nagris, in which more than 15,000 people were death and it is feared that the death tolls may be higher.
2. The Cyclone Nagris hit the country most populated areas, Rangoon Division, Irrawaddy Division, Pegu Division, Mon State and Karen State during the weekend. The government failed to adequately warn them of the approaching storm and has so far done little to alleviate their plight. Hundreds of thousands were left homeless and without clean drinking water.
3. The ENC appeals the international community to assists the victims of Cyclone Nagris without further delay, and strongly demands the military junta to allow the International Aid Agencies to operate freely in disaster areas. (The ENC has already issued the policy statement in May 2005, in which we requested the international community to assist humanitarian aid to the people of Burma, including cross-border assistance.)
4. The ENC also would like to express our sincere desire to help our beloved people when they are facing with such calamities, if the military junta is willing to work with us to help the people. We, therefore, demand the military junta to work together with democratic forces led by Dawn Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities to relief the suffering of our people. This is not a time to engage political maneuvering but help the victims of natural disaster in our country.
5. The ENC also demands the SPDC to postpone the National Referendum due to be held on May 10 (coming Sunday). While the country is still in mourning, and the families and friends need to perform ritual for the souls of death victims according to tradition, they should not be forced to decide their future in the midst of such miseries.

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

Statement No. 5/2008

Statement on Detention Extend of Daw Aung San Suu Kyi

May 28, 2008

**အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား နေအိမ်အကျယ်ချုပ်
နောက်တနှစ်သက်တမ်းတိုးခံရမှုနှင့်ပတ်သက်၍
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်**

အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် (၁၇) နှစ်တာကာလအတွင်းတွင် (၁၂) နှစ်ကြာအောင် နေအိမ်အကျယ်ချုပ်အဖြစ် ထိန်းသိမ်းခံရပြီး ယခု [သက္ကရာဇ် ၂၀၀၃ ခုနှစ် မေလ (၃၀) ရက် စတင်ထိန်းသိမ်းခံရပြီး] မေလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် နောက်ထပ် တနှစ်ထပ်မံသက်တမ်းတိုးခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း စစ်အစိုးရ၏ ထုတ်ပြန်မှုအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ စိတ်မကောင်းမှုများစွာ ခံစားရပါသည်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ တိုင်းရင်းသားပြည်သူတရပ်လုံးအပေါ်နှင့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအပေါ် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှု၊ ခေါင်းဆောင်မှု၊ သဘောထားကြီးမြင့်ပြည့်ဝမှုစိတ်ဓါတ်ကိုလည်း ပိုမိုယုံကြည်ချီးကျူးလေးစားမိပါသည်။

စစ်အာဏာရှင်အစိုးရသည် မိမိတို့ပြည်ထောင်စုကြီးကို ပြိုကွဲစေရန်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြိုကွဲစေရန်နှင့် ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးအား ဆင်းရဲတွင်းပိုမိုနက်ရှိုင်းသွားစေရန် ကြိုးစားဖန်တီးနေသည့်အပြင် ပြည်သူများ၏ အသက်ရှင်သန်ရပ်တည်ခွင့်ကိုပင် အလေးမထားဂရုမပြုသည့် စစ်အုပ်စုအဖြစ် သိသာထင်ရှားစွာ ပြသနေခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ချမှတ်ထားသော ဥပဒေကိုပင် မလေးစား၊ မစောင့်ထိန်းပဲ လစ်လျူရှုကာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ဤကဲ့သို့ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်သက်တမ်းတနှစ် ထပ်မံတိုးမြှင့်မှုသည် ပြည်သူအများကို ပိုမိုထင်ရှားအတည်ဖြစ်စေသည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ လွန်လွန်ကျွံကျွံ တဖက်စွန်းအနိုင်ကျင့်မှုကို ဆက်လက်ပြုလုပ်လျှင် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတရပ်လုံး၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှု၊ နိုင်ငံတကာမှ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု လုံးဝကင်းမဲ့သွားလိမ့်မည် ဖြစ်သည့်အပြင် စွန့်ပစ်ပိုင်းပယ်မှုကိုခံရပြီး သမိုင်းဆိုးဝါးတွင်ရစ်မည့် အစိုးရတရပ်အဖြစ် ခံသွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း သတိတရားရစေသင့်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုအကျိုး၊ ပြည်ထောင်စုအကျိုးကို ရှေ့နရှုကာ မိမိတို့၏ အမြင်ကျဉ်းမြောင်းသည့် စိတ်ဓါတ် ကို ပြင်ဆင်သင့်ကြောင်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ စိတ်ရင်းစေတနာမှန်ဖြင့် သဘောထားကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)
Statement No. 6/2008
Statement on SPDC's Referendum
May 30, 2008

နအဖ၏ ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲအပေါ်
တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) ၏
သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

- (၁) နအဖစစ်အာဏာရှင်တို့၏ တဖွတ်ထိုးပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲကို မဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူ (၂၂) သန်းကျော်က ထောက်ခံမဲ သန်း (၂၀) ကျော်ပေးပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို မေလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် အမိန့်ကြေညာစာအမှတ် - ၁၀/၂၀၀၈ ဖြင့် (၉၂.၄၈) ရာခိုင်နှုန်း ထောက်ခံမဲရရှိကြောင်း အတည်ပြုထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းသည် လုံးဝယုတ္တိမရှိသော၊ လိမ်ညာထုတ်ပြန်ခြင်းအပေါ် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ) မှ ကန့်ကွက်ရှုတ်ချလိုက်သည်။
- (၂) နအဖစစ်အာဏာရှင်တို့သည် ပြည်တွင်းသဘာဝကပ်ဆိုးကြီးကြောင့် ပြည်သူလူထုသိန်းကျော်သေဆုံးခဲ့ပြီး (၂) သန်းခွဲကျော် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့အခြေမဲ့ဖြင့် ဘဝပျက်သွားပြီးနောက် ယခုလည်း ပြည်သူလူထုများ အတိဒုက္ခရောက်နေချိန်တွင် အကူအညီများ လုံလောက်ပြည့်ဝစွာနှင့် အချိန်မှီမြန်မြန်ရောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ရမည့်အစား ပြည်တွင်းနှင့် နိုင်ငံတကာအလှူရှင်အဖွဲ့အစည်းများအား ဟန့်တား၊ ပိတ်ဆို့၊ ကန့်သတ်မှုအမျိုးမျိုးဖြင့် အချိန်ဆွဲကာ ကြန့်ကြာအောင် လုပ်နေခြင်းသည် ပြည်သူလူထုများကို နောက်ထပ်အစုလိုက်အပြုံလိုက်သေစေအောင် ဖန်တီးနေသလိုပင် ဖြစ်နေပါသည်။
- (၃) နအဖစစ်အာဏာရှင်တို့သည် ကမ္ဘာ့တဝှမ်းနှင့် ပြည်ထောင်စုတခုလုံး၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ တည်ငြိမ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ရှေ့ဆောင်ရွက်နေခြင်း မဟုတ်ပဲ၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆက်လက်တည်မြဲရေး တခုတည်းကိုသာဆုပ်ကိုင်ထားကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။
- (၄) နအဖစစ်အာဏာရှင်တို့၏ တဖွတ်ထိုး ပြည်လုံးကျွတ်လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကို လေ့လာသုံးသပ်ရာတွင် ရိုးသားပွင့်လင်းမှု၊ လွတ်လပ်မှု၊ တရားမျှတမှု လုံးဝမရှိပဲ လူထုဆန္ဒအစစ်အမှန်ကို လိမ်ညာခြိမ်းခြောက် အကြပ်ကိုင်မှုဖြင့်သာ အနိုင်ကျင့်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထားများစွာ တည်ရှိနေသည်။ လူထုဆန္ဒသဘောထားဆန္ဒအစစ်အမှန်မဟုတ်သော လူထုအကျိုးမဆောင်သော မည်သည့်အတည်ပြုချက်လုပ်ရပ်မျိုးကိုမဆို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီမှ အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သွားမည် ဖြစ်သည်။
- (၅) ထို့ကြောင့် မိမိတို့ပြည်ထောင်စုနှင့် နိုင်ငံတကာရှိ တိုင်းရင်းသားပြည်သူလူထုအကျိုးကို ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်သော စစ်မှန်သည့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုကြီးပေါ်ထွန်းရေးအတွက် မိမိတို့တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီနှင့်အတူ လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်သွားကြပါရန် အလေးအနက်တိုက်တွန်းကာ သဘောထားထုတ်ပြန်ကြေညာအပ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

Condolence on the death of our beloved Chairman Pado Ba Thin Sein

22 May 2008

The Ethnic Nationalities Council wishes to convey its deepest condolences to the people of Kawthoolei and the Karen National Union on the passing of its President and Chairman Pado Ba Thin Sein. He passed away on 22 May 2008. Pado Ba Thin Sein joined the Karen National Union (KNU) when it was founded in 1949. Since then he played many important roles in the Karen people's long struggle for democracy, equality and self-determination within the framework of federal arrangement. He served his people faithfully through the KNU as its General Secretary (1983-1999) and Chairman (2000-2008), until his last breath.

Under his leadership, all the non-Burman ethnic nationalities in Burma founded the Ethnic Nationalities Solidarity and Corporation Committee (ENSCC) in 2001, which was transformed into the Ethnic Nationalities Council (ENC) in 2004. He served as the Chairman of both ENSCC (2001-2004) and ENC (2004-2008). The Ethnic Nationalities Council, under the leadership of Pado Ba Thin Sein, has undertaken pro-active and constructive action to bring about a peaceful resolution to the political conflict in Burma through a negotiated-settlement.

He was not just a leader of the Karen people but a staunch supporter of the establishment of accountable democratic governance for all the peoples of Burma. He was not just a warrior but a consensus builder and peace maker, who always expressed his willingness to solve political crisis in Burma through a Tripartite Dialogue, that is., dialogue amongst the SPDC, democratic forces led by Daw Aung San Suu Kyi and ethnic nationalities. He will be sorely missed as a leader and a friend.

May his soul be rest in peace with Jesus Christ, his Lord and Savior!

Ethnic Nationalities Council
(Union of Burma)

“ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန် ကွယ်လွန်သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်းသတင်းလွှာ”

၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၂၂) ရက်

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ပဒိုစောဘသင်စိန်သည် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ (၂၂) ရက် မနက် (၀၂:၀၀) နာရီ၊ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်တနင်္သာရီတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားကြောင်း ကြားသိရသည့်အတွက် မိသားစုနှင့်အတူ ထပ်တူထပ်မျှ လွန်စွာကြေကွဲဝမ်းနည်းမိပါသည်။

ပဒိုစောဘသင်စိန်သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်သာမက၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု၏ ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်နှင့် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတာဝန်များကိုပါ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကို ထူထောင်သည့် ၁၉၄၉ ခုနှစ်ကတည်းက စတင်ပါဝင်လာပြီး၊ နောက်ဆုံးကွယ်လွန်သွားသည်အထိ အလံမလှဲ စတမ်း တော်လှန်ရေးတာဝန်များကို စွဲစွဲမြဲမြဲထမ်းဆောင်ခဲ့သော ကရင်တော်လှန်ရေးသမားကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သူ့တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ်များသည် ကရင်အမျိုးသားရေးများသာမက ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အားလုံး ဒီမိုကရေစီရေး၊ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေးတို့အတွက် လူမျိုးခွဲခြားရေးစိတ်ဓါတ်အလျဉ်းမရှိပဲ ကိုယ်စွမ်း ဉာဏ်စွမ်းရှိသရွေ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါသည်။

ပဒိုစောဘသင်စိန် ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထူထောင်ခဲ့သော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ စွမ်းဆောင်မှုကြောင့် အနှစ် (၆၀) ကျော်ဆင်နွှဲနေသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ဒီမိုကရေစီရေး၊ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ရရှိရေးတိုက်ပွဲကို ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အပါအဝင်နိုင်ငံတကာမှ အသိအမှတ်ပြုလေးစားခြင်း ခံလာခဲ့ရပါသည်။ ထို့အပြင် ပဒိုစောဘသင်စိန်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ချမှတ်ခဲ့သော “နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့်ဖြေရှင်းရေး” နှင့် “သုံးပွင့်ဆိုင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ” ဖြင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာများ ကိုဖြေရှင်းရေးဟူသော မူဝါဒနှင့် ပေါ်လစီများကိုလည်း နိုင်ငံတကာမှ အသိအမှတ်ပြုလေးစားခြင်း ခံလာခဲ့ရပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီအနေဖြင့် မိမိတို့၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန်ချမှတ်ထားပေးခဲ့သော နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ် အတိုင်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံကို ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးအပြည့်အဝ ရရှိပြီး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအားလုံး တန်းတူ ရည်တူနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်တို့ကို အာမခံချက်ပေးသည့် စစ်မှန်သောဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုထူထောင်နိုင်သည် အထိ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်သွားကြရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

“ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပဒိုစောဘသင်စိန် ခရစ်တော်၏ ရင်ခွင်၌ ငြိမ်းချမ်းစွာ ခိုနားအိပ်ပျော်ပါစေသတည်း”

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ)

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကောင်စီ၏ လက်ရှိနိုင်ငံရေးသဘောထား

နအဖစစ်အစိုးရ၏ အမျိုးသားညီလာခံတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၊ စစ်မှန်သော တိုင်းရင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ မပါဝင်သည့်အပြင် တိုင်းရင်းသားအပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသော အဖွဲ့အစည်း (၁၃) ဖွဲ့မှ အမျိုးသားညီလာခံသို့တင်ပြထားသော ပြည်ထောင်စုမှုကို လုံးဝပယ်ချခြင်း၊ နအဖစစ်အစိုးရ၏ အမျိုးသားညီလာခံမှ ရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (မူကြမ်း) အပေါ် ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲကို မတရားသည့်နည်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ပြီး အတည်ပြုလိုက်သော နအဖစစ်အစိုးရ၏ ၂၀၀၈ ခု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် ဒီမိုကရေစီအခြေခံအခွင့်အရေးနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ အခွင့်အရေးကို လုံးဝမဖော်ဆောင်ပေးနိုင်သဖြင့် လက်မခံကြောင်း ပယ်ချလိုက်သည်။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြဿနာများကို “သုံးပွင့်ဆိုင် နိုင်ငံရေးစားပွဲဝိုင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး” သည်သာလျှင် မှန်ကန်ကြောင်း ခံယူသည်။